

Återställens grunder

Lärohandledning
Religion 225

Evangeliets hörnstenar

Återställensens grunder – lärarhandledning

Religion 225

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga
Salt Lake City, Utah, USA

Omslaget: *Återställelsen av melkisedeska prästadömet*, av Walter Rane
Kommentarer och rättelser uppskattas. Var god sänd dem, inklusive fel, till:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 E. North Temple St., Floor 8
Salt Lake City, Utah 84150-0008
USA

E-post: ces-manuals@ldschurch.org

Ange fullständigt namn, adress, församling och stav.

Glöm inte att också ange boktiteln. Skriv sedan dina kommentarer.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt.

Printed in the United States of America

Version 3, 5/16

Engelskt original godkänt: 8/14

Godkänt för översättning: 8/14

Originalets titel: *Foundations of the Restoration Teacher Manual*

Swedish

12556 180

Innehåll

Inledning till <i>Återställsens grunder – lärarhandledning</i> (Religion 225)	V
1 Ett underbart och förunderligt verk	1
2 Den första synen	6
3 Mormons boks framkomst	11
4 Mormons bok – slutstenen i vår religion	16
5 Prästadömet återställelse	21
6 Kyrkans organisation	26
7 Förkunna det eviga evangeliet	30
8 Israels insamling i de sista dagarna	35
9 Följ den levande profeten	40
10 Sök sanning	45
11 Herrens röst i Läran och förbunden	51
12 Ytterligare skrifter i vår tid	55
13 "Synen"	60
14 Templet i Kirtland och prästadömet nycklar	65
15 Styrka under motstånd	70
16 De dödas återlösning	75
17 Evangeliet undervisas i Nauvoo	80
18 Hjälpföreningen och kyrkan	85
19 Läran om evigt äktenskap och familjen	91
20 Månggifte	96
21 Joseph Smiths profetiska mission	103
22 Profeten Joseph Smiths martyrdöd	108
23 Succession i presidentskapet	113
24 Uttåget från Nauvoo och färden västerut	119
25 Utahkriget och Mountain Meadows-massakern	127
26 Uppenbarelsen om prästadömet	134
27 Förbereda världen för Jesu Kristi andra ankomst	139
28 Påskynda frälsningsarbetet	143
Utdelningsblad	149

Inledning till Återställens grunder – lärarhandledning (Religion 225)

Vad förväntas av en religionslärare?

När du förbereder dig för att undervisa är det viktigt att du förstår målsättningen för Seminarier och religionsinstitut:

”Vårt mål är att hjälpa ungdomar och unga vuxna att förstå och förlita sig på Jesu Kristi lära och försoning, kvalificera sig för templets välsignelser och förbereda sig själva, sina familjer och andra för evigt liv tillsammans med sin Fader i himlen” (*Studera och undervisa om evangeliet: En handbok för lärare och ledare inom kyrkans seminarier och religionsinstitut* [2012], s. X).

Du kan uppnå den här målsättningen genom att leva efter evangeliet, effektivt undervisa om evangeliet för dina elever och på rätt sätt administrera din klass eller ditt program. När du förbereder dig och undervisar om evangeliet på dessa sätt, får du rätt till den Helige Andens inflytande (se L&F 42:14).

Då får du möjlighet att hjälpa eleverna lära genom Anden, så att de kan stärka sin tro och fördjupa sin omvändelse. Du kan hjälpa eleverna göra det genom att hjälpa dem känna igen, förstå och känna sanningen i och betydelsen av Jesu Kristi evangelium och tillämpa evangeliets viktiga lärosatser och principer.

Handboken *Studera och undervisa om evangeliet* är en viktig resurs för att förstå undervisningsprocessen och för att lära sig ha framgång i klassrummet. Använd handboken flitigt.

Vad är målsättningen med den här kursen?

Den här kursen, Återställens grunder (Religion 225), ger eleverna möjlighet att studera de grundläggande uppenbarelser, lärosatser, historiska händelser och personer som är relevanta för återställens av Jesu Kristi kyrka som de återfinns i kyrkans standardverk, nutida profeters lärdomar och kyrkans historia. Kursen grundar eleverna i läran och det historiska sammanhang som är nödvändigt för att de rätt ska förstå kyrkans lära och historia. Eleverna ökar sin förmåga att söka sanningen, utvärdera giltighet och pålitlighet hos källmaterial och se skillnad på vad som är sant och falskt. Eleverna får studera skrifterna, kyrkans lära och kyrkans historia på sätt som ger resonans i deras liv och omständigheter. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) vittnade om att återställens är verklig:

”Detta är Jesu Kristi återupprättade kyrka. Vi som ett folk är sista dagars heliga. Vi vittnar om att himlarna har öppnats, att slöjan dragits undan, att Gud har talat och att Jesus Kristus har visat sig ...

Jag tackar Gud för det underbara sätt på vilket han förlänat de vittnesbörd, den myndighet och lära som förknippas med denna kyrka, Jesu Kristi återupprättade kyrka.

Detta måste vara vårt stora och unika budskap till världen. Vi erbjuder det inte på ett skrytsamt sätt. Vi vittnar ödmjukt, men med stort allvar och med stor uppriktighet” (“Vår tros underbara grund”, *Liahona*, nov. 2002, s. 81).

När eleverna får större tro på Jesus Kristus och ett starkare vittnesbörd om det återställda evangeliet, ökar deras beslutsamhet att ingå och hålla heliga förbund och de är bättre förberedda att sprida återställsens budskap.

Vad förväntas av eleverna?

För att tillgodoräkna sig poäng till institutexamen krävs det att eleverna läser skriftställena, generalkonferenstalen och annat material som finns i delen Elevernas läsuppgift för varje lektion. Eleverna måste också uppfylla kraven för närvaro och visa att de förstår kursmaterialet.

Hur är lektionerna i den här boken uppbyggda?

Den här kursen är avsedd att hållas under en termin, med 28 lektioner á 50 minuter. Om din klass träffas två gånger i veckan håller du en lektion vid varje klasstillfälle. Om din klass bara träffas en gång i veckan i 90–100 minuter, slår du ihop två lektioner och håller dem vid varje klasstillfälle. Varje lektionsförslag består av fyra delar:

- Inledning
- Bakgrundsmaterial
- Lektionsförslag
- Elevernas läsuppgift

Inledning

Den här delen presenterar kortfattat lektionens ämne och mål.

Bakgrundsmaterial

Den här delen rekommenderar resurser, som budskap från nutida profeter, som kan hjälpa dig att bättre förstå de lärosatser, principer och evangeliesanningar som lektionsförslaget tar upp.

Lektionsförslag

Delen Lektionsförslag innehåller material som hjälper dig veta både *vad* du ska undervisa om och *hur* du kan göra det (se även 4.3.3 och 4.3.4 i handboken *Studera och undervisa om evangeliet*). De föreslagna inlärningsaktiviteterna är avsedda att hjälpa eleverna känna igen, förstå och tillämpa heliga sanningar. Du kan välja att

använda en del eller alla förslag och sedan anpassa dem så att de passar din undervisningsstil och uppfyller dina elevers behov och omständigheter. När du funderar över hur du ska anpassa lektionsmaterialet, följ då det här rådet av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum:

”Jag har ofta hört president Packer säga att vi först ska ta till oss materialet och sedan anpassa det. Om vi är väl förtrogna med den föreskrivna lektionen så kan vi följa Anden och anpassa den. Men när vi försöker vara flexibla är det lätt att vi börjar med att anpassa istället för att först ta till oss materialet. Vi måste uppnå en balans. Det är en ständig utmaning. Men regeln att vi först tar till oss materialet och sedan anpassar det är ett bra sätt att hålla sig grundad på” (”En paneldiskussion med äldste Dallin H. Oaks” [Satellitutsändning i regi av Kyrkans seminarier och religionsinstitut, 7 aug. 2012], lds.org/broadcasts).

Den här kursen innehåller uttalanden av kyrkans ledare som troligen finns på flera språk. När du förbereder dig för att undervisa kan du anpassa lektionen genom att använda andra uttalanden av ledare i kyrkan som passar lektionsämnet.

Delen Lektionsförslag innehåller minst ett uttalande om en lärosats eller princip, som anges i fetstil. När eleverna upptäcker dessa läror och principer och sedan återberättar vad de har lärt sig, kan det de säger skilja sig från det som anges i boken. När detta händer ska du vara noga med att inte antyda att deras svar är fel. Men om ett uttalande behöver klargöras, hjälp dem på ett vänligt sätt att förstå skillnaden.

Den här kursen visar hur man kan använda grundprinciperna för undervisning och studier av evangeliet i en kurs där man utgår från teman (se *Studera och undervisa om evangeliet*, s. 10, 23–31, 38–41). Seminarier och religionsinstitut kommer inom några månader att ge ut ett dokument med titeln ”Undervisa om och studera skrifterna i Religionsinstitutet”. Det förklarar ytterligare hur man använder grundprinciperna för undervisning och studier av evangeliet i en kurs där man utgår från teman.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum beskriver några av fördelarna med att studera evangeliet ämnesvis:

”Att läsa skrifterna från början till slut ger en grundläggande kunskap medan ämnesvisa studier ökar djupet av vår kunskap. När vi forskar i uppenbarelserna efter samband, mönster och teman bygger vi vidare på vår andliga kunskap. ... Detta breddar vårt perspektiv över och vår förståelse av frälsningsplanen.

När vi flitigt forskar för att upptäcka samband, mönster och teman så är detta enligt min mening vad som menas med att ’mätta sig’ med Kristi ord. Denna metod kan öppna den andliga reservoars dammluckor, upplysa vårt förstånd genom Kristi Ande och ge en djupare tacksamhet för de heliga skrifterna och en nivå av andlig hängivenhet som inte kan uppnås på något annat sätt. Denna forskning gör det möjligt för oss att bygga på vår Återlösares klippa och motstå onskans vindar i dessa sista dagar” (”En reservoar av levande vatten” [KUV:s brasafton vid Brigham Young University, 4 feb. 2007], s. 2–3, speeches.byu.edu).

En del av materialet i den här handledningen är baserat på materialet i *Läran och förbunden och kyrkans historia – seminariets lärarhandledning*.

Elevernas läsuppgift

Den här delen listar skriftställen, tal av kyrkans ledare och annat material som berikar elevens insikt i de ämnen som lektionerna tar upp. Ge eleverna i uppgift och uppmuntra dem att läsa materialet innan de kommer till lektionen. När de studerar det inspirerade materialet kommer de inte bara bättre förberedda på att delta i samtalen i klassen, utan de får också en bredare och djupare insikt i kursens ämnen. Ge eleverna en lista över alla läsuppgifter i början av terminen.

Hur kan jag förbereda mig inför undervisningen?

Herren hjälper dig under dina lektionsförberedelser. Under dina förberedelser kan det vara nyttigt att gå igenom följande frågor:

- Har jag bitt om den Helige Andens vägledning?
- Har jag studerat de tilldelade skriftställen och bakgrundsmaterialet?
- Har jag läst kursmaterialet och sett om det finns något som jag behöver anpassa eller justera för att möta behoven hos mina elever?
- Hur kan jag följa upp med eleverna så att jag vet att de får ut det mesta möjliga av läsuppgifterna?
- Hur kan jag hjälpa var och en av mina elever att delta i lektionen fullt ut?

Följande förslag kan också vara till hjälp:

- Uppmuntra eleverna att läsa tilldelade skriftställen och artiklar före varje lektion.
- Förvänta dig att eleverna fullgör sin roll i inlärningsprocessen.
- Ge ofta eleverna möjlighet att förklara lärosatser och principer med egna ord, återge relevanta upplevelser och vittna om det de vet och känner.
- Variera inlärningsaktiviteterna och metoderna du använder under varje lektion och dessutom från dag till dag.
- Skapa en inlärningsmiljö som inbjuder Anden och som ger eleverna förmånen och ansvaret att undervisa och lära av varandra (se L&F 88:78, 122).

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum har sagt:

”Försäkra er om att eleverna deltar mycket, eftersom deras val att göra det ger den Helige Anden rätt att undervisa dem. ... När eleverna pratar om sanningar bekräftas de inom dem och stärker deras vittnesbörd” (“Förstå och efterleva sanning” [En kväll med äldste Richard G. Scott, 4 feb. 2005], s. 3, si.lds.org).

Hur kan jag anpassa lektionerna för personer med funktionshinder?

När du förbereder dig för att undervisa, tänk då på elever som har särskilda behov. Anpassa aktiviteter och förväntningar för att hjälpa de här eleverna att lyckas.

För ytterligare idéer och resurser, gå till sidan med resurser för personer med funktionshinder på disabilities.lds.org och delen om anpassade klasser och program för elever med funktionshinder i handboken med riktlinjer för Seminarier och religionsinstitut.

LEKTION 1

Ett underbart och förunderligt verk

Inledning

Genom historiens gång har vår himmelske Fader avslutat perioder av avfall genom att kalla profeter och ge dem gudomlig myndighet att återställa evangeliet i dess fullhet och upprätta Jesu Kristi kyrka. Joseph Smith var den profeten i vår tidsutdelning. När eleverna förstår hur Gud leder sitt

folk och upprättar sin kyrka genom profeter, hjälper det dem att utveckla en djupare uppskattning för behovet av en återställelse och en större förmåga att undervisa andra om återställelsen.

Bakgrundsmaterial

- M. Russell Ballard, "Bibelns underverk", *Liahona*, maj 2007, s. 80–82.
- Gordon B. Hinckley, "Vid tidsåldrarnas middagshöjd", *Liahona*, jan. 2000, s. 87–90.
- Neal A. Maxwell, "Från begynnelsen", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 17–20.
- *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 31–36.

Lektionsförslag

Amos 8:11–12; Joseph Smith – Historien 1:5–10

Det stora avfallet och behovet av återställelsen

Börja lektionen med att skriva följande på tavlan:

Hunger =

Be en elev läsa Amos 8:11–12 för klassen. Be eleverna följa med i texten och se hur ordet *hunger* används som en symbol.

- Vilken typ av hunger profeterade Amos om? (Skriv elevernas svar på tavlan bredvid "Hunger =".)
- Vad profeterade Amos att folket skulle göra på grund av hungern?
- Vad har du sett i världen som visar att det har funnits en hunger efter att "höra Herrens ord"? (Amos 8:11.)

Förklara att även om profetian i Amos 8:11–12 med all sannolikhet har uppfyllts flera gånger under historiens gång, så kallas en viktig uppfyllelse av den för det stora avfallet. Föreslå gärna att eleverna skriver *Avfall, inklusive det stora avfallet* i marginalen i sina skrifter bredvid Amos 8:11–12.

Visa följande uttalande och be en elev läsa det för klassen. Be eleverna vara uppmärksamma på omständigheter som bidrog till det stora avfallet.

”Efter Jesu Kristi död förföljde ogudaktiga människor apostlarna och kyrkans medlemmar och dödade många av dem. I och med apostlarnas död togs prästadörets nycklar och den presiderande prästadömsauktoriteten bort från jorden. Apostlarna hade hållit evangeliets lärdomar rena och bibehållit ordningen och upprättat normen för värdighet hos kyrkans medlemmar. Utan apostlarna blev läran allteftersom tiden gick förvanskad och obemyndigade förändringar utfördes i kyrkans organisation och prästadörets förrättningar, till exempel vad beträffar dopet och förlänandet av den Helige Andens gåva.

Utan uppenbarelse och prästadörets myndighet var människorna hänvisade till mänsklig visdom när det gällde att tolka skrifterna och principerna och förrättningarna i Jesu Kristi evangelium. Falska uppfattningar lärdes ut som sanningar. En stor del av kunskapen om Guds sanna karaktär och natur, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden gick förlorad. Lärdomarna om tro på Jesus Kristus, omvändelse, dop och den Helige Andens gåva blev förvrängda eller bortglömda. Den prästadömsmyndighet som gavs till Kristi apostlar fanns inte längre på jorden” (se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* [2004], s. 35).

- Vilka var enligt det här uttalandet några omständigheter som bidrog till det stora avfallet?
- Varför är det ytterst viktigt att förstå att det stora avfallet faktiskt skedde?
(Eleverna kanske formulerar sina svar på olika sätt, men se till att de lyfter fram följande princip: **Vetskapen om att ett stort avfall skedde kan hjälpa oss inse behovet av att evangeliet återställdes.**

Förklara att under den här perioden av avfall fortsatte vår himmelske Fader att utöva sitt inflytande i världen genom Kristi ljus, som ”ges åt varje människa” (Moro. 7:16), och genom den Helige Andens kraft, som betygar att evangeliet är sant (se *Handledning för skriftstudier, ”Helige Anden, den”, scriptures.lds.org*. Han inspirerade män och kvinnor i många kulturer som sökte hans hjälp under den tiden. Kristna reformatorer, som Martin Luther och William Tyndale, arbetade för att hjälpa kristna komma närmare de ideal som de läste om i Bibeln. Arbetet som reformatorer, filosofer och till och med högt uppsatta statsmän i Europa och Nordamerika utförde ledde till en ökad betoning på människans värdighet och religionsfrihet i många delar av världen. Trots dessa viktiga händelser hade Gud inte ännu återställt sin kyrka i dess helhet (se *Predika mitt evangelium*, s. 45–46).

Visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) och be en elev läsa det för klassen:

”Under århundraden förblev himlarna stängda. Goda män och kvinnor, många verkligen stora och underbara människor, försökte rätta till, stärka och förbättra sitt sätt att tillbe Gud och sina lärosatser. Jag ärar och respekterar dem. Världen är så mycket bättre tack vare deras modiga handlingar. Men trots att jag tror att deras arbete var inspirerat, fick de inte förmånen att se himlarna öppnade eller att Gudomen besökte dem” (”Vår tros underbara grund”, *Liahona*, nov.

2002, s. 80).

Påminn eleverna om att den unge pojken Joseph Smith år 1820 sökte efter den sanna kyrkan, men att han inte kunde hitta den. Be eleverna läsa Joseph Smith –

Historien 1:5–10 tyst för sig själva och söka efter uttryck som beskriver utmaningarna som det stora avfallet orsakade.

- Vilka uttryck använde Joseph Smith för att beskriva sin tids andliga utmaningar?
- Hur beskrev Joseph sina känslor inför den religiösa upphetsning som omgav honom?

Påminn eleverna om att Joseph Smiths sökande efter sanningen ledde till den första synen och att han kallades som profet. (Det kommer att behandlas under nästa lektion.) Framhåll att profeten Joseph Smiths kallelse och evangeliets återställelse följde ett mönster som Gud upprättade och som har upprepats under historiens gång. Kallelsen av till exempel Enok (se Mose 6:26–32) och Noa (se Mose 8:17–20) följde det här mönstret. Visa följande förklaring av mönstret och be en elev läsa det för klassen:

”I den bibliska historien finns det många tillfällen då Gud talat till profeter, och dessutom finns det många exempel på avfall. För att avsluta varje period av allmänt avfall har Gud visat sin kärlek till sina barn genom att kalla ännu en profet och ge honom prästadörets myndighet att återställa och på nytt undervisa om Jesu Kristi evangelium. I grund och botten leder profeten Guds verk här på jorden. Sådana tidsperioder som leds av profeter kallas tidshushållningar” (*Predika mitt evangelium*, s. 33; se även Handledning för skriftstudier, ”Tidsutdelning”).

- Hur följer evangeliets återställelse genom Joseph Smith mönstret som funnits under tidigare tidsutdelningar? (Eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, men se till att de lyfter fram följande lärosats: **Efter en tid av allmänt avfall kallar Gud profeter och ger dem myndighet att återställa och undervisa om evangeliet igen.** Elever bör också förstå följande lärosats: **Joseph Smith kallades av Gud till att återställa evangeliet i vår tidsutdelning.**)
- Hur kan vetenskapen om det här mönstret hjälpa er förklara evangeliets återställelse för någon som har en annan tro?

Betona att i den första synen fick Joseph Smith veta att det inte fanns någon sann kyrka på jorden och att fullheten av Kristi evangelium behövde återställas. Bibeln innehåller profetior om det stora avfallet, men det viktigaste beviset på att det här avfallet inträffade är det faktum att Joseph Smith kallades som profet och att fullheten av evangeliet återställdes.

2 Nephi 27:25–26; Läran och förbunden 1:12–30

Evangeliets återställelse är ”ett underbart och förunderligt verk”

Förklara att skrifterna återger några av Herrens anledningar till att han återställde sitt evangelium till jorden i de sista dagarna.

Låt eleverna för sig själva läsa Jesajas profetia om återställelsen som finns i 2 Nephi 27:25–26, och leta efter Herrens beskrivning av världens andliga tillstånd under tiden för återställelsen. Föreslå gärna att eleverna markerar ord och uttryck som beskriver det andliga tillståndet. (*Obs:* Ett av de bästa sätten för eleverna att fånga

och behålla det de lär sig av skrifterna är att markera viktiga ord och uttryck.) Efter ett tag ber du eleverna berätta vad de hittat.

- Varför tror ni att evangeliets återställelse kallas "ett underbart och förunderligt verk"?
- Vad tycker ni är "underbart" eller "förunderligt" med återställelsen? (När eleverna svarar kan du betona att evangeliets återställelse som "ett underbart och förunderligt verk" är ett exempel på ett återkommande tema i Läran och förbunden. "Teman är grundläggande, återkommande och förenande egenskaper eller tankar" [David A. Bednar, "En reservoar av levande vatten" (KUV:s brasafton vid Brigham Young University, 4 feb. 2007), s. 5, speeches.byu.edu].)

Be halva klassen studera Läran och förbunden 1:12–17 och titta efter vilka anledningar Herren gav till att han återställde evangeliet. Be den andra halvan av klassen att studera Läran och förbunden 1:18–30 och söka efter olika sätt som evangeliets återställelse skulle välsigna Guds barn på. (Obs: Läran och förbunden 1:30 tas upp i mer detalj i lektion 6.)

Efter ett tag låter du eleverna berätta vad de har hittat. Se till att eleverna förstår följande sanning: **Evangeliets återställelse hjälper dem som tror på Kristus att stärka sin tro och övervinna det elände som skulle komma i de sista dagarna.**

Läs följande uttalande av profeten Joseph Smith (1805–1844) för eleverna:

"[Profeter] har sett framåt med glädjefull förväntan till den dag vi lever i, och eldade av himmelsk och fröjdefull förväntan har de sjungit och skrivit och profeterat om denna vår dag" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 184).

- Varför kan tidigare profeter ha sett fram emot vår dag? (En orsak som eleverna troligen nämner är att **återställelsen sprider sig runt jorden och förbereder världen för Jesu Kristi andra ankomst.**)

Visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley och be flera elever att turas om att läsa det för klassen:

"Mina bröder och systrar, inser ni vad vi har? Erkänner ni er plats i den mänskliga historiens stora drama? Detta är brännpunkten för allt som varit tidigare. ...

Den Allsmåktiges verk i de sista dagarna, om vilket de gamle talade, om vilket profeter och apostlar talat, har kommit. Den är här. Av något skäl som är okänt för oss, men enligt Guds visdom, har vi fått förmånen att komma till jorden i denna härliga tidsålder. ...

Med tanke på vad vi har och vad vi vet, borde vi vara ett bättre folk än vi är. Vi borde vara mer kristuslika, mer förlåtande, mer hjälpsamma och omtänksamma mot alla omkring oss.

Vi står på tidsåldrarnas högplatå, överväldigade av en högtidlig känsla av historia. Detta är den sista och slutgiltiga tidshushållningen mot vilken alla i det förgångna pekat. Jag bär vittnesbörd om och vittnar om verkligheten och sannheten i allt detta" ("Vid tidsåldrarnas middagshöjd", *Liahona*, jan. 2000, s. 89, 90).

- Vilka tankar och känslor får ni när ni hör orden "vi står på tidsåldrarnas högplatå"?
- Om det inte är för personligt, berätta om något som stärkte ert vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium.
- Vad kan vi göra för att visa vår tacksamhet för evangeliets återställelse?

Elevernas läsuppgift

- Jesaja 29:13–14; Amos 8:11–12; 2 Nephi 27:1–5, 25–26; Läran och förbunden 1:12–30; Joseph Smith – Historien 1:5–10.
- Gordon B. Hinckley, "Vid tidsåldrarnas middagshöjd", *Liahona*, jan. 2000, s. 87–90.

LEKTION 2

Den första synen

Inledning

Redogörelsen för Joseph Smiths första syn som finns i Den kostbara pärlan skrevs för att tillrättalägga falska rapporter om kyrkan. Profeten Joseph Smith gav flera redogörelser för den första synen. De här redogörelserna kan öka vår kunskap

om den upplevelsen och stärka vår tro på återställelsen. Den här lektionen är avsedd att hjälpa eleverna förstå hur viktigt det är att ha ett vittnesbörd om den här unikt viktiga händelsen.

Bakgrundsmaterial

- Gordon B. Hinckley, "Vår tros underbara grund", *Liahona*, nov. 2002, s. 78–81.
- "First Vision Accounts" [Redogörelser för den första synen], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Lektionsförslag

Joseph Smith – Historien 1:1–2

Profeten skrev om den första synen för att tillrättalägga falska rapporter

Förklara att Joseph Smith började skriva sin officiella historia 1838. Den del av Den kostbara pärlan som heter Joseph Smith – Historien är ett utdrag från den här mycket längre historien.

Be en elev läsa Joseph Smith – Historien 1:1–2 för klassen. Be eleverna att följa med i texten och vara uppmärksamma på anledningarna som Joseph Smith gav till att han skrev sin historia.

- Vad hade enligt vers 1 satts i omlopp bland folket under kyrkans tidiga dagar?
- Vilka syften hade de som främjade rapporter som motsatte sig kyrkan?
- Vad har vi för liknande situationer i vår tid?

Förklara att det också i våra dagar finns personer och grupper som sprider falsk eller vilseledande information om kyrkan i avsikt att förstöra tron.

- Vilka anledningar gav Joseph till att han skrev sin historia? (För att "ta allmänheten ur villfarelserna och ge alla sanningssökare kunskap om de verkliga händelserna, så som de har ägt rum" [JS–H 1:1].)
- Varför är det viktigt att "sanningssökare" som vill veta mer om återställelsen går till Joseph Smiths egen berättelse? (Eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, men se till att det står klart för dem att **de kan undgå att bli lurade av falsk eller vilseledande information genom att förlita sig på profetens berättelse.**)

Visa följande uttalande av äldste Neal L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum, och låt eleverna läsa det för sig själva:

”Det har alltid funnits några som vill dra ner kyrkan och förstöra tron. I dag använder de internet.

En del av informationen om kyrkan, hur övertygande den än är, är helt enkelt inte sann” (“Din tro ska provas”, *Liahona*, nov. 2012, s. 41).

- Vilka källor bör vi söka efter och lita på i vårt personliga sökande efter att få veta sanningen om den första synen, evangeliets återställelse och andra händelser i kyrkans historia? Varför? (Hjälp eleverna förstå följande princip: **För att inte luras av falsk eller vilseledande information bör de som söker efter sanningen söka i trovärdiga informationskällor om kyrkan och dess historia och inte bara godta allt de hör eller läser, inklusive det som kommer upp som sökresultat på nätet.**)

Förklara att kyrkans kritiker motsätter sig den första synen genom att säga att Joseph Smith inte skrev ner synen förrän många år efter att den hade inträffat. Förklara att den fjortonårige Joseph Smith inte gärna berättade om sin syn efter reaktionen han fick av dem han först berättade om den för (se JS–H 1:21–26). Han skrev ner upplevelsen när han kände att det var rätt tid att göra det. Frälsaren uppmanade Petrus, Jakob och Johannes att inte tala om sin upplevelse på förklaringsberget förrän efter hans uppståndelse (se Matt. 17:9), och gjorde det därmed klart att vi bara ska berätta om en del heliga upplevelser när vi blir manade till det av Anden.

Redogörelser för första synen

Obs: När du håller den här delen av lektionen bör du lämna tillräckligt med tid för den sista delen av lektionen, som täcker Joseph Smith – Historien 1:8–20.

Förklara för eleverna att Joseph Smith, antingen själv eller med hjälp av skrivare, skrev minst fyra olika redogörelser för första synen. Dessutom var det flera personer, samtida med Joseph Smith, som nedtecknade redogörelser för synen. Varje redogörelse betonar olika aspekter av Josephs upplevelse, men alla skildrar det väsentliga av vad Joseph såg och hörde. För att förklara varför det finns skillnader i de olika redogörelserna, kan du be eleverna begrunda följande:

- Tänk på en betydelsefull eller meningsfull upplevelse som ni har haft. Hur kan er återgivning av den upplevelsen skilja sig åt, beroende på vilka åhörarna är? Hur kan den skilja sig åt, beroende på när eller varför ni berättar om upplevelsen?

Be en elev läsa följande uttalande för klassen och be eleverna lyssna efter vad historiker förväntar sig när en upplevelse återges flera gånger:

”De olika redogörelserna för den första synen återger ett konsekvent händelseförlopp, men det är naturligt att de skiljer sig åt i fråga om betoning och detaljer. Historiker förväntar sig att när en person återger en upplevelse i olika situationer för olika åhörare under ett antal år, så ger varje återgivning betoning åt olika aspekter av upplevelsen och innehåller unika detaljer. Faktum är att skillnader som liknar dem som finns i redogörelserna för den första synen finns i de olika

redogörelserna för Paulus syn på vägen till Damaskus och apostlarnas upplevelse på förklaringsberget [Apg. 9:3–9; 22:6–21; 26:12–18; Matt. 17:1–13; Mark. 9:2–13; Luk. 9:28–36]. Men trots skillnaderna är alla redogörelser för den första synen i grunden konsekventa. Några har felaktigt hävdats att eventuella variationer i återgivningen av upplevelsen är bevis på fabricering. Tvärtom ger den rika historiska uppteckningen oss möjlighet att lära oss mer om den här anmärkningsvärda händelsen än om den inte hade dokumenterats lika väl” (“First Vision Accounts” [Redogörelser för den första synen], Gospel Topics, lds.org/topics).

Som ett exempel på skillnaderna mellan redogörelserna kan du säga till eleverna att ”redogörelsen från 1832 betonar den personliga berättelsen om Joseph Smith som en ung man som söker förlåtelse, och redogörelsen från 1838 fokuserar på synen som början på ’kyrkans uppkomst och utveckling’ ” (“First Vision Accounts” [Redogörelser för den första synen], Gospel Topics, lds.org/topics). Påminn eleverna om att deras läsuppgift bland annat är en artikel under Gospel Topics som heter ”First Vision Accounts”, som ger en mer detaljerad analys av de olika redogörelserna för den första synen. Be eleverna studera artikeln utanför klasstiden för att bättre förstå hur varje redogörelse bidrar till vår kunskap om den första synen. (Obs: Påminn eleverna om hur viktigt det är att de läser de tilldelade läsuppgifterna före lektionen. När de gör det kan de bättre bidra till samtalen i klassen.)

- Hur kan flera redogörelser för den första synen stödja giltigheten och berika vår kunskap om den här heliga händelsen? (Hjälp eleverna förstå att **de olika redogörelserna av Joseph Smiths första syn gör att vi kan lära oss mer om den här heliga upplevelsen än vad vi hade kunnat om den inte hade dokumenterats lika väl.**)

Visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) och be en elev läsa det för klassen:

”Jag bekymrar mig inte över att Joseph Smith gav oss olika versioner av den första synen, liksom jag inte heller bekymrar mig över att fyra olika författare skrev evangelierna i Nya testamentet, var och en med sina egna uppfattningar, var och en med sitt sätt att återge händelserna så att de skulle fullgöra hans avsikter med att skriva just då” (“Gud har icke givit oss en försagdhetens ande”, *Nordstjärnan*, feb. 1985, s. 24).

Vittna om att profeten Joseph Smith verkligen hade den första synen och att återställelsen åstadkoms genom honom.

Joseph Smith – Historien 1:8–20

Kyrkans giltighet vilar på att den första synen verkligen inträffade

Be flera elever att turas om att läsa Joseph Smith – Historien 1:8–15.

- Kan ni nämna något av det som Joseph Smith gjorde för att få svar på sina frågor?
- Varför tror ni att Satan försökte hindra Joseph Smith från att be?

Be några elever att turas om att läsa Joseph Smith – Historien 1:16–19 för klassen.

- Kan ni nämna några viktiga sanningar som finns i verserna 16–17? (När eleverna svarar, betona att **eviga sanningar återställdes till jorden när vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph Smith.**)

Visa och läs följande uttalande för klassen av äldste Tad R. Callister, som verkade i de sjuttios presidentskap. Föreslå gärna att eleverna markerar i sina skrifter de sanningar som broder Callister betonar medan du läser uttalandet. Du kan också föreslå att de skriver ner *sanningar som Joseph lärde sig* i marginalen bredvid Joseph Smith – Historien 1:16–19. (*Obs: Att markera och göra anteckningar i skrifterna är en viktigt studieteknik som du kan hjälpa eleverna att utveckla [se Studera och undervisa om evangeliet: En handbok för lärare och ledare inom kyrkans seminarier och religionsinstitut (2012), s. 21].*)

”Joseph Smith var Herrens smorde till att återställa Kristi kyrka till jorden. När han kom ut ur lunden förstod han efter hand fyra fundamentala sanningar som inte då lärdes av majoriteten i dåtidens kristna värld.

För det första förstod han att Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, är två skilda personer. ...

Den andra sanningen som Joseph Smith upptäckte var att Fadern och Sonen har förhärligade kroppar av kött och ben. ...

Den tredje sanningen som Joseph Smith lärde var att Gud talar till människan än i dag, att himlarna inte är stängda. ...

Den fjärde sanningen som Joseph Smith lärde sig var att Jesu Kristi fullständiga kyrka inte fanns på jorden då” (“Joseph Smith: Återställens profet”, *Liahona*, nov. 2009, s. 35 , 36).

- Varför tror ni det är så viktigt att känna till och förstå de här sanningarna om vår himmelske Fader och Jesus Kristus?
- Hur kan behovet av de här sanningarna förklara varför Satan försökte hindra den unge Joseph Smith från att be?

För att betona betydelsen av Joseph Smiths första syn kan du visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley och be en elev läsa det för klassen:

”All vår styrka vilar på sanningshalten i denna syn. Antingen hände det eller så hände det inte. Om det inte hände är detta verk falskt. Om det hände är verket det viktigaste och underbaraste verket under himlarna. ...

År 1820 kom denna underbara uppenbarelse som svar på en pojkes bön. Han hade läst Jakobs ord i sin familjebibel: ’Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den’ (Jak.

1:5).

På denna unika och underbara händelse vilar sanningshalten i denna kyrka” (“Vår tros underbara grund”, *Liahona*, nov. 2002, s. 80).

- Vad har sanningshalten i kyrkan att göra med Joseph Smiths första syn?

- Varför är det viktigt att ha ett vittnesbörd om att Joseph Smith såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus? (Eleverna kan svara på olika sätt, men se till att följande princip tydligt kommer fram: **När vi får ett vittnesbörd om att Joseph Smith såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus, kan vi också veta att evangeliets återställelse är sann.**)

Betona i slutet av lektionen vikten av att ha ett eget vittnesbörd om att den första synen är sann. Det vittnesbördet, byggt på uppenbarelsens klippa, hjälper oss att förbli starka i tron när vi ställs inför falsk information om profeten Joseph Smith och kyrkan. Vittna om att Joseph Smiths sätt att få veta sanningen också fungerar för oss. Vi kan söka sanning, läsa skrifterna, begrunda och sedan fråga Gud, och han svarar (se Jak. 1:5). Be eleverna fundera över hur de fick sitt vittnesbörd om att Fadern och Sonen uppenbarade sig för Joseph Smith. Ge en eller två elever tid till att berätta hur de fick ett vittnesbörd om den första synen.

Elevernas läsuppgift

- Joseph Smith – Historien 1:1–26.
- Gordon B. Hinckley, "Vår tros underbara grund", *Liahona*, nov. 2002, s. 78–81.

LEKTION 3

Mormons boks framkomst

Inledning

Herren sände ängeln Moroni för att förbereda Joseph Smith inför att ta emot och översätta Mormons bok. Man vet inte mycket om själva översättningsprocessen. Joseph Smith sa att Mormons bok översattes "genom Guds gåva och kraft"

(inledningen till Mormons bok). Enligt lagen om vittnen (se 2 Kor. 13:1) lät Herren flera andra bli vittnen till den här forntida uppteckningen. Deras vittnesbörd stärkte Mormons boks trovärdighet för hela världen.

Bakgrundsmaterial

- Neal A. Maxwell, "By the Gift and Power of God", *Ensign*, jan. 1997, s. 36–41.
- "Book of Mormon Translation" [Översättningen av Mormons bok], Gospel Topics, lds.org/topics.
- "Mormons boks framkomst och prästadömet återställelse", kapitel 5 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2:a uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2000), s. 52–66.

Lektionsförslag

Joseph Smith – Historien 1:30–35, 42–54

Översatt genom Guds gåva och kraft

Be en eller två frivilliga att sammanfatta för klassen vad de kommer ihåg om ängeln Moronis besök till den unge Joseph Smith på kvällen den 21 september 1823.

Återge följande information om det behövs:

"På kvällen den 21 september 1823 drog sig Joseph tillbaka till sitt sovrum på vinden i familjens timmerstuga i Palmyra i New York, men han förblev vaken efter det att de andra i rummet hade somnat. Han bad innerligt att få veta mer om Guds avsikter med honom. ...

Till svar på sin bön såg Joseph ett sken i rummet som lyste allt klarare till dess rummet 'var ljusare än mitt på dagen'. En himmelsk budbärare visade sig bredvid sängen, stående i luften, klädd i en 'bländande vit mantel' (JS-H 1:30–31). Denne budbärare var Moroni, den siste nephitiske profeten, som århundraden tidigare hade grävt ner de plåtar som Mormons bok skrivits på och som nu innehade nycklarna till denna heliga urkund (se L&F 27:5). Han hade sänts till Joseph för att tala om för honom att Gud hade förlåtit honom för hans synder och hade ett stort verk för honom att utföra. En del av detta verk krävde att Joseph gick till en kulle i närheten, där en helig uppteckning, skriven på guldplåtar, förvarades. ... Joseph skulle översätta uppteckningen genom Guds gåva och kraft och lägga fram den för världen.

Dagen därpå gick Joseph till kullen där plåtarna med Mormons bok låg nergrävda. Där träffade han Moroni och såg plåtarna, men han fick veta att han inte skulle få dem förrän fyra år senare. ...

Den 22 september 1827 följde [Josephs hustru Emma] med honom till kullen och väntade i närheten medan Moroni överlämnade plåtarna till profeten" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 57–59).

Be eleverna att slå upp titelbladet till Mormons bok och ögna igenom första stycket och leta efter information om hur den här forntida uppteckningen skulle komma fram och översättas. När eleverna har läst det frågar du dem vad de har hittat. (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Mormons bok översattes genom Guds gåva och kraft.**)

Be en elev läsa Joseph Smith – Historien 1:34–35 för klassen. Be klassen följa med i texten och se hur Herren hjälpte Joseph Smith att översätta Mormons bok.

- Kan ni nämna ett sätt som Herren hjälpte Joseph Smith att översätta den forntida uppteckningen på, som står i de här verserna? (Herren gav Joseph urim och tummim för att hjälpa honom med översättningen.)

Förklara att ett annat redskap som Joseph Smith använde när han översatte Mormons bok var en liten oval sten, som ibland kallas en "siarsten", som han hade upptäckt flera år innan han tog emot guldplåtarna (se "Book of Mormon Translation" [Översättningen av Mormons bok], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)). Den historiska redogörelsen antyder att profeten ibland använde urim och tummim och ibland siarstenen när han översatte.

Läs följande uttalande för klassen för att hjälpa eleverna förstå att Herren uppenbarade den engelska översättningen av Mormons bok för profeten genom urim och tummim och siarstenen:

"När Joseph frågades ut om översättningsprocessen sa han vid flera tillfällen att den hade gjorts 'genom Guds gåva och kraft' och tillade en gång: 'Det var inte meningen att hela världen skulle få veta detaljerna kring framkomsten av Mormons bok.'

Men skrivarna och andra som bevittnade översättningen gav flera redogörelser som ger insikt i processen. Vissa redogörelser antyder att Joseph studerade tecknen på plåtarna. De flesta redogörelserna talar om hur Joseph använde urim och tummim (antingen uttydarna eller siarstenen) och många redogörelser nämner hur han använde en sten. Enligt de här redogörelserna lade Joseph antingen uttydarna eller siarstenen i en hatt, tryckte in ansiktet i hatten för att blockera ljuset, och läste högt de engelska orden som visade sig på redskapet. Processen, så som den beskrivs, påminner om ett avsnitt i Mormons bok där det talas om att Gud ska bereda 'en sten som skall stråla i mörkret och lysa' [Alma 37: 23–24]" ("Book of Mormon Translation" [Översättningen av Mormons bok], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Förklara att Herrens hjälp också var mycket tydlig på grund av den korta tid som Joseph Smith översatte Mormons bok på. Visa följande uttalande av äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum och be en elev läsa det för klassen:

"Tänk på hur kort tid det tog för Joseph Smith att översätta Mormons bok. Mellan april och juni 1828 översatte Joseph de 116 sidor som Martin Harris senare förlorade. Joseph började översätta igen tisdagen den 7 april 1829, med Oliver Cowdery som skrivare. Manuskriptet färdigställdes åttiofem dagar senare, den 30 juni samma år. Men han tillbringade förstås inte hela den tiden med att arbeta på översättningen. ... Konservativt uppskattat hade profeten och hans skrivare högst sextiofem dagar på sig att översätta boken, som i sin nuvarande utgåva innehåller 531 sidor (se John W. Welch, *Nordstjärnan*, sep. 1989, s. 14–15). Det innebär att i genomsnitt

åtta sidor översattes per dag. Tänk på det när du översätter en bok, eller när du planerar din läsning av Mormons bok" ("A Treasured Testament", *Ensign*, juli 1993, s. 61–62).

- Kan ni nämna några sätt som framkomsten av Mormons bok skedde "genom Guds gåva och kraft"?
- Om vi inte känner till detaljerna kring Mormons boks framkomst, hur kan vi då veta om boken är sann? (Vi kan få ett andligt vittnesbörd om Mormons bok utan att veta alla detaljer som rör översättningen.)
- Vad har hjälpt er att få ett vittnesbörd om Mormons bok?

Be en elev läsa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley för klassen:

"Först kom Moroni med plåtarna varifrån Mormons bok översattes. Detta var verkligen något enastående och anmärkningsvärt. Josephs berättelse om guldplåtarna var sällsam. Den var svår att tro på och lätt att ifrågasätta. Kunde han ha skrivit den av egen förmåga? Här finns den, bröder och systrar, för alla att se, bläddra i och läsa. Varje försök att förklara dess ursprung, annorlunda än den förklaring han själv gav, har fallit på sin egen orimlighet. Han var till största delen utbildad, och ändå frambringade han på mycket kort tid den översättning som i publicerad form överstiger 500 sidor. ...

Under alla dessa år har kritiker försökt att förklara den. De har opponerat sig mot den. De har hånat den. Men den har överlevt dem alla och dess inflytande är i dag större än vid någon annan tidpunkt i dess historia" ("Stenen som revs loss från berget", *Liahona*, nov. 2007, s. 85).

- Vad kan man säga för att hjälpa någon som har svårt att tro på att Mormons bok är sann?

Vittna om att Mormons bok kom fram genom Guds gåva och kraft.

Läran och förbunden 17

De tre vittnenas och de åtta vittnenas vittnesbörd

Förklara att när Joseph Smith översatte Mormons bok så fick han veta att Herren skulle utse andra till vittnen om den forntida uppteckningen (se 2 Ne. 27:12–13; Eth. 5:2–5). Vid den tiden sa Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris att de ville vara de här särskilda vittnena. Läran och förbunden 17 innehåller Herrens instruktioner till de här männen.

Be flera elever att turas om att läsa Läran och förbunden 17:1–6 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksam på vad Herren uppmanade vittnena att göra när de hade sett plåtarna. När eleverna har berättat vad de hittade, frågar du:

- Varför tror ni att de här männen behövde visa en sådan tro som de forna profeterna hade innan Herren skulle låta dem få se plåtarna?
- Enligt verserna 3–5, vilket ansvar skulle de här vittnena ha efter att de hade sett plåtarna?

- Vilket ansvar har vi när Herren manifesterar för oss att Mormons bok är sann? (Eleverna bör lyfta fram följande eller en liknande princip: **När vi har fått ett vittnesbörd om sanningen har vi ett ansvar att vittna om den.** [Se även L&F 88:81.]) Du kan påpeka att den här principen också är ett exempel på ett mönster som vi kan hitta i skrifterna. "Ett mönster är en plan, en modell eller en norm som kan användas när något ska göras upprepade gånger eller om något ska tillverkas" [David A. Bednar, "En reservoar av levande vatten" (KUV:s brasafton vid Brigham Young University, 4 feb. 2007), s. 3, speeches.byu.edu.]
- Hur visar vi vår tro när vi vittnar om sanningen?

Be en elev läsa Joseph Smiths redogörelse för sin upplevelse med de tre vittnena för klassen:

"Martin Harris, David Whitmer, Oliver Cowdery och jag själv kom överens om att gå till skogen och genom innerlig och ödmjuk bön försöka få löftena uppfyllda. ... [Efter] vårt andra misslyckade försök föreslog Martin Harris att han skulle avlägsna sig från oss i tron om, som han uttryckte sig, att hans närvaro var anledningen till att vi inte kunde ta emot det vi önskade. Därför avlägsnade han sig från oss, och vi knäböjde igen och hade inte hållit på att bedja många minuter förrän ... en ängel [Moroni] stod framför oss. I handen hade han plåtarna ... Han vände bladen ett efter ett så att vi kunde se dem och klart urskilja gravingarna på dem. ... Vi hörde en röst ur det klara ljuset ovanför oss som sa: 'Dessa plåtar har uppenbarats genom Guds makt och de har översatts genom Guds kraft. Den översättning av dem som ni sett är riktig, och jag befäller er att bära vittne om vad ni nu ser och hör.'

Jag lämnade nu David och Oliver för att söka efter Martin Harris, som jag fann ganska långt borta, försänkt i innerlig bön. Men han talade strax om för mig att Herren ännu inte hade besvarat hans bön, och han bad mig enträget att jag skulle be med honom, så att också han skulle få samma välsignelser som vi just tagit emot. Vi förenade oss alltså i bön och vår önskan uppfylldes till slut, ty innan vi hade slutat öppnades samma syn för våra ögon, åtminstone öppnades den åter för mig, och jag såg och hörde än en gång samma sak, medan Martin Harris i samma ögonblick utropade, tydligen överväldigad av glädje: 'Det är nog, det är nog, mina ögon har skådat, mina ögon har skådat!' " (I *History of the Church*, 1:54–55.)

Joseph återvände till Whitmers hem och sa till sina föräldrar: "Herren har låtit tre andra utom mig själv se plåtarna. De har också sett en ängel, och de skall bära vittne om sanningen i det jag har sagt, för de vet av sig själva att jag inte går omkring och lurar folk, och jag känner det som om jag hade befriats från en börda som nästan var för tung för mig att bära ... och det gläder min själ att jag inte längre är helt ensam i världen" (i Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, bok 8, s. 11, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845).

- Varför tror ni att Joseph Smith var så glad efter den här upplevelsen? (Han var inte längre det enda vittnet om plåtarna och den himmelske budbäraren.)

Berätta att ytterligare åtta vittnen fick möjlighet att se plåtarna.

Be halva klassen läsa "Tre vittnens vittnesbörd" och den andra halvan att läsa "Åtta vittnens vittnesbörd". Båda finns i början av Mormons bok. Be eleverna att vara uppmärksamma på viktiga delar av vittnenas upplevelser. Efter ett tag låter du dem berätta vad de har upptäckt.

- Hur skilde sig de tre vittnenas upplevelser från de åtta vittnenas upplevelse? (De tre vittnena hörde Guds röst och såg en ängel, men de rörde inte plåtarna.)

Joseph Smith visade plåtarna för de åtta vittnena och de fick hålla i dem. De åtta vittnena fick ett mer fysiskt vittnesbörd om att plåtarna var verkliga, medan de tre vittnena hade en mer andlig upplevelse.)

- Varför tror ni det var viktigt att ha ett flertal vittnen för Mormons boks framkomst?

Några elever kanske inte känner till att var och en av de tre vittnena och några av de åtta vittnena så småningom lämnade kyrkan. Be en elev läsa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

”Om man mäter de tre vittnenas vittnesbörd om Mormons bok mot alla dessa tänkbara invändningar, framstår det mäktigt och starkt. ... Det är väl känt att på grund av meningsskiljaktigheter eller avundsjuka gentemot andra ledare i kyrkan, blev alla dessa tre vittnen uteslutna ur Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga inom ungefär åtta år efter att deras vittnesbörd publicerats. ... Men så länge de levde ... avvek inte någon av dessa vittnen från sitt vittnesbörd, så som det publicerats, inte heller sa de någonting som kastade skugga över dess äkthet.

Dessutom står deras vittnesbörd oemotsagda av alla andra vittnen. Visst kan man avfärda det, men hur förklarar man att tre karaktärsfasta män enigt vidhåller detta utgivna vittnesbörd till slutet av sina liv, trots att de blir gjorda till åtlöje och på andra sätt blir personligt missgynnade? Precis som Mormons bok själv, finns det ingen bättre förklaring än den som ges i själva vittnesbördet – ett högtidligt uttalande av goda och ärliga män som berättade vad de såg” (“Vittnet Martin Harris”, *Liahona*, juli 1999, s. 41–42).

- Hur tror ni att de tre vittnenas vittnesbörd stärks av det faktum att de aldrig förnekade vad de hade upplevt, inte ens efter att de hade blivit uteslutna ur kyrkan? (Förklara att Oliver Cowdery och Martin Harris senare döptes på nytt.)

Be eleverna gå tillbaka till Läran och förbunden 17:6 och betona att den här versen innehåller det största möjliga vittnesbördet om att Mormons bok är sann. Versen innehåller Guds eget vittnesbörd, svuret med en ed, om att Mormons bok är sann.

Be eleverna föreställa sig att deras vittnesbörd om Mormons bok kunde läggas till i varje exemplar av Mormons bok. Be eleverna berätta vad de skulle ta med i sina vittnesbörd.

Uppmana eleverna att vittna för någon om Mormons bok före nästa lektion.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 17; Joseph Smith – Historien 1:29–54.
- Neal A. Maxwell, “By the Gift and Power of God”, *Ensign*, jan. 1997, s. 36–41.

LEKTION 4

Mormons bok – slutstenen i vår religion

Inledning

Mormons bok är slutstenen i vår religion och ett bevis på att Gud har återställt Jesu Kristi evangelium till jorden i vår tid. President Ezra Taft Benson (1899–1994) lärde att Mormons bok "är slutstenen i vittnesbördet om Kristus. Den är slutstenen i vår lära. Den är slutstenen i vårt vittnesbörd"

("Mormons bok – slutstenen i vår religion", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 3). När eleverna fördjupar sina vittnesbörd om Mormons bok får de styrka att stå emot dem som vill motbevisa dess äkthet.

Bakgrundsmaterial

- Ezra Taft Benson, "Mormons bok – slutstenen i vår religion", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 3–5.
- Jeffrey R. Holland, "Trygghet åt själen", *Liahona*, nov. 2009, s. 88–90.
- "Book of Mormon and DNA Studies" [Mormons bok och DNA-forskning], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Lektionsförslag

Läran och förbunden 17:6; 19:26; 20:5–12

Mormons bok är ett bevis på att Gud har återställt sanning i vår tid

Före lektionen skriver du följande datum och händelser på tavlan.

1820 Den första synen tas emot

1823 Moronis första besök

1829 Prästadömet återställs

Juni 1829 Översättningen av Mormons bok är klar

6 april 1830 Kyrkan organiseras

- Vad kan händelsernas ordningsföljd lära oss om rollen som Mormons bok hade i återställelsen av evangeliet? (Mormons bok behövde översättas klart innan kyrkan kunde återställas. Den hade en stor roll i att sprida evangeliet.)

Förklara att när kyrkan organiserades i april 1830 hade tryckningen av Mormons bok precis blivit klar, och boken hade annonserats till försäljning mindre än två veckor tidigare. Be eleverna läsa Läran och förbunden 20:8–12 tyst för sig själva och leta efter vad Mormons bok innehåller och vad den bevisar. Föreslå gärna att eleverna markerar det de upptäcker. (Obs: Under kursens gång kan du uppmäna

eleverna att markera viktiga sanningar som de upptäcker i sina skrifter.) Medan eleverna läser skriver du följande ofullständiga uttalande på tavlan:

Mormons bok bevisar för världen att ...

Efter en stund ställer du följande frågor:

- Hur skulle ni avsluta uttalandet på tavlan med tanke på vad ni har läst? (Eleverna kan formulera sig på olika sätt, men se till att de lyfter fram följande sanning: **Mormons bok bevisar för världen att skrifterna är sanna, att Gud inspirerar och kallar personer till att utföra hans verk i vår tid, och att Gud är oföränderlig.**)
- Hur bevisar Mormons bok att Gud inspirerar och kallar personer till att utföra hans verk i vår tid?
- När en person får veta att Mormons bok är sann, vilken kunskap får då han eller hon om profeten Joseph Smith?

Be eleverna läsa Läran och förbunden 17:6 och 19:26 tyst för sig själva och titta efter vad de båda verserna har gemensamt.

- Vad har de här två verserna gemensamt? (Herrens förkunnelse om att Mormons bok är sann.)
- Vilket värde har det för er att veta att Herren själv har vittnat om att Mormons bok är sann?

Mormons bok är slutstenen i vår religion

Skriv följande sanning på tavlan: **Mormons bok är slutstenen i vår religion.**

- Vad tror ni menas med det uttalandet?

Visa följande uttalande av president Ezra Taft Benson (1899–1994) och be en elev läsa det för klassen:

”Det finns tre sätt på vilka Mormons bok är slutstenen i vår religion. Den är slutstenen i vittnesbördet om Kristus. Den är slutstenen i vår lära. Den är slutstenen i vårt vittnesbörd” (”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 3).

Dela upp klassen i mindre grupper. Ge varje grupp i uppgift att samtala om ett av följande ämnen: hur Mormons bok är ”slutstenen i vittnesbördet om Kristus”, hur den är ”slutstenen i vår lära” och hur den är ”slutstenen i vårt vittnesbörd”. (Du kan behöva ge varje ämne till mer än en grupp.) Ge varje grupp en kopia av följande utdelningsblad och be dem använda det uttalande som passar ihop med ämnet som de samtalar om.

Mormons bok – slutstenen i vår religion

”Slutstenen i vittnesbördet om Kristus”

”Mormons bok är slutstenen i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus, som själv är hörnstenen till allt vi gör. Den bär vittne om hans verklighet. ... Därför är dess vittnesbörd om Mästaren klart, oförfalskat och fullt av kraft. ... En stor del av den kristna världen förnekar idag Frälsarens gudomlighet. De ifrågasätter hans mirakulösa födelse, hans fullkomliga liv och att hans härliga uppståndelse verkligen ägde rum. Mormons bok talar på ett klart och omiskännligt sätt om sanningen i allt detta. Den ger också den mest fullständiga beskrivningen av läran om försoningen” (se Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 3, 4).

”Slutstenen i vår lära”

”I Mormons bok finner vi fullheten av de lärdomar som behövs för vår frälsning. Och de lärs ut så tydligt och enkelt att även små barn kan lära sig frälsningens och upphøjelsens vägar. Mormons bok erbjuder så mycket som vidgar vår förståelse för frälsningens lärdomar. Utan den är mycket av det som undervisas om i andra skrifter inte alls så tydligt och dyrbart” (Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4).

”Slutstenen i vårt vittnesbörd”

”Mormons bok [är] slutstenen i vårt vittnesbörd. På samma sätt som valvbågen går sönder om slutstenen tas bort, så står och faller kyrkan med sanningen i Mormons bok. ... Om Mormons bok är sann ... då måste man godta anspråken på återställelsen och allt som följer med den” (Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4).

Efter ett tag ber du grupperna berätta för klassen vad de samtalade om.

Avsluta den här delen av lektionen med att be eleverna berätta hur de känner för Mormons bok och hur den har varit en slutsten i deras vittnesbörd.

Fiender försöker motbevisa Mormons bok

Be en elev att läsa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

”I [över 180] år har den här boken undersökts och angripits, förnekats och omkonstruerats, kritiserats och sönderslitits som kanske ingen annan bok i nutida religiös historia – kanske som ingen annan bok i *all* religiös historia. Och fortfarande står den fast. Misslyckade teorier om dess ursprung har fötts, upprepats och dött ut – från Ethan Smith till Solomon Spaulding, från förvirrad paranoia till listig genialitet. Inga av dessa ärligt talat patetiska svar på bokens ursprung har någonsin uthärdat undersökningar eftersom *det inte finns något annat svar* än det som Joseph gav som dess unge, olärde översättare. I detta ställer jag mig vid min egen förfaders sida som helt enkelt sa: ‘Ingen ogudaktig man skulle kunna skriva en bok som denna, och ingen god man skulle vilja skriva den, såvida den inte var sann och han befallts av Gud att göra det’ ” (“Trygghet åt själen”, *Liahona*, nov. 2009, s. 89).

- Varför är det viktigt att komma ihåg att nutida fiender till kyrkan ofta försöker misskreditera Mormons bok?
- Hur stöder uttalandet av äldste Hollands förfader det faktum att Mormons bok är sann?

Som exempel kan du berätta att ett sätt som nutida fiender till kyrkan använder för att misskreditera Mormons bok är att använda DNA-bevis för att försöka misskreditera alla länkar mellan folken i Mormons bok och Amerikas indianer. Om eleverna har frågor om det här ämnet kan du uppmana dem att läsa artikeln “Book of Mormon and DNA Studies” [Mormons bok och DNA-forskning] som finns på lds.org/topics.

Håll fast vid det som ni vet är sant

Be eleverna föreställa sig att en vän har sagt att han eller hon har hört något som verkar motbevisa att Mormons bok är sann.

- Vilket råd skulle ni ge till er vän?
- Hur kan ert vittnesbörd om att Mormons bok är sann hjälpa er när ni ställs inför kritik mot boken?

Be en elev att läsa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum för klassen:

”När du är rädd eller tvivlar eller har det svårt, håll fast vid det du redan har åstadkommit, även om det är begränsat. ... När de stunderna kommer och problem uppstår, vars lösning inte uppnås omedelbart, *håll då fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap*” (“Jag tror”, *Liahona*, maj 2013, s. 93–94).

- Hur kan ni tillämpa äldste Hollands uttalande när ni ställs inför frågor om huruvida Mormons bok är sann? (Eleverna kan ge flera olika svar, men du kan vilja betona följande princip: **När vi ställs inför frågor eller tvivel om evangeliet bör vi hålla fast vid det som vi redan vet är sant och lita på att vi antingen får svar genom ytterligare studier eller att Gud uppenbarar svaret i framtiden.**)

- Vilka sanningar känner ni redan till om Mormons bok och principerna den innehåller? Hur har ni kommit fram till dem?

Avsluta lektionen genom att visa följande uttalande av president Ezra Taft Benson och be en elev läsa det för klassen:

”Varje sista dagars helig bör göra studiet av denna bok till en livslång strävan. Annars försätter han sin själ i fara och försummar det som kunde gett hans liv andlig och intellektuell helhet. Det finns en skillnad mellan en omvänd som är byggd på Kristi klippa genom Mormons bok och håller fast vid denna ledstång, och den som inte är det” (se ”Mormons bok är Guds ord”, *Nordstjärnan*, maj, 1988, s. 7).

- Hur har regelbundna studier av Mormons bok skyddat er mot dem som vill förstöra er tro?

Vittna om att Mormons bok är sann. Be eleverna fundera över hur Mormons bok har påverkat dem. Be dem tänka på vad de kan göra för att ge större prioritet åt att studera Mormons bok. Påminn eleverna om Moronis löfte i Moroni 10:3–5, att de som vill stärka sitt vittnesbörd om Mormons bok kan göra det genom att studera boken och be om att få veta om den är sann.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 17:6; 19:26; 20:5–12.
- Jeffrey R. Holland, ”Trygghet åt själen”, *Liahona*, nov. 2009, s. 88–90.

LEKTION 5

Prästadömets återställelse

Inledning

Den 15 maj 1829 uppenbarade sig Johannes Döparen för Joseph Smith och Oliver Cowdery och återställde aronska prästadömet. Kort därefter uppenbarade sig de forntida apostlarna Petrus, Jakob och Johannes för Joseph och Oliver och återställde melkisedekska prästadömet. Melkisedekska

prästadömet har myndighet över alla ämbeten i kyrkan och betjänar i alla andliga angelägenheter. Den här lektionen hjälper eleverna förstå hur kyrkan verkar under ledning av melkisedekska prästadömet.

Bakgrundsmaterial

- Thomas S. Monson, "Prästadömet: En helig gåva", *Liahona*, maj 2007, s. 57–60.
- Dallin H. Oaks, "Prästadömets nycklar och myndighet", *Liahona*, maj 2014, s. 49–52.
- Larry C. Porter, "The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods", *Ensign*, dec. 1996, s. 30–47.

Lektionsförslag

Joseph Smith – Historien 1:68–71; Läran och förbunden 13:1

Johannes Döparen återställde aronska prästadömet

Visa en bild av ett dop (se Ung man döps [*Evangeliebilder* (2008), nr 103; se även LDS.org]) och en bild som visar när sakramentet välsignas (se Sakramentet välsignas [*Evangeliebilder*, nr 107; se även LDS.org]). Be eleverna beskriva hur deras liv skulle vara annorlunda om de inte hade tillgång till de här heliga förrättningarna. Påminn eleverna om att de här förrättningarna representerar några av de välsignelser vi får tack vare aronska prästadömets återställelse.

Be en elev läsa Joseph Smith – Historien 1:68 för klassen. Be klassen följa med i texten och ta reda på vad Joseph Smith och Oliver Cowdery gjorde som ledde till att de frågade Herren om dopet. Be dem berätta vad de har hittat.

Be en elev läsa Joseph Smith – Historien 1:69 för klassen. Framhåll att det som sas av budbäraren, som var Johannes Döparen, också finns upptecknat i Läran och förbunden 13. Fråga klassen:

- Varför var det nödvändigt att Joseph Smith och Oliver Cowdery tog emot prästadömet av en himmelsk budbärare? (Det fanns ingen på jorden vid den tiden som hade prästadömet nycklar [se TA 1:5].)

Be eleverna läsa Joseph Smith – Historien 1:70–71. Förklara att de här verserna klargör att profeten Joseph Smith var den förste som utövade prästadömet i den här tidsutdelningen. En del undrar varför Johannes Döparen inte döpte Joseph Smith och Oliver Cowdery och varför de båda männen befalldes att ge prästadömet till varandra igen. Du kan förklara att det är nödvändigt att en himmelsk budbärare med rätt myndighet återställer prästadömet myndighet till jorden inför en ny tidsutdelning, men när myndigheten väl har återställts utförs alla jordiska förrättningar som dop och ordination av dödliga personer. Dessutom placerade Johannes Döparens anvisning att Joseph och Oliver skulle ge prästadömet till varandra på nytt "ordinationen och dopet i rätt förhållande [eller i rätt ordning]" (Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 delar [1954–1956], 3:82).

Skriv följande fråga på tavlan:

Hur hjälper aronska prästadömet oss att få tillgång till välsignelserna som kommer av Jesu Kristi försoning?

Uppmana eleverna att begrunda den här frågan medan du läser följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum för dem:

"Vad menas med att aronska prästadömet innehar 'nycklarna till änglars betjäning' och 'omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse'? Innebörden finner vi i dopförrättningen och sakramentet. Dop är för syndernas förlåtelse, och sakramentet är en förnyelse av dopets förbund och välsignelser. Båda bör föregås av omvändelse. ...

Ingen av [oss] har levt utan synd sedan [vi] döptes. Utan några åtgärder för ytterligare rening efter våra dop är var och en av oss förlorad i fråga om andliga ting. ...

Vi är befallda att omvända oss från våra synder och komma till Herren med ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande och ta del av sakramentet i enlighet med dess förbund. När vi förnyar våra dopförbund på detta sätt, förnyar Herren den renande effekten av vårt dop. ...

Vi kan inte överdriva betydelsen av aronska prästadömet i detta. Alla dessa viktiga steg som rör syndernas förlåtelse utförs genom dopets frälsande förrättning och sakramentets förnyande förrättning” (se ”Aronska prästadömet och sakramentet”, *Liahona*, jan. 1999, s. 43, 44).

Be eleverna att svara på frågan på tavlan. Vittna om att **aronska prästadömet förrättningar gör många av Jesu Kristi försonings välsignelser tillgängliga, bland annat dop till syndernas förlåtelse.**

Joseph Smith – Historien 1:72; Läran och förbunden 84:19–22; 107:8, 18–19

Petrus, Jakob och Johannes återställde melkisedekska prästadömet

Be klassen följa med i texten när en elev läser Joseph Smith – Historien 1:72. För att hjälpa eleverna förstå sammanhanget i det här skriftstället kan du förklara att strax efter Johannes Döparens besök tog Joseph Smith och Oliver Cowdery emot melkisedekska prästadömet av Petrus, Jakob och Johannes. Det hände i maj 1829 någonstans nära Susquehanna-floden (se Larry C. Porter, ”The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods”, *Ensign*, dec. 1996, s. 30–47). När kyrkan hade organiserats fick profeten fler uppenbarelser om prästadömet lära och syfte. Prästadömet är ett genomgående tema i hela Läran och förbunden.

Be eleverna studera Läran och förbunden 84:19 och 107:8, 18–19 tyst för sig själva och ta reda på hur de här verserna beskriver melkisedekska prästadömet myndighet. Föreslå gärna att eleverna korshänvisar de här verserna. (*Obs:* Korshänvisningar är ett studiehjälpmedel som kan ge ytterligare information och insikt om verserna som studeras.) När eleverna har haft tillräckligt med tid ber du dem att berätta vad de har lärt sig om melkisedekska prästadömet. Medan de svarar skriver du följande på tavlan:

Förvaltar evangeliet

Innehar nyckeln till rikets hemligheter

Innehar nyckeln till kunskapen om Gud

Innehar nycklarna till kyrkans andliga välsignelser

Innehar nycklarna till att ta emot uppenbarelse

Innehar nycklarna till att umgås med himmelska härskaror och åtnjuta Faderns och sonens närhet

Du kan sammanfatta svaren på tavlan genom att betona följande sanning:

Melkisedekska prästadömet innehar nycklarna till kyrkans alla förrättningar och andliga välsignelser. För att hjälpa eleverna bättre förstå meningarna på tavlan kan ni ta upp några av eller samtliga följande frågor:

- Hur ”förvaltar” melkisedekska prästadömet evangeliet? (L&F 84:19.) (I svaren kan ingå att bärare av melkisedekska prästadömet utför vissa förrättningar och presiderar över och leder kyrkan.)

- Vad tror ni det innebär att melkisedekska prästadömet "innehar nyckeln till rikets hemligheter"? (L&F 84:19.) (Du kan förklara att "Guds hemligheter är andliga sanningar som ges endast genom uppenbarelse" [Handledning för skriftstudier, "Hemligheter, Guds", scriptures.lds.org]. Den här versen syftar bland annat på de tempelförrättningar som snart skulle uppenbaras för Joseph Smith, samt det faktum att de måste utföras genom melkisedekska prästadömetns myndighet. I templet kan värdiga medlemmar lära sig några av "Guds hemligheter" när de deltar i de förrättningar som utförs där och håller tillhörande förbund.)
- Hur hjälper melkisedekska prästadömet oss att få "kunskapen om Gud"? (L&F 84:19.) (Vi får kunskap om Gud när vi deltar i förrättningar som utförs med melkisedekska prästadömet.)

För att hjälpa eleverna förstå uttrycket "kunskapen om Gud" kan du läsa följande uttalande av president James E. Faust (1920–2007) i första presidentskapet:

"Vad är denna nyckel till kunskapen om Gud och hur kan vi alla skaffa oss den? Utan prästadömet kan ingen fullständig kunskap om Gud finnas. Profeten Joseph Smith sa att 'det melkisedekska prästadömet ... är det medel genom vilket all kunskap, alla lärosatser, frälsningsplanen och varje betydelsefull fråga uppenbaras från himmelen' [*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007), s. 107*] ("Nyckeln till kunskap om Gud", *Liahona*, nov. 2004, s. 52).

Be en elev läsa Läran och förbunden 84:20–22. Be klassen följa med i texten och leta efter olika sätt varpå de andliga välsignelser som är tillgängliga genom melkisedekska prästadömet kan åtnjutas av alla medlemmar i kyrkan. Ställ därefter följande frågor:

- Vilka förrättningar kan utföras enbart genom melkisedekska prästadömetns myndighet? (Konfirmation, förlänande av melkisedekska prästadömet, tempelförrättningar, välsignelse av barn, smörja och välsigna de sjuka, patriarkaliska välsignelser, avskilja någon till ett ämbete.)
- Hur kan prästadömetns förrättningar hjälpa en person att få uppleva "gudaktighetens kraft", som innebär förmågan att bli som Gud?
- Hur kan melkisedekska prästadömetns förrättningar förbereda oss för att se Guds ansikte?
- Hur har prästadömetns förrättningar hjälpt er att bli mer lika Gud?
- Vilka andra upplevelser har bidragit till er uppskattning för och vittnesbörd om prästadömet?

Bär gärna ditt eget vittnesbörd om prästadömetns välsignelser. Uppmana eleverna att fundera över vad de kan göra för att bättre följa vägledningen de får av sina prästadömsledare.

Elevernas läsuppgift

- Joseph Smith – Historien 1:68–72; Läran och förbunden 13:1; 84:18–22; 107:1–19.
- Thomas S. Monson, "Prästadömet: En helig gåva", *Liahona*, maj 2007, s. 57–60.

LEKTION 6

Kyrkans organisation

Inledning

I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith befallde Herren att hans kyrka skulle organiseras den 6 April 1830 (se kapitelingressen till L&F 20; L&F 20:1). Den här uppenbarelsen gav också medlemmarna större insikt om Frälsarens mission och lära. I en uppenbarelse i Läran och

förbunden 1:30 sa Herren att den återställda kyrkan är "den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta", vilket betonar den viktiga roll som kyrkan spelar i de sista dagarna och i våra liv.

Bakgrundsmaterial

- Henry B. Eyring, "Den sanna och levande kyrkan", *Liahona*, maj 2008, s. 20–24.
- "Jesu Kristi Kyrka organiseras", kapitel 6 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2:a uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2002), s. 67–68.
- Boyd K. Packer, "Den enda sanna kyrkan", *Nordstjärnan*, Nummer 2 1986, s. 63–65.
- Jeffrey G. Cannon, "'Build Up My Church': D&C 18, 20, 21, 22", serien *Revelations in Context*, 3 jan. 2013, history.lds.org.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 20:1–3

Återställelsen av Jesu Kristi kyrka

Börja lektionen med att be eleverna beskriva vad de vet om kyrkan som upprättades av Jesus Kristus under Nya testamentets tid. Fråga sedan:

- Vad tror vi hände med Jesu Kristi kyrka efter apostlarnas död?
- Hur förklarar det här behovet av att Jesu Kristi kyrka återställdes?

Be en elev läsa följande uttalande medan klassen lyssnar efter hur organisationen av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga återställde viktiga funktioner från kyrkan som etablerades av Jesus Kristus på Nya testamentets tid.

"Den 6 april 1830, endast elva dagar efter det att Mormons bok fanns för försäljning, samlade sig omkring 60 personer i Peter Whitmer den äldres timmerhus i Fayette i New York. Där grundade Joseph Smith formellt den kyrka som senare genom uppenbarelse gavs namnet Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (se L&F 115:4). Det var ett glädjerikt tillfälle och Anden utgöts i rikt mått. Sakramentet delades ut, troende döptes, den Helige Andens gåva förlänades och män ordinerades till prästadömet. I en uppenbarelse under mötet utsåg Herren Joseph Smith till kyrkans ledare: Han skall 'kallas siare, översättare, profet, Jesu Kristi apostel, en äldste i kyrkan genom Gud Faderns vilja och er Herres Jesu Kristi nåd' (D&C 21:1). Jesu Kristi kyrka fanns återigen på jorden" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 9).

Be eleverna beskriva några av funktionerna i Jesu Kristi återställda kyrka som liknade de som fanns i kyrkan på Nya testamentets tid.

Förklara att när de läser i Läran och förbunden kan det vara bra att läsa kapitelingresserna. Det bidrar till att ge en historisk bakgrund till uppenbarelserna. Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 20. (Du kan påpeka att i 2013 års utgåva av den engelskspråkiga Läran och förbunden har en del historisk information som inte finns i 1981 års utgåva lagts till i kapitelingresserna.) Be en annan elev läsa Läran och förbunden 20:1–3 för klassen. Be klassen följa med i texten och leta efter information om evangeliets återställelse. Fråga:

- Vilka sanningar om evangeliets återställelse lärs ut i de här verserna? (En av sanningarna som eleverna bör nämna är att **Joseph Smith kallades av Gud och befalldes att organisera Jesu Kristi kyrka.**)

Läs följande uttalande av profeten Gordon B. Hinckley (1910-2008) för klassen:

”Joseph Smith och hans medarbetare [samlades] i det enkla timmerhuset på Peter Whitmers gård i den stillsamma byn Fayette i New York, och organiserade Jesu Kristi kyrka. ...

Från de ursprungliga sex medlemmarna har en väldig familj av troende vuxit fram. ... Från denna stillsamma by har en rörelse vuxit fram som i dag sträcker sig över ca 160 länder. ... Det är en anmärkningsvärd utveckling. Fler medlemmar bor utanför denna nation än i den. Det är också en anmärkningsvärd sak. Ingen annan kyrka som har upprättats på Amerikas jord har vuxit så snabbt eller blivit så utbredd. ... Det är ett fenomen utan like” (”Kyrkan går framåt”, *Liahona*, juli 2002, s. 4).

- Vad är anmärkningsvärt för er när det gäller kyrkans snabba tillväxt i de sista dagarna?
- Hur kan vi som enskilda hjälpa Herrens kyrka att fortsätta växa i vår tid?

Läran och förbunden 20:17–37, 68–69

Jesu Kristi kyrkas lära och döpta medlemmars plikter

Förklara att tidiga medlemmar i kyrkan kallade kapitel 20 i Läran och förbunden för Jesu Kristi kyrkas föreskrifter och förbund. Det här kapitlet innehåller mycket av Herrens undervisning om Jesu Kristi kyrkas lära och medlemmarnas plikter. Den här uppenbarelsen lästes upp vid några av kyrkans första konferenser.

Be eleverna föreställa sig att de är nya medlemmar i kyrkan 1830 och att de vill veta vad de ska tro på som medlemmar i Jesu Kristi kyrka. Be halva klassen att läsa Läran och förbunden 20:17–28 och den andra halvan att läsa verserna 29–36 tyst för sig själva och leta efter lärosatser som det är viktigt att alla medlemmar i Herrens återställda kyrka känner till. Föreslå gärna att eleverna markerar det de hittar.

Efter ett tag ber du dem berätta om sanningarna de hittade och förklara varför varje sanning är viktig för dem. Du kan skriva följande sanning på tavlan: **Herren klargjorde genom uppenbarelse de lärosatser och principer som ligger till grund för hans evangelium.**

Du kan be halva klassen läsa Läran och förbunden 20:37 och leta efter kraven för dem som vill bli döpta. Be den andra halvan av klassen att läsa Läran och

förbunden 20:68–69 och leta efter Herrens förväntningar på oss efter dopet. Framhåll att de instruktioner som finns i de här verserna bildar ett klart mönster för kyrkans medlemmar att följa.

Samtala om följande frågor med klassen:

- Vad måste en person visa innan han eller hon kan döpas? (Eleverna bör lyfta fram följande: **Innan en person kan döpas måste han eller hon vara ödmjuk, ångerfull, villig att ta på sig Jesu Kristi namn och vara fast besluten att tjäna honom intill änden.**)
- Vad förväntar sig Herren av oss efter dopet? (Eleverna kan formulera sig på olika sätt, men de bör framhålla följande sanning: **Efter dopet ska vi visa Herren vår värdighet genom vårt gudfruktiga leverne och tal.**)
- Vad tror ni menas med att visa ett "gudfruktigt leverne och tal"? (L&F 20:69.)
- Varför kan kyrkans medlemmar välsignas om de "vandrar i helighet inför Herren"? (L&F 20:69.)

Om det finns tid kan du påpeka att lärosatserna och kyrkans tillvägagångssätt som nedtecknats i Läran och förbunden 20 också beskrivs i Mormons bok, vilket visar att Jesu Kristi kyrka i stort sätt har varit densamma i alla tidsutdelningar. Till exempel finns de lärosatser som beskrivs i Läran och förbunden 20:17–36 också i Mormons bok. På liknande sätt har de förrättningar och tillvägagångssätt som nedtecknats i Läran och förbunden 20:73–80 också nedtecknats i Mormons bok.

Läran och förbunden 1:30

Den enda sanna och levande kyrkan

Förklara att många i vår tid tror att alla kyrkor är sanna och är lika "rätta" i Guds ögon. Men omkring ett och ett halvt år efter att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hade organiserats, gav Herren en viktig beskrivning av kyrkan. Be eleverna läsa Läran och förbunden 1:30 tyst för sig själva. Fråga sedan:

- Hur beskrev Herren den återställda kyrkan? (Eleverna bör uttrycka följande sanning: **Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är den enda sanna och levande kyrkan på jorden.**)
- Vad innebär det för er att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är den enda sanna och levande kyrkan på jorden? (Innan eleverna svarar kan du påminna dem om att den här lärosatsen inte är avsedd att mena att vi ska känna oss överlägsna andra.)

Visa följande uttalanden av president Henry B. Eyring i första presidentskapet och äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa dem för klassen. Be resten av klassen att följa med i texten och ta reda på varför Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga anses vara den enda sanna och levande kyrkan.

”Detta är den sanna kyrkan, den enda sanna kyrkan, för i den finns prästadömetts nycklar. Endast i den här kyrkan har Herren lagt myndigheten att besegla både på jorden och i himlen som han gjorde på aposteln Petrus tid. Dessa nycklar återställdes till Joseph Smith, som därefter bemyndigades att ge dem till medlemmarna i de tolv kvorum” (Henry B. Eyring, ”Den sanna och levande kyrkan”, *Liahona*, maj 2008, s. 20).

”Herren har förkunnat att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är ”den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta” (se L&F 1:30). Den här återställda kyrkan är sann eftersom det är Frälsarens kyrka. Han är ’vägen och sanningen och livet’ (Joh. 14:6). Och det är en levande kyrka på grund av den Helige Andens verkningar och gåvor” (David A. Bednar, ”Ta emot den Helige Anden”, *Liahona*, nov. 2010, s. 97).

- Hur gör sanningarna som president Eyring och äldste Bednar framhåller att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga skiljer sig åt från varje annan kyrka på jorden? (Det är Frälsarens kyrka, den har den Helige Andens verkningar och gåvor, och prästadömetts nycklar finns i den. Föreslå gärna att eleverna skriver några av de här tankarna i marginalen i sina skrifter bredvid Läran och förbunden 1:30.)

Förklara att president Boyd K. Packer i de tolv apostlarnas kvorum citerade från Läran och förbunden 1:30 och sedan förklarade varför den här gudomligt givna beskrivningen av kyrkan är så viktig. Be en elev läsa följande uttalande av president Packer för klassen:

”Ge avkall på denna lära, och ni kan inte motivera återställelsen. ...

Vi har inte uppfunnit läran om den enda sanna kyrkan. Den kom från Herren. Hur andra än uppfattar oss, hur förmätna vi än tycks vara, vilken kritik som än riktas mot oss, måste vi lära ut detta till alla som vill lyssna. ...

Vi hävdar inte att andra inte har någon sanning. Herren sa att de skulle ha ”ett sken av gudsfruktan”. Omvända till kyrkan får ta med sig all den sanning de äger och få ny lagd därtill” (”Den enda sanna kyrkan”, *Nordstjärnan*, Nummer 2 1986, s. 64).

- Hur förtydligar den här lärosatsen behovet av återställelsen?

Be eleverna förklara hur man kan få veta för egen del att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är sann.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 1:30; 20:1–3, 17–37, 68–69.
- Henry B. Eyring, ”Den sanna och levande kyrkan”, *Liahona*, maj 2008, s. 20–24.

LEKTION 7

Förkunna det eviga evangeliet

Inledning

Läran och förbunden innehåller uppenbarelser från Herren till vissa medlemmar i kyrkan, genom profeten Joseph Smith, som befäller medlemmarna att förkunna omvändelse och samla Herrens utvalda. Kyrkan växte snabbt när missionärer

kallades av profeten Joseph Smith och blev redskap i Herrens händer. Kyrkans medlemmar i dag får välsignelser genom missionsarbete när de inser och fullgör sitt ansvar att sprida evangeliet.

Bakgrundsmaterial

- Neil L. Andersen, "Det är ett underverk", *Liahona*, maj 2013, s. 77–80.
- L. Tom Perry, "För själar till mig" *Liahona*, maj 2009, s. 109–112.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 29:4–7; 33:2–7

Herren kallar tjänare till att samla in hans barn

Visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) och be en elev läsa det för klassen:

"Missionsverksamheten är kyrkans livsblod. Det är det främsta sättet varigenom den växer. Det är tack vare detta tjänande som kyrkan har nått sin nuvarande storlek" ("Missionärsverksamhet", *Det första världsomfattande ledarutbildningsmötet*, 11 jan. 2003, s. 17).

- Hur tycker ni att missionsarbete kan anses vara "kyrkans livsblod"?

Förklara att i början av återställelsen bad personer ofta profeten att söka uppenbarelser å deras vägnar för att de skulle få veta hur de kunde bidra till Herrens verk. Ibland kom det uppenbarelser för en enda person och ibland för flera personer. Förklara att Läran och förbunden 33 är ett exempel på en uppenbarelse som mottogs till förmån för två personer: Ezra Thayer (eller Thayre) och Northrop Sweet.

Be några elever att turas om att läsa Läran och förbunden 33:2–7 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksamma på ord, uttryck eller symboler som Herren använde som kan tillämpas på vår roll i missionsarbetet och som betonar vikten av att förkunna evangeliet i de sista dagarna.

- Vilka symboler använde Herren? (Skriv gärna elevernas svar på tavlan.)

- Hur illustrerar de här symbolerna vår roll i missionsarbetet och hur betonar de vikten av att förkunna evangeliet?

Be eleverna att noga studera vers 6 och ta reda på vad som händer när vi förkunnar evangeliet för andra. Be dem sedan att med egna ord berätta vad de hittade.

(Eleverna kan formulera sig på olika sätt, men de bör lyfta fram följande princip:

När vi förkunnar Jesu Kristi evangelium för andra hjälper vi till att samla in Herrens utvalda. Du kan berätta att efter den här uppenbarelsen fyllde Ezra Thayer sin lada med människor för att de skulle få höra Joseph Smith och andra predika evangeliet [*Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, vol. 1 i serien Documents i *The Joseph Smith Papers* (2013), s. 206].)

Återge följande beskrivning av Israels insamling av äldste Bruce R. McConkie (1915-1985) i de tolv apostlarnas kvorum:

”Israels insamling utgörs av att människor tror på och accepterar och lever i harmoni med allt det som Herren en gång erbjöd sitt forntida utvalda folk. ... Den utgörs av att människor tror på evangeliet, blir medlemmar i kyrkan och kommer in i riket” (*A New Witness for the Articles of Faith*[1985], s. 515).

Be en elev att läsa följande redogörelse om några av de första missionärerna som kallades efter att kyrkan hade organiserats. Be klassen att lyssna efter hur de här första missionärerna lyckades samla in en del av Herrens utvalda.

”[På hösten 1830] uppenbarade Herren för Joseph Smith att Oliver Cowdery, Peter Whitmer den yngre, Parley P. Pratt och Ziba Peterson skulle ’bege [sig] till lamaniterna och predika mitt evangelium för dem’ (L&F 28:8; 30:5–6; 32:1–3). Dessa missionärer färdades ungefär 240 mil, predikade en kort period bland olika indianstammar. ... Även om de undervisade bland dessa stammar så kom deras största framgång då de stannade till i området kring Kirtland i Ohio. Där döpte de omkring 130 konvertiter, huvudsakligen från Sidney Rigdons reformerade baptistförsamling, och öppnade sålunda det som skulle komma att bli en samlingsplats för hundratals medlemmar i kyrkan under det kommande året. Missionärerna fann också en del konvertiter bland bosättarna i Jackson County i Missouri, där Sions stad senare skulle komma att grundas” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 149; se även Richard Dilworth Rust, ”A Mission to the Lamanites: D&C 28, 30, 32”, serien Revelations in Context, 22 feb. 2013, history.lds.org).

Förklara att de här omvändelserna i norra Ohio mer än fördubblade kyrkans medlemsantal på den tiden.

Be eleverna läsa Läran och förbunden 29:4–7 tyst för sig själva och leta efter en beskrivning av ”Herrens utvalda”.

- Hur beskrev Frälsaren sina utvalda?

Förklara för eleverna att arbetet som utfördes av de första missionärerna som verkade utanför Nordamerika inbegriper ett dramatiskt exempel på hur Herren använder sina tjänare för att samla sina utvalda. Be en elev att läsa följande

sammanfattning för klassen. Be klassen följa med i texten och lyssna efter profeten Joseph Smiths råd till äldste Heber C. Kimball (1801–1868).

”Heber C. Kimball, en medlem av de tolvsvorum, erinrade sig: ’Omkring den första dagen i juni 1837 kom profeten Joseph till mig, medan jag satt ... i templet i Kirtland och viskade till mig: ’Broder Heber, Herrens Ande har viskat till mig: ’Låt min tjänare Heber bege sig till England och förkunna mitt evangelium, och öppna frälsningens dörr för denna nation.’ ” Äldste Kimball överväldigades av tanken på ett sådant företag: ’Jag kände mig som en av de allra svagaste av Guds tjänare. Jag frågade Joseph vad jag skulle säga när jag kom dit. Han sa till mig att jag skulle vända mig till Herren och att han skulle vägleda mig och tala till mig genom samma ande som [vägledde] honom.’

Profeten utfärdade också kallelser till Orson Hyde, Willard Richards och Joseph Fielding i Kirtland, och till Isaac Russell, John Snyder och John Goodson i Toronto, Canada. Dessa bröder skulle följa med äldste Kimball på hans mission till England. De samlades i New York City och seglade på skeppet *Garrick* till Storbritannien den 1 juli 1837. Denna första mission utanför Nordamerika medförde att ungefär 2000 människor blev medlemmar i kyrkan under missionärernas första år i England. Äldste Kimball skrev jublande till profeten: ’Åra vare Gud, Joseph, Herren är med oss bland nationerna!’

En andra apostolisk mission till Storbritannien, vilken involverade de flesta av medlemmarna i de tolv under Brigham Youngs ledarskap, påbjöds av profeten från Nauvoo. De tolv gav sig av på hösten 1839 och anlände till England 1840. Där påbörjade de ett arbete som 1841 hade fört in över 6 000 medlemmar i kyrkan” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 325–327*).

- Vilket råd fick Heber C. Kimball av profeten Joseph Smith?
- Beskriv ett tillfälle när ni kände Herrens hjälp i era ansträngningar att sprida evangeliet.

Läran och förbunden 4:1–7; 18:10–16; 31:1–12; 34:5–6; 39:20–23; 88:81

De som har varnats ska varna sin nästa

Förklara att Läran och förbunden upprepade gånger påminner kyrkans medlemmar om ansvaret och välsignelserna av att delta i missionsarbetet. Vårt ansvar att sprida evangeliet till andra är ett återkommande mönster och tema i uppenbarelserna som nedtecknats i Läran och förbunden. Att lära sig känna igen mönster och teman gör det möjligt för läsarna att lättare kunna mätta sig med Kristi ord (se David A. Bednar, ”En reservoar av levande vatten” [KUV:s brasafton vid Brigham Young University, 4 feb. 2007], speeches.byu.edu).

Be eleverna läsa Läran och förbunden 88:81 tyst för sig själva och sedan sammanfatta med egna ord hur det kan tillämpas på kyrkans medlemmar i dag. (Ett svar som eleverna kanske ger är att **alla som har tagit emot Jesu Kristi evangelium har en plikt att berätta om det för andra.**)

Visa följande uppställning eller rita den på tavlan. Dela upp klassen i tre grupper och ge varje grupp ett av skriftställena. Be eleverna läsa sitt tilldelade skriftställe och leta efter ansvaren när det gäller att sprida evangeliet och de utlovade välsignelserna.

	<i>Ansvar</i>	<i>Välsignelser</i>
<i>Läran och förbunden 4:1–7</i>		
<i>Läran och förbunden 18:10–16</i>		
<i>Läran och förbunden 31:1–12</i>		

Efter ett tag ber du eleverna berätta för klassen vad de hittade.

Visa följande uttalande av äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum och be en elev läsa det för klassen. Be klassen lyssna efter hur äldste Bednar beskriver vårt personliga ansvar att sprida evangeliet.

”Hängivna lärjungar till Jesus Kristus har alltid varit och kommer alltid att vara trogna missionärer. En missionär är en Kristi efterföljare som vittnar om att han är Återlösaren och som förkunnar sanningarna i hans evangelium.

Jesu Kristi kyrka har alltid varit och kommer alltid att vara en missionärskyrka. De enskilda medlemmarna i Frälsarens kyrka har tagit på sig det högtidliga ansvaret att hjälpa till med att uppfylla det gudomliga uppdrag som Herren gav sina apostlar och som finns i Nya testamentet:

’Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn

och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut” (Matt. 28:19–20).

Sista dagars heliga tar det här ansvaret på allvar, att undervisa alla människor i alla nationer om Herren Jesus Kristus och hans återställda evangelium. ...

Vi känner verkligen ett högtidligt ansvar att föra ut det här budskapet till varje nation, släkte, tungomål och folk” (“Kom och se”, *Liahona*, nov. 2014, s. 107).

- Varför bör medlemmarna i Frälsarens kyrka se missionsarbete som en allvarlig förpliktelse?

Visa följande uttalande av äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen: Be klassen att följa med i texten och fundera över varför de skulle vilja sprida evangeliet flitigare.

”Evangeliet grundar sig på vår Herre och Frälsares försoning. Försoningen ger kraft att tvätta bort synder, att bota och att skänka evigt liv. Försoningens alla oskattbara välsignelser kan bara ges till dem som efterlever evangeliets principer och tar emot dess förrättningar – tro på Jesus Kristus, omvändelse, dop, mottagande av den Helige Andens gåva, och uthållighet intill änden. Vårt stora missionsbudskap till världen är att alla människor inbjuds att bli undsatta och att

gå in i den gode herdens, ja, Jesu Kristi fålla.

Vårt missionsbudskap stärks genom kunskapen om återställelsen. Vi vet att Gud talar till sina profeter i dag, liksom han gjorde i forna dagar. Vi vet också att hans evangelium administreras med det återställda prästadömet kraft och myndighet. Inget annat budskap är så evigt väsentligt för alla som lever på jorden i dag" ("För själar till mig", *Liahona*, maj 2009, s. 110–111).

- Varför tror ni att var och en av oss borde sprida evangeliet flitigare? (I svaren bör ingå följande: **När vi sprider evangeliet till andra ger vi dem tillgång till Jesu Kristi försonings välsignelser.**)

Be eleverna studera Läran och förbunden 34:5–6; 39:20–23 och leta efter en annan viktig anledning till varför Herren har befallt oss att berätta om evangeliet för andra. (Eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, men de bör få fram följande sanning: **När vi berättar om evangeliet för andra så hjälper vi dem förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst.**)

- Hur motiveras ni att berätta om evangeliet för personer som har en annan tro med tanke på evangeliets eviga betydelse?
- Beskriv en upplevelse ni har haft med att sprida evangeliets budskap till andra.

Ge eleverna några minuter till att begrunda och skriva ner vad de kan göra för att sprida evangeliet. De kan till exempel skriva namnet på någon de känner som för närvarande inte är medlem i kyrkan och bestämma sig för att berätta om evangeliet för den personen. Be några elever berätta vad de tänker göra. Uppmana eleverna att handla efter de ingivelser de får och att dagligen be om ett tillfälle att sprida evangeliet till andra.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 4:1–7; 18:10–16; 29:4–7; 31:1–12; 33:2–7; 34:5–6; 39:20–23; 88:81.
- Neil L. Andersen, "Det är ett underverk", *Liahona*, maj 2013, s. 77–80.

LEKTION 8

Israels insamling i de sista dagarna

Inledning

Inom ett år efter att kyrkan hade organiserats befallde Herren de heliga att samlas i Ohio-området (se L&F 37:3). Sedan dess har sista dagars heliga samlats på olika platser i sin strävan att följa den levande profeten och upprätta säkra

platser att bo på. I den här lektionen får eleverna lära sig att Herren samlar sitt folk för att stärka dem och förbereda dem för större välsignelser, däribland templets välsignelser (se L&F 84:4).

Bakgrundsmaterial

- Russell M. Nelson, "Insamlingen av det skingrade Israel", *Liahona*, nov. 2006, s. 79–82.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 38:31–33; 39:15; 95:8; 110:9

Kallet att samlas i Ohio

Visa kartan "Delar av delstaterna New York, Pennsylvania och Ohio i USA" (Kartor över kyrkans historia, nr 3), finns längst bak i Läran och förbunden, eller visa en annan karta över området.

Be eleverna hitta platserna där följande viktiga händelser under återställelsen ägde rum: den första synen (Manchester, New York), prästadömet återställelse (Harmony, Pennsylvania) och platsen där kyrkan organiserades (Fayette, New York).

Låt sedan några elever turas om att läsa följande uttalande:

"Sidney Rigdon, före detta präst och nyligen omvänd medlem från Kirtlandtrakten, och en vän vid namn Edward Partridge, som inte var medlem, var måna om att få träffa profeten och få veta

mer om kyrkans lärdomar. I december 1830 färdades de mer än 40 mil till Fayette, New York, för att besöka Joseph Smith. De bad honom att fråga om Herrens vilja när det gällde dem själva och de heliga i Kirtland. Som svar uppenbarade Herren att de heliga i New York skulle 'samlas i Ohio' (L&F 37:3). Vid den tredje och sista av kyrkans konferenser i New York, som hölls på Whitmers gård den 2 januari 1831, upprepade Herren sina uppmaningar [att kyrkans medlemmar skulle flytta till Ohio]. ... Detta var den första uppmaningen i denna tidsutdelning om att de heliga skulle samlas. ...

Ungefär 68 medlemmarna från Colesville var på väg till Ohio i mitten av april 1831. Lika lydiga mot Herrens befallning var 80 heliga från Fayettes gren och 50 från Manchesters gren, som lämnade sina hem i början av maj 1831. ... I mitten av maj hade samtliga grenar i kyrkan från New York lyckats ta sig över Eriesjön med båt till Fairport Harbor, Ohio, där de togs emot av sina medsyskon bland de heliga och fördes till platser i samhällena Kirtland och Thompson. Den stora insamlingen av Israel i de sista dagarna hade inletts" (se *Vår arvedel: Kortfattad historik över Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* [2004], s. 17–19).

Be en elev läsa Läran och förbunden 38:31–33 för klassen. Be klassen följa med i texten och ta reda på hur de heliga skulle välsignas om de följde budet att samlas i Ohio. Eleverna bör lyfta fram fyra välsignelser: 1) de skulle "undkomma fiendens makt", 2) de skulle "samlas inför [Gud] som ett rättfärdigt folk", 3) de skulle ta emot Guds lag och 4) de skulle "begåvas med kraft från höjden". Föreslå gärna att eleverna markerar de här fyra välsignelserna i sina skrifter. (Obs: Att göra listor i skrifterna kan hjälpa eleverna att känna igen viktiga punkter som Herren eller profeten betonar.)

Skriv följande på tavlan: **Herren samlar sitt folk för att skydda dem och stärka dem andligt.** Du kan påpeka att i skrifterna finns det ofta ett samband mellan läran om insamlingen och beskydd. "Ett samband är en sammanbindande länk mellan tankar, människor, saker eller händelser, och skrifterna är fulla av samband" (David A. Bednar, "En reservoar av levande vatten" (KUV:s brasafon vid Brigham Young University, 4 feb. 2007), s. 3, speeches.byu.edu).

Förklara att precis som Herren tog det forntida Israel till berget Sinai och gav dem sin lag, så befallde han de sista dagars heliga att samlas till Ohio så att de kunde ta emot hans lag i den här tidsutdelningen (se L&F 38:32). I Ohio började Herren uppenbara sin lag för kyrkan (se kapitelingressen till L&F 42). Fråga sedan:

- Hur kan ni skyddas från Satans makt genom att samlas med personer som delar er tro och era normer?
- Hur blir vi andligt styrkta av att ta emot Guds lagar?
- Vad tror ni det innebär att de heliga skulle "begåvas med kraft från höjden" i Ohio?

Förklara att den utlovade välsignelsen att "begåvas med kraft från höjden" började gå i uppfyllelse när templet i Kirtland blev klart fem år efter att de heliga hade samlats i Ohio. Himmelska budbärare besökte det färdiga templet för att återställa de nycklar och den myndighet som behövdes för att utföra heliga förrättningar till Joseph Smith och Oliver Cowdery. Andliga manifestationer utgöts över många heliga när templet invigdes. Och ett litet antal heliga tog emot tvagningar och smörjelser i templet. Några år senare i Nauvoo uppfylldes löftet om att de skulle

begåvas med kraft ytterligare när tempelbegåvningens förrättningar introducerades till heliga. Visa följande uttalande som gavs av profeten Joseph Smith i Nauvoo och be en elev läsa det för klassen:

“Vad var syftet med insamlingen av ... Guds folk under någon tidsålder? ... Huvudsyftet var att bygga ett hus åt Herren, vari han för sitt folk kunde uppenbara förrättningarna som tillhör hans hus och hans rikets härligheter, samt undervisa folket om frälsningens väg” (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 412).

- Hur har ni sett att Gud välsignar de sista dagars heliga när de samlas och bygger tempel så som han har föreskrivit?

Läran och förbunden 45:62–67

Herren beskriver det nya Jerusalem, eller Sion

Förklara att det inte dröjde länge efter att de heliga från New York hade samlats i Ohio förrän många falska nyhetsartiklar och rykten gav en vilseledande bild av och baktalade kyrkan. Vid den här tiden fick profeten Joseph Smith en uppenbarelse om en samlingsplats som skulle ge frid och trygghet.

Be en elev läsa Läran och förbunden 45:62–67 för klassen. Be klassen att följa med i texten och ta reda på Herrens syften med att befalla de heliga att samlas “till de västra områdena” (L&F 45:64). Du kan ställa följande frågor:

- Vad sa Herren var “vid er dörr”? Vad betyder uttrycket “vid er dörr” för er?
- Vad ville Herren att de heliga skulle göra när de hade samlats i de västra områdena?
- Varför skulle de samla ihop sina rikedomar? (Förklara att ordet *arvedel* syftar på marken de skulle köpa, där de kunde bo och dyrka Herren.)
- Vad skulle de heligas arveland kallas?

Förklara att i skrifterna kan ordet *Sion* ha flera olika betydelser. Ibland syftar det på Sions folk och de beskrivs som “de renhjärtade” (L&F 97:21). På andra ställen syftar *Sion* på hela kyrkan och dess stavar (se L&F 82:14). Ordet *Sion* kan också vara en geografisk plats. I Läran och förbunden 45:66–67 är *Sion* en stad som de heliga skulle grunda och samlas till, och som ibland kallas Nya Jerusalem (se även 3 Ne. 20:22; 21:23; Eth. 13:1–8;Handledning för skriftstudier, “Sion”). Samtala om följande frågor:

- Hur beskrev Herren Nya Jerusalem, eller Sion? (Eleverna bör lyfta fram följande lärosats: **Nya Jerusalem skulle vara ett fridens land, en fristad, en säker plats, och Herrens härlighet skulle vara där.**)
- Hur har medlemskapet i kyrkan gett er den säkerhet och frid som finns i Sion?

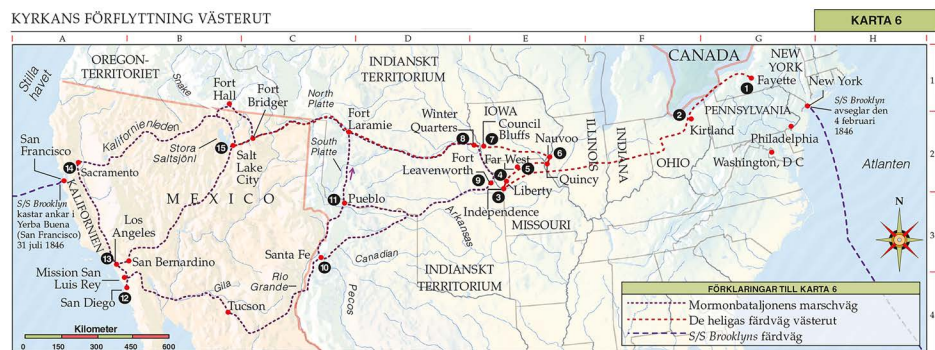
Förklara att i slutet av kyrkans fjärde konferens, som hölls i juni 1831 i Kirtland i Ohio, befallde Herren Joseph Smith och andra äldster att färdas två och två omkring 150 mil till Missouri och predika längs vägen (se L&F 52, versöversikt).

Efter ankomsten fick profeten en uppenbarelse där Missouri angavs som "löftets land och platsen för Sions stad" och Independence som "mittpunkten" (L&F 57:1–3). Under några år därefter flyttade hundratals sista dagars heliga till Jackson County i Missouri, ivriga att bygga upp Sion. Tråkigt nog uppstod en konflikt mellan kyrkans medlemmar och andra invånare i området, och situationen blev så småningom våldsam. De heliga tvingades lämna sina hem i Jackson County i november och december 1833.

Läran och förbunden 115:5–6

Guds folk samlas i dag i Sions stavar

För att illustrera de ansträngningar som de heliga gjorde för att samlas på andra säkra och fridfulla platser, kan du visa kartan "Kyrkans förflyttning västerut" (Kartor över kyrkans historia, nr 6), som finns längst bak i Läran och förbunden.

Förklara att de heliga så småningom tvingades lämna Kirtland, Ohio och områden i västra Missouri. År 1839 började de heliga samlas i Nauvoo, Illinois, där de grundade en stor stad. Men en kort tid efter profeten Joseph Smiths död tvingades kyrkans medlemmar åter att lämna sina hem. De flyttade till Klippiga bergen och etablerade bosättningar i hela västra Nordamerika, med kyrkans huvudkontor i Salt Lake City.

Be eleverna läsa Läran och förbunden 115:5–6. Fråga sedan:

- Vilka välsignelser utlovas dem som samlas i Sions stavar, enligt de här verserna? (I svaren bör ingå följande sanning: **Vi samlas till Sions stavar för att de är ett försvar och en tillflykt undan det onda.**)
- Hur kan Sions stavar försvara kyrkans medlemmar och vara en tillflykt för dem i sina hemländer?
- När har ni känt er stärkta och beskyddade när ni har samlats med andra heliga i er församling eller gren?

För att hjälpa eleverna att bättre förstå vad det innebär för kyrkans medlemmar i dag att samlas i Sions stavar kan du visa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

"Under de första åren av denna sista tidsutdelning, skulle Sions insamling ske till olika platser i Förenta staterna: till Kirtland, till Missouri, till Nauvoo och till bergens höjder. Alla dessa var insamlingar till blivande tempel. När nu stavar upprättas och tempel byggs i de flesta länder där det finns ett större antal trofasta medlemmar, har vi för närvarande fått befallning att inte samlas in till en enda plats, utan samlas i stavar i vårt eget hemland. Där kan de trofasta åtnjuta alla evighetens välsignelser i Herrens hus. ... På det sättet är Sions stavar 'till försvar och till en tillflykt undan stormen och undan vreden när den oblandad skall utgjas över hela jorden' (L&F 115:6)" (se "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 8).

Be en elev läsa följande uttalande av president Spencer W. Kimball (1895–1985) för klassen:

"Man insamlas till Israel när man går med i den sanna kyrkan och lär känna den sanna Guden. ... Därför har varje person som tagit emot det återställda evangeliet och som i dag söker tillbe Herren på sitt eget språk tillsammans med de heliga i det land hon bor, följt lagen som styr insamlingen av Israel och är arvtagare till alla välsignelser som lovats de heliga i dessa sista dagar" (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst. av Edward L. Kimball [1982], s. 439).

- Hur har antalet tempel som kyrkan bygger förändrats under er livstid?
- Hur har ni välsignats av att tillhöra en stav eller ett distrikt i Sion? Hur har ni välsignats av det heliga templet?

Avsluta med att be eleverna fundera över vad de kan göra för att hjälpa andra att få det andliga skydd och den andliga styrka som kommer av att trofast delta i Sions stavar och besöka det heliga templet. Be eleverna att handla efter maningarna som Anden kan ha gett dem.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 37:1–3; 38:31–33; 39:15; 45:62–67; 95:8; 110:9; 115:5–6.
- Russell M. Nelson, "Insamlingen av det skingrade Israel", *Liahona*, nov. 2006, s. 79–82.

LEKTION 9

Följ den levande profeten

Inledning

Dagen när kyrkan organiserades lovade Herren att de som ger akt på profetens ord skulle bli andligt beskyddade (se L&F 21:4–6). För att hjälpa kyrkans medlemmar att inte bli bedragna, uppenbarade Herren kort därefter att endast

profeten är bemyndigad att ta emot uppenbarelse för hela kyrkan (se L&F 28:1–7). Profeten har också myndighet att klargöra skrifterna. När vi förstår de här sanningarna får vi ytterligare andligt beskydd i de här sista dagarna.

Bakgrundsmaterial

- Russell M. Nelson, "Att stödja profeterna", *Liahona*, nov. 2014, s. 74–77.
- Ezra Taft Benson, "Följ profeten: Fjorton grundläggande principer" [andakt vid Brigham Young University, 26 feb. 1980], speeches.byu.edu; se även *Nordstjärnan*, juni 1981, s. 1–8.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 21:1–6

Ge akt på profetens ord

Fråga eleverna vilka titlar vi ibland använder när vi pratar om kyrkans president. Skriv elevernas svar på tavlan. Be sedan en elev läsa Läran och förbunden 21:1 medan de andra eleverna följer med i texten. Skriv övriga titlar på tavlan.

Fråga sedan:

- Hur beskriver var och en av titlarna i den här versen det arbete som kyrkans president utför?

Hjälp eleverna förstå sammanhanget i Läran och förbunden 21 genom att förklara att den här uppenbarelsen togs emot samma dag som kyrkan organiserades. (*Obs:* När eleverna lär sig förstå sammanhanget i ett skriftställe så är det troligare att de förstår innebörden och betydelsen av det de läser.) Fråga sedan:

- Varför var det viktigt för kyrkans första medlemmar att inse att Joseph Smiths kallelse som profet skilde sig markant från rollen som ledarna i andra kyrkor hade?

Be en elev läsa Läran och förbunden 21:4–5 för klassen medan de andra eleverna följer med i texten. Samtala sedan om följande:

- Varför krävs det ibland tålmod och tro för att följa profetens råd?

Vid behov kan du läsa följande uttalande av president Harold B. Lee (1899–1973) för eleverna:

”Vi måste lära oss att lyssna till de ord och befallningar Herren ger oss genom sin profet. ... Ni kanske inte tycker om det som kommer från kyrkans auktoriteter. Det kanske motsäger era politiska åsikter. Det kanske motsäger er sociala övertygelse. Det kanske kolliderar med något i ert sällskapsliv. Men om ni lyssnar till dessa ting, som om de kom från Herrens egen mun, med tålmod och tro, finns löftet att 'helvetets portar inte [skall] få överhand över er, ja, och Herren Gud skall skingra mörkrets makter framför er och låta himlarna skälva för er skull och sitt namns förhärlikande' (L&F 21:6)” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee [2000], s. 84*).

Om Anden manar till det kan du förklara följande:

1. Som sista dagars heliga tror vi inte att profeter är fullkomliga män. Men Herren kommer aldrig att låta dem leda kyrkan vilse (se OT-1, ”Utdrag ur tre tal av president Wilford Woodruff angående manifestet”).
2. Vi tror på och gläds åt fortsatt uppenbarelse. Det har funnits tillfällen i kyrkans historia när en profet har förtydligat tidigare profetiska råd eller tagit upp lärosatser eller sedvänjor som tidigare var allmänt accepterade men som senare behövde ändras. Under kyrkans första år, till exempel, uppmanades medlemmarna att samlas på en central plats, som Kirtland i Ohio eller Jackson County i Missouri. I dag uppmanas kyrkans medlemmar att samlas i sina lokala stavar och distrikt.

Be en elev läsa Läran och förbunden 21:6 för klassen. Be klassen följa med i texten och ta reda på vilka löften som ges till dem som ger akt på profetens ord. Uppmana gärna eleverna att markera det de hittar. Fråga sedan:

- Hur skulle ni sammanfatta löfterna som ges till dem som ger akt på profetens ord? (Eleverna kanske formulerar sig på olika sätt, men de bör lyfta fram följande princip: **Om vi ger akt på profetens ord, skyddas vi mot motståndaren.** När eleverna svarar kan du förklara att en betydelse av ordet *skälva* är att rycka loss eller lösgöra något från ett stöd eller en behållare. Alltså kan en tolkning av vers 6 vara att när himlarna skälver ”för [vår] skull” så ”lösgörs” uppenbarelser och välsignelser och utgjuts över oss.)

Visa följande uttalande av president Henry B. Eyring i första presidentskapet och be en elev läsa det för klassen:

”Att söka vägen till trygghet genom profeternas råd är naturligt för dem som har stor tro. När en profet talar, kanske de som har svag tro tänker att de bara hör en vis man ge ett gott råd. ...

Men valet att inte följa profetens råd ändrar själva den grundval vi står på. Den blir mer riskfylld. När vi försummar att ta emot profetens råd minskar vår förmåga att följa inspirerade råd i framtiden” (se ”Finna trygghet i råd”,

Nordstjärnan, juli 1997, s. 24).

- Varför skulle ”själva den grundval vi står på” bli ”mer riskfylld” om vi förkastar profeternas råd? Vilka exempel visar att det är sant?
- När har ni eller någon ni känner välsignats av följa de levande profeternas råd?

- Hur kan principen att ge akt på profetiska råd tillämpas på religiösa, moraliska och sociala frågor i vår tid?

Uppmana eleverna att begrunda vad de kan göra för att få de välsignelser som utlovas i Läran och förbunden 21:6. Försäkra dem om att när de uppriktigt ger akt på de levande profeternas ord får de stora välsignelser nu och i evigheten. Förklara att ge akt på profeternas råd inte är samma sak som att blint lyda dem.

Läs följande uttalande av president Harold B. Lee för klassen:

Det är inte tillräckligt för oss som sista dagars heliga att följa våra ledare och acceptera deras råd. Vi har det större ansvaret att själva skaffa oss ett orubbligt vittnesbörd om dessa mäns gudomliga utnämningar, om att det som sagts till oss är vår himmelske Faders vilja" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee, s. 44*).

Läran och förbunden 28:2, 6–7; 43:1–7

Herren ger oss uppenbarelser på ett ordningsamt sätt

Förklara att strax efter att kyrkan hade organiserats blev några av kyrkans medlemmar bedragna av motståndarens försök att ge falsk profetisk vägledning. Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 28 medan klassen följer med i texten (se även Jeffrey G. Cannon, "All Things Must Be Done in Order: D&C 28, 43", serien Revelations in Context, 4 apr. 2013, history.lds.org). Fråga sedan:

- Vilka problem kunde ha uppstått om kyrkans medlemmar hade fortsatt tro på de förmodade uppenbarelserna från Hiram Page?

Ge eleverna lite tid att studera Läran och förbunden 28:2, 6–7. Fråga sedan:

- Hur klargjorde det här budskapet från Herren den roll som kyrkans president har? (Eleverna bör förstå följande lärosats: **Kyrkans president har nycklarna till att ta emot uppenbarelse för kyrkan.**)

För att hjälpa eleverna fördjupa sin insikt om den här lärosatsen ber du en elev läsa följande historiska bakgrund till Läran och förbunden 43:

I februari 1831 kom en kvinna som hette fru Hubble till de heliga i Kirtland, Ohio. Hon hävdade att hon var en profetissa, att hon hade fått uppenbarelser för kyrkan, att hon visste att Mormons bok var sann och att hon skulle bli en lärare i kyrkan. Hon bedrog några av medlemmarna. Joseph Smith och andra bekymrade sig över hennes inflytande och över andra falska uppenbarelser bland de heliga. Profeten bestämde sig för att fråga Herren om vad som borde göras, och han fick en uppenbarelse som i dag finns i Läran och förbunden 43 (se *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, vol. 1 av serien Documents i *The Joseph Smith Papers* [2013], s. 257).

Be eleverna läsa Läran och förbunden 43:1–7 tyst för sig själva och ta reda på vilka lärosatser Herren förklarade vid den tiden. Uppmana gärna eleverna att markera det de hittar. Du kan också föreslå att de korshänvisar de här verserna till Läran och förbunden 28:2. Påpeka att uppenbarelsen i kapitel 28 var riktad till de heliga i New

York och att uppenbarelsen i kapitel 43 var riktat till de heliga i Kirtland.

Fråga sedan:

- Vilka hade utsetts till att ta emot bud och uppenbarelsen för hela kyrkan när Läran och förbunden 43 uppenbarades?
- Vilka lärosatser får vi undervisning om i de här verserna? (Eleverna kan formulera sig på olika sätt, men de bör lyfta fram följande lärosatser: **Det finns bara en person åt gången som utsetts att ta emot uppenbarelse för hela kyrkan. De som ger akt på kyrkans president blir inte bedragna.**)

Läs gärna följande uttalande av äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum:

”Det finns ett mönster för hur Herren uppenbarar sin vilja för människan. Vi har alla rätt att be till Herren och få inspiration genom hans Ande för det som ligger inom ramen för vårt förvalterskap. Föräldrar kan få uppenbarelse för sin familj, en biskop för sin församling och första presidentskapet för hela kyrkan. ... Profeten Joseph Smith förkunnade:

’Det är stridande mot Guds plan att någon medlem av kyrkan eller någon annan får instruktioner för dem som har högre myndighet än de själva’ [*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007), s. 195*]” (se ”Vi tror allt vad Gud har uppenbarat”, *Liahona*, nov. 2003, s. 86).

- Hur får ni hjälp att inte bli bedragna av vetskapen om att uppenbarelse från Gud alltid kommer genom erkända prästadömskanaler? Hur kan den vetskapen ge er frid?
- Hur håller Herrens mönster för uppenbarelse ordning i kyrkan?

Läran och förbunden 90:1–6

Herren skapade ordning i kyrkan

Förklara att allteftersom kyrkan växte gav Herren profeten Joseph Smith direktiv om hur han skulle organisera prästadömet och medlemmarna i kyrkan.

Läs eller sammanfatta följande uttalande för klassen:

”Allteftersom kyrkan tillväxte i medlemsantal fick profeten kontinuerligt uppenbarelsen om prästadömet ämbeten. Enligt Herrens uppmaning organiserade han första presidentskapet, som utgjordes av honom själv som president och Sidney Rigdon och Frederick G. Williams som rådgivare. Han organiserade också de tolv apostlarnas kvorum och de sjuttios första kvorum. Han kallade och ordinerade biskopar och deras rådgivare, högpräster, patriarker, högråd, sjuttio och äldster. Han organiserade kyrkans första stavar” (*Vår arvedel: Kortfattad historik över Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* [2004], s. 26).

Förklara att första presidentskapet har en unik ställning i kyrkan. Be eleverna studera Läran och förbunden 90:1–6 och ta reda på vilka första presidentskapets plikter är. (Första presidentskapet ”innehar rikets nycklar” [v. 2] och genom dem ska ”Guds ord ges” till kyrkan [v. 4]). När eleverna svarar kan du behöva förklara att ”ord” här syftar på uppenbarelsen från Gud som ges genom hans profeter.

Be en elev läsa följande uttalande av äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum för klassen. Be klassen att vara uppmärksam på två olika sätt som läran etableras på i kyrkan.

"År 1954 förklarade J. Reuben Clark Jr, som då var rådgivare i första presidentskapet, hur lärosatser kungörs i kyrkan och den betydande roll som kyrkans president innehar. Han sa om medlemmar i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum: 'Vi bör ha i åtanke att vissa av generalauktoriteterna har tilldelats en speciell kallelse – de har en speciell gåva. De stöds som profeter, siare och uppenbarare, vilket ger dem en speciell andlig begåvning som kommer till uttryck när de undervisar folket. De har rätten, kraften och myndigheten att förkunna Guds avsikt och vilja för hans folk, som är underkastad den övergripande kraften och myndigheten hos kyrkans president.' ...

Kyrkans president kan kungöra eller tolka lärosatser på grund av uppenbarelse till honom (se till exempel L&F 138). Tolkningar av läran kan även komma genom första presidentskapets och de tolv apostlarnas kворums samlade råd (se till exempel OT-2)" ("Kristi lära", *Liahona*, maj 2012, s. 86–87, 88).

- Varför är det viktigt att komma ihåg vem som har myndighet att förkunna "Guds avsikt och vilja" för världen?

Avsluta med att be eleverna fundera över vad de har lärt sig av levande profeters och apostlars budskap. Be eleverna att vittna om hur de budskapen har välsignat dem.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 21:1–6; 28:2, 6–7; 43:1–7; 90:1–6, 16.
- Russell M. Nelson, "Att stödja profeterna", *Liahona*, nov. 2014, s. 74–77.

LEKTION 10

Sök sanning

Inledning

Guds barn uppmanas att "söka lärdom, ... genom studier och även genom tro" (L&F 88:118). Genom att följa det här mönstret är man berättigad till hjälp från den Helige Anden i inlärningsprocessen. I dag ger internet och andra källor ett överflöd av information – en del sann, en del falsk och en del

vileledande – om kyrkans lära, historia och ställning i sociala frågor, vilket betyder att det är särskilt viktigt att vi lutar på att den Helige Anden hjälper oss att skilja mellan sant och falskt. Att lära sig känna igen och använda lämpliga informationskällor är en del av den här processen.

Bakgrundsmaterial

- Dieter F. Uchtdorf, "Vad är sanning?" (andakt i KUV:s regi, 13 jan. 2013), lds.org/broadcasts.
- "Gospel Learning" [Evangeliestudier], Gospel Topics, lds.org/topics.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 88:118, 121–26

Ett mönster för studier

Läs följande beskrivning av profeternas skola i Kirtland, Ohio för klassen:

"År 1833 hade profeten och en grupp heliga i Kirtland ett unikt tillfälle att studera evangeliet. I januari det året, i överensstämmelse med Herrens befallning (se L&F 88:127–141) organiserade profeten en profetskola för att undervisa prästadömsbärare i deras kallelser och förbereda dem för att predika evangeliet. Skolan höll till på den andra våningen i Newel K. Whitneys affär, där profeten bodde. Omkring 25 bröder var närvarande, somliga hade färdats många mil för förmånen att studera evangeliet i ett rum som inte var större än drygt 3x4 meter. Många av dessa män skulle senare bli apostlar, sjuttio och andra ledare i kyrkan. Även om profeten och de andra bröderna då och då bedrev språkstudier, så inriktade de sig huvudsakligen på att lära sig evangeliets lärdomar, och de ägnade sig åt intensiva studier från tidigt på morgonen till sena eftermiddagen. Denna skola varade i fyra månader och liknande skolor hölls senare i Kirtland och dessutom i Missouri, med hundratals deltagare" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 261).

Förklara att Läran och förbunden 88 innehåller instruktioner från Herren till dem som skulle delta i profeternas skola. Be eleverna läsa Läran och förbunden 88:118 tyst för sig själva och leta efter mönstret för studier som Herren har föreskrivit. Samtala sedan om följande frågor:

- Vad tror ni menas med att "söka lärdom ... genom studier och även genom tro"?
- Hur kan vår förmåga att lära öka om vi följer det här mönstret? (Eleverna kan svara på olika sätt, men se till att de förstår att **vi är berättigade till Herrens hjälp när vi visar tro medan vi studerar.**)

Be flera elever att turas om att läsa Läran och förbunden 88:121–126 för klassen, där Herren ger fler instruktioner till profeternas skola. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksam på principer som hjälper oss förstå hur man lär sig genom tro. Uppmana gärna eleverna att markera det de hittar. Du kan skriva upp de här principerna på tavlan när eleverna nämner dem. Du kan också föreslå att eleverna skriver "principer som undervisar om hur man lär genom tro" i marginalen i sina skrifter bredvid de här verserna. (*Obs:* Att göra anteckningar i marginalen av skrifterna kan hjälpa eleverna att lättare hitta och komma ihåg viktiga principer.) Om det finns tid kan du be eleverna gå igenom Alma 32:28, 41–43 och Johannes 7:17 och söka efter fler principer.

- Hur kan vi få hjälp att lära genom studier och genom tro när vi följer principerna som lärs ut i de här verserna? (När eleverna svarar kan du betona att vi är berättigade till Andens hjälp när vi följer de här principerna.)
- När vi är berättigade till att ha Herrens Ande med oss, hur påverkar då Anden vårt sökande efter sanning?

Läran och förbunden 91:1–6

Skilja sant från falskt

Visa följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet och be en elev läsa det för klassen:

"Aldrig i världshistorien har vi haft lättare tillgång till mer information – en del av den sann, en del falsk och ofta delvis sann.

Därför har det aldrig i världshistorien varit viktigare att förstå hur man rätt skiljer mellan sant och osant" ("Vad är sanning?" [andakt i KUV:s regi, 13 jan. 2013, lds.org/broadcasts).

- Vilka kan konsekvenserna bli om vi inte lär oss att skilja mellan sant och falskt?

Skriv följande fråga på tavlan:

Hur kan vi skilja mellan sant och falskt?

Förklara att uppenbarelsen i Läran och förbunden 91 lärde Joseph Smith sig att urskilja om något han läste i de apokryfiska böckerna var sant eller falskt. Be en elev läsa kapitelingressen till kapitel 91 medan de andra eleverna följer med i texten. Be sedan eleverna att begrunda frågan på tavlan medan de läser Läran och förbunden 91 tillsammans.

Förklara att de apokryfiska böckerna är en samling heliga böcker från det judiska folket. De här böckerna ingick först inte i den hebreiska Bibeln (Gamla testamentet) men togs med i den grekiska översättningen av Bibeln kort före Kristi tid. När de första kristna sammanställde Bibelns böcker århundraden senare, tog de med de apokryfiska böckerna som ett tillägg. Vissa kristna religioner anser att de

apokryfiska böckerna är helig skrift, men andra religioner tror inte att de är inspirerade. Det exemplar av Bibeln som Joseph Smith använde för att göra sin inspirerade översättning innehöll de apokryfiska böckerna. Joseph frågade Herren om hans översättning av Bibeln skulle innehålla de här böckerna.

Be en elev läsa Läran och förbunden 91:1–3 för klassen.

- Vad fick Joseph veta om de apokryfiska böckerna? (Du kan behöva förklara att de *tillägg* som nämns var material som förts in i manuskript som ibland ledde till förvanskning av den ursprungliga texten.)

Be en annan elev läsa Läran och förbunden 91:4–6 för klassen.

- Hur kan rådet i verserna 4–6 hjälpa oss att skilja mellan sant och falskt och utvärdera tillförlitligheten av det vi läser? (Eleverna kan formulera sig på olika sätt, men se till att de lyfter fram följande sanning: **Den Helige Anden kan hjälpa oss veta om det vi läser är sant.**)

Förklara att överflödet av information som finns på internet har skapat ett allt större behov för var och en av oss att ha urskillningens gåva (se L&F 46:23) så att vi kan veta hur man skiljer mellan sant och falskt. (För ytterligare information om varför urskillningens gåva är så viktig för oss, se äldste David A. Bednars artikel "Snar att uppfatta", *Liahona*, dec. 2006, s. 14–20.)

Ge varje elev en kopia av följande uttalande av äldste Steven E. Snow i de sjuttios kворum. Be eleverna att söka i de två första styckena efter råd som äldste Snow ger om att utvärdera information som vi kanske läser om kyrkans historia och lära.

Balansera kyrkans historia

Äldste Steven E. Snow i de sjuttios kворum har sagt:

"Internet har gjort all slags information lättillgänglig – bra, dålig, sanningsenlig, falsk – inklusive information om kyrkans historia. Man kan läsa en hel del om vår historia, men det är viktigt att läsa den och förstå den i sitt sammanhang. Svårigheten med en del information på internet är att den har tagits ur sitt sammanhang, och man ser inte hela bilden.

Information som försöker generera kyrkan är vanligtvis mycket subjektiv och orättvis. Vi bör söka efter källor som beskriver vår tro och vår historia på ett mer objektivt sätt. Många webbplatser har illvilliga avsikter och kan tillkännage information på ett sensationellt sätt. Sök efter källor med erkända och respekterade historiker, oavsett om de tillhör kyrkan eller inte.

En del ungdomar blir förvånade och chockerade över anti-mormonmaterial på internet eftersom de inte har stärkt sig för att stå emot det. De kanske inte har tillbringat tillräckligt med tid åt den andliga sidan för att förbereda och stärka sig inför vad som än kan komma. När livet slår undan benen på dem är det viktigt att de gör de grundläggande saker som vi alltid talar om: att de fortsätter studera skrifterna och be meningsfulla böner till sin himmelske Fader. De här grundläggande vanorna förbereder dem för allt slags motstånd, även anti-mormonartiklar som de ser på internet" ("Balansera kyrkans historia", *Liahona*, juni 2013, s. 46).

- Eftersom vi behöver utvärdera tillförlitligheten i informationen om kyrkans historia och lärdomar, hur kan ni använda äldste Snows lärdomar för att lättare utvärdera tillförlitligheten i något som ni läser om kyrkan?

Be eleverna läsa tredje stycket i äldste Snows uttalande tyst för sig själva. Samtala sedan om följande fråga:

- Hur kan äldste Snows råd hjälpa er när ni stöter på information som kan sätta er tro på prov?

Förbli trofast när frågor uppstår

Förklara att kyrkans medlemmar ibland kan ha frågor eller kanske tvivel om kyrkans lära, historia eller ställning i sociala frågor. Läs följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf för eleverna:

”Det är naturligt att ha frågor. Den uppriktiga frågans lilla frö har ofta skjutit skott och växt till en väldig ek av insikt. Det är få medlemmar som inte vid något tillfälle har brottats med allvarliga eller känsliga frågor. Ett av kyrkans ändamål är att livnära och kultivera trons frö, även i tvivlets och osäkerhetens tidvis sandiga jordmån” (“Kom och förena er med oss”, *Liahona*, nov. 2013, s. 23).

Ge varje elev en kopia av utdelningsbladet ”Skilja sant från falskt”, som innehåller råd från kyrkans ledare till dem som har frågor eller tvivel. Be eleverna läsa uttalandena på utdelningsbladet tyst för sig själva och leta efter principer som kan hjälpa någon att trofast hantera frågor eller tvivel. Efter ett tag kan du be dem berätta hur något som de läste på utdelningsbladet kan hjälpa någon som har frågor eller tvivel om kyrkans lära, historia eller ställning i sociala frågor.

Betona, när du avslutar lektionen, att trots att det kan finnas några frågor som vi inte får svar på under vår livstid, så **kan vi få svar på våra största frågor när vi följer buden, studerar lämpliga informationskällor – särskilt de levande profeternas ord – söker vägledning genom bön och utövar tålamod och tro.**

Be eleverna berätta om när de känt att Herren hjälpt och väglett dem till att finna sanning och svar på sina frågor.

Uppmana eleverna att gå igenom uttalandena på utdelningsbladet och be dem att följa råden från lektionen att söka lärdom genom studier och genom tro.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 88:118–26; 91:1–6.
- Dieter F. Uchtdorf, “Vad är sanning?” (andakt i KUV:s regi, 13 jan. 2013), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).

Skilja sant från falskt

I alla evangelieutdelningar har ondskans makter motarbetat Gud och hans verk. Men Guds verk kommer inte att hejdas. I de här sista dagarna har stenen huggits ut ur berget, och den ska "rolla fram tills den har uppfyllt hela jorden" (L&F 65:2). Men eftersom enskilda medlemmar i kyrkan kan bli bedragna, behöver var och en av oss "alltid vaka och be" (3 Ne. 18:18).

"Det finns inget behov för dig eller mig i den här upplysta tidsåldern, när evangeliets fullhet har återställts, att segla över outforskade hav eller färdas på omarkerade leder i sökandet efter sanningens källa. En kärleksfull himmelsk Fader har lagt ut kursen och gett oss en osviklig karta – ja, *lydnad!* Kunskap om sanningen och svaren på våra största frågor kommer till oss när vi lyder Guds bud" (Thomas S. Monson, "Lydnad ger välsignelser", *Liahona*, maj 2013, s. 89).

"Tvivla [först] på era tvivel innan ni tvivlar på er tro. Vi får aldrig låta tvivel hålla oss fångna och borta från den gudomliga kärleken, friden och de gåvor som kommer genom tro på Herren Jesus Kristus" (Dieter F. Uchtdorf, "Kom och förena er med oss", *Liahona*, nov. 2013, s. 23).

Satan är den stora bedragaren, 'våra bröders åklagare' [Upp. 12:10], lögnens fader [Joh. 8:44] som ständigt försöker bedra oss så att han kan få oss på fall [se L&F 50:3]. ...

Hos dem som redan omfattar sanningen är hans främsta strategi att så frön av tvivel. Han har till exempel fått många medlemmar att snava när de upptäcker information om kyrkan som verkar motsäga det de tidigare

lärt sig.

Om du upplever något sådant, kom ihåg att det i informationens tidsålder finns många som skapar tvivel om vad som helst och allting, när som helst och överallt. ...

Och det är alltid bra att komma ihåg att bara för att något finns i tryck, finns på internet, upprepas ofta eller har mäktiga förespråkare, behöver det inte vara sant.

Ibland presenteras osanna anspråk eller information på ett sådant sätt att de förefaller helt trovärdiga. ...

Det som verkar motsägelsefullt nu kan bli helt begripligt när vi söker efter och tar emot mera pålitlig information" (Dieter F. Uchtdorf, "Vad är sanning?" [andakt i KUV:s regi, 13 jan. 2013], lds.org/broadcasts).

"När vi jämför nutida seder och åsikter med det vi vet om Guds planer och de förutsättningar som ges i Guds ord och levande profeters lärdomar, ... vet [vi] att vi då befinner oss på säker mark i evigheten" (Dallin H. Oaks, "Som han tänker i sitt hjärta" [En kväll med äldste Dallin H. Oaks, 8 feb. 2013], lds.org/broadcasts).

"När du är rädd eller tvivlar eller har det svårt, håll fast vid det du redan har åstadkommit, även om det är begränsat. ... När de stunderna kommer och problem uppstår, vars lösning inte uppnås omedelbart, *håll då fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap*" (Jeffrey R. Holland, "Jag tror", *Liahona*, maj 2013, s. 93–94).

"Vi kanske kan påminna den som har uppriktiga frågor om att information på internet inte har något 'sanningsfilter'. En del information, hur övertygande den än är, är helt enkelt inte sann" (Neil L. Andersen, "Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 29).

"Svar på andliga frågor ges till personer som inte förhärdar sitt hjärta, som frågar i tro och tror att de ska få, samt de som troget håller buden" (Paul V. Johnson, "Ett mönster för att lära andliga ting" [tal till KUV:s lärare, 7 aug. 2012], si.lds.org).

"Att studera kyrkan ... genom dess avfällingars ögon är som att intervjua Judas för att förstå Jesus" (Neal A. Maxwell, "All Hell Is Moved" [andakt vid Brigham Young University, 8 nov. 1977], s. 3, speeches.byu.edu).

LEKTION 11

Herrens röst i Läran och förbunden

Inledning

Läran och förbunden är ett bevis på att Gud talar till profeter i de sista dagarna och att han förbereder världen för Jesu Kristi andra ankomst. När vi läser uppenbarelserna i Läran

och förbunden kan vi höra Jesu Kristi röst. När vi lär oss förstå vikten av Läran och förbunden, värdesätter vi dess lära mer än jordens alla rikedomar.

Bakgrundsmaterial

- Ezra Taft Benson, "Mormons bok och Läran och förbunden", *Liahona*, jan. 2005, s. 8–12.

Lektionsförslag

Inledning till Läran och förbunden

Herrens röst i Läran och förbunden

Visa följande uttalande av president Ezra Taft Benson (1899–1994). Be en elev läsa det medan klassen följer med i texten.

"Mormons bok för människor till Kristus. Läran och förbunden för människor till Kristi rike, ja, till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 'den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta' [se L&F 1:30]. Jag vet detta.

Mormons bok är vår religions 'slutsten', och Läran och förbunden är toppstenen, med fortsatt nutida uppenbarelse. Herren har markerat sitt godkännande av såväl slutsten som toppsten" (se "Mormons bok och Läran och förbunden", *Liahona*,

jan. 2005, s. 10).

- Vad har ni sett i Läran och förbunden som visar bokens betydelse för kyrkan och för de enskilda medlemmarna?

Be eleverna slå upp skrifterna till inledningen till Läran och förbunden som finns i början av Läran och förbunden. Be två elever att läsa stycke ett och tre medan resten av klassen följer med i texten. Be klassen ta reda på hur Läran och förbunden skiljer sig åt från andra skriftböcker och att lägga märke till inledningens betoning på att höra Herrens röst. Fråga sedan:

- Hur skiljer sig Läran och förbunden från de andra standardverken?
- Vad säger inledningen om "Herren Jesu Kristi röst"? (Hjälp eleverna förstå att **när vi studerar Läran och förbunden kan vi lära oss känna igen Herren Jesu Kristi röst**. Förklara att uttrycket "Herrens röst", eller någon variation av det, förekommer över 40 gånger i Läran och förbunden [se till exempel L&F 1:2; 18:35–36; 76:30]; uttrycket "så säger Herren" förekommer över 60 gånger i

Läran och förbunden [se till exempel L&F 36:1; 56:14].) Att höra Herrens röst är ett viktigt tema i Läran och förbunden.

Visa följande uttalande av äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum. Be en elev läsa det medan klassen följer med i texten.

”Om man tillfrågas vilken av de heliga skrifterna som ger de flesta möjligheterna att ’lyssna’ när Herren talar, skulle de flesta först tänka på Nya testamentet. Nya testamentet är en underbar samling av Messias gärningar och många av hans lärdomar. Men det är i boken Läran och förbunden som vi får ta del av både Herrens röst och hans ord. Vi kan nästan ’höra’ honom tala” (se ”Läran och förbunden: Herrens röst”, *Nordstjärnan*, sep. 1979, s. 24).

- Vad kan det göra för skillnad i våra liv om vi lär oss höra och känna igen Herrens röst genom att studera Läran och förbunden?

Ge eleverna några minuter till att studera åttonde stycket i inledningen till Läran och förbunden. Be dem leta efter lärosatser som har nedtecknats i Läran och förbunden. Efter ett tag frågar du:

- Vad gör Läran och förbunden ”mer värd än jordens alla rikedomar”?

Du kan berätta vad äldste Steven E. Snow i de sjuttios kvorum sa om de uppenbarelser som finns i Läran och förbunden:

”Genom de här inspirerande och upplyftande uppenbarelserna undervisar Läran och förbunden om och bekräftar viktiga lärosatser. ... Äldste John A. Widtsoe (1872–1952) skrev: ”Varje lärosats som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga lär ut finns, antingen uttalad eller antydd, i boken Läran och förbunden. Så vitt jag vet finns det ingen lärosats som kyrkan lär ut som vi inte på ett eller annat sätt kan finna i den här boken.’ Han tillade att Läran och förbunden är nödvändig eftersom ’ingen annan av våra heliga böcker kan göra samma anspråk på att så fullständigt utforska kyrkans lära’ [*The Message of the Doctrine and Covenants* (1969), s. 117]” (“*Treasuring the Doctrine and Covenants*”, *Ensign*, jan. 2009, s. 52).

Be eleverna berätta hur de har välsignats av att studera Läran och förbunden.

Läran och förbunden 1:1–17; 5:10

Bakgrund till Läran och förbunden

Förklara för eleverna att uppenbarelsen i Läran och förbunden 1 ursprungligen gavs av Herren som förord till Befallningarnas bok, den första sammanställningen av Joseph Smiths uppenbarelser. Den samlingen uppenbarelser, tillsammans med många fler av profetens uppenbarelser och *Föredrag över tron*, publicerades senare som Läran och förbunden. Kapitel 1 tar upp behovet av den här heliga skriften i vår tid. Be en elev att läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 1 för klassen. Hjälpe eleverna att analysera kapitelingressen genom att ställa följande fråga till dem:

- Vilket beslut kom man fram till vid kyrkans särskilda konferens för äldster? (Uppenbarelserna som Joseph Smith hade fått tidigare skulle publiceras i en

bok. Påminn eleverna om att den här boken ursprungligen hette Befallningarnas bok, men sedan ändrades titeln till Läran och förbunden.)

Be några elever att turas om att läsa Läran och förbunden 1:1–5 för klassen. Fråga sedan klassen:

- Vem talade Jesus Kristus till i de här verserna?
- Hur skulle ni sammanfatta det centrala budskapet i de här verserna?
- Hur sa Herren att han skulle ge sina varningar till alla människor? (Eleverna bör lyfta fram följande lärosats: **Herren varnar alla människor genom sina utvalda lärjungar.**)

Be en elev läsa Läran och förbunden 1:12 för klassen. Fråga sedan:

- Vilken händelse vill Herren att världen ska förbereda sig för (se fotnot 10a)? (När eleverna har svarat kan du uppmana dem att regelbundet gå till fotnoterna för att få förklaringar och fördjupa sin förståelse av texten.)

Be eleverna läsa Läran och förbunden 1:14–16 tyst för sig själva och leta efter Herrens beskrivning av den värld vi lever i. När eleverna har berättat vad de har hittat, ber du dem läsa vers 17 och se vad Herren gjorde för att lösa problemet som beskrivs i verserna 14–16.

Be en elev läsa Läran och förbunden 5:10 medan klassen följer med i texten. Samtala sedan om följande:

- Vad lär ni er av den här versen om Joseph Smiths unika kallelse? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Herren kallade Joseph Smith till att ge hans ord till världen.**)

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum:

”Av allt som [Joseph Smith] åstadkom ... efterlämnade han det viktigaste av allt, den fast förankrade gudomliga uppenbarelsen. Inte en enstaka isolerad uppenbarelse utan bevis eller betydelse, och inte 'någon sorts mild inspiration som sipprar in i alla goda människors sinnen', utan konkreta, pågående instruktioner från Gud. Som en god vän och trofast religionsforskare kortfattat uttryckte det: 'I en tid när kristenhetens ursprung angreps av upplysningstidens rationalitet, återställde Joseph Smith [tydligt och på egen hand] den nutida kristenheten till dess ursprung i uppenbarelse' [Richard L. Bushman, "A Joseph Smith for the Twenty-First Century", i *Believing History* (2004), s. 274]" ("Profeter, siare och uppenbarare", *Liahona*, nov. 2004, s. 8).

- Hur har den här lektionen fördjupat er förståelse av Läran och förbundens syfte och betydelse?
- Hur har Läran och förbunden stärkt ert vittnesbörd om Joseph Smiths gudomliga kallelse som Guds profet?

Avsluta genom att fråga om någon av eleverna vill bära sitt vittnesbörd om de lärosatser, principer eller sanningar som finns i Läran och förbunden.

Elevernas läsuppgift

- Inledning till Läran och förbunden; Läran och förbunden 1:1–39; 5:10.
- Ezra Taft Benson, "Mormons bok och Läran och förbunden", *Liahona*, jan. 2005, s. 8–12.

LEKTION 12

Ytterligare skrifter i vår tid

Inledning

Herren fortsätter att ge gudomlig vägledning till oss genom att uppenbara sitt ord och sin vilja för sina tjänare genom den Helige Anden. Eftersom Gud fortsätter att tala till nutida profeter, förblir dörren till fortsatt helig skrift öppen.

Ytterligare skrifter som kommit fram i vår tid – till exempel Joseph Smiths översättning av Bibeln och Abrahams bok – bekräftar, förtydligar och utvidgar vår insikt i evangeliet.

Bakgrundsmaterial

- Jeffrey R. Holland, "Mina ord ... upphöra aldrig", *Liahona*, maj 2008, s. 91–94.
- "Translation and Historicity of the Book of Abraham" [Översättningen av Abrahams bok och dess historicitet], Gospel Topics, lds.org/topics.
- Elizabeth Maki, "Joseph Smith's Bible Translation: D&C 45, 76, 77, 86, 91", serien Revelations in Context, 20 mars 2013, history.lds.org.

Lektionsförslag

Nutida skrifter

Be eleverna föreställa sig att en vän uppriktigt frågar: "Varför har mormonerna fler skrifter än Bibeln? Jag trodde att Bibeln innehöll hela Guds ord." Be eleverna att räkna upp handen om de har fått en sådan fråga. Be några elever berätta hur de besvarade frågan och hur det kändes när de vittnade om skrifterna för andra.

Skriv ordet *kanon* på tavlan. Visa följande uttalanden av äldste Jeffrey R. Holland och äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, och be två elever läsa dem för klassen. Be klassen lyssna efter betydelsen av ordet *kanon* i uttalandenas sammanhang.

"Några kristna, huvudsakligen av uppriktig kärlek till Bibeln, har förkunnat att det inte kan finnas ytterligare auktoriserad skrift förutom Bibeln. Genom att sålunda förklara uppenbarelsens kanon avslutad, förkastar våra vänner i en del andra kyrkor de gudomliga dokument som vi i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga omhuldar: Mormons bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan samt den fortlöpande vägledning vi får av Guds smorda profeter och apostlar"

(Jeffrey R. Holland, "Mina ord ... upphöra aldrig", *Liahona*, maj 2008, s. 91).

"De flesta kristna tror att Gud stängde dörren om de heliga skrifternas kanon – den auktoritativa samling heliga böcker som användes som skrifter – kort efter Kristi död, och att det inte har kommit några jämförbara uppenbarelsen sedan dess. Joseph Smith lärde och visade att dörren till fortsatt helig skrift är öppen [se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 193]. ...

Joseph Smith [lärde] att Gud vägleder sina barn genom att göra nya tillägg till de heliga skrifterna. Mormons bok är ett sådant tillägg. Det är också uppenbarelsena i Läran och

förbunden och Den kostbara pärlan” (Dallin H. Oaks, ”Grundläggande för vår tro”, *Liahona*, jan. 2011, s. 33).

- Vad menas med uttrycket ”skrifternas kanon”? (Det är ”en erkänd, auktoritativ samling heliga böcker. I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga kallas de kanoniska böckerna för standardverken” [Handledning för skriftstudier, ”Kanonisk”, scriptures.lds.org].)
- Vad innebär det att sista dagars heliga tror på en öppen kanon? (Eleverna kanske formulerar sina svar på olika sätt, men se till att de förstår följande sanning: **Guds auktoritativa ord finns inte bara i Bibeln** [se TA 1:9].)
- Vilken skillnad gör det om man tror att Herren fortfarande uppenbarar skrifter för nutida profeter?

Läran och förbunden 42:56; 45:60–62; 76:15–19; 93:53; 94:10

Joseph Smiths översättning av Bibeln

Skriv följande sanning på tavlan:

Genom profeten Joseph Smith uppenbarade Herren ytterligare skrifter som bekräftar, förtydligar och ökar vår kunskap om sanningen.

Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 35 för klassen. Be klassen följa med i texten och ta reda på vad profeten Joseph Smith och Sidney Rigdon höll på med när de tog emot uppenbarelsen i det här kapitlet.

- Vilket arbete var profeten Joseph Smith och Sidney Rigdon engagerade i när de fick den här uppenbarelsen?

För att förklara vad Joseph Smiths översättning av Bibeln är, kan du be en elev att läsa de följande två styckena för klassen:

Sommaren 1830 befallde Herren Joseph Smith att översätta Bibeln. Joseph Smith översatte inte Bibeln från ett språk till ett annat, inte heller hade han ett originalmanuskript att utgå från. Istället läste och studerade Joseph avsnitt ur King James version av Bibeln och gjorde sedan ändringar och tillägg enligt den Helige Andens inspiration. Därför var översättningen mer av en inspirerad revision än en traditionell översättning.

Joseph Smiths översättning påverkade över 3 000 verser i King James version av Bibeln. Ändringarna omfattar tillägg (för att förtydliga innebörd eller sammanhang eller för att återställa profetiska skrifter, till exempel Moses bok), borttagna verser, ändrad versordning och omstruktureringar av vissa kapitel. För mer information om Joseph Smiths översättning, se Handledning för skriftstudier, ”Joseph Smiths översättning (JSÖ)”.

Gör följande uppställning på tavlan:

<i>Läran och förbunden 45:60–62</i>	<i>Kapitelingresserna för Läran och förbunden 35; 76; 77; 86; 91</i>
<i>Läran och förbunden 42:56, fotnot a</i>	<i>Läran och förbunden 94:10, fotnot b</i>
<i>Läran och förbunden 76:15–19</i>	
<i>Läran och förbunden 93:53</i>	

Dela upp klassen i två grupper. Be varje grupp studera materialet i en av kolumnerna och leta efter information om Joseph Smiths översättning av Bibeln. Efter ett tag ber du dem berätta vad de har hittat. Ställ sedan följande fråga:

- Vilket inflytande tror ni att översättningsarbetet hade på Joseph Smiths andliga utbildning och på återställelsen av evangeliets sanningar?

För att hjälpa eleverna uppskatta vilken inverkan Joseph Smiths arbete med översättningen av Bibeln hade på kyrkan kan du be dem slå upp "Kronologisk innehållsförteckning" (som finns i början av Läran och förbunden) och förklara att profeten arbetade på översättningen främst mellan juni 1830 och juli 1833.

Fråga sedan:

- Hur många kapitler av Läran och förbunden togs emot mellan juni 1830 och juli 1833? (Profeten fick 74 uppenbarelser som blev en del av Läran och förbunden under den tiden.)

Du kan också påpeka att Moses bok och Joseph Smith – Matteus, som båda är i Den kostbara pärlan, också är del av Joseph Smith översättning av Bibeln och togs emot under den här tiden. Moses bok är Joseph Smiths översättning av de åtta första kapitlen i 1 Moseboken. Joseph Smith blev medveten om hur mycket som saknades i Bibeln när han översatte verserna om Enok. King James version av Bibeln innehåller 109 ord om Enok och Moses bok innehåller 5 240 ord om Enok.

- Vad kan det stora antalet uppenbarelser som togs emot under den här tiden säga om rollen som Joseph Smiths översättning hade i återställelsen?
- När ni tittar på kapitlen i Läran och förbunden som togs emot under den här tidsperioden, vilka är några av de viktiga lärosatser som uppenbarades under den tiden? (Exempel på viktiga lärosatser som uppenbarades under den här tidsperioden finns i kapitel 29, 42, 45, 76, 88 och 93.)

Visa följande och be en elev läsa det för klassen:

"Profetens översättning av Bibeln var ett viktigt led i hans egen andliga utbildning och den pågående återställelsen av evangeliets sanningar. Under revisionen av Gamla och Nya testamentet fick han ofta uppenbarelser som klargjorde eller utvecklade bibliska avsnitt. På det här sättet tog profeten emot många lärdomar från Herren, däribland dem som nu ingår i Läran

och förbunden 74, 76, 77, 86 och 91 och i delar av många andra kapitel av Läran och förbunden” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 206*).

Vittna om att Herren uppenbarade en stor del av Läran och förbunden som en direkt följd av Joseph Smiths arbete med översättningen av Bibeln. Du kan också förklara att delar av Joseph Smiths översättning lades till i kyrkans 1979 års utgåva av King James version av Bibeln för att de här viktiga uppenbarelserna skulle bli mer tillgängliga och kunna välsigna kyrkans medlemmar.

Abrahams bok

Be eleverna ögna igenom kapitelningresserna i Abrahams bok. Samtala en kort stund om innehållet i Abrahams bok. Förklara sedan att sommaren 1835 kom en man vid namn Michael Chandler med fyra egyptiska mumier och flera papyrusrullar med forntida egyptisk skrift till Kirtland i Ohio. Medlemmar i kyrkan köpte mumierna och papyrusrullarna. Den exakta översättningsmetoden är okänd, men profeten Joseph Smith översatte en del av texten under några månader efter inköpet av de egyptiska papyrusrullarna. Med början i mars 1842 publicerades delar av Abrahams bok i tidningen *Times and Seasons*, som ägdes av kyrkan. Abrahams bok publicerades senare i Den kostbara pärlan.

Återge följande sammanfattning om Abrahams boks framkomst. Be eleverna lyssna efter vad vi vet om översättningsprocessen.

En vanlig invändning mot Abrahams boks äkthet är att handskrifterna (papyrusrullarna) inte är tillräckligt gamla för att ha skrivits av Abraham, som levde nästan 2 000 år före Kristus. Joseph Smith påstod aldrig att Abraham egenhändigt hade skrivit papyrusrullarna, inte heller att de daterade från Abrahams tid. ”Forntida uppteckningar förs ofta vidare som kopior eller som kopior av kopior. Abrahams uppteckning kunde ha redigerats ... av senare författare, liksom profethistorikerna Mormon och Moroni som reviderade tidigare profeters skrifter” (*”Translation and Historicity of the Book of Abraham” [Översättningen av Abrahams bok och dess historicitet], Gospel Topics, lds.org/topics*).

När profeten Joseph Smith översatte dem kan han ha arbetat på delar av papyrusrullar som senare förstördes. Så ”det är troligen omöjligt att bedöma Josephs förmåga att översätta papyrusrullarna när vi nu bara har en bråkdel av de rullar som han besatte” (*”Translation and Historicity of the Book of Abraham” [Översättningen av Abrahams bok och dess historicitet]*). Det är också möjligt att Joseph Smiths noggranna granskning av texten ledde till att han fick ”uppenbarelse om viktiga händelser och lärosatser i Abrahams liv, liksom när han tidigare fick en uppenbarelse om Moses liv när han studerade Bibeln” (*”Translation and Historicity of the Book of Abraham” [Översättningen av Abrahams bok och dess historicitet]*). Vi vet inte exakt hur Joseph Smith översatte Abrahams bok, men vi vet att han gjorde det genom Guds gåva och kraft.

- Nämn några exempel på hur de ytterligare skrifterna som gjorts tillgängliga genom profeten Joseph Smith bidrar till vår insikt om Guds plan för sina barn.

Vittna gärna om att när eleverna studerar Abrahams bok, som innehåller viktiga läror, vittnar den Helige Anden för dem om dess betydelse och äkthet.

Läran och förbunden 1:38; 68:3–5

Fortsatta uppenbarelser kommer genom levande profeter

Be en elev läsa Läran och förbunden 1:38 och en annan elev läsa Läran och förbunden 68:4 för klassen. Fråga klassen vad de lär sig av de här verserna.

(Eleverna bör lyfta fram följande princip: **När Herrens tjänare talar genom den Helige Andens kraft, förmedlar deras ord Herrens vilja.**)

- Vilka upplevelser har ni haft som gjort er tacksamma för att Herren fortsätter att utgjuta uppenbarelser i dag?

Förklara för eleverna att vissa uppenbarelser till nutida profeter i kyrkan är kanoniserade (accepterade som helig skrift) genom lagen om allmänt bifall (se L&F 26:1–2). Kyrkans medlemmar ombeds stödja profeten och apostlarna när de tillför en uppenbarelse till skrifterna. Under generalkonferensen i oktober 1978, till exempel, stödde kyrkans medlemmar profeten och apostlarna när de lade till Officiellt tillkännagivande – 2, som beviljade att prästadömet gavs till alla värdiga manliga medlemmar, till skrifternas kanon.

Be eleverna att vända sig till någon som sitter i närheten och kort samtala om vad de skulle säga till någon som tror att skrifternas kanon är stängd och att vi inte kan få ytterligare skrifter från Gud.

Avsluta med att be eleverna att begrunda vad de kan göra för att stärka sina vittnesbörd om att himlarna är öppna och att Herren fortsätter att uppenbara sitt ord i vår tid.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 1:38; 42:56; 45:60–62; 68:3–5; 76:15–19; 93:53; 94:10.
- Jeffrey R. Holland, "Mina ord ... upphöra aldrig", *Liahona*, maj 2008, s. 91–94.

LEKTION 13

"Synen"

Inledning

Den syn som profeten Joseph Smith fick och som nu står i Läran och förbunden 76 ger oss en grundläggande uppfattning om livet efter döden, inklusive

härlighetsgraderna. Av det lär vi oss också vad vi måste göra för att få leva igen i vår himmelske Faders och Jesu Kristi närhet.

Bakgrundsmaterial

- L. Tom Perry, "Frälsningsplanen", *Liahona*, nov. 2006, s. 69–72.
- Matthew McBride, "'The Vision': D&C 76", serien *Revelations in Context*, 11 mars 2013, history.lds.org.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 76

Grundläggande insikt om livet efter döden

Förklara att många kristna på 1830-talet hade en av två allmänna uppfattningar om himmel och helvete, som ibland beskrivs som "traditionella" eller "universella" uppfattningar. Den "traditionella" uppfattningen var helt enkelt himlen för de rättfärdiga och helvetet för de olydiga. Den "universella" uppfattningen var att Gud inte straffar syndare för evigt, för alla blir så småningom frälsta i Guds rike. Vid den här tiden visste medlemmarna i Jesu Kristi kyrka inte mycket mer än andra kristna om himmel och helvete. I februari 1832 fick Joseph Smith och Sidney Rigdon en syn som avsevärt förändrade sista dagars heligas insikt om och tro på livet efter detta. Synen, som finns i Läran och förbunden 76, uppenbarade en intrikat kombination av Guds kärlek, barmhärtighet, rättvisa och dom, och öppnade dörren till ett mer fullkomligt perspektiv över vår himmelske faders plan. I många år kallade kyrkans första medlemmar den här synen helt enkelt för "synen" (se Matthew McBride, "'The Vision': D&C 76", serien *Revelations in Context*, 11 mars 2013, history.lds.org).

Be en elev att ge en kort beskrivning av det som står i Läran och förbunden 76. Visa följande uttalande av president Wilford Woodruff (1807–1898) och be en elev läsa det för klassen:

"Jag anser att Läran och förbunden ... innehåller en samling av de mest högtidliga, mest gudalika tillkännagivanden som någonsin getts den mänskliga familjen. För att bara nämna "Synen" [i kapitel 76]. Den är en uppenbarelse som skänker mera ljus, fler sanningar och fler principer än någon uppenbarelse i någon annan bok som vi någonsin läst. Den tydliggör för vårt förstånd vårt nuvarande tillstånd, var vi kommer ifrån, varför vi är här och vart vi är på väg.

Varje människa kan genom denna uppenbarelse veta hur hennes framtid ser ut" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* [2004], s. 120).

Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 76 för klassen. Be en annan elev läsa Läran och förbunden 76:15–19 för klassen.

- Vad gjorde Joseph och Sidney som ledde till att de fick den här uppenbarelsen?
- Vad kan vi lära oss av deras upplevelse om värdet av att studera och begrunda skrifterna? (Se till att eleverna inser sambandet mellan att meditera över skrifterna och att ta emot uppenbarelse.)

Obs: Betona att när vi lär oss begrunda skrifterna blir det en värdefull skriftstudieteknik som ger den Helige Anden större möjligheten att uppenbara sanningar till oss.

Läran och förbunden 76:1–10

Löften till de trofasta

Be en elev läsa Läran och förbunden 76:1–4 för klassen. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksamma på ord och uttryck som beskriver Jesus Kristus. Uppmana gärna eleverna att markera det de hittar. Förklara att Frälsarens egenskaper som beskrivs i de här verserna är ett exempel på en lista i skrifterna. En lista är en rad "besläktade tankar, idéer eller instruktioner. Att söka efter listor i skrifterna kan hjälpa lärare och elever att identifiera nyckelpunkter i det som författaren framhåller" (*Studera och undervisa om evangeliet* [2012], s. 23). Påpeka att Läran och förbunden 76 innehåller flera listor.

- Vilka av Jesu Kristi egenskaper som nämns i verserna 1–4 betyder mest för er? Varför?

Be eleverna läsa Läran och förbunden 76:5–10 tyst för sig själva och leta efter Herrens löften till trofasta. Be eleverna att lägga märke till listan över löften i verserna 6–10. Föreslå gärna att eleverna markerar dem alla löften i listan för att betona Herrens löften.

- Vad måste vi göra, enligt vers 5, för att få uppleva Frälsarens barmhärtighet, nåd och ära?

Hjälp eleverna att lägga märke till följande princip när de studerar de här verserna: **När vi fruktar Herren och tjänar honom i rättfärdighet så ärar han oss och är barmhärtig mot oss.** Påminn eleverna om att i det här sammanhanget är innebörden av "frukta" att vörda Herren.

Ställ följande frågor för att hjälpa eleverna fördjupa sin insikt om den här principen:

- Av de löften som ni hittade i verserna 5–10, vilket skulle ni särskilt vilja få? Varför?
- Vad tror ni att ni behöver göra för att få den välsignelsen?

Ge eleverna lite tid till att fundera över varför det skulle vara värt att sträva efter att få de här välsignelserna och att utvärdera hur väl de vördar Herren och tjänar honom i rättfärdighet och sanning.

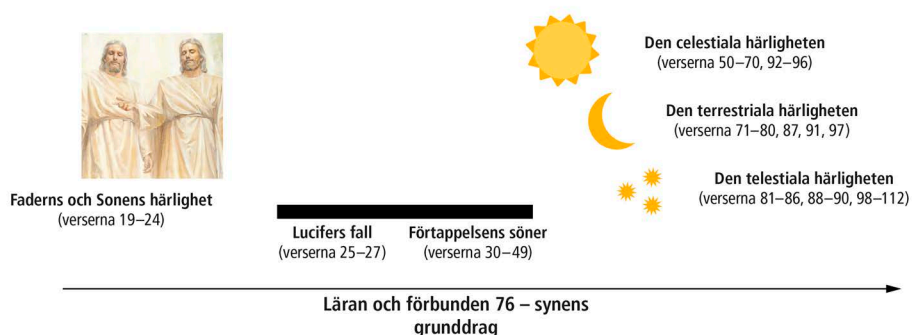
Säg till eleverna att från och med vers 11 innehåller resten av kapitel 76 Herrens uppenbarelse om "hans rikets hemligheter" som "övergår allt förstånd i fråga om härlighet" (v. 114). Uppenbarelsen öppnar upp evighetens under för oss och

undervisar oss om det kommande livet samt tillkännager sådant som tidigare var okänt.

Läran och förbunden 76:19–24

Synen om Fadern och Sonen

Förklara att Läran och förbunden 76 innehåller ett antal syner. För att ge eleverna en översikt över vad Joseph Smith och Sidney Rigdon såg i de här synerna kan du visa nedanstående bild eller ge en kopia till varje elev. Förklara att varje del av översikten fokuserar på en syn.

Framhåll att en av de syner som öppnades för Joseph Smith och Sidney Rigdon den dagen var en syn med Fadern och hans Son Jesus Kristus. Visa följande frågor eller skriv upp dem på tavlan:

Vilka sanningar lär vi oss om Jesus Kristus i den här uppenbarelser?

Vilka av dessa sanningar kan ni vittna om? Hur vet ni att de är sanna?

Be eleverna läsa Läran och förbunden 76:19–24 tyst för sig själva och fundera över hur de skulle besvara frågorna på tavlan. Efter ett tag ber du dem berätta vad de skulle svara. Eleverna kan formulera sina svar på olika sätt, men se till att de förstår följande principer. **Jesus Kristus är en levande, förhärligad person. Jesus Kristus är Faderns Enfödde. Jesus Kristus skapade den här och andra världar. Invånarna i den här och andra världar är födda som söner och döttrar till Gud.**

Bär gärna ditt vittnesbörd om Frälsaren.

Läran och förbunden 76:25–113

Frälsningsplanen

Förklara att verserna 25–113 i kapitel 76 undervisar om underbara sanningar som rör frälsningsplanen. Be eleverna att välja en grupp av de här verserna som de anges på översikten och läsa dem snabbt. Dela upp eleverna i par och be dem

samtala om vad de lärde sig eller vad de tyckte var inspirerande i verserna de läste. Samtala sedan om följande fråga med klassen:

- Vilka grundläggande lärosatser om livet och döden hjälper Läran och förbunden 76 oss att förstå? (Eleverna kan formulera sig på olika sätt, men se till att de förstår att **i Läran och förbunden 76 får vi grundläggande kunskap om livet efter döden och vad vi måste göra för att återigen få leva i vår himmelske Faders och Jesu Kristi närhet.**)

Förklara att en av de viktigaste syner som gavs till Joseph Smith och Sidney Rigdon handlade om det celestialet. Be eleverna läsa Läran och förbunden 76:50–53 och leta efter en lista över krav för att få inträda i det celestialet. Du kan föreslå att eleverna markerar eller numrerar de här kraven i sina skrifter. När en elev har berättat vad han eller hon upptäckte kan du ställa följande frågor eller liknande:

- Vad tror ni det innebär att ta emot "Jesu vittnesbörd"? (Ha tro på Frälsarens återlösande mission och följ hans bud.)
- Vad innebär det att övervinna genom tro? (Besegra frestelser och syndar genom att utöva tro på Jesus Kristus och trofast hålla ut intill änden.)
- Vad innebär det att "beseglas genom löftets Helige Ande"? (Den Helige Anden, som också är löftets Helige Ande, betygar för Fadern att vi på rätt sätt har tagit emot hans evangeliums frälsande förrättningar och att vi trofast har hållit de förbund vi har ingått.)

Sammanfatta Läran och förbunden 76:54–70 genom att förklara att de här verserna listar många av de välsignelser som ges till de upphöjda invånarna i det celestialet. Ge eleverna en stund att läsa igenom de här verserna och leta efter utlovade välsignelser eller villkor som är särskilt viktiga för dem.

- Vilken välsignelse som utlovats till de trofasta har särskild betydelse för er? Varför?
- Hur hjälper vers 69 oss att förstå Frälsarens roll hos dem som ärver det celestialet? (Ingen av oss, oavsett hur mycket vi än försöker, kan göra allt som behövs för att få ärva det celestialet. Det är bara genom Frälsarens försoningsoffer som vi kan renas från våra syndar och bli fullkomliga.)
- Hur kan vetskapen om sanningarna i frälsningsplanen som nedtecknats i Läran och förbunden 76 hjälpa oss att göra bättre val i livet?

Visa följande uttalande av president Boyd K. Packer och be en elev läsa det för klassen:

"Utan kunskap om evangeliets plan tycks överträdelse vara något naturligt, oskyldigt, till och med rättfärdigt. Det finns inget större skydd mot den onde än att känna till sanningen – att ha kunskap om planen!" (*Our Father's Plan* [1994], s. 27.)

- Hur kan insikten om sanningarna i Läran och förbunden 76 skydda oss mot Satans inflytande?
- Hur har er kunskap om vår himmelske Faders plan skyddat och välsignat er?

Be en elev läsa Läran och förbunden 76:114–117 för klassen. Be klassen att följa med i texten och leta efter löftet som ges till dem som renar sig. Be eleverna att beskriva löftet i texten.

När eleverna har svarat visar du följande uttalande av profeten Joseph Smith (1805–1844) angående synen som nedtecknats i Läran och förbunden 76:

Jag skulle kunna förklara hundrafalt mer än jag någonsin har om rikenas härligheter, vilket kungjorts för mig i synen, om jag fick lov och folket var berett att ta emot det" (i *History of the Church*, 5:402).

För att hjälpa eleverna tillämpa vad de har lärt sig under lektionen kan du visa eller skriva följande ofullkomliga meningar på tavlan:

Efter att ha studerat Läran och förbunden 76

vet jag att ...

vill jag ...

ska jag ...

Låt eleverna fullfölja meningarna på ett papper. Uppmana dem att fundera över om valen de gör kvalificerar dem för att ärva det celestialska riket och hjälper dem att bli värdiga andra välsignelser som utlovas i Läran och förbunden 76. Vittna om sanningarna som ni har samtalat om på lektionen i dag.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 76.
- L. Tom Perry, "Frälsningsplanen", *Liahona*, nov. 2006, s. 69–72.

LEKTION 14

Templet i Kirtland och prästadömet's nycklar

Inledning

Efter nästan tre års kamp och ekonomiska uppoffringar invigdes templet i Kirtland den 27 mars 1836. Mirakulösa händelser åtföljde invigningen och en vecka senare återställde himmelska budbärare prästadömet's nycklar till

Joseph Smith och Oliver Cowdery. De här nycklarna är utmärkande för kyrkan och har välsignat miljontals människor som har samlats till kyrkan.

Bakgrundsmaterial

- Jeffrey R. Holland, "Vårt mest framträdande kännetecken", *Liahona*, maj 2005, s. 43–45.
- David A. Bednar, "Att ärorikt inneha namn och ställning", *Liahona*, maj 2009, s. 97–100.
- "En härlig tid i Kirtland, 1834–1836", kapitel 13 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2:a uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2002), s. 153–168.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 109:1–28

De heliga gjorde uppoffringar för att bygga templet i Kirtland

Visa eleverna en bild av templet i Kirtland (se *Evangeliebilder* [2009], nr 117; se även LDS.org). Förklara att heliga arbetade och gjorde uppoffringar i nästan tre år för att bygga templet i Kirtland. Medan de gjorde det bevittnade de uppfyllelsen av Herrens löfte att om de höll hans bud, så skulle de "få kraft att uppföra det" (L&F 95:11). Nästan 1 000 personer var med på invigningen av templet den 27 mars 1836. Invigningsbönen, som Joseph Smith fick genom uppenbarelse, är nedtecknad i Läran och förbunden 109.

Be några elever att turas om att läsa Läran och förbunden 109:1–5 för klassen. Uppmana klassen att följa med i texten och särskilt lägga märke till beskrivningarna av de heligas uppoffringar för att bygga templet. Ställ därefter följande frågor:

- Hur beskrev Joseph Smith de heligas uppoffringar?

För att hjälpa eleverna att bättre förstå de uppoffringar som de heliga gjorde kan du be en elev läsa följande sammanfattning för klassen:

Mellan juni 1833 och mars 1836 arbetade män och kvinnor sida vid sida för att bygga och färdigställa Herrens hus. En del murade, andra fraktade sten, andra spann garn och stickade kläder till arbetarna, och några arbetade på förhängena till Herrens hus. De gjorde allt det här

”så att Människosonen kan ha en plats att uppenbara sig för sitt folk” (L&F 109:5). En del sista dagars heliga, som John Tanner, gav mycket av sina rikedomar för templets uppförande. Totalt sett kan templet ha kostat upp till 40 000 dollar att bygga – ett mycket stort belopp på den tiden. Trots kostnaden och uppoffringarna arbetade de heliga trofast för att lyda Herrens befallning (se L&F 95:11). Templet i Kirtland var ett kärleksarbete och en övning i lydnad, uppoffringar och tro.

- Vilka uppoffringar krävs av oss i dag för att vi ska få njuta av templets välsignelser?
- Vilka välsignelser får vi när vi uppoffrar för att utföra Herrens arbete?

För att besvara den frågan, visa följande uttalande av syster Carol B. Thomas i Unga kvinnors generalpresidentskap. Be en elev läsa det för klassen:

© Busath.com

”Offer är en förunderlig princip. När vi villigt ger av vår tid och våra talanger och av allt vi har, blir det en av våra sannaste former av gudsdyrkan. Offer kan utveckla en djup kärlek inom oss till varandra och till vår Frälsare, Jesus Kristus. Genom uppoffringar förändras våra hjärtan. Vi lever närmare Anden och har mindre aptit på det som tillhör världen” (”Offer – en evig investering”, *Liahona*, juli 2001, s. 79).

Be eleverna att läsa Läran och förbunden 109:12–13 och 20–21 tyst för sig själva och se hur templets heliga natur beskrivs i den här bönen. Be eleverna berätta vad de främst lade märke till i de här verserna.

Berätta för eleverna att Joseph Smith i inledningsbönen vädjade till Herren om vissa välsignelser. Be några elever att turas om att läsa Läran och förbunden 109:12–15, 22–28 för klassen. Uppmana klassen att följa med i texten och titta efter välsignelser som kommer till dem som värdigt tjänar i templet. Föreslå gärna att eleverna markerar viktiga ord och uttryck som de lägger märke till. Samtala sedan om följande frågor:

- Av de välsignelser ni hittade, vilken betyder mest för er? Varför?
- Vilken lärosats eller princip kan vi lära oss av de här verserna? (Se till att eleverna nämner följande princip: **När vi trofast tjänar i templet får vi större beskydd och kraft att stå emot världens ogudaktighet.**)

Visa följande uttalande av äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen.

”Jag ber er begrunda [Läran och förbunden 109:24–28] i ljuset av motståndarens nuvarande raseri och det vi talat om angående vår villighet att ta på oss Jesu Kristi namn och välsignelsen i form av beskydd som utlovas till dem som ärorikt innehar namn och ställning i det heliga templet. Det är tydligt att dessa förbundets välsignelser är till för alla generationer och för all evighet. Jag uppmanar er att om och om igen studera och under bön begrunda vilken innebörd de här skriftställena har i ert liv och för er familj.

Vi bör inte förvånas över Satans ansträngningar att omintetgöra och nedsvärta tillbedjan i templet och arbetet där. Djävulen föraktar renheten och kraften i Herrens hus. Och det beskydd som vi var och en får i och genom templets förrättningar och förbund står som ett stort hinder för Lucifers onda planer” (“Att ärorikt inneha namn och ställning”, *Liahona*, maj 2009, s. 99).

- Hur har ni fått större andlig kraft av att tjäna i templet?

Be eleverna fundera över vad de kan göra för att få fler av de välsignelser som lovats dem som trofast tjänar i templet. Påminn eleverna om att när de begrundar skrifterna och profeternas ord blir deras hjärtan och sinnen mer mottagliga för inspiration från Herren.

Läran och förbunden 110

Jesus Kristus, Mose, Elia och Elias uppenbarade sig i templet i Kirtland

Förklara att Gud belönade de heligas uppoffringar för att bygga templet i Kirtland med en ström av andliga manifestationer under dagarna runt invigningen. Om det finns tid kan du kortfattat återge några av berättelserna i kapitel 13 (“En härlig tid i Kirtland, 1834–1936”) i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2:a uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2002), särskilt i avsnittet “Som på den första pingstdagen” (s. 164–167). Tala om för eleverna att den kanske viktigaste händelsen inträffade den 3 april 1836, en vecka efter tempelinvigningen.

Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 110 och be resten av klassen att följa med i texten. Ställ sedan följande frågor:

- Vilka gavs den här synen till? Vad gjorde Joseph Smith och Oliver Cowdery innan de fick den här synen?

Förklara för eleverna att de tio första verserna i Läran och förbunden 110 innehåller en härlig syn som gavs till Joseph Smith och Oliver Cowdery av Frälsaren, som uppenbarade sig för dem för att förkunna att han godkände templet i Kirtland. Be eleverna läsa de här verserna tyst för sig själva och titta efter viktiga sanningar om både Frälsaren och templet. Efter ett tag ställer du följande frågor:

- Vad i de här verserna känns viktigt för er? Varför?
- Enligt vers 6 förkunnade Frälsaren: “Låt hela mitt folks hjärtan fröjda sig.” Varför tror ni att de heliga hade anledning att glädja sig just då?

Förklara att efter synen av Frälsaren följde en rad syner. I dessa syner visade sig Mose, Elias och Elia en och en för Joseph Smith och Oliver Cowdery.

Skriv följande på tavlan:

Mose: Läran och förbunden 110:11

Elias: Läran och förbunden 110:12

Elia: Läran och förbunden 110:13–15

Dela upp klassen i tre grupper. Ge varje grupp ett av namnen som står på tavlan. Be eleverna studera motsvarande skriftställe för att lära sig mer om vilka prästadömsnycklar som återställdes. Efter ett tag ber du eleverna berätta vad de har hittat.

Följande förklaringar kan ge eleverna större insikt om vad de har läst. Be en elev läsa varje uttalande för klassen när ni har samtalat om motsvarande skriftställe:

Mose: Nycklarna till Israels insamling ger myndighet att leda evangeliets predikande till jordens fyra hörn. "Det känns rätt att Mose, som först ledde Guds barn till deras arveland, skulle bli den som överlämnade nycklarna till Israels insamling till den återställda kyrkan" (Russell M. Nelson, "Insamlingen av det skingrade Israel", *Liahona*, nov. 2006, s. 82, fotnot 28).

Elias: "En man som hette Elias levde så vitt man vet på Abrahams tid. Han överlämnade Abrahams evangeliums tidsutdelning till Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland (Ohio) den 3 April 1836" (Bible Dictionary i kyrkans engelska utgåva av Bibeln, "Elias"). "Elias [förde] tillbaka 'Abrahams evangelium', Abrahams storslagna förbund varigenom de trofasta erhåller löften om evig avkomma, löften att deras eviga avkomma genom celestia äktenskap skall bli talrika som sandkornen på havets strand eller som stjärnorna på himlen" (Bruce R. McConkie, "Rikets nycklar", *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 36).

Elia: "Denna beseglingsmakt, som förlänades Elia, är den makt som binder samman män och hustrur, och barn till föräldrar, för tid och evighet. Det är den bindande makt som finns i varje evangelieförrättning. ... Det är genom denna makt som alla frälsningens förrättningar binds, eller beseglas, och det var Elias mission att komma och återställa den" (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [1957], s. 5).

Läs Läran och förbunden 110:16 för klassen och uppmana eleverna att följa med i texten. Be dem ta reda på vad som överlämnades till Joseph Smith och Oliver Cowdery ("denna tidsutdelnings nycklar"). Ställ sedan följande frågor:

- Vad kan vi enligt vers 16 veta tack vare att de här nycklarna har återställts? (Kristi andra ankomst är nära.)
- Varför, enligt vers 16, behövde nycklarna som återställdes av Mose, Elias och Elia återställas före "Herrens stora och fruktansvärda dag"?
- Hur har ni välsignats av att de här prästadömsnycklarna återställdes? (När eleverna har svarat kan du sammanfatta betydelsen av att de här nycklarna återställdes genom att återge den här principen: **Nycklarna till missionsarbete, eviga familjer och tempeltjänst förbereder oss och världen för Jesu Kristi andra ankomst.**)

Visa följande uttalande av äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

"Guds prästadöme, med dess nycklar, dess förrättningar, dess gudomliga ursprung och förmåga att i himlen binda det som är bundet på jorden, är lika *oumbärligt* för Guds sanna kyrka som det är *unik*t för den, och ... utan det, skulle det inte finnas någon Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga" ("Vårt mest framträdande kännetecken", *Liahona*, maj 2005, s. 43).

Berätta hur ditt liv har välsignats av att de här prästadömsnycklarna återställdes. Vittna om att prästadömet nycklar är utmärkande för kyrkan. De skiljer Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga åt från alla andra kyrkor på jorden.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 109:1–28; 110:1–16.
- David A. Bednar, "Att ärorikt inneha namn och ställning", *Liahona*, maj 2009, s. 97–100.

LEKTION 15

Styrka under motstånd

Inledning

Under 1837 och 1838 spreds en anda av kritik, stridighet och avfall bland en del av kyrkans ledare och medlemmar i Kirtland, Ohio och norra Missouri. Problemen förvärrades när några öppet motsatte sig profeten Joseph Smith. De tidiga

heligas upplevelser kan lära oss att när vi möter motstånd får vi samtidigt andlig styrka om vi lever rättfärdigt och stöder Herrens tjänare.

Bakgrundsmaterial

- "Ta er tillvara för avfallets bittra frukter", kapitel 27 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 313–324.
- Jeffrey R. Holland, "Lärdomar från Liberty-fängelset" (KUV:s brasafton 7 sep. 2008), lds.org/broadcasts.
- Neil L. Andersen, "Din tro ska prövas", *Liahona*, nov. 2012, s. 39–42.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 112:10–15

Avfall i Kirtland, Ohio

Skriv följande på tavlan: *arg, sårad, avundsjuk*. Be eleverna tänka på tillfällena när de kände sig så.

Visa följande berättelse och be en elev läsa den för klassen. Be eleverna beskriva situationen som ledde till att Thomas B. Marsh upplevde känslorna som listas på tavlan.

Strax efter Thomas B. Marsh kallades till apostel 1835 utsågs han till president för de tolv apostlarnas kворum. Under våren 1837 fick president Marsh reda på att en av de tolv apostlarna, äldste Parley P. Pratt, planerade en mission till England utan president Marsh ledning. President Marsh, som var i Missouri, skrev till äldste Pratt och de andra medlemmarna i de tolv och bad dem att möta honom i Kirtland, Ohio den 24 juli 1837, så att de kunde enas över sina missionsplaner. Men en månad innan mötet ägde rum reste två andra medlemmar i de tolv, äldste Heber C. Kimball och Orson Hyde, till England efter att ha kallats på mission av profeten Joseph Smith. President Marsh var tydligen upprörd över att medlemmarna i de tolv fortsatte med sina planer att predika evangeliet i England utan att han varit delaktig i beslutet.

- I den här situationen, vad kunde president Marsh ha gjort för att undvika känslorna som listas på tavlan?
- Hur kan det vara farligt att låta sådana känslor styra våra tankar och handlingar? (Framhåll för eleverna att sådana känslor stöter bort den Helige Anden och ofta leder till allvarligare synder.)

Be eleven fortsätta genom att läsa följande:

President Marsh uttryckte sina känslor för profeten Joseph Smith och bad om råd. Som svar gav Herren uppenbarelsen som finns nedtecknad i Läran och förbunden 112.

I juli 1837, när Herren gav denna uppenbarelse, upplevde kyrkan splittring, stridigheter och avfall. Högmod och girighet gjorde att en del medlemmar i kyrkan öppet kritiserade profeten Joseph Smith och ifrågasatte hans myndighet. En del medlemmar i kyrkan, bland annat några i de tolv apostlarnas kvorum, försökte till och med att avsätta Joseph Smith som president för kyrkan.

- Vilka känslor ledde till att en del medlemmar bortsåg från sina vittnesbörd om sanningen och öppet motsatte sig profeten Joseph Smith?

Be eleverna läsa Läran och förbunden 112:10–12, 15 och söka efter råd som Herren gav president Marsh och andra medlemmar i de tolv kvorum som kan hjälpa kyrkans medlemmar undvika att rikta kritik mot sina ledare.

Be eleverna berätta vad de hittar. Fråga sedan:

- Hur kan råden i de här verserna hjälpa kyrkans medlemmar undvika att rikta kritik mot kyrkans ledare? (När eleverna svarar, hjälp dem förstå följande principer: **Om vi är ödmjuka leder Herren oss och besvarar våra böner. Herren kräver att vi stöder ledarna som innehar nycklarna till att presidera över kyrkan.** Föreslå gärna att eleverna gör en korshänvisning mellan vers 15 och Läran och förbunden 84:35–38. Du kan också nämna att rådet att förmana medlemmarna i de tolv gavs till presidenten för de tolv apostlarnas kvorum och gäller inte enskilda medlemmar i kyrkan.)

Ge varje elev en kopia av utdelningsbladet i slutet av lektionen. Du kan dela upp klassen i små grupper och be varje grupp att läsa avsnittet "Avfall i Kirtland: Behovet av att trofast följa kyrkans ledare". Be eleverna samtala om frågorna i slutet av avsnittet inom gruppen.

Du kan avsluta den här delen av lektionen genom att visa och samtala om följande uttalande av president Heber C. Kimball (1801–1868) i första presidentskapet:

"Jag ska ge er en nyckel som broder Joseph Smith brukade ge i Nauvoo. Han sa att avfallens steg påbörjades med förlorat förtroende för ledarna i denna kyrka och i detta rike, och närhelst man urskiljer denna anda kan man veta att den leder innehavaren därav på vägen till avfall" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 316).

Betona vikten av att trofast följa profeten och andra ledare i kyrkan genom att läsa följande berättelse om Brigham Young (1801–1877), som tillhörde de tolv apostlarnas kvorum på den tiden:

”Då president Young var i Kirtland träffade han på en grupp avfällingar som inom själva templets murar höll på att sammansvärja sig mot profeten Joseph Smith. Han sa: 'Jag ställde mig upp och sa tydligt och med eftertryck att Joseph var en profet, och att jag visste det, och att de fick smäda och förtala honom så mycket de ville. Men de kunde inte omintetgöra Guds profets kallelse, de kunde bara göra slut på sin egen auktoritet, klippa av tråden som band dem med profeten och vid Gud och sänka sig själva ner i helvetet' ” (Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young, s. 79).

Läran och förbunden 121:1–10, 16–17; 122:1–9

Motstånd i norra Missouri

Låt gärna eleverna stanna kvar i grupperna och be varje grupp läsa det andra avsnittet på utdelningsbladet: ”Konflikt i norra Missouri: Uthärda motstånd väl”. Förklara att det här avsnittet beskriver några av de handlingar som ledde till att de heliga drevs från norra Missouri och till att profeten spärrades in i fängelset i Liberty. Be eleverna samtala om frågorna i slutet av avsnittet inom gruppen.

När eleverna har gjort allt på utdelningsbladet förklarar du att Läran och förbunden 121–123 innehåller delar av ett brev som profeten Joseph Smith skrev till de heliga i slutet av sin tid i fängelset i Liberty.

Be eleverna turas om att läsa Läran och förbunden 121:1–6 för klassen. Be eleverna hitta frågorna som profeten ställde till Herren.

- Vilka frågor hittade ni?

Be en elev läsa Läran och förbunden 121:7–10, 16–17; 122:7–9 för klassen. Be klassen följa med i texten och fundera över hur Herrens svar på Joseph Smiths vädjanden kan ha gett Joseph styrkan han behövde för att möta fortsatt motstånd från sina fiender.

Be eleverna berätta vilka lärosatser och principer de hittade i verserna de läste. (I svaren kan ingå: **Om vi uthärdar motgångar väl under jordelivet välsignar Gud oss nu och i evigheten. De som anklagar Herrens tjänare är syndens tjänare. Vi kan stärkas i våra prövningar när vi litar på Frälsarens försoning och kommer ihåg hans exempel på trofast uthållighet.**)

Visa följande uttalande av äldste Neal L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

”Prövningar är naturligtvis prövande. De kan innebära ångest, förvirring, sömnlösa nätter och kuddar som väts av tårar. Men våra prövningar behöver inte ta död på oss andligen. De behöver inte föra oss bort från våra förbund eller Guds familj. ...

Liksom den intensiva eld som förvandlar järn till stål får vi, när vi står trofasta under *vår* tros eldprov, andlig förfining och styrka” (“Din tro ska prövas”, *Liahona*, nov. 2012, s. 41).

Be eleverna fundera över vad de har gjort eller tänker göra för att komma ihåg att Gud kan ge dem styrka när de står inför prövningar eller motstånd mot deras tro. Ge eleverna tid till att berätta om sina upplevelser eller tankar om att lita på Gud under svåra tider.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 112:10–15; 121:1–10, 16–17; 122:1–9.
- Neil L. Andersen, "Din tro ska prövas", *Liahona*, nov. 2012, s. 39–42.

Att hålla sig stark i tider av motstånd

Avfall i Kirtland: Behovet av att trofast följa kyrkans ledare

År 1837 fick de heliga i Kirtland, Ohio ekonomiska problem. För att hjälpa de heliga bli mer ekonomiskt självförsörjande bildade Joseph Smith och andra ledare i kyrkan ett företag som var som en bank och kallade det för Kirtland Safety Society. På grund av den utbredda ekonomiska depressionen på den tiden gick många banker under i Förenta staterna. Kirtland Safety Society gick samma öde till mötes under hösten 1837. Två hundra av bankens investerare förlorade nästan allt, och Joseph Smith förlorade mest av alla. Trots att Kirtland Safety Society inte hade bildats av kyrkan ansåg några av heliga att kyrkan eller profeten ägde banken och lade skulden för sina egna ekonomiska problem på Joseph Smith. Några började till och med att kalla honom för en fallen profet. Men trots att banken gick under fortsatte många som förlorat sina pengar i tron och fortsatte att stödja profeten.

En anda av avfall och kritik började sprida sig bland många av de heliga. Innan juni 1838 hade omkring 200–300 avfallingar lämnat kyrkan, bland annat fyra apostlar, de tre vittnena till Mormons bok och en medlem av första presidentskapet. Men de flesta heliga under den här perioden av prövningar fortsatte att vara trofasta, som till exempel Brigham Young. De stärktes av Herren och förblev trogna sina vittnesbörd. Flera av dem som lämnade kyrkan under denna period av avfall återvände senare och bad om att få förenas med Herrens kyrka igen. Bland dem fanns Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson och Frederick G. Williams.

Under dessa problem i Kirtland försökte några avfallingar döda Joseph Smith. Varnade av Anden lämnade han och Sidney Rigdon staden under natten den 12 januari 1838. Deras fiender förföljde dem i flera dagar, men Herren beskyddade dem. De anlände tillsammans med sina familjer till Far West i Missouri den 14 mars 1838.

Samtala om följande frågor i gruppen:

- Vilka principer kan vi hämta ur dessa händelser om hur man kan bemöta motstånd i livet? Vad kan de händelserna lära oss om hur vi kan bemöta motstånd mot kyrkan?
- Vad kan vi göra för att förbli trofasta kyrkans ledare även om vi hör andra kritisera dem?
- Hur har ni välsignats av att följa profeten?

Konflikt i norra Missouri: Uthärda motstånd väl

Missnöjda och uteslutna medlemmar i kyrkan som bodde bland de heliga i Far West stämde under 1837 och 1838 kyrkan och dess ledare och de började trakassera kyrkan. I juni 1838 brast Sidney Rigdon ut i ett hetlevrat tal känt som "saltpredikan". Han hänvisade till Matteus 5:13 och sa att om saltet förlorar sin salta duger det inte till annat än att kastas ut. Han antydde att de som lämnat kyrkan borde tvingas att lämna de heliga. Två veckor senare, den 4 juli, höll Sidney Rigdon ett tal där han lovade att de heliga skulle försvara sig själva om det så ledde till ett "utrottningskrig". Trots att

båda dessa tal tycktes motsäga Herrens instruktioner om att "söka fred" (L&F 105:38) publicerades båda talen och orsakade stor oro utanför kyrkan.

Under den här tiden förestavade Sampson Avard, en nybliven medlem, hemliga eder för dem som tillsammans med honom bildade rövarbandet daniterna. Avard gav dem i uppgift att råna och plundra missouriborna och hävdade att det skulle bygga upp Guds rike. Avard övertygade sina efterföljare att hans instruktioner kom från första presidentskapet. Sanningen kom senare fram och Avard uteslöts. Avars handlingar skadade kyrkans anseende svårt och bidrog till att profeten fångslades i Liberty.

I oktober 1838 resulterade en strid mellan några medlemmar i kyrkan och Missouris milismän i dödsfall på båda sidor. Överdrivna rapporter om striden nådde guvernör Lilburn W. Boggs, guvernör i staten Missouri, som sedan utfärdade det som blivit känt som utrotningsordern: "Mormonerna måste behandlas som fiender och *måste utrotas* eller drivas ut ur staten, om nödvändigt för allmänhetens bästa" (citerad i *History of the Church*, 3:175). Inom kort omringades staden Far West av en milis fem gånger större än de heligas styrkor. Joseph Smith och andra ledare i kyrkan sattes i fängelse i Liberty, där de blev kvar hela vintern. Resten av de heliga tvingades lämna staten.

Samtala om följande frågor i gruppen:

- Vilka principer lär vi oss av dessa händelser som kan hjälpa oss att bättre uthärda motstånd?
- Varför är det viktigt att vi alla följer Frälsarens exempel i krissituationer eller under motstånd? Vad hände i norra Missouri på grund av att några av de heliga inte gjorde det?
- När har ni sett hur en persons ord eller handlingar har lett till att någon får en positiv bild av kyrkan?

LEKTION 16

De dödas återlösning

Inledning

Under återställelsen av allt i tidernas fullbordans utdelning återställde Herren läran om återlösning för de döda genom profeten Joseph Smith. Denna lära återställdes "rad på rad". Arbetet med att återlösa de döda är nödvändigt för både de levande och dödas frälsning, och profeten Joseph Smith

undervisade om vikten av att delta i detta arbete: "Det största ansvar som Gud har ålagt oss i denna värld är att söka våra döda" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 470).

Bakgrundsmaterial

- Richard G. Scott, "Glädjen i att återlösa de döda", *Liahona*, nov. 2012, 93–95.
- D. Todd Christofferson, "De dödas återlösning och vittnesbördet om Jesus", *Liahona*, nov. 2000, s. 10–13.
- "Bli frälsare på Sions berg", kapitel 41 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 463–473.
- Matthew S. McBride, "Letters on Baptism for the Dead: D&C 127, 128", serien *Revelations in Context*, 29 maj 2013; history.lds.org.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 137

Profeten Joseph Smiths syn om det celestialet riket

Återge följande historiska bakgrund för eleverna:

"I november 1823 blev Alvin Smith, Lucy Mack Smith och Joseph Smith den äldres äldsta barn, plötsligt allvarligt sjuk och låg på dödsbädden. Alvin var 25 år, en stark och duglig ung man vars hårda arbete storligen bidrog till familjens ekonomi. Hans mor beskrev honom som 'en ung man med osedvanligt god läggning', vars 'ädelhet och generositet' välsignade hans omgivning 'varje timme av hans existens'. ...

Alvin visste att han var döende och kallade till sig sina bröder och systrar och talade till var och en av dem. Till Joseph, som var nästan 18 år och ännu inte hade tagit emot guldplåtarna, sa Alvin: 'Jag vill att du ska vara en bra pojke och göra allt du kan för att få uppteckningen. Var trofast i att ta emot undervisning och lyd varje befallning du får.' ...

När Alvin dog bad familjen en presbyteriansk präst i Palmyra i New York att förrätta hans begravning. Eftersom Alvin inte hade varit medlem i prästens församling så påstod prästen i sin predikan att Alvin inte kunde bli frälst. William Smith, Josephs yngre bror, erinrade sig: '[Prästen] ... antydde mycket starkt att [Alvin] hade gått till helvetet, för Alvin var inte medlem i kyrkan, men han var en bra pojke och min far tyckte inte om det' (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 399).

- Eftersom läran om de dödas återlösning inte hade återställts vid tiden för Alvins död, vilka frågor kan familjen Smith ha haft om Alvins frälsning?

Tala om för eleverna att den här lektionen kan hjälpa dem förstå att Herren uppenbarade läran om de dödas återlösning stegvis, rad på rad. Låt eleverna tyst för sig själva läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 137. Förklara att uppenbarelsen kom bara några månader innan invigningen av templet i Kirtland. (Du kan påpeka att i 2013 års engelska upplaga av Läran och förbunden gjordes några ändringar i ingressen för kapitel 137.)

Be en elev läsa Läran och förbunden 137:1–6 för klassen medan eleverna följer med i texten. Samtala om följande:

- Vem såg Joseph Smith i det celestialet riket? (Eleverna kan vara intresserade av att veta att Joseph Smiths far och mor fortfarande levde när denna syn togs emot, faktum är att Josephs far var med honom när uppenbarelsen ägde rum.)
- Enligt vers 6, varför förundrades Joseph Smith av att hans bror Alvin var i det celestialet riket? (Påminn gärna eleverna om att den här synen togs emot flera år innan Joseph Smith lärde sig om läran om de dödas återlösning.)

Be en elev läsa Läran och förbunden 137:7–9 för klassen. Be klassen följa med i texten och söka efter en lära som hjälpte de sista dagars heliga att bättre förstå Guds plan för sina barns frälsning.

- Hur tar Guds plan hand om människor som Alvin Smith, som dog utan möjlighet att ta emot Jesu Kristi evangelium eller dopets förrättning? (När eleverna svarar, hjälp dem urskilja följande lärosats: **Alla som dör utan kunskap om evangeliet, som skulle ha tagit emot denna kunskap om de hade hört den, ärver det celestialet riket.**)
- Vad lär den här läran er om vår himmelske Faders karaktär och hans kärlek till sina barn?
- När har ni tröstats av den här läran? När har ni sett andra, kanske dem som ni undervisade som missionärer, hämta tröst ur sin insikt i den här läran?

Läran och förbunden 124:30–34; 127:5–8; 128:1–18; 138:28–37

Ställföreträdande förrättningar för de döda

Profeten Joseph Smith nämnde läran om dop för de döda för första gången under begravningen för Seymour Brunson den 15 augusti 1840, strax efter att de heliga hade slagit sig ner i Nauvoo, Illinois. Kyrkans medlemmar blev förvånade och glada när de fick höra talas om den här uppenbarade läran. I flera månader efter tillkännagivandet utförde de heliga dop i den närliggande Mississippifloden för sina avlidna nära och kära (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 400; *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, [Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2002], s. 251).

- Hur bidrog den här predikan till den växande insikten i vår himmelske Faders plan för sina barns frälsning? (Medan eleverna besvarar frågan skriver du följande sanning på tavlan: **Dopets frälsande förrättning kan utföras för dem som inte tog emot evangeliet här i dödligheten.**)
- Hur skulle ni ha reagerat om ni hade hört profeten Joseph Smith tala om läran om dop för de döda för första gången i denna tidsutdelning?

Förklara att vid kyrkans generalkonferens i oktober 1841 i Nauvoo, Illinois förkunnade profeten Joseph Smith att Herren ville att de heliga skulle sluta utföra dop för de döda tills dopen kunde utföras i hans hus (se L&F 124:29–34). Den 8 november 1841 invigde Brigham Young, då president för de tolv apostlarnas kворum, dopfunten i källaren till det ofullbordade templet i Nauvoo och kyrkans medlemmar började utföra ställföreträdande dop för de döda.

Be eleverna läsa kapitelingressen och kapitelsammanfattningen till Läran och förbunden 127, som förklarar att kapitel 127 är ett brev från profeten Joseph Smith till de heliga där han instruerar dem att föra uppteckningar över dopen de utförde för de döda. Förklara att omkring en vecka senare skrev Joseph ett till brev om dop för de döda, som finns i Läran och förbunden 128.

Skriv följande skriftställehänvisningar på tavlan. (Ta inte med materialet inom parentes, det är till för dig som lärare.)

Läran och förbunden 127:5–7; 128:8 (När en förrättning utförs genom prästadörets myndighet och en korrekt uppteckning förs, är förrättningen bindande på jorden och i himlen.)

Läran och förbunden 128:6–7 (Uppteckningen över ställföreträdande förrättningar kommer att finnas med bland de böcker som öppnas upp för att döma de döda.)

Läran och förbunden 128:15, 17–18 (Våra avlidna förfäders frälsning är väsentlig för vår frälsning.)

Be eleverna läsa varje skriftställe som står på tavlan. Be dem söka efter de lärosatser som har ökat vår förståelse av Guds plan för de dödas återlösning. Be eleverna sammanfatta läran om de dödas återlösning som lärs ut i varje skriftställe. Be några elever skriva lärosatserna på tavlan bredvid skriftställena. Framhåll att uppenbarelserna som upptecknats i Läran och förbunden 127 och 128 belyser ett vanligt mönster i evangeliets återställelse: Herren uppenbarar sanningar rad på rad i stället för alla på en gång.

Förklara för eleverna att många år efter att de här uppenbarelserna togs emot gav Herren ytterligare insikt om sin plan för de dödas återlösning. År 1918 tog president Joseph F. Smith emot en syn om de dödas återlösning. Synen kom när han sörjde över sin son Hyrum M. Smiths död, som hade dött tidigare samma år medan han verkade som medlem i de tolv apostlarnas kворum.

Be eleverna läsa Läran och förbunden 138:28–37 och leta efter sanningar som uppenbarades för president Joseph F. Smith om de dödas återlösning.

- Vilka sanningar om återlösningen för de döda lärs ut i dessa verser? (När eleverna berättar om sanningarna de hittade, se då till att de förstår följande sanning: **Under Jesu Kristi ledning undervisar rättfärdiga budbärare dem som sitter i andefängelset om evangeliet.**)

- Hur kan dessa ytterligare sanningar hjälpa oss förstå hur någon som har dött utan att ta emot evangeliets förrättningar, som Alvin Smith, kan få en arvedel i det celestialet riket?

Läs följande uttalande av äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

”Som medlemmar i Kristi återställda kyrka har vi förbundsplikten att söka efter våra förfäder och göra evangeliets frälsande förrättningar tillgängliga för dem. 'Tillsammans med oss skall de nå målet' (Hebr. 11:40; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 470). Och vi kan 'inte ... fullkomliggöras utan våra döda' (L&F 128:15)" ("Barnens hjärtan skall vända sig", *Liahona*, nov. 2011, s. 25).

- Varför bör vi prioritera arbetet med att återlösa de döda?
- Hur kan vårt arbete att tillhandahålla frälsande förrättningar för våra döda släktingar hjälpa både dem och oss att bli fullkomliga?

Läs följande uttalande av äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

”Tempeltjänst och släktforskning har makten att välsigna dem som är på andra sidan slöjan, men har också samma makt att välsigna de levande. Det förädlar dem som deltar i det. De hjälper bokstavligen till att upphöja sin familj” (“Generationer sammanlänkade genom kärlek”, *Liahona*, maj 2010, s. 93).

- Hur vittnar läran om de dödas återlösning om den oändliga vidden av Jesu Kristi försoning?

Läs följande uttalande av äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum för klassen:

”Herren uppenbarade den upphöjda läran om dopets heliga förrättning för profeten Joseph Smith. Det ljuset gavs när andra kristna kyrkor lärde att döden oåterkalleligen och i all evighet avgjorde själens öde. De lärde att de döpta besatt oändlig glädje medan alla andra stod inför evig pina utan hopp om återlösning. ...

Denna underbara lära är ännu ett vittne om Jesu Kristi försonings allomfattande natur. Han gjorde så att frälsning är möjlig för varje ångerfull själ. Hans försoning besegrade döden och han låter varje värdig bortgångne person ta emot alla frälsningens förrättningar genom ställföreträdare” (“Glädjen i att återlösa de döda”, *Liahona*, nov. 2012, s. 93).

- Vad har ni upplevt som har lärt er vikten av att delta i arbetet med att återlösa de döda?

- Hur har ert vittnesbörd ökat på grund av att ni har deltagit i arbetet med att återlösa de döda? (Be några elever bära sina vittnesbörd.)

Uppmuntra eleverna att fundera över hur de kan delta i det stora arbetet med att återlösa de döda, vare sig det är genom släktforskning eller genom att tjäna som ställföreträdare och utföra tempelförrättningar. Vittna om att det tjänande som utförs i nutida tempel gör det möjligt för alla vår himmelske Faders barn att ta emot alla de förrättningar som är nödvändiga för frälsning.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 124:30–41; 127:1–9; 128:1–18; 137:1–10; 138:28–37.
- Richard G. Scott, "Glädjen i att återlösa de döda", *Liahona*, nov. 2012, 93–95.

LEKTION 17

Evangeliet undervisas i Nauvoo

Inledning

De första åren som de heliga tillbringade i Nauvoo, Illinois kännetecknades av fred och framgång. Under den tiden fick Joseph Smith uppenbarelser som han sedan undervisade om och klargjorde några lärosatser som är unika för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. De omfattar bland annat

templets syfte, vår gudomliga potential att bli lika vår himmelske Fader och några av lärosatserna som lärs ut i Trosartiklarna. Den här lektionen kan hjälpa eleverna förstå hur betydelsefull profeten Joseph Smith var, samt vår egen gudomliga potential.

Bakgrundsmaterial

- "Gud den Evige Fadern", kapitel 2 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 37–44.
- "Lärans utveckling i Nauvoo", kapitel 20 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2002), s. 251–262.
- "Becoming Like God" [Bli lika Gud], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Lektionsförslag

Trosartiklarna

Viktiga uttalanden om evangeliets lärosatser

Förklara att i Nauvoo, Illinois skrev Joseph Smith ett brev till John Wentworth, redaktör för dagstidningen *Chicago Democrat*, som hade bett om information om mormonerna. I brevet berättade profeten om de sista dagars heligas historia och inkluderade en kortfattad lista över de lärosatser som senare fick namnet Trosartiklarna. (Hela brevet återges i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 433–441.)

Visa följande uttalande av äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, och be en elev läsa det för klassen:

"[Trosartiklarna] är några av de viktigaste och säkert de mest kortfattade uttalandena om kyrkans lära. Om du använder dem som vägledning i dina studier av Jesu Kristi evangelium, blir du beredd att bära ditt vittnesbörd om de återställda sanningarna för världen. Du kommer att kunna undervisa på ett enkelt, rättframt och insiktsfullt sätt om själva kärnan i den tro du har som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga" ("*Lärdomarna och principerna i Trosartiklarna*", *Liahona*, nov. 2013, s. 48).

- Hur skulle ni sammanfatta det äldste Perry lärde? (När eleverna ger sina sammanfattningar, hjälp dem förstå den här sanningen: **Allt eftersom vår**

kunskap om lärosatserna som lärs ut i Trosartiklarna ökar, blir vi bättre förberedda på att berätta för andra om vår tro.)

- När har ni använt Trosartiklarna för att hjälpa andra förstå evangeliet?

Be klassen slå upp Trosartiklarna och läsa dem tyst för sig själva. Efter en stund samtalar ni om följande frågor:

- Vilken Trosartikel uppskattar ni extra mycket och varför?
- Hur kan lärosatserna i Trosartiklarna ge er vägledning och stärka era vittnesbörd om att Joseph Smith var en Guds profet?

Läran och förbunden 124:25–28, 37–42

Återställelse av tempelförrättningar

Förklara att när de heliga hade slagit sig ner i Nauvoo, Illinois tog profeten Joseph Smith emot befallningen att bygga ett tempel. Precis som templet i Kirtland, Ohio krävde uppgiften att de sista dagars heliga gjorde stora uppoffringar.

Be flera elever turas om att läsa Läran och förbunden 124:25–28, 37–42 för klassen. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksam på varför Herren säger att de heliga behövde ett tempel. Innan ni analyserar verserna, förklara att de syftar på tabernaklet som Mose och hans folk byggde. Moses folk utförde inte dop för de döda. Inget arbete för de döda utfördes förrän Frälsaren inledde detta arbete i andevärlden efter sin död. Fråga därefter eleverna:

- Enligt Herrens undervisning i de här verserna, varför behövde de heliga i Nauvoo ett tempel? (Betona den här lärosatsen när eleverna svarar: **Vissa frälsande förrättningar är bara godtagbara för Herren om de utförs i ett tempel.**)

Förklara för eleverna att templet i Kirtland "byggdes *huvudsakligen* för återupprättandet av myndighetsnycklarna" (Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 delar [1954–1956], 2:208). I templet i Nauvoo användes dessa prästadömsnycklar för att utföra frälsande förrättningar för de levande och ställföreträdande dop för de avlidna. Under de sista två åren i sitt liv introducerade Joseph Smith tempelbegåvningen för en liten grupp trofasta medlemmar. Han introducerade också förrättningen som beseglade en man och hans fru för evigt.

- Vilka tempelförrättningar nämns i Läran och förbunden 124:39?

Be en elev läsa följande uttalande för klassen. Be klassen vara uppmärksamma på varför templets förrättningar är viktiga i vår himmelske Faders plan:

"Som gensvar på Herrens befallning gick profeten och de heliga till verket så skyndsamt som möjligt för att bygga ett hus åt Herren. Men profeten insåg att det skulle ta flera år att bygga templet, och han visste att de heliga var i behov av templets fulla välsignelser. Följaktligen, den 4 maj 1842, trots att templet inte var färdigbyggt, så utförde Joseph Smith begåvningen för en liten grupp trofasta bröder.

Gruppen kom samman i det övre rummet på profetens röda tegelaffär, ...

'Jag tillbringade dagen i affärens övervåning ... i samråd med general James Adams från Springfield, patriark Hyrum Smith, biskoparna Newel K. Whitney och George Miller och president Brigham Young och äldsterna Heber C. Kimball och Willard Richards. Jag instruerade dem om prästadömet principer och ordning, utförde tvagningar, smörjelser, begåvningar och överlämnade nycklar tillhörande aronska prästadömet och vidare till den högsta orden i melkisedekska prästadömet. Jag framlade den ordning som tillhör den Gamle av dagar och alla de planer och principer genom vilka man kan försäkra sig om fullheten av de välsignelser som har beretts för den Förstföddes församling, att komma upp och förbliva i Elohims närhet i de eviga världarna" (Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 409, 410).

Fråga eleverna:

- Varför var det nödvändigt att återställa templets förrättningar?

När eleverna har svarat ger du dem större insikt genom att läsa följande uttalande av äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum:

"Templets främsta syfte är att tillhandahålla de förrättningar som är nödvändiga för vår upphöjelse i det celestialet. Tempelförrättningarna leder oss till vår Frälsare och ger oss de välsignelser som kommer till oss tack vare Jesu Kristi försoning" ("Templets välsignelser", *Liahona*, okt. 2009, s. 14).

- Hur har ni välsignats av återställelsen av templets förrättningar?

Be eleverna att under den kommande veckan fundera över hur de kan ge större prioritet till sin gudsdyrkan i Herrens hus.

Psaltaren 82:6; Matteus 5:48; Johannes 10:32–34; Romarbrevet 8:16–17; 2 Petrusbrevet 1:3–4; 1 Johannesbrevet 3:2–3; Läran och förbunden 93:11–20; 132:20

Vår gudomliga potential

Förklara att i Bibeln finns det uppteckningar av forntida profeter som skrev om vår gudomliga potential. Skriv följande skriftställe hänvisningar på tavlan och be eleverna läsa flera av dem och se vad de undervisar om vår eviga potential: Psaltaren 82:6; Matteus 5:48; Johannes 10:32–34; Romarbrevet 8:16–17; 2 Petrusbrevet 1:3–4; 1 Johannesbrevet 3:2–3. Uppmuntra gärna eleverna att korshänvisa eller länka hänvisningarna när de studerar dem.

Efter en stund frågar du:

- Vad kan de skriftställen lära oss om vår potential? (Eleverna kan formulera det på olika sätt, men de bör förstå följande lärosats: **Som vår himmelske Faders barn har vi potential att bli lika honom.**)
- Vilka uttryck i de verserna beskriver vår gudomliga potential?

Förklara att nutida skrifter också undervisar om vår gudomliga potential. Be en elev läsa Läran och förbunden 93:11–13, 19–20 och Läran och förbunden 132:20 för

klassen. Hjälp eleverna förstå följande lärosats: **Precis som Frälsaren kan vi växa från nåd till nåd tills vi tar emot av Faderns fullhet.**

Förklara att en av profeten Joseph Smiths viktigaste predikningar gavs under kyrkans generalkonferens i april 1844. Under den här predikan hedrade profeten broder King Follett, som nyligen hade dött. Det här talet har kommit att kallas King Follett-talet. Ge ett exemplar av utdelningsbladet "Utdrag ur King Follett-talet" till alla elever. Be dem läsa utdragen och stryka under ord och uttryck som förklarar varför vi bör sträva efter att förstå Guds natur.

Utdrag ur King Follett-talet

Profeten Joseph Smith (1805–1844) lärde:

"Om en människa inte lär sig mer än att äta, dricka och sova och inte begriper något av Guds syften är hon lik djuret, som förstår detsamma. Det äter, dricker, sover och vet ingenting om Gud; ändå vet det lika mycket som vi, såvida vi inte är i stånd att förstå det genom inspiration från den Allsmäktige Guden. Om människor inte förstår Guds natur, förstår de inte sig själva. ...

Min första avsikt är att ta reda på den ende vise och sanne Gudens natur och vad slags varelse han är. ...

Gud själv var en gång i tiden som vi är nu och är en upphöjd människa och sitter på tronen där uppe i himlen! Det är den stora hemligheten. Om förlåten i dag skulle brista och den store Guden, som i sin makt håller världen i dess bana och uppehåller alla världarna och alla ting, skulle visa sig – om ni skulle se honom i dag, skulle ni se honom till formen lik en människa – till gestalten, utseendet och formen lik en människa som ni, ty Adam skapades till Guds avbild till att vara lik honom och fick undervisning av och vandrade, talade och samtalande med honom på samma sätt som en människa talar och umgås med en annan människa (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 40, 41*).

"Här är alltså evigt liv – att känna den ende vise och sanne Guden. Ni måste själva lära er hur ni skall bli Gudar och bli konungar och präster åt Gud, ... genom att gå från en låg grad till en högre och från något smått till något stort, från nåd till nåd, från upphöjelse till upphöjelse, till dess ni når de dödas uppståndelse och är i stånd att dväljas i den eviga elden och sitta i härlighet som de gör, vilka sitter på en tron i evig makt" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 220*).

Hjälpa eleverna analysera den här undervisningen genom att fråga:

- Varför är det viktigt att vi lär oss om Guds karaktär och natur och vår relation till honom som vår himmelske Fader?
- Hur kan vi bli lika vår himmelske Fader?

Hjälp eleverna förstå sin gudomliga potential bättre genom att visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008). Be en elev läsa det för klassen:

”Hela ändamålet med evangeliet är att leda oss framåt och uppåt till större mål, till och med till gudaskap i slutänden. Denna stora möjlighet uttrycktes av profeten Joseph Smith i King Follett-talet (se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s. 295–312) och framhävdes av president Lorenzo Snow. Det är detta stora och ojämförbara begrepp: *Såsom Gud nu är kan människan bli!* [se *The Teachings of Lorenzo Snow*, sammanst. av Clyde J. Williams (1984), s 1].

Våra fiender har kritiserat oss för att vi tror på detta. Vårt svar är att detta högtsträvande begrepp på något sätt förminskar Gud den evige Fadern. Han är den Allsmäktige. Han är Skaparen och Härskaren över universum. Han är den störste och kommer alltid att förbli så. Men precis som en jordisk far önskar att hans söner och döttrar ska få framgång i livet, tror jag att vår himmelske Fader också önskar att hans barn ska likna honom till sin natur och stå bredvid honom, lysande av en gudomlig styrka och visdom” (“Tappa inte bollen”, *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 47).

Sammanfatta genom att ställa följande frågor till eleverna:

- Vad kan det göra för skillnad för oss när vi känner till dessa viktiga sanningar om vår himmelske Fader och vår gudomliga potential?
- När ni funderar över det som vi tagit upp i dag (Trosartiklarna, templets förrättningar och vår gudomliga potential), hur kan en insikt i dessa sanningar göra att ni uppskattar profeten Joseph Smith? Hur kan er insikt i de här sanningarna hjälpa er förstå Guds natur och er relation till honom som er Fader i himlen? (Ge eleverna tid att skriva ner sina intryck.)

Låt eleverna vittna eller återge några av de intryck som de skrev ner, om de inte är alltför personliga. Avsluta med att vittna om de lärosatser som lärs ut i den här lektionen och om att profeten Joseph Smith uppenbarade många sanningar.

Elevernas läsuppgift

- Psaltaren 82:6; Matteus 5:48; Johannes 10:32–34; Romarbrevet 8:16–17; 2 Petrusbrevet 1:3–4; 1 Johannesbrevet 3:2–3; Läran och förbunden 93:11–22; 124:25–28, 37–42; 132:20–24.
- ”Gud den Evige Fadern”, kapitel 2 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 37–44.

LEKTION 18

Hjälpföreningen och kyrkan

Inledning

”Hjälpföreningen förbereder kvinnor för det eviga livets välsignelser genom att hjälpa dem stärka sin tro och personliga rättfärdighet, stärka familjer och hem och hjälpa de behövande” (“The Purpose of Relief Society”, lds.org/callings/relief-society/purposes). Den här lektionen hjälper

eleverna att bättre förstå varför Hjälpföreningen grundades och dess syften. Eleverna kommer också att se att kvinnan har stora möjligheter och ansvar i att bygga upp Guds rike som är unika för henne.

Bakgrundsmaterial

- Dallin H. Oaks, ”Prästadömetts nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 49–52.
- M. Russell Ballard, ”Män och kvinnor och prästadömetts kraft”, *Liahona*, sep. 2014, s. 32–37.
- Julie B. Beck, ”Profeternas vision för Hjälpföreningen: Tro, familj, tjänande”, *Liahona*, maj 2012, s. 83–85.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 25

Herrens instruktioner till Emma Smith

Visa följande uttalande av president Spencer W. Kimball (1895–1985) och be en elev läsa det för klassen:

”En stor del av den kraftiga tillväxt som ska äga rum i kyrkan i de sista dagarna beror på att många av de goda kvinnorna i världen ... ska dras till kyrkan i stora skaror. Detta kommer att ske i den mån kvinnorna i kyrkan återspeglar rättfärdighet och vältalighet i sina liv, i den mån kvinnorna i kyrkan betraktas som annorlunda – i positiv bemärkelse – än kvinnorna i världen” (se *Kyrkans Presidents lärdomar: Spencer W Kimball*, s. 225).

- Vad får uttalandet er att tänka på?
- Känner ni till några kvinnor som på ett positivt sätt lever rättfärdigt? Hur har de gjort skillnad hos dem som känner dem?

Förklara att den här lektionen handlar om hur Hjälpföreningen välsignar vår himmelske Faders döttrar och söner i Jesu Kristi återställda kyrka.

Be eleverna slå upp Läran och förbunden 25 och läsa kapitelingressen för att hitta vem Herren talade till i uppenbarelsen. Läs sedan vers 3 för klassen. Förklara för eleverna att Herren ansåg att Emma Smith var en ”utvald kvinna”. Under det första mötet för Nauvoos kvinnliga hjälpförening förklarade Joseph Smith att ”utvald innebär att man är utvald att utföra ett visst verk”. Han sa också att uppenbarelsen till Emma Smith ”uppfylldes när syster Emma Smith valdes in i presidentskapet för

[Hjälp]föreningen" (i *History of the Church*, 4:552–553). Dela upp klassen i två grupper och be hälften av klassen att läsa Läran och förbunden 25:4–9 och den andra hälften att läsa Läran och förbunden 25:10–15. Be eleverna hitta uppdrag eller ämbeten som Herren gav Emma Smith. De kan göra en lista över dessa ansvar eller markera dem i sina skrifter. Efter ett tag ber du dem berätta vad de funnit.

- Hur skulle genomförandet av dessa ansvar bidra till kyrkans tillväxt?
- Vilken välsignelse lovade Herren att Emma Smith skulle få om hon lydde hans bud?

Be en elev läsa Läran och förbunden 25:16 för klassen.

- Den här uppenbarelse gavs till Emma Smith, men hur kan det Herren sa till Emma tillämpas på oss? (Lärdomarna om lydnad och andra evangelieprinciper som lärs ut i denna uppenbarelse gäller alla. [Obs: Förklara att förmågan att tillämpa skrifterna på våra egna upplevelser är en viktig studieteknik som hjälper oss att se likheter mellan våra upplevelser och det som personerna i skrifterna upplevde.]

När eleverna svarar på frågan, hjälp dem då förstå följande sanning: **När vi troget håller buden och gör det Herren har gett oss i uppdrag att göra, får vi en rättfärdighetens krona.** Vittna gärna om denna sanning.

Hjälpföreningen är en viktig del av återställelsen av Jesu Kristi kyrka

Tala om för eleverna att Herren uppenbarade kyrkans organisation rad på rad. Under den processen gav han Emma Smith ett mycket viktigt ämbete. Be en elev läsa följande sammandrag av grundandet av Hjälpföreningen. Be eleverna lyssna efter hur profeten Joseph Smiths vision av Hjälpföreningen utvidgade kvinnornas ursprungliga vision.

I Nauvoo välsignades de sista dagars heliga kvinnorna med sin egen organisation inom kyrkan. Den fick sin början när ett flertal kvinnor, ledda av Sarah Granger Kimball, organiserade sig för att göra skjortor till männen som arbetade på templet. Kvinnorna bestämde sig för att bilda en förening och bad Eliza R. Snow att skriva en författning åt dem. När de rådgjorde med profeten Joseph Smith sa han till dem att deras konstitution var utmärkt, men erbjöd sig sedan att organisera kyrkans kvinnor på ett bättre sätt. Den 17 mars 1842 träffade profeten, tillsammans med äldste John Taylor och äldste Willard Richards, tjugo kvinnor på övervåningen i den röda tegelaffären och profeten organiserade Nauvoos kvinnliga hjälpförening. Emma Smith valdes till organisationens president och uppfyllde därmed uppenbarelsen som identifierar henne som en "utvald kvinna" (L&F 25:3). Profeten sa senare att organisationens mål var att "hjälpa de fattiga" och "att rädda själar" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 448).

Den 28 april 1842 träffade profeten återigen systrarna. Han sa till dem att de skulle få undervisning efter prästadömets mönster och förkunnade sedan: "Jag vrider nu om nyckeln för er i Guds namn, och denna förening ska nu glädja sig och kunskap och intelligens ska flöda ner från och med denna tidpunkt" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 446).

Nämn gärna för eleverna att de kan läsa protokollet från Hjälpföreningens första möten på josephsmithpapers.org/paperSummary/Nauvoo-relief-society-minute-book.

- Hur utvidgades Sarah Kimballs ursprungliga planer av profetens vision av Hjälpföreningens potential?
- Vad tror ni att följande uttalande av profeten Joseph Smith innebär: "Jag vrider nu om nyckeln för er i Guds namn"? (Hjälpföreningen organiserades under prästadömetts ledning av dem som innehade prästadsnycklar.)

Visa följande uttalanden av syster Zina D. H. Young (1821–1901) och syster Julie B. Beck, tidigare generalpresident för Hjälpföreningen, om Hjälpföreningens syften, och be tre elever läsa uttalandena. Be klassen att följa med i texten och fundera över vad de här uttalandena kan lära dem om Hjälpföreningens syften.

"Hjälpföreningen ... organiserades för nästan femtio år sedan av profeten Joseph Smith, efter det heliga prästadömetts mönster och under dess ledning, för att skänka timliga välsignelser till de fattiga och behövande, för att uppmuntra de svaga och leda dem som felar, samt för att ge större uttryck för kvinnans utveckling, sympati och välgörenhet, så att hon får möjlighet att uppnå den andliga styrka och kraft som behövs för att hon på ett bättre sätt ska kunna bidra till människosläktets återlösning" (Zina D. H. Young, "First General Conference of the Relief Society", *Woman's Exponent*, 15 apr. 1889, s. 172).

Busath.com

"Profeten Joseph Smith definierade syftet med Hjälpföreningen och undervisade systrarna om detta syfte. ... Vi har en organisation som fortsätter att ledas i dag av profeter, siare och uppenbarare" (Julie B. Beck, "Hjälpföreningen: Ett heligt verk", *Liahona*, nov. 2009, s. 110, 111).

"Liksom Herrens profeter alltid har undervisat äldster och högpräster om deras syfte och plikter så har de också alltid delat med sig av sin vision för systrarna i Hjälpföreningen. Utifrån deras råd kan vi tydligt se att Hjälpföreningens syfte är att stärka systrarnas tro och personliga rättfärdighet, stärka familjer och hem och hitta och hjälpa de behövande. *Tro, familj och tjänande* – dessa tre enkla ord beskriver profeternas vision för systrarna i kyrkan" (Julie B. Beck, "Profeternas vision för Hjälpföreningen: Tro, familj, tjänande", *Liahona*, maj 2012, s. 83).

- Hur kan Hjälpföreningens syften välsigna hela kyrkan? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Hjälpföreningen strävar efter att stärka tro och rättfärdighet, stärka familjen och hemmet och tjänar genom att söka upp och hjälpa behövande.** Hela kyrkan välsignas när kvinnor uppfyller dessa syften.)
- Hur har ni sett Hjälpföreningen uppnå sina avsikter?

Visa följande uttalande och be en elev läsa det för klassen:

”Profeten Joseph Smith förkunnade: ’Kyrkan var aldrig fullständigt organiserad förrän kvinnorna sålunda hade organiserats [Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 446]. ...

Förutom Joseph Smith har andra nutida profeter vittnat om att Hjälpföreningens organisation är en inspirerad del av återställelsen, varigenom kyrkans kvinnor kallas till kyrkliga ämbeten för att tjäna andra och vara till välsignelse för hela kyrkan. President Joseph F. Smith, kyrkans sjätte president, sa: ’Denna organisation är gudomligt grundad, gudomligt bemyndigad, gudomligt instiftad, gudomligt förordnad av Gud, till att bidra till kvinnors och mäns frälsning’ [Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith, s. 185]” (Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet, s. 7).

- Vad kan vi lära oss av det här uttalandet om den roll som Hjälpföreningen har i återställelsen av evangeliet? (När eleverna svarar, se till att de förstår följande sanning, även om de beskriver den med andra ord: **Hjälpföreningen är en gudomligt inspirerad del av återställelsen av Jesu Kristi kyrka.** Skriv den sanningen på tavlan.)
- Hur gör insikten om att Hjälpföreningens organisation är en del av återställelsen skillnad i era liv?
- Hur bidrar det arbete som kvinnor utför i sina ämbeten till att kyrkan blir ”fullständigt organiserad”?

Kvinnan och prästadömet

Förklara för eleverna att det finns några som ifrågasätter varför kvinnor inte ordineras till ämbeten i prästadömet. Framhåll att även om vi inte vet varför kvinnor inte ordineras till ämbeten i prästadömet, så vet vi att kvinnor verkar i prästadömet i sina ämbeten i kyrkan och i sina hem.

Ge eleverna följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum till varje elev och be en elev läsa det för klassen. Be eleverna hitta hur kvinnor kan utöva prästadömetets myndighet:

Kvinnan och prästadömet

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum sa:

"I ett tal till Hjälpföreningen sa president Joseph Fielding Smith, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum: 'Att systrarna inte fått prästadömet, det har inte blivit förlänat dem, innebär inte att Herren inte gett dem myndighet. ... En person kan få myndighet – man eller kvinna – att utföra vissa ting i kyrkan som är bindande och absolut nödvändiga för vår frälsning, såsom det arbete våra systrar utför i Herrens hus. De har fått myndighet given dem att utföra stora och förunderliga ting, heliga inför Herren och lika bindande som de välsignelser som är givna av de män som bär prästadömet' [Joseph Fielding Smith, 'Relief Society—An Aid to the Priesthood', *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4].

I detta viktiga tal sa president Smith om och om igen att kvinnor har fått myndighet. Han sa till kvinnorna: 'Ni kan tala med myndighet eftersom Herren har gett er myndighet.' Han sa även att Hjälpföreningen '[har] getts kraft och myndighet att utföra många storslagna gärningar. Det arbete som de utför sker genom gudomlig myndighet.' Och naturligtvis görs det arbete som utförs i kyrkan av kvinnor eller män, oavsett om det är i templet eller i församlingen eller i grenen, under ledning av dem som innehar prästadömet's nycklar. Om Hjälpföreningen förklarade president Smith att '[Herren] har gett dem denna storslagna organisation där de har myndighet att tjäna under ledning av församlingarnas biskopar, och se efter vårt folks behov, både andliga och timliga' [Relief Society—An Aid to the Priesthood', s. 4–5]. ...

Vi har inte för vana att tala om att kvinnor har prästadömet's myndighet i sina ämbeten i kyrkan, men vilken annan myndighet skulle det kunna vara? När en kvinna – ung eller gammal – avskiljs att predika evangeliet som heltidsmissionär, ges hon prästadömet's myndighet att utföra ett uppdrag inom prästadömet. Detsamma gäller när en kvinna avskiljs som ämbetsman eller lärare inom kyrkans organisation under ledning av en som har prästadömet's nycklar. Den som verkar i ett ämbete givet av en som har prästadömet's nycklar, utövar prästadömet's myndighet i utförandet av sina tilldelade plikter" ("Prästadömet's nycklar och myndighet", *Liahona*, maj 2014, s. 50–51).

- Vilka sanningar om de roller och ansvar som kyrkans kvinnor har lärde ni er av äldste Oaks? (När eleverna svarar, hjälp dem förstå den här sanningen: **När kvinnor avskiljs att tjäna i kyrkan, tar de emot prästadömet's myndighet att utföra sina ansvar.**)

Hjälpl eleverna fördjupa sin förståelse och sina känslor om de sanningar som de har samtalat om i klassen genom att dela upp eleverna i par och be dem samtala om följande:

- Hur kan vi förbättra det vi säger om kvinnorna i kyrkan så att det återspeglar hur betydelsefullt deras bidrag verkligen är?

Ge eleverna tillfälle att uttrycka sina känslor om kvinnans inflytande och det arbete de utför som lärjungar i Herrens rike. Uppmuntra eleverna att agera på det de kände under lektionen, särskilt genom att aktivt stödja Hjälpföreningen.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 25.

- Julie B. Beck, "Profeternas vision för Hjälpföreningen: Tro, familj, tjänande", *Liahona*, maj 2012, s. 83–85.

LEKTION 19

Läran om evigt äktenskap och familjen

Inledning

Jesu Kristi evangelium betonar läran om att äktenskapet och familjen är instiftad av Gud. Profeten Joseph Smith lärde att gifta par kan fortsätta vara man och fru efter uppståndelsen. Herrens uppenbarelse förklarar att det "nya och eviga äktenskapsförbundet" (L&F 131:2) är nödvändigt för man ska

kunna uppnå upphöjelse. Den här lektionen förtydligar för eleverna att ett äktenskap inte kan vara för evigt om inte paret beseglas av en som innehar prästadömet's nycklar och de sedan lever rättfärdigt.

Bakgrundsmaterial

- Russell M. Nelson, "Celestialt äktenskap", *Liahona*, nov. 2008, s. 92–95.
- David A. Bednar, "Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan", *Liahona*, juni 2006, s. 50–55.
- Joshua J. Perkey, "Varför tempeläktenskap?" *Liahona*, aug. 2013, s. 56–58.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 49:15–17; 131:1–4

"Det nya och eviga äktenskapsförbundet"

Obs: När du undervisar den här lektionen, tänk då på att du kan ha elever som har haft svåra hemsituationer eller har upplevt sorg eller smärta i samband med äktenskap och barnafödande. Ha de elevernas behov i åtanke när du förbereder och håller din lektion.

Berätta för eleverna att Leman Copley gick med i kyrkan 1831 i Kirtland, Ohio. Han hade tillhört United Society of Believers in Christ's Second Appearing, vanligen kallad shakers på grund av deras sätt att tillbe Gud, som utmärkte sig i skakande rörelser av kroppen när de sjöng, dansade och klappade i takt med musiken. Leman Copley trodde på evangeliet, men han trodde fortfarande också på några av shakers lärdomar. Han besökte Joseph Smith och det ledde till att Herren gav Joseph den uppenbarelse som finns i Läran och förbunden 49 den 7 maj 1831. (Ingressen i tidigare utgåvor av Läran och förbunden angav detta datum som mars 1831. Historiker har nyligen konstaterat att ett mer korrekt datum är den 7 maj 1831.)

Shakers förkastade äktenskapet och trodde på att leva i totalt celibat (avhållandet från sexuella relationer). Herren rättade till den här falska läran i uppenbarelsen och befallde också Leman Copley och andra att predika evangeliet för shakers.

Be eleverna läsa Läran och förbunden 49:15–17 och ta reda på vad Herren sa om vikten av äktenskapet och familjen. Fråga:

- Vad lär Herren om äktenskapet i de här verserna? (Eleverna bör lyfta fram följande lära: **Äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud.**)

- Vad tror ni det innebär att äktenskapet är instiftat av Gud "för att jorden skall kunna uppfylla ändamålet med sin skapelse"? (Följande sanningar kan ingå i elevernas svar: **Män och hustrur har fått befallningen att skaffa barn. Jorden skapades för att det skulle finnas en plats där Guds barn kunde leva i familjer.**)
- Hur kan en insikt i de sanningar som lärs ut i de här verserna hjälpa oss förklara kyrkans inställning till äktenskapet?

Förklara att flera år senare ökade de heligas insikt i vikten av läran om evigt äktenskap och familjen betydligt. Den 16 maj 1843 reste Joseph Smith till Ramus, Illinois. Profeten bodde hemma hos Benjamin och Melissa Johnson och undervisade dem om evigt äktenskap. En del av det profeten lärde ut i Ramus är upptecknat i Läran och förbunden 131. Be en elev läsa Läran och förbunden 131:1–4 för klassen och fråga sedan:

- Vad måste vi göra för att uppnå den högsta graden i det celestialet riket? (Eleverna bör lyfta fram följande lära: **För att nå den högsta graden i det celestialet riket måste vi ingå i det nya och eviga äktenskapsförbundet.** Förklara att ordet *nya* i det här sammanhanget innebär att det här förbundet nyligen hade återställts i vår tidsutdelning. Begreppet *eviga* innebär att förbundet alltid har funnits och varar i evighet. Föreslå gärna att eleverna skriver in de här definitionerna i marginalen i sina skrifter.)
- I vår tid, hur ingår en man och en kvinna i detta "nya och eviga äktenskapsförbundet"?

Betona att män och kvinnor bara kan ingå i det nya och eviga äktenskapsförbundet i heliga tempel. Personer som gifter sig utanför templet kan ta med orden "vigda för tid och all evighet" i sina äktenskapslöften, men Gud är inte dessa äktenskap i evigheten.

Visa följande uttalande av äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum och be en elev läsa det för klassen. Uppmuntra eleverna att vara se vad äldste Nelson lärde om varför evigt äktenskap är så viktigt:

"Äktenskapet debatteras världen över och det finns många äktenskapsvarianter. Mitt syfte med att tala om detta ämne är att förkunna, som en Herrens apostel, att äktenskapet mellan man och kvinna är heligt – att det är instiftat av Gud. Jag betonar också värdet av en tempelvigsel. Det är den högsta och mest varaktiga formen av äktenskap som vår Skapare erbjuder sina barn.

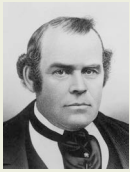
Frälsning är en individuell angelägenhet, men upphöjelse är en familjeangelägenhet. ...

För att kunna få evigt liv måste vi ingå ett evigt och oändligt förbund med vår himmelske Fader [se L&F 132:19]. Det innebär att en tempelvigsel inte endast är mellan man och en hustru utan även inbegriper Gud [se Matt. 19:6]" ("Celestialt äktenskap", *Liahona*, nov. 2008, s. 92, 93).

- Vad tror ni följande mening betyder: "Frälsning är en individuell angelägenhet, men upphöjelse är en familjeangelägenhet"?

- Vad innebär det att det eviga äktenskapet också "inbegriper Gud", att han är en part i det? Varför tror ni att det är viktigt att Gud är en part i äktenskapet? (Det är bara under vigseln som en person ingår förbund med en annan person och med Gud. Alla andra förbund i evangeliet ingås mellan en enskild person och Gud.)
- Hur kan den återställda läran om evigt äktenskap och familjen stärka en persons önskan att skapa ett kärleksfullt och bestående äktenskap?

Äldste Parley P. Pratt (1807–1857) i de tolv apostlarnas kvorum förklarade hur kunskapen om den här återställda läran påverkade honom. Be en elev läsa följande:

"Det var av [Joseph Smith] jag lärde mig att min egen kära hustru kan tillförsäkras mig för tid och all evighet ... Det var av honom jag lärde mig att vi kan förädla dessa känslor och utvecklas i desamma i all evighet, samtidigt som följden av vår eviga förening blir en avkomma lika talrik som stjärnorna på himlen eller sanden på havets strand. ... Jag hade älskat förut, men jag visste inte varför. Men nu älskade jag med en renhet, en intensitet av upphöjd känsla"

(*Autobiography of Parley P. Pratt*, sammanst. av Parley P. Pratt Jr [1938], s. 297–298).

Innan du fortsätter med lektionen kan det vara klokt att kortfattat samtala om följande:

"En del medlemmar i kyrkan förblir ensamstående utan egen förskyllan, trots att de velat gifta sig. Om du befinner dig i den situationen, ska du veta att 'för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa' (Rom. 8:28). Om du förblir värdig kommer du en dag, i detta liv eller nästa, att få alla de välsignelser som hör samman med en evig familj" (*Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet*, s. 180).

Läran och förbunden 132:1–21

Celestialt äktenskap är nödvändigt för upphöjelse

Förklara att omkring två månader efter att Joseph Smith gav instruktionerna i Läran och förbunden 131, dikterade han den uppenbarelse som finns i Läran och förbunden 132. Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 132 för klassen. Förklara att utövandet av månggifte kommer att tas upp under nästa lektion. Be en annan elev läsa Läran och förbunden 132:3–6 för klassen. Be klassen följa med i texten och leta efter ord och uttryck som tyder på vikten av att man ingår i det nya och eviga äktenskapsförbundet. Samtala om följande frågor:

- Vilka ord och uttryck i de här verserna förtydligar vikten av evigt äktenskap?
- Vilka är följderna av att inte ta emot den här läran? (Förklara gärna att ordet *fördömd* betyder att en person hejdas i sin eviga utveckling.)

Obs: Ägna några minuter åt att betona den viktiga studietekniken att lägga märke till nyckelord och nyckeluttryck, en teknik de precis använde sig av i Läran och förbunden 132:3–6. Det är viktigt att lägga märke till och förstå ord och uttryck när man studerar skrifterna. I verserna 3–6 är det viktigt att förstå följande uttryck: "ta emot och följa", "måste lyda", "om ni inte håller detta förbund blir ni fördömda",

”ingen kan förkasta”, ”måste och skall”. Några av de här uttrycken är också exempel på samband mellan begrepp i skrifterna. Samband visar en relation eller en länk mellan olika begrepp. Till exempel visar vers 3 på sambandet mellan begreppen bereda sig, ta emot och lyda.

Be eleverna att tyst för sig själva läsa Läran och förbunden 132:7–8 och söka efter villkoren i Herrens lag som gör det möjligt för en man och fru att leva tillsammans som gifta efter det här livet.

- Vilka villkor måste uppfyllas för att ett äktenskap ska vara för evigt enligt dessa verser? (Medan eleverna besvarar frågan skriver du följande sanning på tavlan: **När ett förbund ingås genom vederbörlig prästadömsmyndighet och beseglas genom löftets Helige Ande så består det för evigt.**)

Läs följande definition av löftets Helige Ande: ”Den Helige Anden är löftets Helige Ande. Han bekräftar människornas rättfärdiga handlingar, förordningar och förbund. Löftets Helige Ande betygar för Fadern att de frälsande förrättningarna vederbörligen har utförts och att tillhörande förbund hållits (Handledning för skriftstudier, ”Löftets Helige Ande”, scriptures.lds.org).

Du kan hjälpa eleverna förstå den här principen bättre genom att visa följande uttalande av äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum:

”Att besegla är bekräfta, att rättfärdiggöra eller att godkänna. Således är en handling som beseglas av löftets Helige Ande en handling som bekräftas av den Helige Anden, den godkänns av Herren, och personen som tog på sig förpliktelsen rättfärdiggörs av Anden i detta. Godkännandets bekräftande besegling ges endast om personen som förbinder sig genom sin personliga rättfärdighet har visat sig vara värdig detta gudomliga godkännande” (*Mormon*

Doctrine, 2:a uppl. [1966], s. 361–362).

Herren fortsatte med att beskriva de nödvändiga förutsättningarna för och välsignelserna av evigt äktenskap, enligt Läran och förbunden 132:19–21. Låt eleverna arbeta i par och studera skriftstället. Be varje par att göra två listor: 1) vad som krävs för att ett äktenskap ska vara evigt och 2) välsignelser som följer när dessa villkor uppfylls. När de är klara kan deras listor innehålla följande:

Vad som krävs för att ett äktenskap ska vara evigt

Äktenskapet måste ingås enligt Herrens lag och ”det nya och eviga förbundet”.

Äktenskapet måste beseglas genom löftets Helige Ande.

Äktenskapet måste utföras av någon som innehar prästadöms nycklar.

Det äkta paret måste förbli i Guds förbund.

Påföljande välsignelser

Det äkta paret kommer fram i den första uppståndelsen.

Det äkta paret ärver troner, riken, furstendömen, makter, herradömen och alla höjder och djup.

Äktenskapet är i full kraft efter den fysiska döden.

Det äkta paret passerar änglarna.

Det äkta paret upphöjs och ges härlighet i allt.

Det äkta paret får en "fortsättning av avkomman i evigheters evighet" (deras familj och efterkommande släktled fortsätter i all evighet).

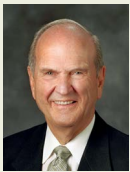
Det äkta paret blir gudar och är oändliga.

Det äkta paret är över allt och har all makt och allting är dem underställt.

Samtala om följande frågor för att hjälpa eleverna förstå det eviga äktenskapets nödvändiga villkor och utlovade välsignelser:

- Vad tror ni det innebär att "förbli" i äktenskapsförbundet? (Du kan förklara att ordet *förbli* betyder att stanna kvar eller fortsätta. Det innebär också att man lever efter förbundet.)
- Varför krävs det mer än att beseglas i templet för att vi ska uppnå ett evigt äktenskap?
- Vad tänker och känner ni när ni begrundar det er himmelska Fader lovar er?

Visa följande uttalande av äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum:

"Celestialt äktenskap är en avgörande del i förberedelserna för evigt liv. Det kräver att vi gifter oss med rätt person, på rätt plats, genom rätt myndighet och att vi trofast håller detta heliga förbund. Då kan vi vara förvissade om upphöjelse i Guds celestiala rike" ("*Celestialt äktenskap*", *Liahona*, nov. 2008, s. 94).

- Hur skulle ni förklara för någon som inte är medlem i kyrkan hur viktigt det är att gifta sig "på rätt plats, genom rätt myndighet"?
- Med tanke på hur viktig läran om evigt äktenskap och familjen är, vad kan ni göra redan nu för att förbereda er för ett evigt äktenskap och bygga starka relationer?

Be eleverna fundera över vad de kan behöva ändra på i sina liv för att vara bättre förberedda inför en tempelbesegling eller för att hålla förbunden som hör till den beseglingen. Vittna om att ett evigt äktenskap är värt alla offer och ansträngningar.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 49:15–17; 131:1–4; 132:1–24.
- Russell M. Nelson, "*Celestialt äktenskap*", *Liahona*, nov. 2008, s. 92–95.

LEKTION 20

Månggifte

Inledning

Äktenskapet mellan en man och en kvinna är Herrens lag om han inte befäller annat (se Jakob 2:27–30). Profeten Joseph Smith befalldes att återställa utövandet av månggifte, vilket utövades i kyrkan i över femtio år tills president Wilford Woodruff blev inspirerad av Herren att upphöra med det.

Månggifte var en stor trosprövning för Joseph Smith och de flesta som utövade det. När eleverna utövar tro kan de förstå att utövandet av månggifte i de sista dagarna var en del av alltings återställelse.

Bakgrundsmaterial

- "Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints" [Månggifte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga], Gospel Topics, lds.org/topics.
- "Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" [Månggifte i Kirtland och Nauvoo], Gospel Topics, lds.org/topics.
- "Plural Marriage and Families in Early Utah" [Månggifte och familjer under den första tiden i Utah], Gospel Topics, lds.org/topics.
- "The Manifesto and the End of Plural Marriage" [Manifestet och upphörandet av månggifte], Gospel Topics, lds.org/topics.

Obs: Dessa uppsatser om evangelieämnen erbjuder mycket mer material än du kan undervisa inom given tid. Ta hänsyn till det i din förberedelse och ditt genomförande av lektionen.

Lektionsförslag

Jakob 2:27–30; Läran och förbunden 132:1–2, 34–48, 54, 63

Herren uppenbarade utövandet av månggiftet

Förklara att under 1831, när Joseph Smith arbetade på sin inspirerade översättning av Gamla testamentet, känd som Joseph Smiths översättning, läste han att några av profeterna på den tiden utövade månggifte (även kallat polygami). Bland dessa profeter var Abraham, Jakob, Mose och David. Joseph Smith studerade och begrundade skrifterna för att få veta om dessa profeter var rättfärdigade i sitt utövande (se L&F 132:1–2). Herren gav som svar på hans frågor den uppenbarelse som nu finns i Läran och förbunden 132. Uppenbarelsen är daterad den 12 juli 1843, men det är troligt att Joseph Smith tog emot uppenbarelse om principerna som nämns i det kapitlet i olika omgångar, med en början så tidigt som 1831.

Be några elever att turas om att läsa Läran och förbunden 132:34–36 för klassen. Be klassen att följa med i texten och uppmärksamma varför Abraham och Sara började utöva månggifte.

- Varför gav Sara, enligt vers 34, Abraham en hustru till? Vad lär oss det här om månggiftets princip? (När eleverna besvarar frågan skriver du följande princip på tavlan: **Utövandet av månggifte är endast sanktionerat när Herren befäller det.**)

Be en elev läsa Jakob 2:27, 30 för klassen. Betona följande princip: **Äktenskap mellan en man och en kvinna är Guds äktenskapsnorm såvida inte han befäller annat.** Framhåll att dessa verser även innehåller en anledning given av Herren för utövandet av månggifte: att "uppresa avkomlingar åt [Herren]" genom att öka antalet barn födda till trofasta föräldrar (se även L&F 132:63).

Förklara att Herren uppenbarade för Joseph Smith, enligt Läran och förbunden 132:37–43, att när folket utövar månggifte för att han befäller dem att göra detta så begår de inte äktenskapsbrott. Men om någon utövar månggifte utan att Herren har gett befällning om det begår de äktenskapsbrott. (Framhåll för eleverna att ordet *förgöras* i vers 41 och 54 syftar på att de som kränker sina heliga förbund, inklusive äktenskapsförbundet, blir avskurna från Gud och från hans förbundsfolk (se även Apg. 3:22–23; 1 Ne. 22:20).

Be eleverna att läsa Läran och förbunden 132:40 tyst för sig själva och hitta ytterligare en anledning Herren gav för utövandet av månggifte.

- Vad skulle Herren, enligt vers 40, göra i den sista tidshushållningen? ("Återställa allt.")

Förklara att ordet "allt" här syftar på de lagar och förrättningar i evangeliet som hade uppenbarats i tidigare tidsutdelningar. Skriv följande sanning på tavlan: **Budet att leva efter lagen om månggifte i de sista dagarna var en del av alltings återställelse** (se även Apg. 3:20–21).

Be en elev läsa Läran och förbunden 132:45, 48 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksam på vad som gjorde det möjligt för Joseph Smith att delta i alltings återställelse. (Hjälpa eleverna förstå följande princip: **Månggifte kan bara bemyndigas genom de prästadömets nycklar som getts till kyrkans president.**)

Dela ut en kopia av utdelningsbladet som finns i slutet av lektionen till varje elev. Be en elev läsa det första avsnittet med rubriken "Månggifte".

- Hur kan vetenskapen om att utövandet av månggifte gavs genom uppenbarelse till profeten Joseph Smith hjälpa er att bättre förstå att det utövades under kyrkans tidiga dagar?

Utövandet av månggifte var en trosprövning.

Låt den ena halvan av klassen tysta för sig själva läsa avsnittet "Ett svårt bud" i utdelningsbladet. Låt den andra hälften av klassen läsa avsnittet "En trosprövning". Samtala sedan om följande frågor:

- Varför kan profeten Joseph Smith och andra ha varit tveksamma till att börja utöva månggifte?
- Vad upplevde Joseph Smith, Lucy Walker och andra som till slut hjälpte dem att övervinna stora svårigheter så att de kunde acceptera och efterleva lagen om månggifte.

Be flera elever att turas om att läsa från avsnittet "Joseph Smith och månggifte" i utdelningsbladet för klassen.

Förklara för eleverna att det är mycket vi inte vet om hur månggifte utövades av den tidiga kyrkan. Exempelvis är vår nuvarande tolkning av begreppet *besebling* inte densamma som de hade på 1840-talet när beseblingen fortfarande var ett nytt koncept och några aspekter av hur man utövade det inte helt förstods. Vi hör ordet *besebling* och tänker automatiskt på *äktenskap*, men för Joseph Smith och de tidiga heliga betydde *besebling* inte alltid *äktenskap* i dess fullständiga betydelse, med andra ord att leva tillsammans som man och hustru. Många detaljer om utövandet av månggifte hölls konfidentiellt och historiska arkivmaterial besvarar helt enkelt inte alla våra frågor. Uppmuntra eleverna att läsa materialet under Elevernas läsuppgift i slutet av lektionen för ytterligare information om utövandet av månggifte.

Påminn gärna eleverna om att när de studerar månggifte är det viktigt att komma ihåg det mönster som profeten Joseph Smith följde när han studerade evangeliet. Han studerade, begrundade och bad för att få kunskap. De bör också komma ihåg att det finns mycket icke tillförlitlig information om månggifte på internet och i många tryckta källor. Några som skriver om kyrkan och dess historia bryter ut fakta ur sitt sammanhang eller tar med halvsanningar som kan vara missledande. Avsikten är ibland att förstöra tron.

Officiellt tillkännagivande – 1

Herren uppenbarade att de sista dagars heliga skulle sluta utöva månggifte

Förklara att utövandet av månggifte fortsatte efter att de heliga hade anlänt till Utah-området och upphörde sedan i överensstämmelse med uppenbarelse. Be elever att turas om att för klassen läsa avsnitten "Motstånd mot månggifte" och "Det andra manifestet" i utdelningsbladet.

- Vilka konsekvenser fick de tidiga sista dagars heliga utstå för att de lydde Herrens befallning att utöva månggifte?

Låt några elever turas om att läsa de två sista styckena i Officiellt tillkännagivande – 1 i Läran och förbunden och det första och sjunde stycket i "Utdrag ur tre tal av president Wilford Woodruff angående manifestet" som står efter Officiellt tillkännagivande – 1. Fråga sedan:

- Vad undervisade president Wilford Woodruff de heliga om? (Några principer han undervisade om var följande: **Herren låter aldrig kyrkans president leda oss vilse. Herren vägleder sitt folk genom uppenbarelser till kyrkans president.**)

Följande kan vara till hjälp i vidare förklaring av beslutet att upphöra med månggifte:

"President George Q. Cannon reflekterade över uppenbareprocessen som ledde till Manifestet: 'Kyrkans presidentskap måste gå precis som du går', sa han. 'De måste ta steg precis som du tar steg. De måste lita på uppenbarelserna från Gud när de kommer till dem. De kan inte se änden från begynnelsen, som Herren gör.' 'Det enda vi kan göra', sa Cannon angående första presidentskapet, 'är att söka Guds avsikt och vilja, och när det kommer till oss, även om det säger emot allt vi tidigare känt, så har vi inte något annat val än att ta stegen som Gud visar och lita på honom'"

("The Manifesto and the End of Plural Marriage" [Manifestet och upphörandet av månggifte], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Avsluta lektionen med att fråga eleverna:

- Med tanke på vad ni har lärt er, vad skulle ni svara om någon frågade er om sista dagars heliga utövar månggifte?

Överväg att återge följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008):

"Om någon av våra medlemmar befinns skyldiga till att praktisera månggifte blir de uteslutna, det allvarligaste straff som kyrkan kan utmäta. ... För mer än ett sekel sedan uppenbarade Gud tydligt för sin profet Wilford Woodruff att månggiftet skulle upphöra, vilket innebär att det nu är emot Guds lag. Även i länder där den världsliga eller religiösa lagen tillåter månggifte, lär kyrkan att äktenskapet måste vara monogamt och accepterar inte bland sina medlemmar sådana som praktiserar månggifte" ("Vad frågar människor oss om?" *Nordstjärnan*, jan. 1999, s. 84).

Följande stycke kan också vara till hjälp när ni samtalar om vad som gäller i kyrkan i dag:

"I linje med Joseph Smiths lärdomar tillåter kyrkan att en man vars fru avlidit beseglas till en annan kvinna när han gifter om sig. Dessutom får medlemmar utföra ställföreträdande förrättningar för avlidna män och kvinnor som var gifta mer än en gång på jorden och besegla dem till alla makar till vilka de varit lagligt vigda. Exakt hur dessa förhållanden kommer att se ut i nästa liv är inte känt och många familjerelationer kommer att ordnas upp i livet efter detta. Sista dagars heliga uppmuntras att lita på vår vise himmelske Fader, som älskar sina barn och gör allt för deras tillväxt och frälsning" ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" [Månggifte i Kirtland och Nauvoo], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Innan lektionen avslutas kan det vara klokt att berätta för eleverna att några har avfallit från kyrkan och utövar månggifte i dag. De uppmanar folk att be och begrunda om det är rätt att utöva månggifte i dag. Vi bör inte försöka få uppenbarelse som går emot det Herren har uppenbarat genom sina profeter. Herren har uppenbarat genom sin profet att utövandet av månggifte har upphört i kyrkan. Den som förespråkar månggifte i dag är inte en Herrens tjänare.

Bär ditt vittnesbörd om profeten Joseph Smith. Du kan vittna om att han fick och lydde uppenbarelse från Gud, precis som de forntida profeterna Abraham, Isak och Jakob (se L&F 132:37).

Elevernas läsuppgift

- Jakob 2:27–30; Läran och förbunden 132:1–3, 34–48, 54, 63; Officiellt tillkännagivande – 1.

- "Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints" [Månggifte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga], Gospel Topics, lds.org/topics.

Förstå månggiftets princip

Månggifte

"Sista dagars heliga tror att äktenskapet mellan en man och en kvinna är Herrens gällande lag för äktenskap. På Bibelns tid befallde Herren några att utöva månggifte – äktenskap mellan en man och mer än en kvinna. Genom uppenbarelse befallde Herren Joseph Smith att instifta utövandet av månggifte bland kyrkans medlemmar under 1840-talets början. I mer än ett halvt sekel utövades månggifte av några sista dagars heliga under kyrkans presidents ledning" ("Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints" [Månggifte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga], Gospel Topics, lds.org/topics).

Ett svårt bud

Eliza R. Snow (1804–1887), Hjälpföreningens andra generalpresident, var besegrad till profeten Joseph Smith. Hon skrev ner följande upplevelse om när profeten Joseph undervisade principen om månggifte för hennes bror Lorenzo Snow.

"Profeten Joseph lättade sitt hjärta [för Lorenzo Snow] och beskrev sin själsliga vanda när han försökte övervinna sin motvilja, den naturliga följderna av uppfostrans och sedvanans makt, med avseende på införandet av månggifte. Han kände till Guds vilja och visste att den Allsmäktige hade befallt honom att handla, att gå före och införa celestially månggifte. Han visste att han inte endast måste kämpa mot och övervinna sina egna fördomar, utan hela den kristna världens fördomar stirrade emot honom, men Gud som är över alla hade gett budet, och han måste åttlydas. Ändå tvekade profeten tid efter annan ända tills en dag en Guds ängel stod framför honom med draget svärd och sa åt honom att om han inte handlade så skulle prästadömet tas från honom och han själv förgöras! Detta vittnesbörd bar han för min bror men också för andra, ett vittnesbörd som inte kan motsägas (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], s. 69–70).

En trosprövning

Många som kämpade med principen om månggifte välsignades med ett bekräftande andligt vittnesbörd om att principen var sann.

"Enligt Helen Mar Kimball sa Joseph Smith att 'utövandet av denna princip skulle bli den svåraste prövning de heliga någonsin skulle få för att pröva deras tro'. Trots att det var en av de 'allvarligaste' prövningarna i hennes liv, vittnade hon om att det också hade varit 'en av hennes största välsignelser'. ...

Lucy Walker mindes sin inre kamp när Joseph Smith inbjöd henne att bli hans fru. 'Varje känsla i min själ vände sig emot det', skrev hon. Men efter flera sömnlösa nätter bedjande på sina knän kände hon sig lättad när rummet 'fylldes av en helig närvaro', liksom ett 'starkt

solsken'. Hon sa: 'Min själ fylldes med en ljuv frid som jag aldrig tidigare känt' och 'stor glädje fyllde hela min varelse' ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" [Månggifte i Kirtland och Nauvoo], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Joseph Smith och månggifte

Många kvinnor var beseglade till Joseph Smith, men det exakta antalet är okänt.

"Under den period som månggifte utövades skiljde de sista dagars heliga på besegling för tid och evighet och besegling endast för evigheten. Besegling för tid och evighet innefattade åtaganden och förhållanden i detta liv, och omfattade vanligen även möjlighet till sexuella relationer. Besegling endast för evigheten avsåg förhållanden endast i nästa liv. ...

Några kvinnor som beseglades till Joseph Smith vittnade senare att deras äktenskap var för tid och evighet, medan andra sa att deras förhållande endast var för evigheten.

De flesta av de som beseglats till Joseph Smith var mellan 20 och 40 år när de beseglades till honom. Den äldsta, Fanny Young, var 56 år. Den yngsta var Helen Mar Kimball, ... som beseglades till Joseph flera månader före sin femtonde födelsedag. Giftermål i den åldern, som inte är lämpligt enligt dagens normer, var lagligt på den tiden och en del kvinnor gifte sig när de var runt 15 år. Helen Mar Kimball sa att hennes besegling till Joseph var "endast för evigheten", vilket antyder att förhållandet inte var en sexuell relation. ...

Joseph Smith beseglades till ett antal kvinnor som redan var gifta. Varken dessa kvinnor eller Joseph förklarade så mycket om dessa beseglingar, även om några kvinnor sa att det var endast för evigheten. Andra kvinnor lämnade inga uppteckningar, så vi vet inte om deras beseglingar var för tid och evighet eller bara för evigheten.

Det finns många tänkbara förklaringar till denna praxis. Beseglingarna kan ha gjort det möjligt att skapa ett evigt band eller en evig länk mellan Josefs familj och andra familjer i kyrkan. Dessa band sträckte sig både vertikalt, från förälder till barn, och horisontellt, från familj till familj. I dag skapas sådan band genom tempelvigslar mellan personer som också är beseglade till sina egna familjer. På så vis länkas familjer samman ("Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo" [Månggifte i Kirtland och Nauvoo], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Efter profetens död beseglades många kvinnor till honom som inte hade något jordiskt förhållande till honom.

Motstånd mot månggifte

Många religiösa och politiska ledare i Förenta staterna var emot månggifte, som de ansåg omoraliskt och ociviliserat. De sista dagars heliga förlöjligades i tal, böcker, tidskrifter och nyhetstidningar. Förenta staternas kongress stiftade lagar som begränsade kyrkans medlemmars frihet och skadade kyrkan ekonomiskt genom att begränsa hur mycket mark kyrkan kunde äga. "Denna lag ledde slutligen till att regeringstjänstemän grep och fängslade de män som hade mer än en hustru och de fråntogs sin rösträtt, rätten till privatlivets helgd i hemmet och åtnjutandet av andra medborgerliga rättigheter" (*Vår arvedel: Kortfattad historik över Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* [1996], s.97–98). Omkring 1890 hade hundratals trofasta sista dagars helga suttit av fängelsestraff. Andra gick under jorden för att undvika arrest och fängelse. Under dessa omständigheter levde många familjer under hårt tryck, sorg, fattigdom och hunger.

Trots att världen gjorde narr av dem på grund av månggifte, så försvarade många sista dagars heliga det och vittnade att de visste att det hade uppenbarats av Gud genom profeten Joseph Smith.

Dessa svåra omständigheter ledde president Wilford Woodruff till att i bön söka Herrens vägledning angående de heligas utövande av månggifte. År 1889 befallde president Woodruff kyrkans ledare att upphöra med att undervisa om månggiftets princip. Innan 1890 års början hade endast ett fåtal månggiften utförts och dessa gjordes mot president Woodruffs råd. Men några personer skrev rapporter om att kyrkan fortsatte att förespråka månggifte. Dessa rapporter gav kyrkan ännu mer motstånd. I september 1890 utfärdade president Woodruff ett manifest, som i dag kallas för Officiellt tillkännagivande – 1 och finns i Läran och förbunden.

Det andra manifestet

”Manifestet [Officiellt tillkännagivande – 1] förkunnade president [Wilford] Woodruff sin avsikt att lyda lagen i Förenta staterna. Det nämndes ingenting om lagar i andra länder. Ända sedan kolonier öppnades i Mexiko och Kanada hade kyrkans ledare utfört månggifte i de länderna och efter oktober 1890 fortsatte månggifte att i stillhet utföras där. ... Under exceptionella omständigheter genomfördes ett litet antal nya månggiften i Förenta staterna mellan 1890 och 1904, men om de hade fått tillstånd att utföra dessa vigslar inom staten är oklart” (“The Manifesto and the End of Plural Marriage” [Manifestet och upphörandet av månggifte], Gospel Topics, lds.org/topics).

”Under generalkonferensen i april 1904 utfärdade president [Joseph F.] Smith ett kraftfullt uttalande, känt som det andra manifestet, som gjorde nya polygama äktenskap straffbara med uteslutning” (“Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” [Månggifte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga], Gospel Topics, lds.org/topics).

LEKTION 21

Joseph Smiths profetiska mission

Inledning

Efter Joseph Smiths martyrdöd skrev äldste John Taylor, som var med Joseph Smith när han blev dödad, en hyllning till profeten (kanske i samarbete med en eller fler medlemmar): "Joseph Smith, Herrens profet och siare, har med undantag endast av Jesus gjort mer för människornas frälsning i den

här världen än någon annan människa som någonsin levt i den" (L&F 135:3). Den här lektionen hjälper eleverna att bättre förstå hur profetens tjänande uppfyllde gamla profetior. Den här lektionen undersöker också hur Joseph Smiths bidrog till alla Guds barns frälsning.

Bakgrundsmaterial

- Neil L. Andersen, "Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 28–31.
- Tad R. Callister, "Joseph Smith: Återställrelsens profet", *Liahona*, nov. 2009, s. 35–37.
- "D&C 135:3. Joseph Smith Has Done More for the Salvation of Men Than Anyone Other Than Jesus", *Doctrine and Covenants Student Manual* (kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2001), s. 349–350.

Lektionsförslag

2 Nephi 3:1–21

Joseph Smiths förutordinerade mission

Be eleverna berätta vad de först tänker på när de tänker på Joseph Smith. Be några elever att kort berätta om ett tillfälle när var tacksamma för profeten Joseph Smith.

Berätta för eleverna att profeten Nephi skrev ned några råd som Lehi gav sin son Josef. Dessa råd är nedskrivna i 2 Nephi 3 och innehåller en profetia som Josef i Egypten gav angående Lehis familj och de sista dagarna. Lehi upptäckte troligen profetiorna när han läste mässingsplåtarna. I 2 Nephi 3 lär vi oss att Josef i Egypten förutsåg Joseph Smiths mission i de sista dagarna. Be en elev att läsa 2 Nephi 3:6–9 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksam på hur Josef i Egypten beskrev Joseph Smith.

- Vilka ord och uttryck använder Josef i Egypten för att beskriva Joseph Smith? (Svar bör innefatta "utvald siare", "högt aktad", "stor i mina ögon" och "stor liksom Mose". Föreslå gärna att eleverna markerar de här uttrycken i sina skrifter. I marginalen bredvid verserna 6–9 kan de även skriva *Joseph Smith*.)
- Hur var Joseph Smith lik Mose och Josef av Egypten? (Se även JSÖ, 1 Mos. 50:24–35 i Handledning för skriftstudier.)
- Enligt verserna 7–8, vad förutsåg Josef i Egypten om Joseph Smiths verksamhet. (Se till att eleverna förstår denna sanning: **Joseph Smith skulle uppresas av Herren för att bringa människor till kunskap om hans förbund och utföra hans verk.**)

Låt eleverna arbeta i par och studera 2 Nephi 3:7, 11–15, 18–21. Be varje par att lista vad skrifterna säger att Joseph Smith skulle göra för att utföra Herrens verk. Föreslå gärna att eleverna gör den listan genom att markera viktiga uttryck de hittar i de här verserna. Efter ett tag ber du flera par berätta vad de hittat. (Svaren bör innefatta följande: bringa människor till kunskap om förbunden [v. 7]; frambringa Mormons bok [v. 13, 18–21]; övertyga människor om att Bibeln är sann [v. 11]; göras stark [v. 13]; föra folk till frälsning [v. 15].)

Visa följande uttalande av president Brigham Young (1801–1877) och be en elev läsa det för klassen:

”Det bestämdes i evighetens råd, långt innan jordens grundvalar lades, att han, Joseph Smith, skulle vara den i den sista evangelieutdelningen i denna värld, som skulle frambringa Guds ord till människorna. ... Herren hade ögonen på honom, och på hans far, och på hans fars far, och på deras förfäder ända tillbaka till ... Adam. Han har följt denna släkt och detta blod då det har flutit från sitt ursprung till födelsen av denne man. Han förutordinerades i evigheten till att presidera över denna sista evangelieutdelning” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* [1997], s. 96).

Samtala om följande för att hjälpa eleverna känna sanningen och vikten av Joseph Smiths förutordinerade mission:

- Varför är det viktigt för er att veta att Joseph Smith var förutordinerad och förberedd innan han föddes till att bli återställelsens profet?

Läran och förbunden 135:3

Joseph Smith har ”med undantag endast av Jesus gjort mer för människornas frälsning”

Be eleverna berätta vad de skulle säga eller vittna om angående Joseph Smith om de bara fick några få meningar på sig. Förklara att efter Joseph Smiths död skrevs en hyllning till Joseph Smith och senare sparades den för oss i Läran och förbunden. Be en elev läsa första meningen i Läran och förbunden 135:3 för klassen. Fråga:

- Vilken sanning om Joseph Smith förkunnas i denna mening? (Eleverna bör lyfta fram följande sanning: **Joseph Smith har gjort mer för människors frälsning i den här världen än någon annan, förutom Jesus.**)

Ordna eleverna i små grupper för att gå igenom profeten Joseph Smiths verk och bidrag. Ge dem i uppgift att ögna igenom Läran och förbunden och tänka tillbaka på lektionerna de haft hittills i kursen. Be dem lista några välsignelser och läror som återställdes genom profeten Joseph Smith som bidrar till vår frälsning. Efter en stund ber du eleverna att välja en sak på sin lista och dela med sig av till sin grupp hur det påverkar deras liv och leder dem mot frälsning.

Sammanfatta elevernas svar genom att visa följande uttalande av äldste Tad R. Callister, som verkade i presidentskapet för de sjuttios kvarum: Be en elev läsa det för klassen medan de andra eleverna följer med i texten:

”Genom Joseph Smith har all myndighet, alla nycklar, lärdomar och förrättningar som behövs för frälsning och upphöjelse blivit återställda. Ingen annanstans i världen kan du få allt det här. Det finns inte i någon annan kyrka. Det finns inte i någon människas filosofi eller vetenskaplig skrift eller personlig upplevelse, hur intelligent den än må tyckas. Frälsningen kan bara finnas på den plats som utpekats av Herren själv när han sa att detta är ’den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta’ (L&F 1:30)” (“Joseph Smith: Återställens profet”, *Liahona*, nov. 2009, s. 37).

Ge eleverna en stund att fundera på hur det Joseph Smiths utförde har bidragit till deras egen frälsning och fråga sedan:

- Hur tror ni att era liv hade varit annorlunda utan det profeten Joseph Smiths utförde?

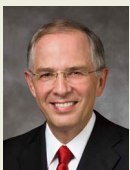
Läran och förbunden 122:1–2; Joseph Smith – Historien 1:33

Josephs namn ska ”hållas för gott och ont i alla nationer”

Berätta för eleverna att trots allt gott som Joseph Smith utförde hade han många kritiker, speciellt mot slutet av sitt liv. Den delen av hans liv förutsågs också av forntida profeter (se till exempel 3 Ne. 21:10). Be en elev läsa för klassen vad Moroni sa till Joseph Smith om de som skulle motarbeta honom, i Joseph Smith – Historien 1:33. Be en annan elev läsa Läran och förbunden 122:1–2 för klassen. Hjälpe eleverna ange en princip som finns i de skriftställen genom att fråga:

- Hur skulle ni summera vad dessa två skriftställen lär oss om hur människor skulle reagera på Joseph Smith? (När eleverna nämner sina summeringar, hjälp dem förstå följande sanning: **Många i världen kommer att förlöjliga Joseph Smith, men de rättfärdiga söker välsignelserna som gjorts tillgängliga tack vare hans arbete.**)
- Varför tror ni att profeten Joseph Smith har så många kritiker och fiender, trots att många år har gått sedan han dog? (Ett vittnesbörd om återställelsen hänger på om Joseph Smith var en profet som utförde Guds verk eller inte. Därför fortsätter Satan att sträva efter att misskreditera Joseph Smith.)

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum:

”Många av dem som avfärdar återställens verk tror helt enkelt inte att himmelska varelser talar till människor på jorden. Omöjligt, säger de, att guldplåtarna skulle ha överlämnats av en ängel och översatts genom Guds kraft. Utifrån denna misstro förkastar de direkt Josephs vittnesbörd och några få sänker sig tyvärr så lågt att de förtalar profetens liv och baktalar hans karaktär.

Vi blir särskilt ledsna när någon som en gång vördade Joseph överger sin övertygelse för att sedan svartmåla profeten.

’Att studera kyrkan ... genom dess avfällingars ögon’, sa äldste Neal A. Maxwell, är ’som att intervjua Judas för att förstå Jesus. Avfällingar avslöjar alltid mer om sig själva än om det som de

har lämnat' ("All Hell Is Moved" [andakt vid Brigham Young University, 8 nov. 1977], s. 3, speeches.byu.edu). ...

De negativa uttalandena om profeten Joseph Smith kommer att bli fler allt eftersom vi närmar oss Frälsarens andra ankomst. Halvsanningarna och de utstuderade bedrägerierna kommer inte att avta. Det kommer att finnas släktingar och vänner som behöver er hjälp. Det är nu ni måste [förbereda er] att hjälpa andra som söker sanningen" ("Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 28–29, 30).

Samtala om följande frågor:

- Varför kan det vara bra att veta att trots att det har gått många år sedan Joseph Smiths död, kommer kyrkans fiender att fortsätta att angripa hans rykte?
- Vad kan vi göra för att hjälpa dem som söker sanningen att ta reda på att Joseph Smith är en Guds profet?

Visa följande citat av äldste Neil L. Andersen och be en elev läsa det för klassen:

"En som har uppriktiga frågor bör se spridandet av det återställda evangeliet som frukten av Herrens verk genom profeten. ...

Jesus sa:

'Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. ...

Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt' [Matt. 7:18, 20].

Dessa förklaringar är övertygande, men den som har uppriktiga frågor bör inte enbart förlita sig på dem i sitt sökande efter sanning.

Var och en som tror behöver en andlig bekräftelse på profeten Joseph Smiths gudomliga uppdrag och karaktär. Det gäller varje generation. Andliga frågor förtjänar andliga svar från Gud" ("Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 29–30).

Ge eleverna tillfälle att vittna om profeten Joseph Smith genom att ställa följande frågor:

- Vilka delar av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ser ni som bevis på Joseph Smiths profetiska mission?
- Vilka upplevelser har ni haft som har stärkt era vittnesbörd om profeten Joseph Smith?

Avsluta genom att visa följande uttalanden av Bathsheba W. Smith (1822–1910), som var Hjälpföreningens fjärde generalpresident, och president Brigham Young (1801–1877). Både syster Smith och president Brigham Young kände Joseph Smith personligen. Be en elev läsa de här uttalandena för klassen.

”När jag fick höra evangeliet så visste jag att det var sant. När jag läste Mormons bok första gången visste jag att den var inspirerad av Gud. När jag såg Joseph Smith första gången visste jag att jag stod ansikte mot ansikte med Guds levande profet, och jag hyste inget tvivel om hans myndighet” (Bathsheba W. Smith, citerad i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 34).

”Jag skulle vilja ropa halleluja hela tiden då jag tänker på att jag har känt Joseph Smith, den profet som Herren uppreste och ordinerade, och till vilken han gav nycklarna och makten att bygga upp Guds rike på jorden” (citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 489–490).

Be eleverna att begrunda sina vittnesbörd om profeten Joseph Smith och vad de kan göra för att dela med sig av det till andra, personligen eller via sociala medier. Uppmuntra dem att bestämma sig för någon som de vill dela med sig av sitt vittnesbörd till och sedan göra det.

Elevernas läsuppgift

- 2 Nephi 3:1–21; Lärnan och förbunden 122:1–2; 135:3; Joseph Smith – Historien 1:33.
- Neil L. Andersen, ”Joseph Smith”, *Liahona*, nov. 2014, s. 28–31.

LEKTION 22

Profeten Joseph Smiths martyrdöd

Inledning

Oliktänkande inom kyrkan och motståndare utanför kyrkan orsakade profeten Joseph Smiths och hans bror Hyrum Smiths martyrdöd. Deras död var en kraftfull bekräftelse av deras vittnesbörd om Mormons bok, Läran och förbunden och Jesu Kristi återställda evangelium. En studie om profeten

Joseph Smiths liv och martyrdöd hjälper eleverna att se de många välsignelser Herren har givit dem genom profeten Joseph Smiths tjänande, genom vilken han återupprättade sitt evangelium i de sista dagarna.

Bakgrundsmaterial

- Thomas S. Monson, "Profeten Joseph Smith: Lärare genom föredöme", *Liahona*, nov. 2005, s. 67–70.
- "Martyrdöden", kapitel 22 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2. uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2000), s. 272–285.
- "Martyrdöden: Profeten beseglar sitt vittnesbörd med sitt blod", kapitel 46 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 523–534.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 135:4–5; 136:36–39

Fiender försökte döda Joseph Smith

Visa en bild på fängelset i Carthage. Förklara för eleverna att den 27 juni 1844 led profeten Joseph Smith och hans bror Hyrum Smith, som var kyrkans patriark, martyrdöden i det här fängelset i Carthage, Illinois. Joseph Smith var 38 år när han dog och Hyrum var 44.

Be en elev läsa Läran och förbunden 136:36–39 för klassen medan eleverna följer med i texten. Uppmuntra eleverna att lägga märke till hur Herren sammanfattar Joseph Smiths liv och arbete. Samtala sedan om följande fråga:

- Hur beskriver Herren profeten Joseph Smiths liv och arbete? (Följande sanningar kan ingå i elevernas svar: **Joseph Smith lade grunden för Guds verk i denna evangelieutdelning. Profeten Joseph Smith var oskyldig vid sin död och han hade trofast fullgjort den mission Herren hade givit honom.**)

För att hjälpa eleverna förstå några av de influenser som ledde till profetens död, berätta att de heliga levde i stort sett i fred i staten Illinois under cirka tre år, men 1842 började motståndet igen. Motståndare till kyrkan innefattade medborgare i Illinois som fruktade de heligas politiska inflytande. Andra blev avundsjuka på den ekonomiska tillväxten i Nauvoo och var kritiska till styrkan i Nauvoos stadsledning och milis. Några missförstod en del unika läror och sedvänjor hos mormonerna. Oliktänkande inom kyrkan och motståndare utanför kyrkan gick ihop om att motarbeta profeten och kyrkan.

Dela ut utdelningsbladet som finns längst bak i lektionen till varje elev. Be en elev läsa avsnittet "Motstånd mot profeten och kyrkan" för klassen.

Förklara att enligt den gällande lagen vid tiden för profetens död bröts ingen lag när en tryckpress förstördes. Läs följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum:

"Tillägget i Förenta staternas konstitution, vilket gav pressfriheten en utvidgad garanti för att skydda den mot myndigheters och regeringars ingripanden, antogs inte förrän 1868 och den gällde inte som federal lag förrän 1931. ... Vi bör döma våra företrädares handlingar på grundval av de lagar och befallningar och omständigheter som rådde på deras tid, inte i vår" ("Joseph, människan och profeten", *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 73).

- Varför är den sista meningen i äldste Oaks uttalande viktig att komma ihåg när vi funderar över det kyrkans tidiga ledare gjorde? (Du kan påpeka att de flesta ledamöterna i Nauvoos stadsfullmäktige var medlemmar i kyrkan, men de agerade i sin egenskap av folkvalda samhällstjänare när de beordrade att tryckpressen skulle förstöras. Kyrkan som organisation gjorde inget mot tryckeriet, men stadsfullmäktige agerade för att "bortskaffa ... olägenheten" [i *History of the Church*, 6:432]).

Be en elev läsa avsnittet "Joseph och Hyrum falskt anklagade" på utdelningsbladet för klassen. Be en annan elev läsa Läran och förbunden 135:4 för klassen. Be klassen följa med i texten och vara uppmärksam på Joseph Smiths profetia på sin väg till Carthage.

- Trots att alla dödliga är ofullkomliga, vad tror ni att det skulle kräva att ha "ett gott samvete inför Gud och alla människor"? (L&F 135:4.)

Förklara att när Hyrum Smith förberedde sig för att färden till fängelset i Carthage läste han Ether 12:36–38 och öronmärkte sidan. Be en elev att läsa Läran och förbunden 135:5, som är ett direkt citat av dessa verser i Ether, medan klassen följer med. Be eleverna tänka på varför detta skriftställe betydde mycket för Hyrum. Föreslå gärna att eleverna markera ord eller uttryck som gör intryck på dem.

- Vilka specifika ord och uttryck i de här verserna ur Ethers bok tror ni kan ha betytt mycket för Hyrum när han stod inför att bli fängslad och möjligen dö?
- Vad tror ni att det här uttrycket betyder: "Alla människor skall veta att mina kläder inte är befläckade med ert blod"? (Du kan be eleverna korshänvisa vers 5 med MB Jakob 1:19 och Mosiah 2:27 för att de ska lära sig mer om vad uttrycket

betyder. Att lära sig korshänvisa ett skriftställe till andra skriftställen som ger ytterligare insikter är en viktig studieteknik.

Be eleverna att fundera över hur Joseph och Hyrum kan ha känt sig när de visste att de hade fullgjort sina kallelser och plikter från Gud efter bästa förmåga.

- Vad kan vi lära oss av både Josephs och Hyrums exempel som kan hjälpa oss fullgöra de ansvar vi får från Gud?

Läran och förbunden 135:1–3, 6–7

Martyrdöden i fängelset i Carthage och hyllningar till Joseph Smith

Be en elev läsa kapitelingressen till Läran och förbunden 135 för klassen. (Framhåll gärna att skillnaderna mellan kapitelingressen i upplagorna från 1981 och 2013 speglar nutida forskning.) Be flera elever turas om att läsa Läran och förbunden 135:1–2 för klassen, samt avsnittet "Martyrdöden i fängelset i Carthage" på utdelningsbladet. Be klassen att följa med i texten.

- Vad tror ni uttrycket "besegla denna boks och Mormons boks vittnesbörd" betyder?

När eleverna delar med sig av sina tankar kan du skriva följande definition på tavlan: *Att "besegla" är att slutgiltigt fastställa något, som till exempel ett vittnesbörd.* Föreslå gärna att eleverna skriver den här definitionen i sina skrifter bredvid vers 1.

Be eleverna att läsa Läran och förbunden 135:3, 6–7 tyst för sig själva och söka några sanningar som detta tillkännagivande om Joseph och Hyrum Smiths martyrdöd kan lära oss.

- Vad lärde ni er av detta tillkännagivande om Joseph och Hyrum Smiths martyrdöd? (Eleverna kan nämna många sanningar, exempelvis: **Joseph Smith har gjort mer för människors frälsning i den här världen än någon annan förutom Jesus Kristus. Mormons bok och Läran och förbunden har förts fram till frälsning för världen.**)
- Hur tror ni att era liv hade varit annorlunda utan det profeten Joseph Smiths utförde?

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks från utdelningsbladet, avsnitt "Hyllningar till profeten Joseph Smith".

- Varför är det viktigt att inse att de som stod Joseph Smith nära ansåg att han var en profet och en "hedervärd och rättskaffens man"?

Avsluta med att fråga eleverna om någon av dem vill bära sitt vittnesbörd om Joseph Smith. Uppmuntra eleverna att vara uppmärksam på tillfällen under de närmaste dagarna att dela med sig av sitt vittnesbörd om profeten Joseph Smith och hans roll i återställelsen av Jesu Kristi evangelium.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 135:1–7; 136:36–39.
- Thomas S. Monson, "Profeten Joseph Smith: Lärare genom föredöme", *Liahona*, nov. 2005, s. 67–70.

Profeten Joseph Smiths martyrdöd

Motstånd mot profeten och kyrkan

Innan juni 1844 hade fiendtligheten mot kyrkan ökat kraftigt. Några medborgare i Illinois talade om att driva de heliga ut ur staten, medan andra planerade att döda profeten. Några av de som konspirerade mot profeten och kyrkan var tidigare medlemmar i kyrkan som hade avfallit. Den 7 juni 1844 tryckte William Law, som hade verkat som andre rådgivare i första presidentskapet, och andra avfallingar det första numret av tidningen *Nauvoo Expositor*. I ett försök att hetsa befolkningen mot profeten och kyrkan använde dessa män tidningen till att förtala Joseph Smith och andra ledare i kyrkan. Joseph Smith, i egenskap av borgmästare i Nauvoo, och majoriteten av stadsfullmäktige insåg att den uppviglande tidningen skulle leda till pöbelvåld mot staden. De utnämnde tidningen till en olägenhet för allmänheten och beordrade att tryckpressen för *Nauvoo Expositor* skulle förstöras.

Joseph och Hyrum falskt anklagade

”Till följd av borgmästarens och stadsfullmäktiges [förstörelse av *Nauvoo Expositor*] väckte myndigheterna i Illinois åtal mot profeten, hans bror Hyrum och andra befattningshavare i Nauvoo. Illinois guvernör Thomas Ford befallde att männen skulle ställas inför rätta i centralorten Carthage i Illinois och utlovade beskydd. Joseph visste att han skulle sväva i livsfara om han begav sig till Carthage, för pöbeln hotade honom.

I tron att pöbeln bara ville åt dem beslutade sig Joseph och Hyrum för att fara västerut och sätta sig i säkerhet där. Den 23 juni tog de sig över Mississippi-floden, men senare den dagen fann bröder från Nauvoo profeten och sa att trupper skulle besätta staden om han inte överlämnade sig åt myndigheterna i Carthage. Profeten gick med på att göra detta i hopp om att kunna blidka myndigheterna och pöbeln. Den 24 juni tog Joseph och Hyrum Smith farväl av sina familjer och red tillsammans med andra befattningshavare i Nauvoo till Carthage för att dagen därpå självmant överlämna sig åt myndigheterna där. Efter att ha blivit frigivna mot borgen för den ursprungliga anklagelsen, blev de med orätt anklagade för förräderi mot staten Illinois, häktades och sattes i fängelset i Carthage för att invänta prövning. Äldste John Taylor och äldste Willard Richards, de enda medlemmarna i de tolv som då inte var ute på missionsfältet, följde självmant med dem” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 523–524).

Martyrdöden i fängelset i Carthage

Under dagen den 27 juni 1844 fick Joseph en revolver av en besökare. När pöbeln försökte ta sig in i rummet som profeten och de andra hölls instängda i sköts Hyrum till döds när han försökte skydda de andra i rummet. Joseph sprang till dörren och sträckte sig runt dörrkarmen och sköt ut i korridoren med pistolen. Bara tre av sex skott avlossades och skadade flera i pöbelhoppen. Pöbeln tvingade sedan sina vapen genom den halvstängda dörren och John Taylor försökte slå tillbaka vapenpiporna med en käpp.

När striden vid dörren förvärrades försökte John Taylor fly från rummet genom ett fönster. När han försökte hoppa ut genom fönstret sköts han i låret från dörren samtidigt som han sköts av någon utifrån. Han föll till golvet och när han försökte ta sig in under sängen bredvid fönstret skadades han svårt av ytterligare tre skott. Under tiden kom vapen in genom dörröppningen och Willard Richards började slå dem med en käpp.

Joseph Smith bestämde sig då för att försöka fly genom samma fönster. Medan Willard Richards fortsatte att avleda pöbeln vid dörren sprang profeten mot det öppna fönstret. När han gjorde det träffades han av kulor från både inifrån och utifrån fängelset. Han föll ut genom fönstret och ropade: ”O Herre, min Gud”, och landade på marken nedanför. Pöbeln som var i fängelset sprang ut för att försäkra sig om att Joseph var död. Trots att inga av kyrkans medlemmar var på väg till Carthage skrek någon: ”Mormonerna kommer!” och hela pöbelhoppen flydde.

Hyllningar till profeten Joseph Smith

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum sa:

”Män som kände Joseph bäst och stod honom närmast i kyrkans ledarskap älskade och understödde honom som profet. Hans bror Hyrum valde att dö vid hans sida. John Taylor, som också var med honom när han blev mördad, sa: ”Jag vittnar inför Gud, änglar och människor, att han var en god, hedervärd och rättskaffens man ... [och] att hans person både privat och offentligt var oantastlig – och att han levde och dog som en Guds man”

(*The Gospel Kingdom* [1987], s. 355; se även L&F 135:3). Brigham Young sa: ’Jag tror inte att det finns någon människa på jorden som kände [Joseph Smith] bättre än jag gjorde, och jag är djärv nog att säga att ingen bättre människa, Jesus Kristus undantagen, någonsin har levt eller lever på denna jord’ [*Discourses of Brigham Young*, utv. av John A. Widtsoe (1954), s. 459]” (”Joseph, människan och profeten”, *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 73).

LEKTION 23

Succession i presidentskapet

Inledning

Mot slutet av sitt liv förlänade Joseph Smith prästadömet nycklar till den här tidsutdelningen till medlemmarna av de tolv apostlarnas kворum. Efter profetens martyrdöd, på ett möte som hölls den 8 augusti 1844, fick många heliga en andlig manifestation som bekräftade för dem att Brigham Young, som var president för de tolv apostlarnas kворum,

skulle leda kyrkan. När eleverna förstår principerna som hör ihop med successionen i kyrkans presidentskap känner de att de kan lita på att Herren har valt och förberett varje enskild person som blir president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Bakgrundsmaterial

- "Succession in the Presidency", kapitel 3 i *Teachings of the Living Prophets Student Manual* (utbildningsmaterial för Kyrkans utbildningsverksamhet, 2010), s. 28–41.
- "De tolv övertar ansvaret för riket", kapitel 23 i *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2. uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2000), s. 286–296.
- Brent L. Top och Lawrence R. Flake, "'The Kingdom of God Will Roll On': Succession in the Presidency", *Ensign*, aug. 1996, s. 22–35.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 107:33; 112:30–32

Apostlarna innehar nycklar till den här tidsutdelningen

Ställ följande fråga:

- Hur skiljer sig processen för att välja en ny president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från hur ledare kanske väljs i andra organisationer?

Berätta för eleverna att den här lektionen kommer att studera ledarbytet efter profeten Joseph Smiths död. Förklara att flera år före sin död fick profeten uppenbarelser angående första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. Be klassen studera Läran och förbunden 107:33 och 112:30–32 för att hitta Herrens beskrivning av prästadömet myndighet som innehades av medlemmarna i första presidentskapet och av de tolv apostlarnas kворum.

- Hur beskrev Herren myndigheten som första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum har? Se till att eleverna förstår följande princip:
Medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum innehar prästadömet nycklar till den här tidsutdelningen och de tolv arbetar under ledning av första presidentskapet.)

Dela ut en kopia av utdelningsbladet som finns i slutet av lektionen till varje elev. Förklara att Joseph Smith tillbringade de sista månader av sitt

liv med att ofta träffa medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum för att förbereda dem inför att leda kyrkan. Be en elev läsa avsnittet "Möte med de tolv apostlarna, mars 1844" i utdelningsbladet för klassen. Berätta för eleverna att detta är en kort beskrivning av ett möte som profeten Joseph Smith höll med de tolv apostlarna och andra ledare i kyrkan, som det återgavs av president Wilford Woodruff, som var en av apostlarna vid den tiden. Efter läsningen, fråga:

- Hur förberedde förlänandet av nycklarna på medlemmarna av de tolv apostlarnas kворum dem för tiden då profeten Joseph Smith inte längre skulle vara med dem? (De tog emot samma prästadömsnycklar som profeten Joseph hade.)
- Varför var det viktigt att Joseph Smith förlänade dessa prästadömsnycklar till apostlarna före sin död? (Vid den tiden var Joseph Smith ensam om att inneha alla prästadömsnycklar till den här tidsutdelningen. Om han inte hade förlänat nycklarna till andra så skulle änglar ha behövt komma till jorden igen för att återställa dem.)

Läran och förbunden 124:127–28

Brigham Young efterträdde Joseph Smith som kyrkans president

Förklara att när de tolv apostlarnas kворum först organiserades 1835 bestämdes senioritetsordningen av ålder. Thomas B. Marsh, som man då trodde var den äldste aposteln, utsågs som seniorapostel (det har senare blivit känt att David W. Patten faktiskt var den äldste aposteln).

Be en elev läsa Läran och förbunden 124:127–28 för klassen. Förklara att i oktober 1838 avföll president Marsh och lämnade kyrkan och David W. Patten dog. Brigham Young blev då seniorapostel, som förklaras i dessa verser. Efter det första valet av apostlar och fram tills i dag bestäms senioriteten i de tolv apostlarnas kворum av ordinationsdatumet.

Förklara att när Joseph och Hyrum Smith led martyrdöden den 27 juni 1844 var de tolv, förutom John Taylor och Willard Richards, på mission i östra USA. Men inom tre veckor hade alla apostlar fått höra den tragiska nyheten och de skyndade sig tillbaka till Nauvoo. När apostlarna anlände fann de förvirring bland medlemmarna om vem som skulle leda kyrkan. Några av kyrkans medlemmar trodde att ledarskapet rättmätigt föll på de tolv apostlarna. Under de närmaste sex månaderna hävdade flera män att de hade rätten att leda kyrkan. Be två elever läsa avsnitten "Sidney Rigdons anspråk" och "James Strangs anspråk" i utdelningsbladet. Medan klassen lyssnar, be dem fundera över hur de skulle ha tänkt om dessa anspråk om de hade varit i Nauvoo vid den tiden.

Följ upp genom att fråga eleverna:

- Varför var dessa mäns anspråk inte giltiga? (Du kan behöva påpeka att trots att Sidney Rigdon var medlem i första presidentskapet, så hade Joseph inte förlänat honom prästadömsnycklar.)

Be en elev läsa avsnittet "7 augusti 1844" i utdelningsbladet för klassen. Samtala om följande fråga med klassen:

- Varför var Brigham Youngs vittnesbörd om apostlaskapets nycklar viktigt? (Efter att eleverna svarat skriver du följande lärdom på tavlan: **Apostlar innehar alla de nycklar som är nödvändiga för att presidera över kyrkan.**)

Be en elev läsa avsnittet "8 augusti 1844, kl. 10:00" i utdelningsbladet för klassen.

- Hur välsignade Herren de heliga med insikten om vem han hade utsett till att leda kyrkan?
- Hur kan vi veta att kyrkans ledare i dag har kallats av Gud? (Efter att eleverna svarat skriver du följande lärdom på tavlan: **Den Helige Anden kan vittna för oss om att de som leder kyrkan har kallats av Gud.**)
- När har ni känt att den Helige Anden vittnade för er att kyrkans president har kallats av Gud?

Förklara att under mötet som hölls klockan 14:00 den 8 augusti talade Brigham Young och andra apostlar. Be en elev läsa avsnittet "8 augusti 1844, kl. 14:00" i utdelningsbladet för klassen.

Förklara att när Joseph Smith dog kunde Brigham Young, som seniorapostel, direkt använda alla prästadörets nycklar. I över tre år efter profetens martyrdöd presiderade de tolv apostlarnas kворum över kyrkan under Brigham Youngs ledning. Sedan, den 5 december 1847, understöddes Brigham Young som president för kyrkan och första presidentskapet omorganiserades.

Sidney Rigdon flyttade till Pittsburgh, Pennsylvania och organiserade Church of Christ med apostlar, profeter, präster och kungar. Den kyrkan kollapsade 1847. Och trots att James Strangs anspråk på presidentskapet var falskt, understöddes han av tre av de tidigare tolv apostlarna: William E. McLellin, John E. Page och William Smith. Strang mördades 1856 av missnöjda efterföljare.

För att hjälpa eleverna förstå successionsordningen i kyrkans presidentskap i dag visar du följande uttalande av president Boyd K. Packer i de tolv apostlarnas kворum om vad som hände efter president Gordon B. Hinckleys död. Be en elev läsa uttalandet för klassen:

"Det rådde inget tvivel om vad som skulle göras, ingen tvekan. Vi visste att den främste aposteln [senioraposteln] var kyrkans president. Och under det heliga mötet understöddes Thomas Spencer Monson av de tolv apostlarnas kворum som kyrkans president. ... Nu, som skrifterna säger, är han den ende mannen på jorden som har rätten att utöva alla nycklarna. Men vi som apostlar bär dem. Det finns en man bland oss som kallas och ordineras, och han blir president för Jesu

Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga" ("De tolv", *Liahona*, maj 2008, s. 83).

- Vid kyrkans president bortgång, vem blir alltid kyrkans nästa president? (Senioraposteln, som är president för de tolv apostlarnas kворum.)

Några elever kanske undrar när kyrkans president erhåller nycklarna till att presidera över kyrkan. Förklara att varje apostel ges alla nycklar när han ordineras till apostel. Be en elev läsa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) för klassen:

”Men myndigheten att använda dessa nycklar är begränsad till kyrkans president. Vid hans bortgång blir denna myndighet verksam i senioraposteln som därefter namnges, avskiljes och ordineras som profet och president av sina bröder i de tolv rådet” (se ”Kom och var med”, *Nordstjärnan*, juli 1986, s. 44).

- Hur känns det att förstå att Herrens rike på jorden kommer att gå framåt utan större störningar när kyrkans president går bort?

Du kan avsluta lektionen med att vittna om att samma prästadörets nycklar och makt som Joseph Smith förlänade Brigham Young och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum innehas i dag av kyrkans president, hans rådgivare i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum. Du kan också berätta om hur du fick ditt vittnesbörd om att kyrkans ledare har kallats av Gud. Uppmana eleverna att under bön försöka få eller stärka sina vittnesbörd om sanningarna de samtalat om i dag.

Elevernas läsuppgift

- Lära och förbunden 107:33; 112:30–32; 124:127–128.
- Boyd K. Packer, ”De tolv”, *Liahona*, maj 2008, s. 83–87.

Succession i kyrkans presidentskap

Möte med de tolv apostlarna, mars 1844

President Wilford Woodruff (1807–1898) minns:

”Jag minns det sista tal som [Joseph Smith] höll för oss före sin död. ... Han stod upp i ungefär tre timmar. Det tycktes som om rummet var fyllt med en förtärande eld, hans ansikte var klart som bärnsten och han var iklädd Guds makt. Han framlade våra plikter för oss. Han lade fram för oss fullheten i detta Guds storslagna verk, och bland annat sa han till oss: ’Jag har fått beseglat på mitt huvud varje nyckel, varje kraft, varje princip om liv och frälsning som Gud har gett någon människa som har levt på jordens yta. Och dessa principer och detta prästadöme och denna kraft hör till denna stora och sista tidsutdelning som himlens Gud har satt sin hand till att upprätta på jorden. Nu’, sa han när han talade till de tolv, ’har jag beseglat på era huvuden varje nyckel, varje kraft och varje princip som Herren har beseglat på mitt huvud’. ...

Efter att ha talat till oss på detta sätt sa han: ’Nu säger jag er att detta rikets tyngd nu vilar på era axlar, ni måste föra ut det till världen’” (citerat i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 526).

Sidney Rigdons anspråk

Sidney Rigdon, förste rådgivare i första presidentskapet, anlände till Nauvoo från Pittsburgh, Pennsylvania den 3 augusti 1844. Han kallade till ett särskilt möte som skulle hållas tisdagen den 6

augusti, för att medlemmarna skulle välja en väktare över kyrkan. Det tycktes som om Sidney Rigdon försökte hålla mötet så att kyrkans medlemmar kunde understödja hans position som väktare över kyrkan innan alla tolv apostlarna kunde komma tillbaka från sina missioner i östra Förenta staterna. Som tur var, tack vare äldste Willard Richards och äldste Parley P. Pratt, flyttades mötet till torsdagen den 8 augusti 1844, när de flesta apostlarna hade återvänt till Nauvoo.

Sidney Rigdon hävdade att eftersom han tidigare hade kallats och ordinerats som talesman för Joseph Smith (se L&F 100:9), var det hans ansvar att "se till att kyrkan leddes på rätt sätt" (i *History of the Church*, 7:229).

James Strangs anspråk

Efter Joseph Smiths död hävdade James Strang, som hade döpts i februari 1844, att han hade fått ett brev av Joseph Smith där han utsåg Strang till sin efterträdare. Brevet var en förfälskning, men såg ut att vara undertecknat av Joseph Smith, och det bedrog några medlemmar i kyrkan när Strang visade det för dem. Strang sa också att han besökts av en ängel som hade givit honom nycklar.

7 augusti 1844

Äldsterna John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt och George A. Smith var redan i Nauvoo när Sidney Rigdon anlände. De flesta av de övriga apostlarna, inklusive Brigham Young, återvände till Nauvoo på kvällen den 6 augusti 1844. Nästa dag, den 7 augusti, träffades apostlarna i råd hemma hos John Taylor. Senare den eftermiddagen träffades de tolv apostlarna, högrådet och högprästerna tillsammans. President Young bad Sidney Rigdon att framföra sitt budskap till de heliga. Sidney Rigdon förklarade djärvt att han hade fått en syn och att ingen kunde ersätta Joseph Smith som kyrkans president. Sedan föreslog han att han skulle utnämnas till väktare för kyrkan.

Efter Sidney Rigdons anförande sa Brigham Young (1801–1877):

"Jag bryr mig inte om vem som leder kyrkan ... men en sak måste jag veta och det är vad Gud har att säga om det. Jag har nycklarna och förmågan att få kännedom om Guds vilja i denna fråga. ...

Joseph förlänade på våra huvuden alla de nycklar och krafter som tillhör apostlaskapet, vilka han själv hade innan han togs bort, och ingen människa eller grupp av människor kan komma emellan Joseph och de tolv i denna värld eller i den tillkommande.

Hur ofta har inte Joseph sagt till de tolv: 'Jag har lagt grunden och ni måste bygga på den, för på era skuldror vilar riket'" (i *History of the Church*, 7:230).

8 augusti 1844, kl. 10:00

Den 8 augusti 1844 samlades de heliga i Nauvoo klockan 10:00 för att höra Sidney Rigdon göra sitt anspråk som väktare för kyrkan. Han talade till de tusentals församlade heliga i en och en halv timme och förklarade varför han borde utses till kyrkans väktare. Många närvarande beskrev hans tal som oinspirerande.

President Brigham Young talade kortfattat och sa att hade föredragit att få komma tillbaka till Nauvoo för att sörja profeten i stället för att behöva utse en ny ledare. Han kungjorde att ledare och medlemmar skulle samlas senare samma dag, kl. 14.00. Många av kyrkans medlemmar vittnade senare att när Brigham Young talade, såg de hur hans utseende förändrades och hörde hur hans röst förändrades och han såg ut och lät som profeten Joseph Smith.

Emily Smith Hoyt mindes: "Sättet att tala, ansiktets utstrålning och rösten skakade hela min själ. ... Jag visste att Joseph var död. Ändå överraskades jag ofta och tittade ofrivilligt mot talarstolen för att se om det inte var Joseph. Det var det inte, det var Brigham Young" (citerat i Lynne Watkins Jorgensen, "The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness", *BYU Studies*, vol. 36, nr 4 [1996–1997], s. 142).

Wilford Woodruff skrev: "Om jag inte hade sett honom med mina egna ögon så hade inte någon kunnat övertyga mig om att det inte var Joseph Smith, och var och en kan vittna om detta som var bekant med dessa två män" (i *History of the Church*, 7:236).

8 augusti 1844, kl. 14:00

Klockan 14:00 samlades tusentals heliga till ett, som de visste, mycket viktigt möte. Brigham Young talade öppet om Sidney Rigdons föreslagna väktarskap och hans avståndstagande från Joseph Smith under de senaste två åren och sa sedan:

"Om folket vill ha president Rigdon som sin ledare, så kan de få honom. Men jag säger till er att de tolv apostlarnas kворum har nycklarna till Guds rike i hela världen.

Guds finger är med i utnämningen av de tolv. Här är Brigham, har hans knän någonsin sviktat? Har hans läppar någonsin darrat? Här är Heber och resten av de tolv, en oberoende grupp som har prästadömets nycklar, nycklarna till Guds rike som förlossar världen. Detta är sant, så Gud hjälpe mig. De står närmast Joseph och är såsom kyrkans första presidentskap" (i *History of the Church*, 7:233).

Många heliga kommenterade att Brigham Young såg ut och lät som Joseph Smith när han talade den eftermiddagen. Utöver detta underverk kände många heliga den Helige Anden vittna för dem att Brigham Young och de tolv kворum var kallade av Gud att leda kyrkan. I slutet av mötet röstade de heliga i Nauvoo enhälligt för att stödja de tolv apostlarnas kворum, med Brigham Young i ledningen, som ledare för kyrkan. Men i slutändan valde inte alla kyrkans medlemmar att följa apostlarna. Några valde istället att följa personer som Sidney Rigdon och James Strang, som startade egna kyrkor.

LEKTION 24

Uttåget från Nauvoo och färden västerut

Inledning

Under Brigham Youngs inspirerade ledarskap byggde de heliga färdigt templet i Nauvoo, där de ingick heliga förbund innan de påbörjade sin mödosamma färd till sitt nya hem i Klippiga bergen. Dessa tempelförbund gav de heliga styrka

och inspiration under svårigheterna längs vägen. Som arvtagare till dessa trofasta heliga kan vi lära av deras exempel och bereda vägen så att andra kan åtnjuta evangeliets välsignelser.

Bakgrundsmaterial

- Gordon B. Hinckley, "Trogha sin övertygelse", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 65–67.
- M. Russell Ballard, "Ni har inget att frukta av färden", *Nordstjärnan*, juli 1997, 59–61.
- *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2. uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2000), s. 286–296, 297–307.

Lektionsförslag

Templet i Nauvoo byggs färdigt

Visa en bild av det ursprungliga templet i Nauvoo eller använd en bild av det nya templet i Nauvoo, Illinois (se *Evangeliebilder* [2009], nr 118). Berätta för eleverna att när de sista dagars heliga hade lämnat Nauvoo förstördes templet de byggt av en brand 1848 och jämnades nästan helt till marken av en tornado 1850. Omkring 150 år senare byggdes det ett nytt tempel som var väldig likt det ursprungliga och invigdes i juni 2002.

Förklara att efter Joseph Smiths martyrdöd arbetade de heliga under de tolv apostlarnas kворum för att bygga färdigt templet i Nauvoo så fort som möjligt. Visa följande uttalanden och be en elev läsa dem för klassen. Be klassen uppmärksamma uppoffringarna de heliga gjorde för att bygga templet i Nauvoo.

”Mer än tusen män donerade var tionde dags arbete. Louisa Decker, en ung flicka, tog intryck av att hennes mor sålde sitt porslin och fina sängtäckor som bidrag till templet. Andra sista dagars heliga gav hästar, vagnar, kor, grisar och säd för att hjälpa till med tempelbygget. Kvinnorna i Nauvoo ombads att bidra med sina tiocentare och encentsmynt till tempelfonden” (*Vår arvedel: Kortfattade historik över Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* [1996], s.59).

Elizabeth Terry Kirby Heward gav den enda ägodel hon hade att ge – sin nyligen avlidne mans klocka. ”Jag donerade den för att bidra till templet i Nauvoo och allt annat som jag kunde avvara och mina sista dollar, vilket sammanlagt blev nästan 50 dollar” (citerat i Carol Cornwall Madsen, *In Their Own Words: Women and the Story of Nauvoo* [1994], s. 180).

Förklara att på grund av ökad förföljelse av de heliga och hotelser från kyrkans fiender, kungjorde kyrkans ledare den 24 september 1845 att de heliga skulle lämna Nauvoo kommande vår. Fråga eleverna:

- Hur tror ni att beslutet att lämna Nauvoo kan ha påverkat de heligas ansträngningar att bygga färdigt templet?

Förklara för eleverna att trots att de heliga visste att de skulle behöva lämna Illinois, arbetade de ännu hårdare för att bygga färdigt templet innan de gav sig av. Rummen i templet invigdes allteftersom de färdigställdes så att förrättningsarbetet kunde påbörjas så tidigt som möjligt. Före sin död gav profeten Joseph Smith tempelbegåvningen till en liten grupp män och kvinnor. Den 10 december 1845 började dessa män och kvinnor att ge tempelförrättningar till andra medlemmar i de invigda tempelrummen. Be en elev läsa följande två stycken, som beskriver de heligas och deras ledares ansträngningar att se till att så många som möjligt kunde ta emot templets förrättningar innan de lämnade Nauvoo:

Från 1844 till 1846 gjorde president Brigham Young och de tolv apostlarna färdigställandet av templet i Nauvoo till en hög prioritet. Begåvningar och beseglingar utfördes där även innan det var färdigbyggt. Brigham Young (1801–1877) skrev: ”De heliga har uppvisat en sådan iver över att ta emot förrättningarna (i templet) och vi har känt en sådan iver över att betjäna dem att jag helt går upp i Herrens verk i templet, natt och dag. Jag sover inte mer än cirka fyra timmar per dygn, och går hem bara en gång i veckan” (*History of the Church*, 7:567).

Utöver de män som arbetade i templet ”blev trettiosex kvinnor tempeltjänare i templet i Nauvoo. De arbetade dygnet runt under vintern 1845–1846 för att ge förrättningarna till så många som möjligt före utvandringen. ’Jag jobbade i templet varje dag utan avbrott till det stängdes’, minns Elizabeth Ann Whitney, en av de trettiosex. ’Jag gav mig själv, min tid och min uppmärksamhet till den uppgiften.’ Dussintals andra kvinnor tvättade kläderna och förberedde mat som stödde detta anmärkningsvärda åtagande” (Carol Cornwall Madsen, ”Faith and Community: Women of Nauvoo”, i *Joseph Smith: The Prophet, The Man*, sammanst. av Susan Easton Black och Charles D. Tate Jr [1993], s. 233–234).

Förklara att mellan den 10 december 1845 och 7 februari 1846, dagen då de heliga började ge sig av på sin resa västerut, tog ungefär 5 615 heliga emot

begåvningsförrättningen i templet i Nauvoo och ett stort antal familjer beseglades där.

- Vad kan vi lära oss av de heligas uppoffringar för att bygga färdigt templet, trots att de visste att de snart skulle lämna Nauvoo? (Eleverna kan nämna flera olika principer, bland annat följande: **Att ta emot templets förrättningar är vårt alla våra rättfärdiga ansträngningar och uppoffringar.** Överväg att skriva detta på tavlan för att betona det.)
- Hur tror ni att mottagandet av templets förrättningar kan ha förberett dem som lämnade Nauvoo för sin färd på över 160 mil för att finna en tillflyktsort i västra Förenta staterna?

Som hjälp att besvara den frågan, visa följande uttalanden av syster Sarah Rich och äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum, och be en elev läsa det för klassen:

”Om det inte hade varit för den tro och kunskap vi fick i det templet genom Herrens andes inflytande och hjälp, skulle vår resa ha varit som att ta ett språng ut i mörkret” (Sarah Rich, citerad i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* [2011], s. 30).

”Våra pionjärförfäder beseglades som familjer i Nauvoo. Deras förbund med Herren i templet i Nauvoo skyddade dem under deras färd västerut, liksom de skyddar var och en av oss i dag och under hela våra liv. ...

För de första heliga var deras deltagande i templets förrättningar nödvändigt för deras vittnesbörd i de svårigheter de mötte, de ilska poebelhoparna, när de drevs bort från sina bekväma hem i Nauvoo, och den långa och svåra färden som låg framför dem. De hade begåvats med kraft i det heliga templet. Make och hustru beseglades till varandra. Barn beseglades till sina föräldrar. Många hade familjemedlemmar som gick bort längs vägen, men de visste att det inte var slutet för dem. De hade beseglats i templet för all evighet” (Robert D. Hales, ”Templets välsignelser”, *Liahona*, feb. 2014, s. 54).

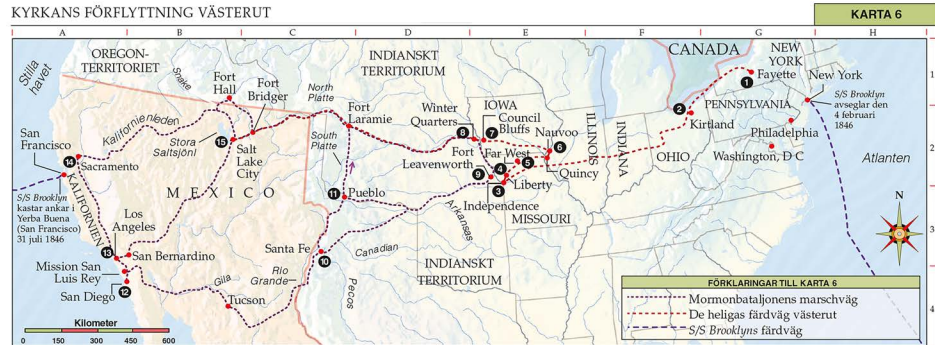
Fråga eleverna:

- Vilken påverkan hade mottagandet av templets förrättningar på de tidiga sista dagars heliga som tvingades göra den långa färden västerut? (När eleverna svarar, hjälp dem förstå denna princip: **Templets förrättningar kan ge oss skydd och styrka när vi möter svårigheter och prövningar.**)
- Hur har tempeltjänandet skyddat och stärkt er eller dem ni känner under svåra tider?

Uppmuntra eleverna att fundera över vad de kan göra för att få större andligt beskydd och andlig styrka genom att tjäna i Herrens hus.

Läran och förbunden 136

Herrens instruktioner till dem som färdades västerut

Be eleverna slå upp fotografierna över kyrkans historia, nr 6, "Kyrkans förflyttning västerut" och be dem hitta Nauvoo och Winter Quarters. Förklara att på grund av väldigt mycket regn och otillräckliga förnödenheter tog det de heliga som lämnade Nauvoo i februari 1846 fyra månader för att klara den 50 mil långa resan över Iowa. Under den här tiden lystrade mer än 500 sista dagars heliga män, som senare kallades för Mormonbataljonen, till president Brigham Youngs kall att skriva in sig i Förenta staternas arme och tjänstgöra i Förenta staternas krig mot Mexiko. Några av männen åtföljdes av sina familjer. Deras tjänstgöring skulle ge pengar till att hjälpa fattiga medlemmar i kyrkan att resa västerut, men många familjer lämnades utan makar och fäder under en del av färden västerut. Därför bestämde kyrkans ledare att inte fortsätta västerut till Klippiga bergen förrän våren 1847. De heliga slog läger vid en plats de kallade Winter Quarters. Det var där Brigham Young tog emot uppenbarelse som står i Läran och förbunden 136.

Be några elever att turas om att läsa Läran och förbunden 136:1–5 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksam på vad Herren sa att de heliga skulle göra för att förbereda sig för resan västerut.

- Hur skulle kompanierna organiseras? Hur tror ni att den organisationen kan ha hjälpt de heliga på deras färd?
- Hur liknar den organisationen sättet kyrkan är organiserad på i dag? (När eleverna har svarat skriver du följande sanning på tavlan: **Herren organiserar sina heliga i grupper så att varje person kan få ledning och omsorg.**)
- Vad säger vers 4 om hur de heliga skulle få styrka i sina ansträngningar att utföra Herrens vilja?

Ge elever i uppgift att studera Läran och förbunden 136:6–11 tyst för sig själva, och söka efter hur de heliga skulle organisera sig för att ta hand om varandras behov och stödja de fattiga och behövande under färden västerut. Efter en stund kan du ställa följande frågor för att leda samtalet:

- Vilka ord eller uttryck i verserna 6–11 antyder hur de heliga skulle ta hand om varandras behov och de behövande? (Betona gärna uttrycken "ordna för", "förbered" och "färdigställ" i verserna 6, 7 och 9. Det här kommer att visa på

studietekniken att känna igen upprepningar av en princip, även om inte samma ord används.)

- Enligt vers 11, vad lovar Herrens dem som försöker hjälpa andra och förbereda vägen för dem? (När eleverna besvarar frågan skriver du följande princip på tavlan: **Herren välsignar oss när vi hjälper andra och förbereder vägen för dem.**)
- Vem har förberett vägen för er så att ni kan åtnjuta evangeliets välsignelser? Vad gjorde de för att förbereda vägen för er?

Du kan förklara att ordet *pionjär* kan känneteckna en person som går före för att bereda eller öppna vägen för andra att följa, vilket innebär att vi alla kan vara pionjärer på något sätt. Låt eleverna få en liten stund på sig att begrunda hur de kan hjälpa andra och förbereda vägen för dem så att de kan åtnjuta evangeliets välsignelser. Be några elever dela med sig av sina tankar. Vittna om att Herren vill att vi strävar efter att hjälpa till att förbereda vägen för alla hans barn, så att de kan ta emot evangeliet och återvända och leva med honom.

Förklara att de heliga lydde Herrens befallning genom att hjälpa varandra och förbereda vägen för dem som kom efter dem. Den första gruppen pionjärer lämnade Winter Quarters den 5 april 1847. De färdades mer än 160 mil och anlände till Saltsjödalen i slutet på juli 1847. Den 24 juli 1847 ankom president Brigham Young till dalen och fick bekräftelse på att de heliga hade funnit sitt nya hem.

Visa följande uttalande av äldste William R. Walker, tidigare medlem i de sjuttio, och be en elev läsa det för klassen:

”Vare sig du är pionjärättling eller ej, så är mormonpionjärernas arv av tro och uppoffringar din arvedel. Det är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas ädla arvedel” (“Fasta i tron”, *Liahona*, maj 2014, s. 97).

- Varför tror ni att det är viktigt för varje medlem att förstå att ”mormonpionjärernas arv av tro och uppoffringar” är deras arvedel, oavsett vilka deras förfäder är?
- Hur kan mormonpionjärernas resa inspirera kyrkans medlemmar i dag i deras ansträngningar att tjäna andra och hjälpa dem i deras färd tillbaka till vår himmelske Fader?

Visa följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008) och be en elev läsa det för klassen:

”Vi står i dag som förmånstagare till [pionjärearnas] stora ansträngningar. Jag hoppas att vi är tacksamma. Jag hoppas att vi i våra hjärtan bär en djup tacksamhet för allt de gjorde för oss. ...

Mina kära bröder och systrar, hur rikt välsignade är vi inte! Vilken underbar arvedel vi har. Den innefattar uppgifter, lidande, död, vision, tro och kunskap och ett vittnesbörd om Gud den evige Fadern och hans Son, den uppståndne

Herren Jesus Kristus. ...

Vi hedrar dem som har gått före bäst när vi tjänar väl för sanningens sak” (“Troga sin övertygelse”, *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 66–67).

Påminn eleverna om att varje medlem i kyrkan har välsignats av andra som förberett vägen för dem så att de kan åtnjuta evangeliets välsignelser. Uppmuntra eleverna att fundera över vad de kan göra för att förbereda andra, inklusive sina efterkommande, att leva i tro och lydnad till vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 136.
- Gordon B. Hinckley, “Troga sin övertygelse”, *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 65–67.

LEKTION 25

Utahkriget och Mountain Meadows-massakern

Inledning

På 1850-talet ledde spänningar och missförstånd mellan sista dagars heliga och federala regeringstjänstemän till Utahkriget 1857–1858. I september 1857 uppstod en konflikt mellan några sista dagars heliga i södra Utah-territoriet och

medlemmar i ett vagnståg med emigranter på väg mot Kalifornien. De sista dagars heliga, drivna av ilska och rädsla, planerade och utförde massakern på ungefär 120 emigranter. Det här illdådet kallas nu för Mountain Meadows-massakern.

Bakgrundsmaterial

- Richard E. Turley Jr, "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, sep. 2007, s. 17–21.
- "Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints" [Fred och våld bland sista dagars heliga under 1800-talet], Gospel Topics, lds.org/topics.
- Henry B. Eyring, "150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre," 11 sep. 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.

Lektionsförslag

Spänningar mellan sista dagars heliga och Förenta staternas regering

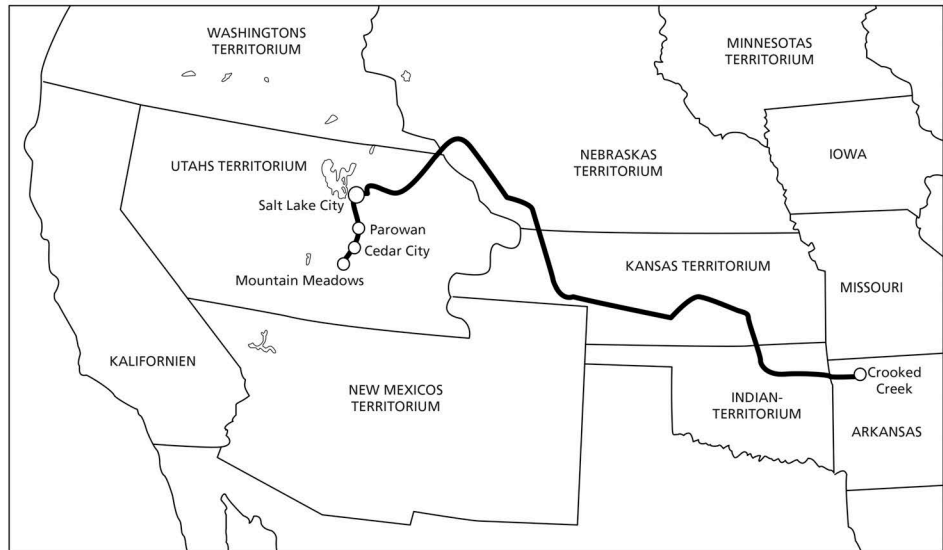

Ge varje elev ett exemplar av utdelningsbladet längst bak i lektionen. Be en elev läsa avsnittet "Ökande spänningar ledde till Utahkriget" för klassen.

- Om ni hade varit sista dagars heliga 1857 och hade hört att en stor trupp närmade sig er stad, vad hade ni då kanske oroat er för? (Eleverna kan nämna att de heliga hade drivits bort med våld från Ohio, Missouri och Illinois. Många hade förlorat sina ägodelar och sin mark, och några hade blivit dödade eller dött under de här förföljelserna. Nyheten om att en armé var i antågande gjorde att några heliga oroade sig för att det skulle upprepas i även i Utah.)

Be en elev läsa avsnittet "Förberedelser för att försvara territoriet" i utdelningsbladet för klassen.

En konflikt uppstod mellan några sista dagars heliga och personer i ett vagnståg med emigranter

Visa en karta som liknar den som tagits med här eller rita en på tavlan.

Be en elev läsa avsnittet "Konflikt med ett vagnståg med emigranter" i utdelningsbladet för klassen.

Be eleverna att tänka på tillfällen när de kom i konflikt med en annan person eller grupp. Be en elev läsa 3 Nephi 12:25 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksam på en princip som Jesus Kristus undervisade om som kan vägleda oss i konfliktsituationer.

- Vad tror ni menas med uttrycket "kom snabbt överens med din motståndare"?

För att hjälpa eleverna att förstå uttrycket ber du en elev läsa följande uttalande av äldste David E. Sorensen i de sjuttios kvarum för klassen:

"Frälsaren sa: 'Var angelägen om att göra upp med din motpart' och befallde oss därmed att lösa våra konflikter i ett tidigt skede så att inte ögonblickets känslor stegras till fysiskt och känslomässigt övergrepp, och vi blir vår vredes fångar" ("Förlåtelse förvandlar bitterhet till kärlek", *Liahona*, maj 2003, s. 11).

- Hur skulle ni sammanfatta Frälsarens undervisning i 3 Nephi 12:25? (När eleverna besvarar frågan skriver du följande eller en liknande princip på tavlan: **Om vi löser konflikter med andra på Herrens sätt kan vi undgå de skadliga följderna av stridigheter.**)
- Hur kunde de som planerade att skada emigranterna från vagnståget ha tillämpat den principen?

Be en elev läsa avsnittet "Konfrontationen stegras" i utdelningsbladet för klassen.

- Vad borde kyrkans ledare i Cedar City ha gjort när William Dame gav dem rådet att inte använda milisen? Vad blev följden av att de förkastade det rådet? (Efter att eleverna svarat skriver du följande lärdom på tavlan: **När vi förkastar råd om att göra det rätta blir vi mer mottagliga för att fatta dåliga eller till och med syndiga beslut.**) Du kan även påpeka att det ligger stor visdom i sättet med rådslag som kyrkan leds med.)

Be några elever att turas om att läsa avsnittet "Anfallen mot emigranterna" för klassen och be eleverna uppmärksamma hur ledare i Cedar City fortsatte att fatta syndiga beslut efter att ha förkastat rådet de fått.

- Vad blev följden av att ledarna i Cedar City beslöt att inte lyda milisbefälhavaren William Dames råd?
- Vilka val hade nu de som bar ansvaret för anfallen? (De kunde bekänna vad de hade gjort och ta konsekvenserna, eller också kunde de försöka dölja sina brott och synder.)

Be eleverna begrunda följande frågor:

- Vad gör ni när ni har gjort något som är orätt? Bekänner ni vad ni har gjort fel och tar konsekvenserna eller försöker ni dölja er synd genom att ljuga?

Några sista dagars heliga planerade och utförde Mountain Meadows-massakern

Förklara att kyrkans medlemmar som var inblandade i anfallen mot emigranterna valde att försöka dölja sina synder. Be klassen att vara uppmärksam på vad som hände till följd av det beslutet när eleverna turas om att läsa avsnitten "Mountain Meadows-massakern" och "Tragiska konsekvenser" i utdelningsbladet för klassen.

Förklara att de val som några ledare för de sista dagars heliga och nybyggare i södra Utah-territoriet gjorde ledde till den tragiska Mountain Meadows-massakern. Kyrkans och territoriets ledare i Salt Lake City löste däremot konflikten med Förenta staternas regering genom fredsförhandlingar 1858. Under den här konflikten, som senare kallades Utahkriget, inlät sig regeringsoldater och milissoldater från Utah i fientliga handlingar, men aldrig i strid.

- Hur skulle ni sammanfatta de val som ledde till Mountain Meadows-massakern?
- Vilka principer kan vi lära oss av den här tragedin? (Eleverna kan nämna flera olika principer, bland annat följande: **Valet att dölja våra synder kan leda till att vi begår fler synder. Valet att dölja våra synder kan leda till ånger och lidande.**)

Försäkra eleverna att om de befinner sig i en situation där ett misstag eller en synd har lett till ytterligare misstag och synder så kan de förhindra framtida samvets kval och ånger genom att vända sig till Herren och omvända sig från sina synder.

Be en elev läsa avsnittet "Kyrkans ledare tog lärdom av massakern" för klassen.

Förklara att några personer har låtit den här händelsen påverka deras syn på kyrkan som helhet negativt på grund av att medlemmar i kyrkan planerade och utförde massakern.

- Varför är det viktigt att inse att enskilda medlemmars misstag och synder inte avgör om evangeliet är sant?

Be en elev läsa uttalandet av president Henry B. Eyring i första presidentskapet i avsnittet "150-årsminnet av Mountain Meadows massakern" i utdelningsbladet för klassen.

- Hur bör vi reagera när vi hör talas om medlemmar i kyrkan som inte lever eller levde efter Frälsarens läror?

Be en elev att läsa Helaman 5:12 för klassen. Be klassen att följa med i texten och vara uppmärksam på hur vi får ett starkt och bestående vittnesbörd så att vår tro inte rubbas i svåra tider, som till exempel när vi får höra talas om medlemmar i kyrkan som inte lever eller levde efter Jesu Kristi läror.

- Hur får vi enligt Helaman 5:12 ett starkt och bestående vittnesbörd? (När eleverna har besvarat frågan kan du skriva följande princip på tavlan: **Vi utvecklar ett starkt vittnesbörd när vi bygger vår tro på Jesu Kristi grundval.**)

För att illustrera den här principen visar du följande och ber en elev läsa det för klassen:

"James Sanders är barnbarnsbarn till ... ett av barnen som överlevde massakern [och är också medlem i kyrkan]. ... Broder Sanders ... säger att när han fick veta att hans förfader hade dödats i massakern så 'påverkade inte det [hans] tro eftersom den grundas på Jesus Kristus, inte på någon person i kyrkan'" (Richard E. Turley Jr, "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, sep. 2007, s. 21).

- Hur kan vår tro på Jesus Kristus stärka oss när vi får höra talas om medlemmar i kyrkan som inte lever eller levde efter Frälsarens läror?
- Vad gör ni som hjälper er att bygga er tro på Jesu Kristi grundval?

Vittna om vikten av att leva efter Frälsarens läror och att grunda vår tro på honom och på hans evangelium. Be eleverna begrunda hur de i högre grad kan bygga sin tro på Jesu Kristi grundval och att sätta upp ett mål att göra det.

Elevernas läsuppgift

- "Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints" [Fred och våld bland sista dagars heliga under 1800-talet], Gospel Topics, lds.org/topics.

Utahkriget och Mountain Meadows-massakern

Ökande spänningar ledde till Utahkriget

Tre år efter att de första sista dagars heliga pionjärerna nådde Saltsjödalen upprättade Förenta staternas regering Utah-territoriet och utsåg Brigham Young till territoriets första guvernör. I mitten av 1857 fick kyrkans ledare höra rykten om att den federala regeringen övervägde att ersätta Brigham Young med en ny guvernör i Utah-territoriet, som skulle understödjas av ett stort antal soldater från

Förenta staternas armé. Den 24 juli 1857 firade Brigham Young tillsammans med en grupp sista dagars heliga tioårsdagen av ankomsten till Saltsjödalen när han fick bekräftelse på en tidigare nyhet att soldater var på väg till Salt Lake City.

Under de föregående åren hade motsättningar och missförstånd lett till växande spänning mellan de sista dagars heliga och federala regeringstjänstemän. De heliga ville styras av ledare som de själva hade valt och hade förkastat federalt tillsatta styresmän som inte delade deras värderingar, några var dessutom oärliga, korrupta och osedliga. Några federala tjänstemän trodde att de heligas handlingar och attityder innebar att de gjorde revolt mot Förenta staternas regering.

Förenta staternas president James Buchanan skickade cirka 2 500 soldater till Salt Lake City för att eskortera en ny guvernör säkert till Utah och för att slå ner vad han trodde var en revolt bland de heliga. Det beslutet fattades utan rättvisande information om läget i Utah (se *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2:a uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2000), s. 368–371).

Förberedelser för att försvara territoriet

I predikningar som president Young och andra ledare i kyrkan höll för de heliga beskrevs de annalkande soldaterna som fiender. De befarade att soldaterna kanske skulle driva ut de heliga från Utah, som de tidigare hade blivit fördrivna från Ohio, Missouri och Illinois. President Young hade i åratal bett de heliga att spara spannmål och upprepade nu den här anvisningen för att de skulle ha något att äta om de måste fly undan soldaterna. Som Utah-territoriets guvernör beordrade han dess milis att göra sig redo att försvara territoriet.

Konflikt med ett vagnståg med emigranter

Ett vagnståg med emigranter från Arkansas som färdades västerut mot Kalifornien kom till Utah vid samma tid som de sista dagars heliga beredde sig på att försvara territoriet mot regeringssoldater som var i antågande. Några personer i vagnståget blev besvikna över att det var så svårt att få köpa välbehövligt spannmål av de heliga, som hade fått anvisning att spara sitt spannmål. Emigranterna kom också i konflikt med medlemmar som inte ville att vagnstågets stora antal hästar och boskap skulle förbruka föda och vatten som de själva behövde till sina egna djur.

Stämningen var upphetsad i Cedar City, den sista bosättningen i Utah på vägen till Kalifornien. Det kom till konfrontation mellan några från vagnståget och några sista dagars heliga. Några personer från vagnståget hotade med att förena sig med regeringssoldaterna mot de sista dagars heliga. Trots att anföraren för vagnståget tillrättvisade dem för att de kom med sådana hotelser, ansåg några ledare och invånare i Cedar City att emigranterna var fiender. Vagnståget lämnade staden bara en timme efter att ha kommit dit, men några av nybyggarna och ledarna i Cedar City ville förfölja och bestraffa männen som hade förgat dem.

Konfrontationen stegras

Eftersom de här medlemmarna inte löste konflikten med emigranterna på Herrens sätt så förvärrades situationen drastiskt. Isaac Haight, borgmästare i Cedar City, major i milisen och stavspresident, begärde tillstånd av sin befälhavare från den närläggna bosättningen Parowan, att få kommandera ut milisen och ställa de skyldiga från vagnståget till svars. Milisens befälhavare William Dame, medlem i kyrkan, gav Isaac Haight rådet att inte bry sig om emigranternas hotelser. Men i stället för att följa det rådet bestämde sig Isaac Haight och andra ledare i Cedar City för att straffa emigranterna genom att övertala några indianer i området att anfalla vagnståget och stjäla deras boskap. Isaac Haight bad en medlem som hette John D. Lee, även han milismajor, att leda det här anfallet mot emigranterna. De båda planerade att sedan ge indianerna skulden.

Anfallen mot emigranterna

Isaac Haight lade fram sin plan att anfälla vagnståget för ett råd bestående av lokala ledare i kyrkan, samhället och milisen. Några i rådet motsatte sig planen på det bestämdaste och frågade Haight om han hade rådgjort med president Brigham Young. Haight sa att han inte hade gjort det men gick med på att skicka en budbärare till Salt Lake City med ett brev som förklarade situationen och frågade vad de skulle göra. Det är omkring 40 mil från Cedar City till Salt Lake City och det innebar att det i bästa fall skulle ta en vecka för en hästburen budbärare att nå Salt Lake City och återvända till Cedar City med president Youngs instruktioner.

Men redan innan Isaac Haight skickade brevet med budbäraren anföll John D. Lee och en grupp indianer emigranternas läger på en plats som kallas Mountain Meadows. Lee ledde anfallet men utan att röja sin identitet för att det skulle se ut som om enbart indianer var inblandade. Flera emigranter dödades eller sårades, men resten av dem slog tillbaka anfallet och tvingade Lee och indianerna att retirera. Emigranterna drog snabbt ihop vagnarna i en cirkel till en vagnborg för att skydda sig. Ytterligare två anfall följde under en fem dagar lång belägring av vagnståget.

Vid ett tillfälle såg milissoldaterna från Cedar City två emigranter utanför vagnborgen. De sköt på dem och dödade den ene. Den andre lyckades undkomma och berättade för emigranterna att vita deltog i anfallen mot dem. De som planerat anfallen hade nu avslöjat sig. Om emigranterna tilläts att fara vidare till Kalifornien, skulle nyheten spridas att sista dagars heliga låg bakom anfallet mot vagnståget. De sammansvurna fruktade att det här skulle få negativa konsekvenser för dem själva och deras folk.

Mountain Meadows-massakern

För att förhindra att nyheten spreds att sista dagars heliga var inblandade i anfallen mot vagnståget, gjorde Isaac Haight, John D. Lee och andra lokala ledare i kyrkan och milisen upp en plan att döda alla emigranterna utom små barn. Följaktligen tog John D. Lee kontakt med emigranterna och sa att milisen skulle beskydda dem från ytterligare anfall genom att leda dem tillbaka till Cedar City i säkerhet. På vägen till Cedar City vände sig milissoldaterna om och sköt på emigranterna. Några indianer rusade fram från gömställen för att delta i anfallet. Av de omkring 140 emigranterna i vagnståget skonades endast sjutton småbarn.

Två dagar efter massakern kom James Haslam till Cedar City med svar från president Young till de lokala ledarna att de skulle låta vagnståget dra vidare i frid. "Haight snyftade som ett barn när han läste Youngs ord och allt han fick fram var: 'Det är för sent, det är för sent'" (Richard E. Turley Jr, "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, sep. 2007, s. 20).

Tragiska konsekvenser

Mountain Meadows-massakern resulterade inte bara i att omkring 120 personer dödades. Den innebar också stort lidande för de överlevande barnen och andra anhöriga till offren. Några sista dagars heliga tog sig an och sörjde för emigrantbarnen som överlevde massakern. År 1859 hämtade federala myndigheter barnen och skickade dem till deras släktingar i Arkansas. Paiuteindianerna fick också lida därför att man med orätt beskyllde dem för brottet.

Kyrkans ledare tog lärdom av massakern

"Brigham Young och andra ledare i kyrkan i Salt Lake City hörde talas om massakern en kort tid efter att den hade ägt rum, men närmare uppgifter om vidden av nybyggarnas inblandning och om brottets förfärliga detaljer fick de först med tiden. År 1859 avlöste de stavsresident Isaac Haight och andra framstående ledare i kyrkan i Cedar City som varit delaktiga i massakern. År 1870 uteslöt de Isaac Haight och John D. Lee från kyrkan.

År 1874 anklagade en lokal åtalsjury nio män för deras medverkan i massakern. De flesta av dem häktades senare, men det var bara Lee som åtalades, fälldes och avrättades för brottet. En av de anklagade blev statens kronvittne [vittnade frivilligt och avlade vittnesmål mot de andra anklagade] och andra tillbringade många år på flykt undan rättvisan. Andra milissoldater som deltog i massakern plågades under resten av sitt liv av fruktansvärda skuldkänslor och återkommande mardrömmar om vad de hade gjort och sett" (Richard E. Turley Jr, "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, sep. 2007, s. 20).

150-årsminnet av Mountain Meadows massakern

President Henry B. Eyring i första presidentskapet har sagt:

"Ansvaret för [Mountain Meadows-massakern] vilar hos lokala ledare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i områdena kring Mountain Meadows vilka också innehade kommunala och militära befattningar och hos medlemmar i kyrkan som handlade under deras ledning. ...

Jesu Kristi evangelium som vi omfattar avskyr det kallblodiga dödandet av män, kvinnor och barn. I stället manar det till fred och förlåtelse. Det som utfördes [i Mountain Meadows] för så länge sedan av medlemmar i vår kyrka utgör ett fruktansvärt och oförsvarligt avsteg från kristna läror och kristet uppförande. ... Utan tvivel ska den gudomliga rättvisan ålägga ett skäligt straff på dem som bar ansvaret för massakern. ...

Må himlens Gud, vars söner och döttrar vi alla är, låta oss hedra dem som dog här genom att till varandra uttrycka den rena kärlek och anda av förlåtelse som hans enfödde Son förkroppsligade" ("150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre", 11 sep. 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre).

LEKTION 26

Uppenbarelsen om prästadömet

Inledning

När missionsarbetet spreds över världen under 1900-talet bad kyrkans ledare om vägledning om restriktionerna i fråga om ordination till prästadömet och tempelförrättningar för kyrkans medlemmar av afrikansk härkomst. En uttrycklig uppenbarelse kom till president Spencer W. Kimball, hans rådgivare i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv

apostlarnas kворum i templet i Salt Lake City den 1 juni 1978. När elever deltar i den här lektionen kommer de att bättre förstå hur de kan närma sig frågor om evangeliet på ett trofast sätt och även lära sig omständigheter och sanningar som hör till just denna uttryckliga uppenbarelse.

Bakgrundsmaterial

- Gordon B. Hinckley, "Priesthood Restoration", *Ensign*, okt. 1988, s. 69–72.
- "Race and the Priesthood" [Ras och prästadömet], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- Ahmad Corbitt, "A Personal Essay on Race and the Priesthood", del 1–4, serien Perspectives on Church History, [history.lds.org/section/perspectives-on-church-history](https://www.history.lds.org/section/perspectives-on-church-history).

Lektionsförslag

Introduktion till Officiellt tillkännagivande – 2

Att närma sig evangeliefrågor på ett trofast sätt

Återge följande situation för klassen:

En dag efter skolan kontaktades Scott av en annan medlem i kyrkan som nyligen hade börjat ha några frågor om kyrkans lära. Scott kände att han var till viss hjälp för vännen, men efteråt undrade han vad han skulle kunna göra annorlunda nästa gång en kyrkans medlem i en liknande situation kommer till honom.

Fråga eleverna vad de har gjort för att hjälpa medlemmar i kyrkan som har kommit till dem med uppriktiga frågor om kyrkan eller dess lära.

Visa och läs följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet:

"Frågor är vittnesbördets födelseplats. En del kan känna sig generade eller ovärdiga för att de har djuplodande frågor om evangeliet, men de behöver inte känna det så. Att ställa frågor är inget tecken på svaghet, det leder till tillväxt.

Gud befaller oss att söka svar på våra frågor och ber oss bara att söka 'med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus' [Moro. 10:4]. När vi gör det kan sanningen om allting uppenbaras för oss 'genom den Helige Andens kraft' [Moro. 10:5].

Var inte rädda. Ställ frågor. Var nyfikna, men tvivla inte! Håll alltid fast vid tron och vid det ljus ni redan fått" ("Spegelbilden i vattnet" [KUV:s brasafton för unga vuxna, 1 nov. 2009], ldschurchnewsarchive.com).

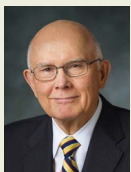
- Vad sa president Uchtdorf som kan hjälpa någon som har frågor om kyrkans lära, historia eller sociala ställning? (Hjälp eleverna förstå följande princip: **Om vi utövar tro på Jesus Kristus så kan uppriktiga frågor till slut ge oss svar från vår Fader i himlen.**)

Förklara att en av de historiska frågorna som en del medlemmar i kyrkan har kommer från en policy i kyrkan som rådde från 1800-talets mitt till 1978, vilken inte tillät svarta män med afrikansk härkomst att ordinerats till prästadömet. Den förbjöd även svarta kvinnor och män från att ta del i tempelbegåvningar och beseglingsförrättningar. Be en elev läsa för klassen följande uttalande som står i inledningen till Officiellt tillkännagivande – 2 (finns i Läran och förbunden). Be eleverna att fundera på hur den här informationen kan hjälpa dem som har frågor om detta historiska ämne.

"Mormons bok lär att 'alla är lika inför Gud': oavsett man är 'svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna' (2 Ne. 26:33). Under hela kyrkans historia har personer av alla raser och nationaliteter blivit döpta i många länder och levt som trofasta medlemmar i kyrkan. Under Joseph Smiths livstid blev några svarta manliga medlemmar i kyrkan ordinerade till prästadömet. Tidigt i dess historia slutade kyrkans ledare att förläna prästadömet till svarta män av afrikansk härkomst. Kyrkans uppteckningar ger inga klara insikter om ursprunget till denna praxis" (inledningen till OT-2).

- Vilka viktiga sanningar innehåller det här uttalandet för dem som brottas med den här frågan?

Visa på meningen "Kyrkans uppteckningar ger inga klara insikter om ursprunget till denna praxis". Även om en del framlägger skäl till varför män av afrikansk härkomst under en tid inte blev ordinerade till prästadömet, så kan de skälen vara oriktiga. Be en elev läsa följande uttalande av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum:

"Om man läser skrifterna med den här frågan i tankarna: 'Varför befallde Herren det här?', upptäcker man att det i färre än en av hundra befallningar gavs något skäl. Det ingår inte i Herrens mönster att ge skäl. Vi [jordiska varelser] kan förse uppenbarelser med skäl. Vi kan förse befallningar med skäl. När vi gör det, gör vi det på eget bevåg. En del försåg den uppenbarelse vi pratar om här [ras och prästadömet] med skäl. Det visade sig att de hade helt fel. ...

Låt oss inte göra det misstag som har gjorts tidigare, här och inom andra områden, att försöka ge skäl till uppenbarelser. Skälen visar sig vara människogivna i stor utsträckning" (*Life's Lessons Learned* [2011], s. 68–69).

- Varför är det klokt att undvika att spekulera om skälen till att personer av afrikansk härkomst inte blev ordinerade till prästadömet eller fick tillträde till templets förrättningar före 1978? (Människan talar ur ett begränsat perspektiv och Gud har inte förklarat anledningen för oss.)

Betona att kyrkan i dag förkastar de teorier som förespråkades förr i den här frågan: mörk hud är ett tecken på gudomlig onåd eller en förbannelse; mörk hud beror på orättfärdiga gärningar i föruttilvaron; blandäktenskap är en synd; eller att svarta eller människor av något folkslag är underlägsna ett annat. Dagens ledare i kyrkan fördömer otvetydigt all rasism, förr och nu, i någon form (se "Race and the Priesthood" [Ras och prästadömet], Gospel Topics, lds.org/topics).

- Hur kan människors tro på Jesus Kristus hjälpa dem att få svar på sina frågor eller bekymmer om restriktionerna som fanns kring prästadömet före 1978?

Officiellt tillkännagivande – 2

Prästadömet och templets välsignelser erbjuds varje värdig medlem

Förklara att före 1978 hade tusentals personer av afrikansk härkomst i olika länder fått ett vittnesbörd om det återställda evangeliet. Kyrkans ledare i Salt Lake City fick en flod av brev från odöpta konvertiter i Nigeria och Ghana som bad att kyrkan skulle skicka missionärer till Afrika. I årtal hade kyrkans ledare bett och överlagt om frågan, men kände att tiden ännu inte var mogen att sända missionärer till Afrika. I Brasilien hjälpte trofasta svarta medlemmar till att bygga templet i São Paulo, som tillkännagavs 1975, trots att de visste att de inte skulle kunna gå in i templet.

Berätta för eleverna att Officiellt tillkännagivande – 2 innehåller den offentliga kungörelsen av den uppenbarelse som mottogs av president Spencer W. Kimball, hans rådgivare i första presidentskapet och tio av medlemmarna av de tolv apostlarnas kворum. Uppenbarelsen togs emot den 1 juni 1978. Be en elev att läsa det första stycket under orden "Kära bröder!" för klassen. Be klassen följa med i texten och lägga märke till vad kyrkans ledare sa sig ha bevittnat.

- Vad hade kyrkans ledare bevittnat över hela jorden?
- Vad hade kyrkans ledare inspirerats med när de bevittnade hur Herrens verk bredde ut sig?

Be en elev att läsa för klassen nästa stycke, som börjar med "Eftersom vi är medvetna om de löften". Be klassen att vara uppmärksam på hur kyrkans ledare handlade efter sina inspirerade önskningar. Fråga:

- Hur handlade president Spencer W. Kimball och andra ledare i kyrkan efter sina inspirerade önskningar?
- Enligt de tre-fyra första raderna i detta stycke, vad kände kyrkans ledare till om restriktionen i fråga om prästadömet? (De visste att en dag skulle alla värdiga män få tillfälle att ta emot prästadömet.)

Förklara att eftersom första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum visste att en uppenbarelse måste ges för att en förändring skulle kunna ske, hade de diskuterat och bett angående prästadömsrestriktionen under många år före 1978.

Visa följande uttalande av president Spencer W. Kimball (1895–1985) och be en elev läsa det för klassen:

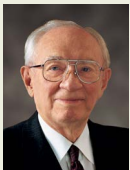
”Dag efter dag gick jag ensam och med högtidligt allvar till de övre rummen i templet, och där utgöt jag min själ och erbjöd mig att utveckla verket. Jag ville göra det som han ville. Jag talade med honom om det och sa: ’Herre, jag vill bara göra det som är rätt. Vi gör inte upp planer för något uppseendeväckande. Vi vill bara göra det som du vill, och vi vill göra det när du vill det och inte förrän då.’”
(*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s. 241).

- Vad lär oss president Kimballs ord om hur en profet söker inspiration? (När eleverna har svarat skriver du följande sanning på tavlan: **Profeter söker vägledning hos Herren för hur de ska leda kyrkan.**)

Be en elev läsa för klassen de två följande styckena i Officiellt tillkännagivande – 2, från och med ”Han har hört våra böner”. Be klassen vara uppmärksam på Herrens svar på bönerna som uppsändes av president Kimball, hans rådgivare i första presidentskapet och medlemmarna av de tolv apostlarnas kворum.

- Vad var Herrens svar på sin profets böner? (Betona Herrens budskap som togs emot i den här uppenbarelsen: **Välsignelserna i Jesu Kristi evangelium är tillgängliga för alla vår himmelske Faders barn.**)

För att hjälpa eleverna förstå hur uppenbarelsen som finns nedskrivnen i Officiellt tillkännagivande – 2 togs emot, dela följande uttalande av president Gordon B. Hinckley (1910–2008), som var med den dag då uppenbarelsen togs emot i templet:

”Det var en helig och helgad atmosfär i rummet. Det kändes som om en kanal öppnades mellan den himmelska tronen och Guds profet som stod på knä och vädjade tillsammans med sina bröder. Guds ande var där. Genom den Helige Andens kraft fick den profeten försäkran om att det han bad om var rätt, att tiden hade kommit och att prästadömetts underbara välsignelser nu skulle erbjudas alla värdiga män överallt oavsett härkomst. ...

Vi visste alla att tiden nu var mogen för en förändring och att beslutet hade kommit från ovan. Svaret var tydligt. Det rådde fullkomlig enighet och samförstånd emellan oss i vår upplevelse”
(”Priesthood Restoration”, *Ensign*, okt. 1988, s. 70).

Förklara att missionärer sändes till Afrika redan kort efter att kyrkans ledare hade fått uppenbarelsen som upphävde prästadömsrestriktionen. Sedan dess har kyrkan uppfört tempel i Afrika, över hundra stavar har organiserats och hundratusentals har tagit emot evangeliets förrättningar där för egen del och för sina avlidna förfäder. (Se till exempel ”Mormons in Africa: A Bright Land of Hope”, mormonnewsroom.org; ”Emerging with Faith in Africa”, del 1–3, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world.)

Visa följande citat av äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum och be en elev läsa det för klassen:

”På varje kontinent och på havets öar samlas de trofasta in till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Olikheter i kulturell bakgrund, språk, kön och utseende blir obetydliga då medlemmarna förlorar sig själva i tjänande till den älskade Frälsaren. Paulus förkunnelse uppfylls: ’Alla ni som har blivit döpta till Kristus har blivit iklädda Kristus.

Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus’ (Gal. 3:27–28).

Endast insikten om Guds sanna faderskap kan frammana en fullkomlig uppskattning för mänsklighetens sanna broderskap. Denna insikt ger en önskan att bygga broar av samarbete i stället för åtskiljande murar” (“Lär oss tolerans och kärlek”, *Liahona*, juli 1994, s. 68).

- Hur förbereder evangeliet oss inför att enas med människor med olika bakgrund?
- Vilka exempel har ni sett på medlemmar i kyrkan från olika bakgrunder som tillsammans växer i enighet och samarbete?

Som avslutning, be eleverna att fundera på hur de skulle svara om de fick frågan varför kyrkan under en tid inte ordinerade män av afrikansk härkomst till prästadömet. Försäkra dem om att det är på sin plats att säga att vi inte vet varför prästadömsrestriktionen infördes och att vi bör dela med oss och vittna om de sanningar vi faktiskt känner till.

Elevernas läsuppgift

- 2 Nephi 26:33; Officiellt tillkännagivande – 2.
- “Race and the Priesthood” [Ras och prästadömet], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

LEKTION 27

Förbereda världen för Jesu Kristi andra ankomst

Inledning

Frälsaren ska en dag återvända till jorden med makt och stor härlighet. I förberedelse för den stora dagen undervisas de heliga att studera tecknen på hans ankomst och förbereda sig för att stå på heliga platser och ha ta "den Helige Anden

till sin vägledare" (L&F 45:57). Herren har förkunnat att kyrkan och dess medlemmar har ett ansvar att förbereda världen för Frälsarens andra ankomst.

Bakgrundsmaterial

- Neil L. Andersen, "Förbered världen för Herrens andra ankomst", *Liahona*, maj 2011, s. 49–52.
- Dallin H. Oaks, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 7–10.
- "Förbered dig för Kristi andra ankomst", kapitel 44 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* (1998), s. 391–399.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 45:15–46, 56–57

Tecken som ska föregå Kristi andra ankomst

Ställ följande fråga till eleverna:

- Hur kan man veta när det kommer att regna?

Förklara att precis som att det finns indikatorer som hjälper oss veta när regnet kommer, så finns det även indikatorer, eller tecken, som hjälper oss veta när Kristi andra ankomst ska ske. Berätta för eleverna att som det står i Matteus 24 mötte Frälsaren sina lärjungar på Oljeberget kort före sin död och beskrev tecknen på hans andra ankomst. Han upprepade några av dessa lärdomar till Joseph Smith i vår tid, som det står i Läran och förbunden 45. Framhåll för eleverna att förberedandet för Jesu Kristi andra ankomst är ett viktigt tema genom hela Läran och förbunden. Be eleverna att ta sig tid när de studerar Läran och förbunden till att notera lärdomar om Jesu Kristi andra ankomst och begrunda hur de kan förbereda sig för den.

Be eleverna läsa Läran och förbunden 45:15–17 och ta reda på vad Herrens lärjungar frågade honom och hur han svarade.

- Vilka frågor ställde lärjungarna till Jesus?
- Vad svarade han?

För att hjälpa eleverna känna igen tecken som ska föregå Kristi andra ankomst skriver du följande hänvisningar på tavlan:

L&F 45:25–27

L&F 45:28–31, 33

L&F 45:40–43

Dela upp eleverna i par och tilldela varje par ett av skriftställena på tavlan. Be dem läsa uttalandena tillsammans och söka efter de tecken som nämns i verserna: Uppmärksamma att några tecken redan har uppfyllts eller håller på att uppfyllas. Överväg att dela följande information i samband med vers 30: "Den era i vilken icke-judarna har företrädare till att mottaga evangeliet kallas för *icke-judarnas tider*. Då kommer icke-judarna ... att få möjlighet att acceptera evangeliet och få frälsning innan den rätten ska ges, åtminstone i någon nämnvärd grad, till judarna" (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. uppl. [1966], s. 721–722).

Efter en stund ber du paren återge för klassen vad de hittat. Föreslå gärna att eleverna markerar tecknen i sina skrifter.

Be en elev läsa Läran och förbunden 45:34 för klassen medan de andra eleverna följer med i texten. Fråga sedan:

- Känner ni er oroliga när ni läser eller hör om de händelser eller tecken som ska föregå Kristi andra ankomst? Varför, eller varför inte?
- Hur kan kunskap om tecknen på Frälsarens andra ankomst hjälpa oss att övervinna rädsla och oro i våra liv?

Be eleverna att läsa Läran och förbunden 45:35–38 tyst för sig själva och ta reda på varför Herren avslöjade tecken som ska föregå hans andra ankomst.

- Varför är det viktigt att inse när tecken på den andra ankomsten uppfylls?

Be eleverna att söka efter sätt att förbereda sig inför Kristi andra ankomst när de läser Läran och förbunden 45:32, 39, 56–57. Samtala sedan om följande:

- Vad lär det här skriftstället er om hur man kan förbereda sig för Kristi andra ankomst? (När eleverna delar med sig av sina tankar, framhåll följande princip: **Det är ytterst viktigt att vi står på heliga platser och tar den Helige Anden till vår vägledare när vi förbereder oss för Kristi andra ankomst.**)
- Vad måste vi göra för att ha den Helige Anden till vår vägledare?
- Hur tror ni att en Jesu Kristi efterföljare kan "stå på heliga platser"? (Heliga platser innefattar templet, kapell och hem. Ett hem kan bli heligt genom regelbunden personlig bön och familjebön, skriftstudier, tjänande och familjens hemafton. Att stå på heliga platser har också att göra med hur vi lever. Om vi lever så att vi är värdiga den Helige Andens ständiga sällskap så står vi på en helig plats. Föreslå gärna att eleverna skriver några av dessa tankar i marginalen i sina skrifter bredvid Läran och förbunden 45:32.)
- När har ni kunnat stå på heliga platser trots att ni lever i en syndfull värld?
- Av vilka anledningar ser ni fram emot Frälsarens andra ankomst? Varför är ni tacksamma för att Frälsaren kommer tillbaka?

Läran och förbunden 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23

Förbereda världen för Kristi andra ankomst

Påminn eleverna om att kursens titel är *Återställsens grunder*. Fråga eleverna:

- Vilka samband eller förhållanden ser ni mellan återställelsen av evangeliet och Kristi andra ankomst?

Skriv följande hänvisningar på tavlan. Be eleverna studera dem och hitta ett gemensamt tema:

Läran och förbunden 29:7–9

Läran och förbunden 34:5–7

Läran och förbunden 39:19–23

Efter en stund ber du eleverna vända sig till personen bredvid och samtala om vad de här skriftställerna har gemensamt. Fråga några elever hur de skulle sammanfatta budskapet i dessa skriftställen. (När eleverna delar med sig av sina tankar, hjälp dem identifiera denna princip: **När vi predikar evangeliet för andra hjälper vi till med att förbereda världen för Kristi andra ankomst.**)

Be eleverna att titta tillbaka på kapitel 29, 34 och 39 i Läran och förbunden och lägga märke till datumen då dessa uppenbarelser gavs. Fråga:

- Hur snart efter att kyrkan organiserats började Herren undervisa om principen vi nyss identifierade?

Be en elev läsa följande uttalande av äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum:

”Ända sedan återställsens första tid har bröderna tagit mycket allvarligt på uppdraget att förkunna evangeliet. År 1837, bara sju år efter det att kyrkan organiserats, i en tid när det rådde fattigdom och förföljelser, sändes missionärer till England för att undervisa om evangeliet. Inom några år predikade missionärer på så vitt skilda platser som Österrike, Franska Polynesien, Indien, Jamaica, Chile och Kina.

Herren har välsignat detta verk och kyrkan upprättas över hela världen. ... Solen går aldrig ner över rättfärdiga missionärer som vittnar om Frälsaren. Tänk på den andliga kraften hos 52 000 missionärer, begåvade med Herrens Ande, som modigt förklarar att 'inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma ... än i och genom Kristi namn' [Mosiah 3:17]. ... Världen förbereds för Frälsarens andra ankomst till stor del tack vare Herrens arbete genom hans missionärer” (se ”Förbered världen för Herrens andra ankomst”, *Liahona*, maj 2011, s. 51).

Samtala om följande:

- Hur förbereder det budskap som kyrkans missionärer undervisar om människor för Jesu Kristi andra ankomst?

- Varför behövde evangeliet återställas innan Frälsaren åter skulle komma till jorden?

Visa följande uttalande av president Joseph F. Smith (1838–1918) och be en elev läsa det för klassen:

”Evangeliet lär människor att vara ödmjuka, trofasta, hederliga och rättfärdiga inför Herren och mot varandra. I samma grad som dess principer efterlevs kommer frid och rättfärdighet att sprida ut sig och befästa på jorden; synd, stridigheter, blodsutgjutelse och fördärv av alla slag kommer att upphöra och jorden kommer att renas och förvandlas till en lämplig boningsplats för himmelska varelser, en plats för Herren vår Gud att komma och vistas på, vilket han gör under tusenårsriket” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith s. 396–397*).

”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ... ser det som en del av sin uppgift att förbereda vägen för Guds Sons bokstavliga och härliga ankomst till jorden, för att regera över den och bo där tillsammans med sitt folk” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith, s. 397*).

Ställ följande frågor:

- Vilka tankar eller andliga maningar har kommit till er under den här lektionen om kyrkans och medlemmarnas ansvar att förbereda världen för Kristi andra ankomst?
- Hur kan ert arbete att hjälpa andra att förbereda sig för Kristi andra ankomst samtidigt hjälpa er att förbereda er själva?

Avsluta lektionen genom att låta eleverna berätta vad de har gjort för att dela med sig av budskapet om återställelsen till personer som inte delar vår tro.

Elevernas läsuppgift

- Läran och förbunden 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23; 45:15–46, 56–57; 88:81–87.
- Neil L. Andersen, ”Förbered världen för Herrens andra ankomst”, *Liahona*, maj 2011, s. 49–52.

LEKTION 28

Påskynda frälsningsarbetet

Inledning

På senare år har kyrkans ledare lagt tonvikt på Herrens profetia om att han ska "påskynda [sitt] verk" (L&F 88:73). Frälsningsarbetet innefattar medlemmars missionsarbete, att behålla omvända, att aktivera mindre aktiva medlemmar,

tempeltjänst och släktforskning och att undervisa om evangeliet. Den här lektionen kommer att hjälpa eleverna att bättre förstå sina ansvar att som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga delta i detta arbete.

Bakgrundsmaterial

- Dieter F. Uchtdorf, "Sover du dig genom återställelsen?" *Liahona*, maj 2014, s. 58–62.
- "Påskynda frälsningsarbetet", *Liahona*, okt. 2013, s. 30–33.

Lektionsförslag

Läran och förbunden 138:53–56

Herren påskyndar sitt verk

Berätta för eleverna att strax före sin död såg president Joseph F. Smith en syn om andevärlden, vilken nu finns nedtecknad i Läran och förbunden 138. Han lärde sig att ledarna i den sista tidsutdelningen och "många andra" var förberedda i förutgången för sina jordiska ansvar. Be en elev läsa Läran och förbunden 138:53–56 för klassen medan eleverna följer med i texten och söker efter ansvaren som dessa ledare gavs i förutgången.

- Vilka ansvar gavs till dessa ledare i förutgången? Vilken förberedelse fick de där?
- Vilka ansvar kan ha givits till er i förutgången? Vilken förberedelse kan ni ha fått? (När eleverna delar med sig av sina tankar, hjälp dem identifiera denna princip: **Vi förbereddes i förutgången inför att komma till jorden i tidernas fullbord för att verka för människosjälarnas frälsning.**)

Visa följande uttalande av president Thomas S. Monson och be en elev läsa det för klassen:

"Vet du att den återställda kyrkan var 98 år gammal innan den hade 100 stavar? Men mindre än 30 år senare hade kyrkan bildat 200 stavar. Och bara åtta år efter det hade kyrkan över 300 stavar. I dag [2014] finns det över 3 000 stavar.

Varför växer kyrkan allt snabbare? Är det för att folk känner till oss i högre grad? Är det för att vi har fina kapell?

Allt det här är viktigt, men anledningen till att kyrkan växer i dag är att Herren sa att den skulle göra det. I Läran och förbunden sa han: 'Se, jag skall påskynda mitt verk i dess tid' (L&F 88:73).

Som vår himmelske Faders andebarn sändes vi till jorden under den här tiden för att vi skulle medverka till att påskynda arbetet" (se "Påskynda arbetet", *Liahona*, juni 2014, s. 4).

- Enligt president Monson, varför sändes vi till jorden under den här tiden? (När eleverna svarar, hjälp dem förstå denna princip: **Det är vårt ansvar att medverka till att påskynda vår himmelske Faders arbete.**)
- Hur har ni upplevt att Gud "påskyndar" sitt arbete? (Det finns många svar på den här frågan, inklusive förändringen av åldrarna för missionsarbete, det ökade antalet missionärer, det ökade antalet tempel och ökningen av verktyg som underlättar släktforskningen.)

Framhåll att de här svaren är bevis på att Herren påskyndar sitt arbete på båda sidor om slöjan. Förklara att kyrkans ledare i dag har betonat fem områden inom frälsningsarbetet och bätt var och en av oss att medverka i dessa områden för att påskynda Guds arbete i dessa sista dagar. Visa följande uttalande av äldste L. Whitney Clayton i presidentskapet för de sjuttio och be en elev läsa det för klassen. Be klassen identifiera dessa fem områden som är en del av frälsningsarbetet:

"Levande profeter och apostlar lär oss att 'medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka har sänts ut "för att arbeta i hans vingård för människosjälarnas frälsning" (L&F 138:56). Detta frälsningsarbete innefattar medlemmars missionsarbete, att behålla omvända, att aktivera mindre aktiva medlemmar, tempeltjänst och släktforskning och att undervisa om evangeliet' [*Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 5.0]" ("Frälsningsarbetet: Då och nu", *Liahona*, sep. 2014, s. 23).

Medan eleverna identifierar de fem områdena skriver du följande på tavlan:

Medlemmars missionsarbete
Behålla nyomvända
Aktivera mindre aktiva medlemmar
Tempeltjänst och släktforskning
Undervisa om evangeliet

Läran och förbunden 88:73

Vi kan alla bidra till att påskynda Herrens verk

Be en elev läsa Läran och förbunden 88:73 för klassen medan de andra eleverna följer med i texten. Förklara sedan för eleverna att vi alla bör sträva efter öka våra bidrag för att påskynda Herrens verk. Dela ut utdelningsbladet som finns längst bak i lektionen till eleverna och förklara att detta utdelningsblad kommer att hjälpa dem att tänka på hur de kan öka sina bidrag. Föreslå att varje

elev väljer och för sig själv läser ett eller flera av uttalandena i utdelningsbladet och förbereder sig på att besvara frågorna som finns i det.

När eleverna har haft tillräcklig tid att läsa och förbereda sig, kan du be en elev läsa första citatet för klassen. Be sedan flera elever att svara på de tre frågorna i utdelningsbladet, med fokus på medlemmars missionsarbete. Upprepa den här processen för vart och ett av de fem citaten.

Hjälp eleverna känna att frälsningsarbetet är sant och viktigt genom att ställa följande frågor:

- Hur har ni välsignats när ni har deltagit i ett eller flera av dessa områden för att påskynda frälsningsarbetet? Vad har ni upplevt när ni har deltagit i ett eller flera av dessa områden som har varit särskilt meningsfullt för er?

Visa följande uttalande av president Dieter F. Uchtdorf i första presidentskapet och be en elev läsa det för klassen:

”När vår tid på jorden är slut, vilka upplevelser kan vi dela med oss av om vårt eget bidrag till denna betydelsefulla tid i våra liv och till främjandet av Herrens verk? Kommer vi kunna säga att vi kavlade upp ärmarna och arbetade av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka? Eller kommer vi behöva medge att vår roll mest var åskådarens?” (Sover du dig genom återställelsen?, *Liahona*, maj 2014, s. 59.)

Låt eleverna planera vad de ska göra för att medverka mer i frälsningsarbetet genom att fråga:

- Hur har ni sett andra bidra till att påskynda Herrens verk?
- Hur planerar ni att bidra till att påskynda Herrens verk?
- Hur kan vår kunskap och vårt vittnesbörd om återställelsen motivera oss att i högre grad medverka i frälsningsarbetet?

Be några elever berätta om något de har lärt sig om evangeliets återställelse genom sina studier i den här kursen och bära sina vittnesbörd om detta. Avsluta med att vittna om sanningen i att evangeliet återställdes genom profeten Joseph Smith.

Elevernas läsuppgift

- Dieter F. Uchtdorf, ”Sover du dig genom återställelsen?” *Liahona*, maj 2014, s. 58–62.

Påskynda frälsningsarbetet

Begrunda följande frågor i samband med vart och ett av de fem områden som är del av frälsningsarbetet:

- Hur kan dina insatser i denna del av Guds arbete föra andra närmare frälsningens välsignelser?
- Vilka erfarenheter har du fått och vilka välsignelser har du mottagit när du har medverkat i det här området för att påskynda Herrens frälsningsarbete?

- Vad kan du göra, oavsett ditt nuvarande ämbete, för att bidra i det här området av frälsningsarbetet?

Medlemmars missionsarbete

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum lärde:

”Bröder och systrar, lika visst som Herren har inspirerat fler missionärer att verka, öppnar han också sinnen och hjärtan hos fler goda och ärliga människor att ta emot hans missionärer. Du känner dem redan eller kommer att lära känna dem. De finns i din familj eller bor i ditt grannskap. De går förbi dig på gatan, sitter bredvid dig i skolan och kopplar upp sig till dig via internet. Du är också en viktig del av detta spirande underverk.

Om du inte är heltidsmissionär med missionärsbricka på bröstet så är tiden nu inne att måla en i ditt hjärta – målad, som Paulus sa, ’inte med bläck utan med den levande Gudens Ande’ [2 Kor. 3:3]. ... Vi har alla ett bidrag att ge till detta underverk” (“Det är ett underverk”, *Liahona* maj 2013, s. 78).

Behålla nyomvända

Äldste M. Russell Ballard i de apostlarnas kворum förkunnade:

”Ni och jag måste göra allt vi kan för att se till att varje medlem i kyrkan blir fullständigt omhändertagen och kan åtnjuta alla de välsignelser som evangeliet har att erbjuda.

President Gordon B. Hinckley har påmint er och mig om vårt ansvar att vara medarbetare till Herren i att genomföra hans planer för kyrkan. I en satellitutsändning sa han:

’Herren har ålagt oss att undervisa om evangeliet för hela skapelsen. Det kommer att kräva varje heltids- och stavmissionärs bästa insats. Det kommer att kräva det yttersta av varje biskop, av varje biskopsrådgivare, av varje medlem i församlingsrådet’ (“Finn lammen, föd fåren”, *Liahona*, juli 1999, s. 121). Det kommer att kräva det yttersta av varje medlem” (“Medlemmarna utgör nyckeln”, *Liahona*, sep. 2000, s. 14).

Aktivera mindre aktiva medlemmar

”Vår roll [som medlemmar] är att ägna oss åt att älska och tjäna människorna omkring oss – trösta en nödlidande medarbetare, inbjuda våra vänner till ett dop, hjälpa en äldre granne med hans trädgård, bjuda hem en mindre aktiv på middag, eller hjälpa en granne med hennes släktforskning. De här är alla naturliga, positiva sätt att bjuda in mindre aktiva medlemmar och personer som inte delar vår tro i våra liv och följaktligen i evangeliets ljus. Att berätta om det roliga och heliga som hänt i våra liv kan faktiskt vara det bästa sättet varpå någon av oss kan ’arbeta i [Jesu Kristi] vingård för människosjälarnas frälsning’ (L&F 138:56)” (“Påskynda frälsningsarbetet”, *Liahona*, okt. 2013, s. 30).

Tempeltjänst och släktforskning

Äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum lärde:

”Kyrkans ledarskap har högt och tydligt förkunnat för det uppväxande släktet att de ska bana väg för att använda tekniken till att uppleva Elias ande, finna sina förfäder och utföra tempelförrättningar för dem. En stor del av grovarbetet med att påskynda frälsningsverket för både levande och döda ska utföras av er ungdomar” (“Rötter och grenar”, *Liahona*, maj 2014, s. 46).

Undervisa om evangeliet

”Ansvaret att undervisa om evangeliet är inte begränsat till dem som fått en formell kallelse som lärare. Som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har man ett ansvar att undervisa om evangeliet. Som förälder, son, dotter, make, hustru, broder, syster, ledare i kyrkan, lärare för en klass, hemlärare, besökslärare, medarbetare, granne eller vän får du möjligheter att undervisa. Ibland kan du undervisa öppet och direkt genom det du säger och vittnesbördet du bär. Och du undervisar alltid genom exempel” (*Undervisning: Den högsta kallelsen: Ett källmaterial för undervisning om evangeliet* (2000), s. 3–4).

Utdelningsblad

Mormons bok – slutstenen i vår religion

”Slutstenen i vittnesbördet om Kristus”

”Mormons bok är slutstenen i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus, som själv är hörnstenen till allt vi gör. Den bär vittne om hans verklighet. ... Därför är dess vittnesbörd om Mästaren klart, oförfalskat och fullt av kraft. ... En stor del av den kristna världen förnekar idag Frälsarens gudomlighet. De ifrågasätter hans mirakulösa födelse, hans fullkomliga liv och att hans härliga uppståndelse verkligen ägde rum. Mormons bok talar på ett klart och omiskännligt sätt om sanningen i allt detta. Den ger också den mest fullständiga beskrivningen av läran om försoningen” (se Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 3, 4).

Mormons bok – slutstenen i vår religion

”Slutstenen i vår lära”

”I Mormons bok finner vi fullheten av de lärdomar som behövs för vår frälsning. Och de lärs ut så tydligt och enkelt att även små barn kan lära sig frälsningens och upphöjelsens vägar. Mormons bok erbjuder så mycket som vidgar vår förståelse för frälsningens lärdomar. Utan den är mycket av det som undervisas om i andra skrifter inte alls så tydligt och dyrbart” (Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4).

Mormons bok – slutstenen i vår religion

”Slutstenen i vårt vittnesbörd”

”Mormons bok [är] slutstenen i vårt vittnesbörd. På samma sätt som valvbågen går sönder om slutstenen tas bort, så står och faller kyrkan med sanningen i Mormons bok. ... Om Mormons bok är sann ... då måste man godta anspråken på återställelsen och allt som följer med den” (Ezra Taft Benson, ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4).

Balansera kyrkans historia

Äldste Steven E. Snow i de sjuttios kворum har sagt:

”Internet har gjort all slags information lättillgänglig – bra, dålig, sanningsenlig, falsk – inklusive information om kyrkans historia. Man kan läsa en hel del om vår historia, men det är viktigt att läsa den och förstå den i sitt sammanhang. Svårigheten med en del information på internet är att den har tagits ur sitt sammanhang, och man ser inte hela bilden.

Information som försöker generera kyrkan är vanligtvis mycket subjektiv och orättvis. Vi bör söka efter källor som beskriver vår tro och vår historia på ett mer objektivt sätt. Många webbplatser har illvilliga avsikter och kan tillkännage information på ett sensationellt sätt. Sök efter källor med erkända och respekterade historiker, oavsett om de tillhör kyrkan eller inte.

En del ungdomar blir förvånade och chockerade över anti-mormonmaterial på internet eftersom de inte har stärkt sig för att stå emot det. De kanske inte har tillbringat tillräckligt med tid åt den andliga sidan för att förbereda och stärka sig inför vad som än kan komma. När livet slår undan benen på dem är det viktigt att de gör de grundläggande saker som vi alltid talar om: att de fortsätter studera skrifterna och be meningsfulla böner till sin himmelske Fader. De här grundläggande vanorna förbereder dem för allt slags motstånd, även anti-mormonartiklar som de ser på internet” (“Balansera kyrkans historia”, *Liahona*, juni 2013, s. 46).

Balansera kyrkans historia

Äldste Steven E. Snow i de sjuttios kворum har sagt:

”Internet har gjort all slags information lättillgänglig – bra, dålig, sanningsenlig, falsk – inklusive information om kyrkans historia. Man kan läsa en hel del om vår historia, men det är viktigt att läsa den och förstå den i sitt sammanhang. Svårigheten med en del information på internet är att den har tagits ur sitt sammanhang, och man ser inte hela bilden.

Information som försöker generera kyrkan är vanligtvis mycket subjektiv och orättvis. Vi bör söka efter källor som beskriver vår tro och vår historia på ett mer objektivt sätt. Många webbplatser har illvilliga avsikter och kan tillkännage information på ett sensationellt sätt. Sök efter källor med erkända och respekterade historiker, oavsett om de tillhör kyrkan eller inte.

En del ungdomar blir förvånade och chockerade över anti-mormonmaterial på internet eftersom de inte har stärkt sig för att stå emot det. De kanske inte har tillbringat tillräckligt med tid åt den andliga sidan för att förbereda och stärka sig inför vad som än kan komma. När livet slår undan benen på dem är det viktigt att de gör de grundläggande saker som vi alltid talar om: att de fortsätter studera skrifterna och be meningsfulla böner till sin himmelske Fader. De här grundläggande vanorna förbereder dem för allt slags motstånd, även anti-mormonartiklar som de ser på internet” (“Balansera kyrkans historia”, *Liahona*, juni 2013, s. 46).

Skilja sant från falskt

I alla evangelieutdelningar har ondskans makter motarbetat Gud och hans verk. Men Guds verk kommer inte att hejdas. I de här sista dagarna har stenen huggits ut ur berget, och den ska "rulla fram tills den har uppfyllt hela jorden" (L&F 65:2). Men eftersom enskilda medlemmar i kyrkan kan bli bedragna, behöver var och en av oss "alltid vaka och be" (3 Ne. 18:18).

"Det finns inget behov för dig eller mig i den här upplysta tidsåldern, när evangeliets fullhet har återställts, att segla över outforskade hav eller färdas på omarkerade leder i sökandet efter sanningens källa. En kärleksfull himmelsk Fader har lagt ut kursen och gett oss en osviktig karta – ja, *lydnad*! Kunskap om sanningen och svaren på våra största frågor kommer till oss när vi lyder Guds bud" (Thomas S. Monson, "Lydnad ger välsignelser", *Liahona*, maj 2013, s. 89).

"Tvivla [först] på era tvivel innan ni tvivlar på er tro. Vi får aldrig låta tvivel hålla oss fångna och borta från den gudomliga kärleken, friden och de gåvor som kommer genom tro på Herren Jesus Kristus" (Dieter F. Uchtdorf, "Kom och förena er med oss", *Liahona*, nov. 2013, s. 23).

Satan är den stora bedragaren, 'våra bröders åklagare' [Upp. 12:10], lögnens fader [Joh. 8:44] som ständigt försöker bedra oss så att han kan få oss på fall [se L&F 50:3]. ...

Hos dem som redan omfattar sanningen är hans främsta strategi att så frön av tvivel.

Han har till exempel fått många medlemmar att snava när de upptäcker information om kyrkan som verkar motsäga det de tidigare lärt sig.

Om du upplever något sådant, kom ihåg att det i informationens tidsålder finns många som skapar tvivel om vad som helst och allting, när som helst och överallt. ...

Och det är alltid bra att komma ihåg att bara för att något finns i tryck, finns på internet, upprepas ofta eller har mäktiga förespråkare, behöver det inte vara sant.

Ibland presenteras osanna anspråk eller information på ett sådant sätt att de förefaller helt trovärdiga. ...

Det som verkar motsägelsefullt nu kan bli helt begripligt

när vi söker efter och tar emot mera pålitlig information" (Dieter F. Uchtdorf, "Vad är sanning?" [andakt i KUV:s regi, 13 jan. 2013], lds.org/broadcasts).

"När vi jämför nutida seder och åsikter med det vi vet om Guds planer och de förutsättningar som ges i Guds ord och levande profeters lärdomar, ... vet [vi] att vi då befinner oss på säker mark i evigheten" (Dallin H. Oaks, "Som han tänker i sitt hjärta" [En kväll med äldste Dallin H. Oaks, 8 feb. 2013], lds.org/broadcasts).

"När du är rädd eller tvivlar eller har det svårt, håll fast vid det du redan har åstadkommit, även om det är begränsat. ... När de stunderna kommer och problem uppstår, vars lösning inte uppnås omedelbart, *håll då fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap*" (Jeffrey R. Holland, "Jag tror", *Liahona*, maj 2013, s. 93–94).

"Vi kanske kan påminna den som har uppriktiga frågor om att information på internet inte har något 'sanningsfilter'. En del information, hur övertygande den än är, är helt enkelt inte sann" (Neil L. Andersen, "Joseph Smith", *Liahona*, nov. 2014, s. 29).

"Svar på andliga frågor ges till personer som inte förhärdar sitt hjärta, som frågar i tro och tror att de ska få, samt de som troget håller buden" (Paul V. Johnson, "Ett mönster för att lära andliga ting" [tal till KUV:s lärare, 7 aug. 2012], si.lds.org).

"Att studera kyrkan ... genom dess avfällingars ögon är som att intervjua Judas för att förstå Jesus" (Neal A. Maxwell, "All Hell Is Moved" [andakt vid Brigham Young University, 8 nov. 1977], s. 3, speeches.byu.edu).

Att hålla sig stark i tider av motstånd

Avfall i Kirtland: Behovet av att trofast följa kyrkans ledare

År 1837 fick de heliga i Kirtland, Ohio ekonomiska problem. För att hjälpa de heliga bli mer ekonomiskt självförsörjande bildade Joseph Smith och andra ledare i kyrkan ett företag som var som en bank och kallade det för Kirtland Safety Society. På grund av den utbredda ekonomiska depressionen på den tiden gick många banker under i Förenta staterna. Kirtland Safety Society gick samma öde till mötes under hösten 1837. Två hundra av bankens investerare förlorade nästan allt, och Joseph Smith förlorade mest av alla. Trots att Kirtland Safety Society inte hade bildats av kyrkan ansåg några av heliga att kyrkan eller profeten ägde banken och lade skulden för sina egna ekonomiska problem på Joseph Smith. Några började till och med att kalla honom för en fallen profet. Men trots att banken gick under fortsatte många som förlorat sina pengar i tron och fortsatte att stödja profeten.

En anda av avfall och kritik började sprida sig bland många av de heliga. Innan juni 1838 hade omkring 200–300 avfallingar lämnat kyrkan, bland annat fyra apostlar, de tre vittnena till Mormons bok och en medlem av första presidentskapet. Men de flesta heliga under den här perioden av prövningar fortsatte att vara trofasta, som till exempel Brigham Young. De stärktes av Herren och förblev trogna sina vittnesbörd. Flera av dem som lämnade kyrkan under denna period av avfall återvände senare och bad om att få förenas med Herrens kyrka igen. Bland dem fanns Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson och Frederick G. Williams.

Under dessa problem i Kirtland försökte några avfallingar döda Joseph Smith. Varnade av Anden lämnade han och Sidney Rigdon staden under natten den 12 januari 1838. Deras fiender förföljde dem i flera dagar, men Herren beskyddade dem. De anlände tillsammans med sina familjer till Far West i Missouri den 14 mars 1838.

Samtala om följande frågor i gruppen:

- Vilka principer kan vi hämta ur dessa händelser om hur man kan bemöta motstånd i livet? Vad kan de händelserna lära oss om hur vi kan bemöta motstånd mot kyrkan?
- Vad kan vi göra för att förbli trofasta kyrkans ledare även om vi hör andra kritisera dem?
- Hur har ni välsignats av att följa profeten?

Konflikt i norra Missouri: Uthärda motstånd väl

Missnöjda och uteslutna medlemmar i kyrkan som bodde bland de heliga i Far West stämde under 1837 och 1838 kyrkan och dess ledare och de började trakassera kyrkan. I juni 1838 brast Sidney Rigdon ut i ett hetlevrat tal känt som "saltpredikan". Han hänvisade till Matteus 5:13 och sa att om saltet förlorar sin sälta duger det inte till annat än att kastas ut. Han antydde att de som lämnat kyrkan borde tvingas att lämna de heliga. Två veckor senare, den 4 juli, höll Sidney Rigdon ett tal där han lovade att de heliga skulle försvara sig själva om det så ledde till ett "utrotningskrig". Trots att båda dessa tal tycktes motsäga Herrens instruktioner om att "söka fred" (L&F 105:38) publicerades båda talen och orsakade stor oro utanför kyrkan.

Under den här tiden förestavade Sampson Avard, en nybliven medlem, hemliga eder för dem som tillsammans med honom bildade rövarbandet daniterna. Avard gav dem i uppgift att råna och plundra missouriborna och hävdade att det skulle bygga upp Guds rike. Avard övertygade sina efterföljare att hans instruktioner kom från första presidentskapet. Sanningen kom senare fram och Avard uteslöts. Avars handlingar skadade kyrkans anseende svårt och bidrog till att profeten fängslades i Liberty.

I oktober 1838 resulterade en strid mellan några medlemmar i kyrkan och Missouris milismän i dödsfall på båda sidor. Överdrivna rapporter om striden nådde guvernör Lilburn W. Boggs, guvernör i staten Missouri, som sedan utfärdade det som blivit känt som utrotningsordern: "Mormonerna måste behandlas som fiender och *måste utrotas* eller drivas ut ur staten, om nödvändigt för allmänhetens bästa" (citerad i *History of the Church*, 3:175). Inom kort omringades staden Far West av en milis fem gånger större än de heligas styrkor. Joseph Smith och andra ledare i kyrkan sattes i fängelse i Liberty, där de blev kvar hela vintern. Resten av de heliga tvingades lämna staten.

Samtala om följande frågor i gruppen:

- Vilka principer lär vi oss av dessa händelser som kan hjälpa oss att bättre uthärda motstånd?
- Varför är det viktigt att vi alla följer Frälsarens exempel i krissituationer eller under motstånd? Vad hände i norra Missouri på grund av att några av de heliga inte gjorde det?
- När har ni sett hur en persons ord eller handlingar har lett till att någon får en positiv bild av kyrkan?

Utdrag ur King Follett-talet

Profeten Joseph Smith (1805–1844) lärde:

”Om en människa inte lär sig mer än att äta, dricka och sova och inte begriper något av Guds syften är hon lik djuret, som förstår detsamma. Det äter, dricker, sover och vet ingenting om Gud; ändå vet det lika mycket som vi, såvida vi inte är i stånd att förstå det

genom inspiration från den Allsmåktige Guden. Om människor inte förstår Guds natur, förstår de inte sig själva. ...

Min första avsikt är att ta reda på den ende vise och sanne Gudens natur och vad slags varelse han är. ...

Gud själv var en gång i tiden som vi är nu och är en upphöjd människa och sitter på tronen där uppe i himlen! Det är den stora hemligheten. Om förlåten i dag skulle brista och den store Guden, som i sin makt håller världen i dess bana och

uppehåller alla världarna och alla ting, skulle visa sig – om ni skulle se honom i dag, skulle ni se honom till formen lik en människa – till gestalten, utseendet och formen lik en människa som ni, ty Adam skapades till Guds avbild till att vara lik honom och fick undervisning av och vandrade, talade och samtalande med honom på samma sätt som en människa talar och umgås med en annan människa (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 40, 41*).

”Här är alltså evigt liv – att känna den ende vise och sanne Guden. Ni måste själva lära er hur ni skall bli Gudar och bli konungar och präster åt Gud, ... genom att gå från en låg grad till en högre och från något smått till något stort, från nåd till nåd, från upphöjelse till upphöjelse, till dess ni når de dödas uppståndelse och är i stånd att dväljas i den eviga elden och sitta i härlighet som de gör, vilka sitter på en tron i evig makt” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 220*).

Utdrag ur King Follett-talet

Profeten Joseph Smith (1805–1844) lärde:

”Om en människa inte lär sig mer än att äta, dricka och sova och inte begriper något av Guds syften är hon lik djuret, som förstår detsamma. Det äter, dricker, sover och vet ingenting om Gud; ändå vet det lika mycket som vi, såvida vi inte är i stånd att förstå det

genom inspiration från den Allsmåktige Guden. Om människor inte förstår Guds natur, förstår de inte sig själva. ...

Min första avsikt är att ta reda på den ende vise och sanne Gudens natur och vad slags varelse han är. ...

Gud själv var en gång i tiden som vi är nu och är en upphöjd människa och sitter på tronen där uppe i himlen! Det är den stora hemligheten. Om förlåten i dag skulle brista och den store Guden, som i sin makt håller världen i dess bana och

uppehåller alla världarna och alla ting, skulle visa sig – om ni skulle se honom i dag, skulle ni se honom till formen lik en människa – till gestalten, utseendet och formen lik en människa som ni, ty Adam skapades till Guds avbild till att vara lik honom och fick undervisning av och vandrade, talade och samtalande med honom på samma sätt som en människa talar och umgås med en annan människa (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 40, 41*).

”Här är alltså evigt liv – att känna den ende vise och sanne Guden. Ni måste själva lära er hur ni skall bli Gudar och bli konungar och präster åt Gud, ... genom att gå från en låg grad till en högre och från något smått till något stort, från nåd till nåd, från upphöjelse till upphöjelse, till dess ni når de dödas uppståndelse och är i stånd att dväljas i den eviga elden och sitta i härlighet som de gör, vilka sitter på en tron i evig makt” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 220*).

Kvinnan och prästadömet

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum sa:

”I ett tal till Hjälpföreningen sa president Joseph Fielding Smith, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum: ’Att systrarna inte fått prästadömet, det har inte blivit förlänat dem, innebär inte att Herren inte gett dem myndighet. ... En person kan få myndighet – man eller kvinna – att utföra

vissa ting i kyrkan som är bindande och absolut nödvändiga för vår frälsning, såsom det arbete våra systrar utför i Herrens hus. De har fått myndighet given dem att utföra stora och förunderliga ting, heliga inför Herren och lika bindande som de välsignelser som är givna av de män som bär prästadömet’ [Joseph Fielding Smith, ’Relief Society—An Aid to the Priesthood’, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4].

I detta viktiga tal sa president Smith om och om igen att kvinnor har fått myndighet. Han sa till kvinnorna: ’Ni kan tala med myndighet eftersom Herren har gett er myndighet.’ Han sa även att Hjälpföreningen [’har] getts kraft och myndighet att utföra många storslagna gärningar. Det arbete som de

utför sker genom gudomlig myndighet.’ Och naturligtvis görs det arbete som utförs i kyrkan av kvinnor eller män, oavsett om det är i templet eller i församlingen eller i grenen, under ledning av dem som innehar prästadörets nycklar. Om Hjälpföreningen förklarade president Smith att [’Herren] har gett dem denna storslagna organisation där de har myndighet att tjäna under ledning av församlingarnas biskopar, och se efter vårt folks behov, både andliga och timliga’ [Relief Society—An Aid to the Priesthood’, s. 4–5]. ...

Vi har inte för vana att tala om att kvinnor har prästadörets myndighet i sina ämbeten i kyrkan, men vilken annan myndighet skulle det kunna vara? När en kvinna – ung eller gammal – avskiljs att predika evangeliet som heltidsmissionär, ges hon prästadörets myndighet att utföra ett uppdrag inom prästadömet. Detsamma gäller när en kvinna avskiljs som ämbetsman eller lärare inom kyrkans organisation under ledning av en som har prästadörets nycklar. Den som verkar i ett ämbete givet av en som har prästadörets nycklar, utövar prästadörets myndighet i utförandet av sina tilldelade plikter” (”Prästadörets nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 50–51).

Kvinnan och prästadömet

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum sa:

”I ett tal till Hjälpföreningen sa president Joseph Fielding Smith, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum: ’Att systrarna inte fått prästadömet, det har inte blivit förlänat dem, innebär inte att Herren inte gett dem myndighet. ... En person kan få myndighet – man eller kvinna – att utföra

vissa ting i kyrkan som är bindande och absolut nödvändiga för vår frälsning, såsom det arbete våra systrar utför i Herrens hus. De har fått myndighet given dem att utföra stora och förunderliga ting, heliga inför Herren och lika bindande som de välsignelser som är givna av de män som bär prästadömet’ [Joseph Fielding Smith, ’Relief Society—An Aid to the Priesthood’, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4].

I detta viktiga tal sa president Smith om och om igen att kvinnor har fått myndighet. Han sa till kvinnorna: ’Ni kan tala med myndighet eftersom Herren har gett er myndighet.’ Han sa även att Hjälpföreningen [’har] getts kraft och myndighet att utföra många storslagna gärningar. Det arbete som de

utför sker genom gudomlig myndighet.’ Och naturligtvis görs det arbete som utförs i kyrkan av kvinnor eller män, oavsett om det är i templet eller i församlingen eller i grenen, under ledning av dem som innehar prästadörets nycklar. Om Hjälpföreningen förklarade president Smith att [’Herren] har gett dem denna storslagna organisation där de har myndighet att tjäna under ledning av församlingarnas biskopar, och se efter vårt folks behov, både andliga och timliga’ [Relief Society—An Aid to the Priesthood’, s. 4–5]. ...

Vi har inte för vana att tala om att kvinnor har prästadörets myndighet i sina ämbeten i kyrkan, men vilken annan myndighet skulle det kunna vara? När en kvinna – ung eller gammal – avskiljs att predika evangeliet som heltidsmissionär, ges hon prästadörets myndighet att utföra ett uppdrag inom prästadömet. Detsamma gäller när en kvinna avskiljs som ämbetsman eller lärare inom kyrkans organisation under ledning av en som har prästadörets nycklar. Den som verkar i ett ämbete givet av en som har prästadörets nycklar, utövar prästadörets myndighet i utförandet av sina tilldelade plikter” (”Prästadörets nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 50–51).

Förstå månggiftets princip

Månggifte

”Sista dagars heliga tror att äktenskapet mellan en man och en kvinna är Herrens gällande lag för äktenskap. På Bibelns tid befallde Herren några att utöva månggifte – äktenskap mellan en man och mer än en kvinna. Genom uppenbarelse befallde Herren Joseph Smith att instifta utövandet av månggifte bland kyrkans medlemmar under 1840-talets början. I mer än ett halvt sekel utövades månggifte av några sista dagars heliga under kyrkans presidents ledning” (“Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints” [Månggifte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga], Gospel Topics, lds.org/topics).

Ett svårt bud

Eliza R. Snow (1804–1887), Hjälpföreningens andra generalpresident, var besegrad till profeten Joseph Smith. Hon skrev ner följande upplevelse om när profeten Joseph undervisade principen om månggifte för hennes bror Lorenzo Snow.

”Profeten Joseph lättade sitt hjärta [för Lorenzo Snow] och beskrev sin själsliga vända när han försökte övervinna sin motvilja, den naturliga följderna av uppfostrans och sedvanans makt, med avseende på införandet av månggifte. Han kände till Guds vilja och visste att den Allsmäktige hade befallt honom att handla, att gå före och införa celestialt månggifte. Han visste att han inte endast måste kämpa mot och övervinna sina egna fördomar, utan hela den kristna världens fördomar stirrade emot honom, men Gud som är över alla hade gett budet, och han måste åtydas. Ändå tvekade profeten tid efter annan ända tills en dag en Guds ängel stod framför honom med draget svärd och sa åt honom att om han inte handlade så skulle prästadömet tas från honom och han själv förgöras! Detta vittnesbörd bar han för min bror men också för andra, ett vittnesbörd som inte kan motsägas (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], s. 69–70).

En trosprövning

Många som kämpade med principen om månggifte väl-signades med ett bekräftande andligt vittnesbörd om att principen var sann.

”Enligt Helen Mar Kimball sa Joseph Smith att ‘utövandet av denna princip skulle bli den svåraste prövning de heliga någonsin skulle få för att pröva deras tro’. Trots att det var en av de ‘allvarligaste’ prövningarna i hennes liv, vittnade hon om att det också hade varit ‘en av hennes största välsignelser’. ...

Lucy Walker mindes sin inre kamp när Joseph Smith inbjöd henne att bli hans fru. ‘Varje känsla i min själ vände sig emot

det’, skrev hon. Men efter flera sömnlösa nätter bedjande på sina knän kände hon sig lättad när rummet ‘fylldes av en helig närvaro’, likt ett ‘starkt solsken’. Hon sa: ‘Min själ fylldes med en ljuv frid som jag aldrig tidigare känt’ och ‘stor glädje fyllde hela min varelse’” (“Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo” [Månggifte i Kirtland och Nauvoo], Gospel Topics, lds.org/topics).

Joseph Smith och månggifte

Många kvinnor var beseglade till Joseph Smith, men det exakta antalet är okänt.

”Under den period som månggifte utövades skiljde de sista dagars heliga på besegling för tid och evighet och besegling endast för evigheten. Besegling för tid och evighet innefattade åtaganden och förhållanden i detta liv, och omfattade vanligen även möjlighet till sexuella relationer. Besegling endast för evigheten avsåg förhållanden endast i nästa liv. ...

Några kvinnor som beseglades till Joseph Smith vittnade senare att deras äktenskap var för tid och evighet, medan andra sa att deras förhållande endast var för evigheten.

De flesta av de som beseglats till Joseph Smith var mellan 20 och 40 år när de beseglades till honom. Den äldsta, Fanny Young, var 56 år. Den yngsta var Helen Mar Kimball, ... som beseglades till Joseph flera månader före sin femtonde födelsedag. Giftermål i den åldern, som inte är lämpligt enligt dagens normer, var lagligt på den tiden och en del kvinnor gifte sig när de var runt 15 år. Helen Mar Kimball sa att hennes besegling till Joseph var “endast för evigheten”, vilket antyder att förhållandet inte var en sexuell relation. ...

Joseph Smith beseglades till ett antal kvinnor som redan var gifta. Varken dessa kvinnor eller Joseph förklarade så mycket om dessa beseglingar, även om några kvinnor sa att det var endast för evigheten. Andra kvinnor lämnade inga uppteckningar, så vi vet inte om deras beseglingar var för tid och evighet eller bara för evigheten.

Det finns många tänkbara förklaringar till denna praxis. Beseglingarna kan ha gjort det möjligt att skapa ett evigt band eller en evig länk mellan Josepchs familj och andra familjer i kyrkan. Dessa band sträckte sig både vertikalt, från förälder till barn, och horisontellt, från familj till familj. I dag skapas sådan band genom tempelvigslar mellan personer som också är beseglade till sina egna familjer. På så vis länkas familjer samman” (“Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo” [Månggifte i Kirtland och Nauvoo], Gospel Topics, lds.org/topics).

Efter profetens död beseglades många kvinnor till honom som inte hade något jordiskt förhållande till honom.

Motstånd mot månggifte

Många religiösa och politiska ledare i Förenta staterna var emot månggifte, som de ansåg omoraliskt och ociviliserat. De sista dagars heliga förlöjligades i tal, böcker, tidskrifter och nyhetstidningar. Förenta staternas kongress stiftade lagar som begränsade kyrkans medlemmars frihet och skadade kyrkan ekonomiskt genom att begränsa hur mycket mark kyrkan kunde äga. "Denna lag ledde slutligen till att regeringstjänstemän grep och fängslade de män som hade mer än en hustru och de fråntogs sin rösträtt, rätten till privatlivets helgd i hemmet och åtnjutandet av andra medborgerliga rättigheter" (*Vår arvedel: Kortfattad historik över Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* [1996], s.97–98). Omkring 1890 hade hundratals trofasta sista dagars helga suttit av fängelsestraff. Andra gick under jorden för att undvika arrest och fängelse. Under dessa omständigheter levde många familjer under hårt tryck, sorg, fattigdom och hunger.

Trots att världen gjorde narr av dem på grund av månggifte, så försvarade många sista dagars heliga det och vittnade att de visste att det hade uppenbarats av Gud genom profeten Joseph Smith.

Dessa svåra omständigheter ledde president Wilford Woodruff till att i bön söka Herrens vägledning angående de heligas utövande av månggifte. År 1889 befallde president Woodruff kyrkans ledare att upphöra med att undervisa om månggiftets princip. Innan 1890 års början hade endast ett

fåtal månggiften utförts och dessa gjordes mot president Woodruffs råd. Men några personer skrev rapporter om att kyrkan fortsatte att förespråka månggifte. Dessa rapporter gav kyrkan ännu mer motstånd. I september 1890 utfärdade president Woodruff ett manifest, som i dag kallas för Officiellt tillkännagivande – 1 och finns i Läran och förbunden.

Det andra manifestet

"Manifestet [Officiellt tillkännagivande – 1] förkunnade president [Wilford] Woodruff sin avsikt att lyda lagen i Förenta staterna. Det nämndes ingenting om lagar i andra länder. Ända sedan kolonier öppnades i Mexiko och Kanada hade kyrkans ledare utfört månggifte i de länderna och efter oktober 1890 fortsatte månggifte att i stillhet utföras där. ... Under exceptionella omständigheter genomfördes ett litet antal nya månggiften i Förenta staterna mellan 1890 och 1904, men om de hade fått tillstånd att utföra dessa vigslar inom staten är oklart" ("The Manifesto and the End of Plural Marriage" [Manifestet och upphörandet av månggifte], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

"Under generalkonferensen i april 1904 utfärdade president [Joseph F.] Smith ett kraftfullt uttalande, känt som det andra manifestet, som gjorde nya polygama äktenskap straffbara med uteslutning" ("Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints" [Månggifte i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Profeten Joseph Smiths martyrdöd

Motstånd mot profeten och kyrkan

Innan juni 1844 hade fiendeligheten mot kyrkan ökat kraftigt. Några medborgare i Illinois talade om att driva de heliga ut ur staten, medan andra planerade att döda profeten. Några av de som konspirerade mot profeten och kyrkan var tidigare medlemmar i kyrkan som hade avfallit. Den 7 juni 1844 tryckte William Law, som hade verkat som andre rådgivare i första presidentskapet, och andra avfallingar det första numret av tidningen *Nauvoo Expositor*. I ett försök att hetsa befolkningen mot profeten och kyrkan använde dessa män tidningen till att förtala Joseph Smith och andra ledare i kyrkan. Joseph Smith, i egenskap av borgmästare i Nauvoo, och majoriteten av stadsfullmäktige insåg att den uppviglande tidningen skulle leda till pöbelväld mot staden. De utnämnde tidningen till en olägenhet för allmänheten och beordrade att tryckpressen för *Nauvoo Expositor* skulle förstöras.

Joseph och Hyrum falskt anklagade

”Till följd av borgmästarens och stadsfullmäktiges [förstörelse av *Nauvoo Expositor*] väckte myndigheterna i Illinois åtal mot profeten, hans bror Hyrum och andra befattningshavare i Nauvoo. Illinois guvernör Thomas Ford befallde att männen skulle ställas inför rätta i centralorten Carthage i Illinois och utlovade beskydd. Joseph visste att han skulle sväva i livsfara om han begav sig till Carthage, för pöbeln hotade honom.

I tron att pöbeln bara ville åt dem beslutade sig Joseph och Hyrum för att fara västerut och sätta sig i säkerhet där. Den 23 juni tog de sig över Mississippi-floden, men senare den dagen fann bröder från Nauvoo profeten och sa att trupper skulle besätta staden om han inte överlämnade sig åt myndigheterna i Carthage. Profeten gick med på att göra detta i hopp om att kunna blidka myndigheterna och pöbeln. Den 24 juni tog Joseph och Hyrum Smith farväl av sina familjer och red tillsammans med andra befattningshavare i Nauvoo till Carthage för att dagen därpå självmant överlämna sig åt myndigheterna där. Efter att ha blivit frigivna mot borgen för den ursprungliga anklagelsen, blev de med orätt anklagade för förräderi mot staten Illinois, häktades och sattes i fängelset i Carthage för att invänta prövning. Äldste John Taylor och äldste Willard Richards, de enda medlemmarna i de tolv som då inte var ute på missionsfältet, följde självmant med dem” (*Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 523–524).

Martyrdöden i fängelset i Carthage

Under dagen den 27 juni 1844 fick Joseph en revolver av en besökare. När pöbeln försökte ta sig in i rummet som

profeten och de andra hölls instängda i sköts Hyrum till döds när han försökte skydda de andra i rummet. Joseph sprang till dörren och sträckte sig runt dörrkarmen och sköt ut i korridoren med pistolen. Bara tre av sex skott avlossades och skadade flera i pöbelhoppen. Pöbeln tvingade sedan sina vapen genom den halvstängda dörren och John Taylor försökte slå tillbaka vapenpiporna med en käpp.

När striden vid dörren förvärrades försökte John Taylor fly från rummet genom ett fönster. När han försökte hoppa ut genom fönstret sköts han i låret från dörren samtidigt som han sköts av någon utifrån. Han föll till golvet och när han försökte ta sig in under sängen bredvid fönstret skadades han svårt av ytterligare tre skott. Under tiden kom vapen in genom dörröppningen och Willard Richards började slå dem med en käpp.

Joseph Smith bestämde sig då för att försöka fly genom samma fönster. Medan Willard Richards fortsatte att avleda pöbeln vid dörren sprang profeten mot det öppna fönstret. När han gjorde det träffades han av kulor från både inifrån och utifrån fängelset. Han föll ut genom fönstret och ropade: ”O Herre, min Gud”, och landade på marken nedanför. Pöbeln som var i fängelset sprang ut för att försäkra sig om att Joseph var död. Trots att inga av kyrkans medlemmar var på väg till Carthage skrek någon: ”Mormonerna kommer!” och hela pöbelhoppen flydde.

Hyllningar till profeten Joseph Smith

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum sa:

”Män som kände Joseph bäst och stod honom närmast i kyrkans ledarskap älskade och understödde honom som profet. Hans bror Hyrum valde att dö vid hans sida. John Taylor, som också var med honom när han blev mördad, sa: ”Jag vittnar inför Gud, änglar och människor, att han var en god, hedervärd och rättskaffens man ... [och] att hans person både privat och offentligt var oantastlig – och att han levde och dog som en Guds man” (*The Gospel Kingdom* [1987], s. 355; se även L&F 135:3). Brigham Young sa: ’Jag tror inte att det finns någon människa på jorden som kände [Joseph Smith] bättre än jag gjorde, och jag är djärv nog att säga att ingen bättre människa, Jesus Kristus undantagen, någonsin har levt eller lever på denna jord’ [*Discourses of Brigham Young*, utv. av John A. Widtsoe (1954), s. 459]” (”Joseph, människan och profeten”, *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 73).

Succession i kyrkans presidentskap

Möte med de tolv apostlarna, mars 1844

President Wilford Woodruff (1807–1898) minns:

”Jag minns det sista tal som [Joseph Smith] höll för oss före sin död. ... Han stod upp i ungefär tre timmar. Det tycktes som om rummet var fyllt med en förtärande eld, hans ansikte var klart som bärnsten och han var iklädd Guds makt. Han framlade våra plikter

för oss. Han lade fram för oss fullheten i detta Guds stor-slagna verk, och bland annat sa han till oss: ’Jag har fått beseglat på mitt huvud varje nyckel, varje kraft, varje princip om liv och frälsning som Gud har gett någon människa som har levt på jordens yta. Och dessa principer och detta prästadöme och denna kraft hör till denna stora och sista tidsutdelning som himlens Gud har satt sin hand till att upprätta på jorden. Nu’, sa han när han talade till de tolv, ’har jag beseglat på era huvuden varje nyckel, varje kraft och varje princip som Herren har beseglat på mitt huvud’. ...

Efter att ha talat till oss på detta sätt sa han: ’Nu säger jag er att detta rikets tyngd nu vilar på era axlar, ni måste föra ut det till världen’ ” (citerat i *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 526).

Sidney Rigdons anspråk

Sidney Rigdon, förste rådgivare i första presidentskapet, anlände till Nauvoo från Pittsburgh, Pennsylvania den 3 augusti 1844. Han kallade till ett särskilt möte som skulle hållas tisdagen den 6 augusti, för att medlemmarna skulle välja en väktare över kyrkan. Det tycktes som om Sidney Rigdon försökte hålla mötet så att kyrkans medlemmar kunde understödja hans position som väktare över kyrkan innan alla tolv apostlarna kunde komma tillbaka från sina missioner i östra Förenta staterna. Som tur var, tack vare äldste Willard Richards och äldste Parley P. Pratt, flyttades mötet till torsdagen den 8 augusti 1844, när de flesta apostlarna hade återvänt till Nauvoo.

Sidney Rigdon hävdade att eftersom han tidigare hade kallats och ordinerats som talesman för Joseph Smith (se L&F 100:9), var det hans ansvar att ”se till att kyrkan leddes på rätt sätt” (i *History of the Church*, 7:229).

James Strangs anspråk

Efter Joseph Smiths död hävdade James Strang, som hade döpts i februari 1844, att han hade fått ett brev av Joseph Smith där han utsåg Strang till sin efterträdare. Brevet var en förfälskning, men såg ut att vara undertecknat av Joseph Smith, och det bedrog några medlemmar i kyrkan när Strang

visade det för dem. Strang sa också att han besökts av en ängel som hade givit honom nycklar.

7 augusti 1844

Äldsterna John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt och George A. Smith var redan i Nauvoo när Sidney Rigdon anlände. De flesta av de övriga apostlarna, inklusive Brigham Young, återvände till Nauvoo på kvällen den 6 augusti 1844. Nästa dag, den 7 augusti, träffades apostlarna i råd hemma hos John Taylor. Senare den eftermiddagen träffades de tolv apostlarna, högrådet och högprästerna tillsammans. President Young bad Sidney Rigdon att framföra sitt budskap till de heliga. Sidney Rigdon förklarade djärvt att han hade fått en syn och att ingen kunde ersätta Joseph Smith som kyrkans president. Sedan föreslog han att han skulle utnämnas till väktare för kyrkan.

Efter Sidney Rigdons anförande sa Brigham Young (1801–1877):

”Jag bryr mig inte om vem som leder kyrkan ... men en sak måste jag veta och det är vad Gud har att säga om det. Jag har nycklarna och förmågan att få kännedom om Guds vilja i denna fråga. ...

Joseph förlänade på våra huvuden alla de nycklar och krafter som tillhör apostlaskapet, vilka han själv hade innan han togs bort, och ingen människa eller grupp av människor kan komma emellan Joseph och de tolv i denna värld eller i den tillkommande.

Hur ofta har inte Joseph sagt till de tolv: ’Jag har lagt grunden och ni måste bygga på den, för på era skuldror vilar riket’ ” (i *History of the Church*, 7:230).

8 augusti 1844, kl. 10:00

Den 8 augusti 1844 samlades de heliga i Nauvoo klockan 10:00 för att höra Sidney Rigdon göra sitt anspråk som väktare för kyrkan. Han talade till de tusentals församlade heliga i en och en halv timme och förklarade varför han borde utses till kyrkans väktare. Många närvarande beskrev hans tal som oinspirerande.

President Brigham Young talade kortfattat och sa att hade föredragit att få komma tillbaka till Nauvoo för att sörja profeten i stället för att behöva utse en ny ledare. Han kungjorde att ledare och medlemmar skulle samlas senare samma dag, kl. 14.00. Många av kyrkans medlemmar vittnade senare att när Brigham Young talade, såg de hur hans utseende förändrades och hörde hur hans röst förändrades och han såg ut och lät som profeten Joseph Smith.

Emily Smith Hoyt mindes: "Sättet att tala, ansiktets utstrålning och rösten skakade hela min själ. ... Jag visste att Joseph var död. Ändå överraskades jag ofta och tittade ofrivilligt mot talarstolen för att se om det inte var Joseph. Det var det inte, det var Brigham Young" (citerat i Lynne Watkins Jorgensen, "The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness", *BYU Studies*, vol. 36, nr 4 [1996–1997], s. 142).

Wilford Woodruff skrev: "Om jag inte hade sett honom med mina egna ögon så hade inte någon kunnat övertyga mig om att det inte var Joseph Smith, och var och en kan vittna om detta som var bekant med dessa två män" (i *History of the Church*, 7:236).

8 augusti 1844, kl. 14:00

Klockan 14:00 samlades tusentals heliga till ett, som de visste, mycket viktigt möte. Brigham Young talade öppet om Sidney Rigdons föreslagna väktarskap och hans avståndstagande från Joseph Smith under de senaste två åren och sa sedan:

"Om folket vill ha president Rigdon som sin ledare, så kan de få honom. Men jag säger till er att de tolv apostlarnas kворum har nycklarna till Guds rike i hela världen.

Guds finger är med i utnämningen av de tolv. Här är Brigham, har hans knän någonsin sviktat? Har hans läppar någonsin darrat? Här är Heber och resten av de tolv, en oberoende grupp som har prästadömetts nycklar, nycklarna till Guds rike som förlossar världen. Detta är sant, så Gud hjälpe mig. De står närmast Joseph och är såsom kyrkans första presidentskap" (i *History of the Church*, 7:233).

Många heliga kommenterade att Brigham Young såg ut och lät som Joseph Smith när han talade den eftermiddagen. Utöver detta underverk kände många heliga den Helige Anden vittna för dem att Brigham Young och de tolv kворum var kallade av Gud att leda kyrkan. I slutet av mötet röstade de heliga i Nauvoo enhälligt för att stödja de tolv apostlarnas kворum, med Brigham Young i ledningen, som ledare för kyrkan. Men i slutändan valde inte alla kyrkans medlemmar att följa apostlarna. Några valde istället att följa personer som Sidney Rigdon och James Strang, som startade egna kyrkor.

Utahkriget och Mountain Meadows-massakern

Ökande spänningar ledde till Utahkriget

Tre år efter att de första sista dagars heliga pionjärerna nådde Saltsjödalen upprättade Förenta staternas regering Utah-territoriet och utsåg Brigham Young till territoriets första guvernör. I mitten av 1857 fick kyrkans ledare höra rykten om att den federala regeringen övervägde att ersätta Brigham Young med en ny guvernör i Utah-territoriet, som skulle understödjas av ett stort antal soldater från Förenta staternas armé. Den 24 juli 1857 firade Brigham Young tillsammans med en grupp sista dagars heliga tioårsdagen av ankomsten till Saltsjödalen när han fick bekräftelse på en tidigare nyhet att soldater var på väg till Salt Lake City.

Under de föregående åren hade motsättningar och missförstånd lett till växande spänning mellan de sista dagars heliga och federala regeringstjänstemän. De heliga ville styras av ledare som de själva hade valt och hade förkastat federalt tillsatta styresmän som inte delade deras värderingar, några var dessutom oärliga, korrupta och osedliga. Några federala tjänstemän trodde att de heligas handlingar och attityder innebar att de gjorde revolt mot Förenta staternas regering.

Förenta staternas president James Buchanan skickade cirka 2 500 soldater till Salt Lake City för att eskortera en ny guvernör säkert till Utah och för att slå ner vad han trodde var en revolt bland de heliga. Det beslutet fattades utan rättvisande information om läget i Utah (se *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, 2:a uppl. (lektionsbok inom Kyrkans utbildningsverksamhet, 2000), s. 368–371).

Förberedelser för att försvara territoriet

I predikningar som president Young och andra ledare i kyrkan höll för de heliga beskrevs de annalkande soldaterna som fiender. De befarade att soldaterna kanske skulle driva ut de heliga från Utah, som de tidigare hade blivit fördrivna från Ohio, Missouri och Illinois. President Young hade i årtal bett de heliga att spara spannmål och upprepade nu den här anvisningen för att de skulle ha något att äta om de måste fly undan soldaterna. Som Utah-territoriets guvernör beordrade han dess milis att göra sig redo att försvara territoriet.

Konflikt med ett vagnståg med emigranter

Ett vagnståg med emigranter från Arkansas som färdades västerut mot Kalifornien kom till Utah vid samma tid som de sista dagars heliga beredde sig på att försvara territoriet mot regeringssoldater som var i antågande. Några personer i vagnståget blev besvikna över att det var så svårt att få köpa

välbehövligt spannmål av de heliga, som hade fått anvisning att spara sitt spannmål. Emigranterna kom också i konflikt med medlemmar som inte ville att vagnstågets stora antal hästar och boskap skulle förbruka föda och vatten som de själva behövde till sina egna djur.

Stämningen var upphetsad i Cedar City, den sista bosättningen i Utah på vägen till Kalifornien. Det kom till konfrontation mellan några från vagnståget och några sista dagars heliga. Några personer från vagnståget hotade med att förena sig med regeringssoldaterna mot de sista dagars heliga. Trots att anföraren för vagnståget tillrättavisade dem för att de kom med sådana hotelser, ansåg några ledare och invånare i Cedar City att emigranterna var fiender. Vagnståget lämnade staden bara en timme efter att ha kommit dit, men några av nybyggarna och ledarna i Cedar City ville förfölja och bestraffa männen som hade förargat dem.

Konfrontationen stegras

Eftersom de här medlemmarna inte löste konflikten med emigranterna på Herrens sätt så förvärrades situationen drastiskt. Isaac Haight, borgmästare i Cedar City, major i milisen och stavsresident, begärde tillstånd av sin befälhavare från den närbelägna bosättningen Parowan, att få kommandera ut milisen och ställa de skyldiga från vagnståget till svars. Milisens befälhavare William Dame, medlem i kyrkan, gav Isaac Haight rådet att inte bry sig om emigranternas hotelser. Men i stället för att följa det rådet bestämde sig Isaac Haight och andra ledare i Cedar City för att straffa emigranterna genom att övertala några indianer i området att anfälla vagnståget och stjäla deras boskap. Isaac Haight bad en medlem som hette John D. Lee, även han milismajor, att leda det här anfallet mot emigranterna. De båda planerade att sedan ge indianerna skulden.

Anfallen mot emigranterna

Isaac Haight lade fram sin plan att anfälla vagnståget för ett råd bestående av lokala ledare i kyrkan, samhället och milisen. Några i rådet motsatte sig planen på det bestämdaste och frågade Haight om han hade rådgjort med president Brigham Young. Haight sa att han inte hade gjort det men gick med på att skicka en budbärare till Salt Lake City med ett brev som förklarade situationen och frågade vad de skulle göra. Det är omkring 40 mil från Cedar City till Salt Lake City och det innebar att det i bästa fall skulle ta en vecka för en hästburen budbärare att nå Salt Lake City och återvända till Cedar City med president Youngs instruktioner.

Men redan innan Isaac Haight skickade brevet med budbäraren anföll John D. Lee och en grupp indianer emigranternas läger på en plats som kallas Mountain Meadows. Lee ledde anfallet men utan att röja sin identitet för att det skulle se ut som om enbart indianer var inblandade. Flera emigranter dödades eller sårades, men resten av dem slog tillbaka anfallet och tvingade Lee och indianerna att retirera. Emigranterna drog snabbt ihop vagnarna i en cirkel till en vagnborg för att skydda sig. Ytterligare två anfall följde under en fem dagar lång belägring av vagnståget.

Vid ett tillfälle såg milissoldaterna från Cedar City två emigranter utanför vagnborgen. De sköt på dem och dödade den ene. Den andre lyckades undkomma och berättade för emigranterna att vita deltog i anfällen mot dem. De som planerat anfällen hade nu avslöjat sig. Om emigranterna tilläts att fara vidare till Kalifornien, skulle nyheten spridas att sista dagars heliga låg bakom anfallet mot vagnståget. De sammansvurna fruktade att det här skulle få negativa konsekvenser för dem själva och deras folk.

Mountain Meadows-massakern

För att förhindra att nyheten spreds att sista dagars heliga var inblandade i anfällen mot vagnståget, gjorde Isaac Haight, John D. Lee och andra lokala ledare i kyrkan och milisen upp en plan att döda alla emigranterna utom små barn. Följaktligen tog John D. Lee kontakt med emigranterna och sa att milisen skulle beskydda dem från ytterligare anfall genom att leda dem tillbaka till Cedar City i säkerhet. På vägen till Cedar City vände sig milissoldaterna om och sköt på emigranterna. Några indianer rusade fram från gömställen för att delta i anfallet. Av de omkring 140 emigranterna i vagnståget skönades endast sju småbarn.

Två dagar efter massakern kom James Haslam till Cedar City med svar från president Young till de lokala ledarna att de skulle låta vagnståget dra vidare i frid. "Haight snyftade som ett barn när han läste Youngs ord och allt han fick fram var: 'Det är för sent, det är för sent'" (Richard E. Turley Jr, "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, sep. 2007, s. 20).

Tragiska konsekvenser

Mountain Meadows-massakern resulterade inte bara i att omkring 120 personer dödades. Den innebar också stort lidande för de överlevande barnen och andra anhöriga till offren. Några sista dagars heliga tog sig an och sörjde för emigrantbarnen som överlevde massakern. År 1859 hämtade

federala myndigheter barnen och skickade dem till deras släktingar i Arkansas. Paiuteindianerna fick också lida därför att man med orätt beskyllde dem för brottet.

Kyrkans ledare tog lärdom av massakern

"Brigham Young och andra ledare i kyrkan i Salt Lake City hörde talas om massakern en kort tid efter att den hade ägt rum, men närmare uppgifter om vidden av nybyggarnas inblandning och om brottets förfärliga detaljer fick de först med tiden. År 1859 avlöste de stavsresident Isaac Haight och andra framstående ledare i kyrkan i Cedar City som varit delaktiga i massakern. År 1870 uteslöt de Isaac Haight och John D. Lee från kyrkan.

År 1874 anklagade en lokal åtalsjury nio män för deras medverkan i massakern. De flesta av dem häktades senare, men det var bara Lee som åtalades, fällades och avrättades för brottet. En av de anklagade blev statens kronvittne [vittnade frivilligt och avlade vittnesmål mot de andra anklagade] och andra tillbringade många år på flykt undan rättvisan. Andra milissoldater som deltog i massakern plågades under resten av sitt liv av fruktansvärda skuldkänslor och återkommande mardrömmar om vad de hade gjort och sett" (Richard E. Turley Jr, "The Mountain Meadows Massacre", *Ensign*, sep. 2007, s. 20).

150-årsminnet av Mountain Meadows massakern

President Henry B. Eyring i första presidentskapet har sagt:

"Ansvaret för [Mountain Meadows-massakern] vilar hos lokala ledare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i områdena kring Mountain Meadows vilka också innehade kommunala och militära befattningar och hos medlemmar i kyrkan som handlade under deras ledning. ...

Jesu Kristi evangelium som vi omfattar avskyr det kallblodiga dödandet av män, kvinnor och barn. I stället manar det till fred och förlåtelse. Det som utfördes [i Mountain Meadows] för så länge sedan av medlemmar i vår kyrka utgör ett fruktansvärt och oförsvarligt avsteg från kristna läror och kristet uppförande. ... Utan tvivel ska den gudomliga rättvisan ålägga ett skäligt straff på dem som bar ansvaret för massakern. ...

Må himlens Gud, vars söner och döttrar vi alla är, låta oss hedra dem som dog här genom att till varandra uttrycka den rena kärlek och anda av förlåtelse som hans enfödde Son förkroppsligade" ("150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre", 11 sep. 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre).

Påskynda frälsningsarbetet

Begrunda följande frågor i samband med vart och ett av de fem områden som är del av frälsningsarbetet:

- Hur kan dina insatser i denna del av Guds arbete föra andra närmare frälsningens välsignelser?
- Vilka erfarenheter har du fått och vilka välsignelser har du mottagit när du har medverkat i det här området för att påskynda Herrens frälsningsarbete?
- Vad kan du göra, oavsett ditt nuvarande ämbete, för att bidra i det här området av frälsningsarbetet?

Medlemmars missionsarbete

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum lärde:

”Bröder och systrar, lika visst som Herren har inspirerat fler missionärer att verka, öppnar han också sinnen och hjärtan hos fler goda och ärliga människor att ta emot hans missionärer. Du känner dem redan eller kommer att lära känna dem. De finns i din

familj eller bor i ditt grannskap. De går förbi dig på gatan, sitter bredvid dig i skolan och kopplar upp sig till dig via internet. Du är också en viktig del av detta spirande underverk.

Om du inte är heltidsmissionär med missionärsbricka på bröstet så är tiden nu inne att måla en i ditt hjärta – målad, som Paulus sa, ’inte med bläck utan med den levande Gudens Ande’ [2 Kor. 3:3]. ... Vi har alla ett bidrag att ge till detta underverk” (“Det är ett underverk”, *Liahona* maj 2013, s. 78).

Behålla nyomvända

Äldste M. Russell Ballard i de apostlarnas kворum förkunnade:

”Ni och jag måste göra allt vi kan för att se till att varje medlem i kyrkan blir fullständigt omhändertagen och kan åtnjuta alla de välsignelser som evangeliet har att erbjuda.

President Gordon B. Hinckley har påmint er och mig om vårt ansvar att vara medarbetare till Herren i att genomföra hans planer för kyrkan. I en satellitutsändning sa han:

’Herren har ålagt oss att undervisa om evangeliet för hela skapelsen. Det kommer att kräva varje heltids- och stavsmissionärs bästa insats. Det kommer att kräva det yttersta av varje biskop, av varje biskopsrådgivare, av varje medlem i församlingsrådet’ (“Finn lammen, föd fåren”, *Liahona*, juli 1999, s. 121). Det kommer att kräva det yttersta av varje medlem” (“Medlemmarna utgör nyckeln”, *Liahona*, sep. 2000, s. 14).

Aktivera mindre aktiva medlemmar

”Vår roll [som medlemmar] är att ägna oss åt att älska och tjäna människorna omkring oss – trösta en nödlidande medarbetare, inbjuda våra vänner till ett dop, hjälpa en äldre granne med hans trädgård, bjuda hem en mindre aktiv på middag, eller hjälpa en granne med hennes släktforskning. De här är alla naturliga, positiva sätt att bjuda in mindre aktiva medlemmar och personer som inte delar vår tro i våra liv och följaktligen i evangeliets ljus. Att berätta om det roliga och heliga som hänt i våra liv kan faktiskt vara det bästa sättet varpå någon av oss kan ’arbeta i [Jesu Kristi] vingård för människosjälarnas frälsning’ (L&F 138:56)” (“Påskynda frälsningsarbetet”, *Liahona*, okt. 2013, s. 30).

Tempeltjänst och släktforskning

Äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum lärde:

”Kyrkans ledarskap har högt och tydligt förkunnat för det uppväxande släktet att de ska bana väg för att använda tekniken till att uppleva Elias ande, finna sina förfäder och utföra tempelförrättningar för dem. En stor del av grovarbetet med att påskynda frälsningsverket för både levande och döda ska utföras av er ungdomar” (“Rötter och grenar”, *Liahona*, maj 2014, s. 46).

Undervisa om evangeliet

”Ansvaret att undervisa om evangeliet är inte begränsat till dem som fått en formell kallelse som lärare. Som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har man ett ansvar att undervisa om evangeliet. Som förälder, son, dotter, make, hustru, broder, syster, ledare i kyrkan, lärare för en klass, hemlärare, besökslärare, medarbetare, granne eller vän får du möjligheter att undervisa. Ibland kan du undervisa öppet och direkt genom det du säger och vittnesbördet du bär. Och du undervisar alltid genom exempel” (*Undervisning: Den högsta kallelsen: Ett källmaterial för undervisning om evangeliet* (2000), s. 3–4).

KYRKANS SEMINARIER
OCH RELIGIONSINSTITUT

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

